

ספר
אשר בנחל

שנת
ה'תשע"ב
חלק רכ"ה

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור
חכמה יסודתם, ענינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מכל
מקום שהוא יהיה מי שיהיה

*

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאא אדמו"ר
רבי נחמן מברסלב זי"ע
ועל פי דברי תלמידו מורנו
הגאון הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב זי"ע
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הוכא לדפוס על ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: 5610*

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הקדמה

הנביא אומר (ישעיה ג' ז) "חסדי הוי"ה אזכיר תהלת הוי"ה כעל כל אשר גמלנו הוי"ה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וקרב חסדיו", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (הובא בבתי מדרשות ב' מח סימן פ) לעתיד לבוא כל צדיקי עולם מביאין לפניו יתברך שי לעולם הבא, שנאמר (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שי", ומהו שי שהן מביאין לפניו, אלו שי של צדקה, שי של גמילות חסדים, שי של משרים, שי של אמונה, שי של רחמים, שי של שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאיבונים, לדלים ולרשעים ולזכים, ולעולם הבא הן באין לפניהם הן וכל צדקותיהן עמהן, שנאמר (ישעיה נח, ח) "והלך לפניך צדקך וגו', באותה שעה מעלה עליהן הקדוש ברוך הוא כאלו מביאין לפניו שי ומקבלין פניו, שנאמר (תהלים יו, טו) "אני בצדק אחזה פניך", מה עושה הקדוש ברוך הוא, באותה שעה עומד בעצמו ומסדיר כל צדקה וצדקה שביד כל אחד ואחד לפני כסא הכבוד, ונותן להן שכר טוב על כל אחד ואחד, שנאמר (ישעיה ג' ז) "ורב טוב לבית ישראל", ואפלו על כל אמירה ואמירה שאדם אומר בין חברו לחברו, עד שתכלה מריבה מביניהם, נוטל אדם עליהן שכר טוב, כנגד צדקה וגמילות חסדים, ומה שכר נוטל עליהם מלמד שאורו יזרח כאור השמש בחשך ואפלה ממראה פניו, שנאמר (ישעיה נח, י) "ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים", ואף מחשבה טובה שאדם מחשב בעולם הזה ואינו יכול לעשותה נוטל שכר טוב עליה לעולם הבא, שנאמר (מלאכי ג, ז) "ליראי הוי"ה ולחשבי שמו", ומה שכרו שהוא נוטל מלמד שכותבין אותו בספר זכרון לפניו עם הצדיקים לזכות ולירש חיי עולם הבא, שנאמר (שם) "ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי הוי"ה ולחשבי שמו", למה כדי שיאכל וישבע מטובו של עולם הבא, שנאמר (ישעיה נח, יא) "ונחף הוי"ה תמיד והשביע בצחצחות נפשך", ונחף הוי"ה תמיד זו מנוחת עולם הבא, "והשביע בצחצחות נפשך" זו מעוני עולם הבא שמהן שובעין כל צדיקי עולם, והנה זכני הקדוש ברוך

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הפולחים מכל מיני נושאים שבעולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערכים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש ציפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל') "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושים בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוחזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שייגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר, וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכנינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

תתצא.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר כי תבוא ט"ז אלול ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ רַק נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים, וְהַזְכוּת
הַזֶּה שְׁאֵת עוֹבְדַת כָּל יוֹם וְיוֹם בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל יַעֲמֵד לְךָ שְׁתֵּהי בְּרִיאָה, וְתִרְוִי
רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְיִהְיֶה לְךָ שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנָה שֶׁל בְּרִיאוֹת,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

תתצב.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר כי תבוא ט"ז אלול ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׁאֵת כִּיתֵר עַז רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֶפְלוּ שְׁנוּפְלִים
בְּמָקוֹם שְׁנוּפְלִים וְכוּ', וְנִכְשָׁלִים בְּמַה שְׁנִכְשָׁלִים, צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְכוּ',
כִּי אִיךָ שֶׁהוּא יֵשׁ בִּי נִקְדוֹת טוֹבוֹת שְׁאֲנִי יְהוּדִי וְלֹא גוֹי, וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים
לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּכָל מָקוֹם וּבְכָל זְמַן, וְלִכְּן חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִין עוֹד דְּכַר יוֹתֵר חָשׁוּב אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ שְׁאֵדָם מִתְחַזְּקִים
אֶפְלוּ בְּהִירִידוֹת הַכִּי גְדוֹלוֹת וְכוּ'.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁקַּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפִּיעַ
אֶת סִפְרֵיו הַקְדוּשִׁים בְּתוֹךְ שִׁכְבַת הָעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּסְטִי מוֹהֲרָן חֶלֶק א'
סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמִקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשִׁרְשׁוֹ, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פּוּחַ) עַל פְּסוּק (וַיִּמְיָה

ט"ו) "וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אלו שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוּתָהּ דְגִלוּתָא, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁיִּלְךְ לְהַפְיֵץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֶסֶה, כִּי מִי שֶׁזּוֹרֵעַ רוּחַ חֲנִינוּת צוֹמֵחַ לוֹ גְּשֻׁמְיוֹת, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵיטָה מְצִיטָה אֶת מוֹהֲרָנ"ת ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צוּאָה אַרְבַּע יָמִים לִפְנֵי הַסְתַּלְקוּתוֹ וְאָמַר אֲזַי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוֹצָה", וְאֲזַי אֵף פֶּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהֵיטָה צוֹחֵק מִכָּל הַמַּתְנַגְדִּים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמְתַלּוֹצְצִים מִזֶּה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּזֶה תְּמִיד שֶׁבְּזָכוֹת זֶה יִרְאֶה רַק יְשׁוּעוֹת וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יִשְׁכִּיל וַיִּצְלִיחַ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּה שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיֶּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גַּתְצַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר כִּי תְבוּא ט"ז אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

עֲכָשׁוּ בְּאֵרֶשׁ הַשָּׁנָה שֶׁאֲזַי כּוֹתְבִים לְכָל אֶחָד אֶת הַתְּקַצִּיב לְשָׁנָה הַבָּאָה, וְלִכֵּן אֵל תְּכַנֵּס בְּלִחְץ וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּסַּע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֵל רַבְנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וְשֵׁם תִּתְעַקֵּשׁ שְׁאֵתָה צְרִיךְ דִּירָה וּפְרִנְסָה בְּשִׁפְעַת וּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה וְכוּ', וַיְדוּעַ בֵּין אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲשֶׁר אִם מִתְעַקְשִׁים אֲצִל רַבְנוּ ז"ל מְקַבְּלִים אֶת הַכֵּל, וְלִכֵּן אֵל תְּכַנֵּס בְּלִחְץ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, רַק תְּפִלָּה וְשִׁמְחָה וְעוֹד פֶּעַם שִׁמְחָה וְתְפִלָּה, שְׁתִּי הַעֲצוֹת וְהַתְרוּפוֹת הָאֵלוּ קַבְלָנוּ מִרַבְנוּ ז"ל, וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵל תִּתְיָאֵשׁ.

הַעֲקָר תִּרְאֶה לְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ו:1) אֲשֶׁה בְּעֵלָה מְשִׁמְחָה, רַק תִּרְאֶה לְחִזֵּק וְלַעֲוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כֵךְ אֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכֹא

מציצא נט). לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והיגו דאמר להו רבא לבני מחוזה, אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אנשים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבנו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך כתיבה וחימה טובה

גתתצד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר כי תבוא ט"ז אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל דבר שבקדשה בא לאדם מאד מאד קשה, ולכן אל תכנס בלחץ סוף

כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב וְתִזְכֶּה לְבָנוֹת וְיִלְהַ גְּדוּלָה עִם צִמְרִים לְהַשְׁכִּיחַ וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחִיָּה.

הַעֲקָר תִּרְאֶה לְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי (ראש השנה ו:א) אִשָּׁה בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה, רַק תִּרְאֶה לְחִזּוֹק וְלַעֲוֹדָד וְלַשִּׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא ט:ט). לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מִצוּנְיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָּא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרֶם הֵיטִיב בְּעַבְדוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיָכֵי כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תַּכְּבְּדוּ וְתִקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעָקַר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים בָּאֵם תִּהְיֶה חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדֶּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי דְף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפֹּשׁ, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת ל"ג, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא, מְרַגֵּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מָאָד, וְלִכְּנֵן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּרְאֶה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ שְׂאִתָּה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֹּל, עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס דְּף גְּמָרָא בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, כְּמֵאֲמַרֵם ז"ל (עַבְדוּה זֶרֶה יט:ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאֲמַר; הַלּוֹאֵי שְׂתַּצִּית אוֹתִי בְּזוּהַ, וְתִרְאֶה אֵיזוֹהַ יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיַדִּיךָ, כָּל זְמַן שְׂיִהוּדֵי מִדְּפַדְף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרְאָ שָׁמַיִם, וְלִכְּנֵן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן וְרֹאֵה מֵה לְפָנֶיךָ.

חֲזָק וְאִמְצֵן מָאָד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלִיךְ, וְלִסְפַּר לְפָנָי: יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלַחָה נְצַחִית, הַצְּלַחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מָאָד מָאָד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלְךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כְּהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אֵלָּא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְד אָמַר דּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אַל תִּבְזֶה אֶת תְּפִלָּתְךָ (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתַּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִיִּים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהִי"

שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכְּנֹן כָּל מַה שְּׂאֲתָה צְרִיָּה, תִּבְקַשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאֲחִיל לְךָ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה

גתתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא ט"ז אֶלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנְּחִת רֹוח שְׂאֲתָה גּוֹרֵם לִי עִם הַכוֹלֵל חֲצוֹת שְׁלֹךְ שְׂאֲנִי רוֹאֶה אוֹתָם כָּל לַיְלָה אֵיךְ שְׁמֵתֶאֱסָפִים יַחַד וְלוֹמְדִים וּמִתְחַזְּקִים וְכו', אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חִלְקֶךָ, כִּי כָּל מִי שֶׁקָּם בְּחֲצוֹת אֲזוֹ הַשְּׁכִינָה נִמְצָא שְׂמָה, וְהוּא גּוֹרֵם לְקְרוֹב הַגְּאֻלָּה.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים בְּאֵם תִּהְיֶה חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂאֵין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרֻכּוֹת ל'ג, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, מְרַגֵּשׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מְאֹד, וְלִכְּנֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּרְאֶה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲפֹלוֹ שְׂאֲתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכָּל, עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס דָּף גְּמָרָא בְּגִרְסָא בְּעֻלְמָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר; הַלּוֹאֵי שְׂתַצִּית אוֹתִי בְּזֵה, וְתִרְאֶה אֵיזֵה יִשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לְךָ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כָּל זְמַן שְׂיִהוּדֵי מִדְּפַדְּךָ אֶת הַגְּמָרָא וְכו', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְּנֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן וְרֹאֵה מַה לְּפָנֶיךָ.

חֲזָק וְאֲמֵן מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ כָּל מַה שְּׂעוּבֵר עָלָיו בְּפְרֻטֵי פְרֻטִיּוֹת, שְׂאֵין לְמַעְלָה מְזֵה, אֲשֶׁר

כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצִּלְחָה נְצִיחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי בְּפָרוּשׁ גִּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוּרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אֹנִיּוֹת וְתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אֵלָּא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְד אָמַר דָּוִד לְפָנַי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבֹזָה אֶת תְּפִלָּתָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִיבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהוָה" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכְּן כָּל מָה שֶׁאַתָּה צְרִיךָ, תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצִּלְחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָהּ וַחֲתִימָה טוֹבָה

גַּתְתָּצוּר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִבּוֹא ט"ז אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת הַסְּעֻדָּה הַיּוֹדְעָה תַעֲשֶׂה בְּיַחַד בְּהִלּוּלַת רַבְּנוּ ז"ל בְּהַסְּפָה הַגְּדוּלָּה,
וְאָז תִּסְפָּר לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מָה עָבַר עָלֶיךָ וְכו'.

טוֹב מְאֹד שֶׁתְּחַזֵּר מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד מִסְּכַת נִגְעִים, בְּכָל פַּעַם תַּעֲיִן בְּמִפְרָשִׁים, עַד שֶׁתִּהְיֶה בְּקִי בְּזֶה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂכָל הַנִּגְעִים וְהַפְּצָעִים וְכו', וְיִלְכוּ אֵל הַעֲמֻלָּקִים יִמַּח שְׁמָם, וְאַתָּה תִּהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים בְּאֵם תִּהְיֶה חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂאֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיווֹת לְהַנְפִּישׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת ל"ג, וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף

גִּישׁוֹר, מְרַגֵּשׁ סְפוּק לְנַפֵּשׁ מָאָד, וְלִכְנֵן אֵל תְּהִיָּה בְטֻלָּן, תִּרְאֶה לְחַטָּף בְּכָל יוֹם דָּף גִּישׁוֹר, אֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכָּל, עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס דָּף גִּישׁוֹר בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, כְּמֵאָמְרָם ז"ל (עבודה זרה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יַדַּע מֵאֵי קֵאָמֵר; הַלּוֹאֵי שְׂתַצִּית אוֹתִי בְזוּהַ, וְתִרְאֶה אֵיזוֹהַ יִשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לָהּ, וְכִלְלֵן זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיהָ, כָּל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מִדְּפַדְּף אֶת הַגִּישׁוֹר וְכוּ', יִשְׁאֵר יְהוּדֵי יִרְאָ שָׁמַיִם, וְלִכְנֵן אֵל תְּהִיָּה בְטֻלָּן וְרִאֵה מַה לְּפִנְיָהּ.

חֲזוּק וְאִמְצָן מָאָד לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָהּ, וְלִסְפֹּר לְפִנְיָהּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מָאָד מָאָד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיהָ דְבָר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלָּף וְלֹא נִבִּיא לֹא כִּהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אֵלָא תְּפִלָּה זוֹ בְּלִבְד אֲמַר דּוֹד לְפִנְיָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבִזֶּה אֶת תְּפִלָּתָם (תהלים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרָיו" מִכָּאֵן שְׂהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִיִּים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהוָה" שְׂהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכְנֵן כָּל מַה שְׂאֵתָה צְרִיָּה, תִּבְקַשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצִּלְחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאֵחַל לָךְ פְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

גַּתְתַּצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא ט"ז אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אִם תִּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד וּתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, יִהְיֶה לָכֶם הַצִּלְחָה

בהכל, ולכן תשמרו מאד מאד על השלום בית שלכם, והקדוש ברוך הוא ישמר אתכם מכל רע, ויתן לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם כתיבה וחתומה טובה

תתצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תבוא ט"ז אָלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוי לדור שֶׁכָּף עָלְתָה בִּידָה, שֶׁהַדּוֹר יִהְיֶה כֹּל כֶּף פְּרוּץ וְכוּ', עַד שֶׁלֹּא תִתְבַּיְשׁוּ אֶפְלוּ לַעֲלוֹת עַל הַכֶּתֵב שְׂאֵלָה כְּזוֹ וְכוּ', וּבִאֲמַת לֹא הִיִּתִי צְרִיף לַעֲנוֹת לָךְ, אֲלֵא כְּדֵי לְהַזְהִיר נָשִׁים אַחֲרוֹת שֶׁלֹּא יבואו לִיְדֵי נְסִיּוֹן כְּזֶה, אֲמַרְתִּי לְרוּץ בְּשׁוֹרוֹתִים אֵלּוּ.

לא בַּחֲנָם שֶׁחֲכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֲמָרוּ (קְדוּשֵׁין פ:): נָשִׁים דַּעְתָּן קְלוֹת עֲלֵיהֶן; בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לַפְתּוֹת אוֹתָהּ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, הָרִי סוּף כָּל סוּף אֶת אִשָּׁה נְשׂוּאָה, וַיֵּשׁ לָךְ כְּכָר שֶׁבַע יְלָדִים, וְאִיךָ בְּכָלל הַתַּחֲלֵת לַפְטָפֹט עִם גְּבֵר זָר? הָרִי חֲכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֲמָרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ב סִימָן ה'): בְּמִצְרִים לֹא נִמְצָא אֶחָד מֵהֶם פְּרוּץ בְּעֶרְוָה, אַחַת הִיְתָה וּפְרָסְמָה הַכְּתוּב, שֶׁנֶּאֱמַר (וַיִּקְרָא כ"ד י"א) "וַיֵּשׁ אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת דָּבָרִי לְמַטֵּה דָן", שֶׁהִיְתָה פְּטָפֹטִית אוֹמֶרֶת שְׁלוֹם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁלוֹם לָךְ שְׁלוֹם לְכֶם וְכוּ', גְּנָאִי לוֹ גְּנָאִי לְאִמּוֹ גְּנָאִי לְמִשְׁפַּחְתּוֹ גְּנָאִי לְשִׁבְטוֹ וְכוּ', עַיִן שָׁם, הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שְׂאֵשָׁה שֶׁהִיא מְפֹטֶפֶטת וּמִתְלוֹצְצֶת עִם כָּל גְּבֵר, לְבַסּוּף הִיא נִכְשָׁלֶת בְּדָבָרִים הַכִּי גְרוּעִים רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן צְרִיכָה כָּל אִשָּׁה וּבִפְרָט אִשָּׁה נְשׂוּאָה לְהִיּוֹת צְנוּעָה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לַפְטָפֹט

עם כל גֵּבֶר זֶה, כִּי לְבַסּוֹף הִיא תִּכְשַׁל עִמּוֹ בְּהִכֵּי חֲמוּר, וּמוֹבָא (זהר ויגרא קט"ו): פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר (תהלים קכ"ח ג') "אֲשַׁתְּךָ כְּגֶפֶן פְּרִיָּה בִּירְכַתִּי בֵּיתְךָ, בְּנִיֶּךָ כְּשִׂתְלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ", אֲשַׁתְּךָ כְּגֶפֶן פְּרִיָּה, כָּל זְמַנָּא דְאִתְתָּא בִּירְכַתִּי בֵּיתָא וְלֹא נִפְקָא לְבָר, הִיא צְנוּעָה וְאִתְחַזִּי לְאֹלְדָא בְּנִין דְכִשְׁרֵן, כְּגֶפֶן, מַה גֶּפֶן לֹא אֲתַנְטֵעָא אֱלָא בְזִינָה וְלֹא בְזִינָא אַחְרָא, כִּף אִתְתָּא דְכִשְׁרָא לֹא תַעֲבַד נְטִיעֵן בְּבַר נֶשׁ אַחְרָא, מַה גֶּפֶן לֹא אֵית בִּיהּ רִכִּיבָה מְאִילָנָא אַחְרָא, אוּף הִכֵּי אִתְתָּא דְכִשְׁרָא הִכֵּי נְמִי, חֲמִי מַה אַגְרָה; וְכָל זְמַן שְׂהָאֲשָׁה נִמְצָאָת בְּבֵיתָהּ וְלֹא מְסִתּוּכְבַּת בַּחוּץ, אַזִּי הִיא נִקְרָאָת צְנוּעָה, וְרִאזִּיָּה לְהוֹלִיד יְלָדִים כְּשֵׁרִים, כְּגֶפֶן הִזֶּה כְּשֵׁנוּטְעִים אוֹתוֹ, הוּא צוּמַח רַק עִם מִינוֹ, כִּף אֲשָׁה כְּשֶׁרָה אִף פַּעַם לֹא תִתְחַבֵּר עִם גֵּבֶר זֶר, וְכִתִּיב (תהלים מ"ה י"ד) "כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוֹשָׁה", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תנחומא וישלח) אָמַר רַבִּי יוֹסִי כְּשֶׂהָאֲשָׁה מְצַנְעָת אֶת עֲצָמָהּ בְּתוֹךְ הַבַּיִת רִאזִּיָּה לְהַנְשֵׂא לְכַהֵן גְּדוֹל, וְתַעֲמִיד כְּהַנִּים גְּדוֹלִים, שְׁנֵאמַר "כָּל כְּבוֹדָה" וְגו', אִם תִּכְבֵּד עֲצָמָהּ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, "מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוֹשָׁה" תִּנְשֵׂא לְמִי שְׂכָתוּב בְּהֵן "וְשַׁבְּצָת הַכֹּתֶנֶת שֵׁשׁ", אָמַר רַבִּי פִּנְחָס הַכֹּהֵן בַּר חֲמָא בְּזַמֵּן שְׂהִיא צְנוּעָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כְּשֵׁם שְׂהַמְזַבַּח מְכַפֵּר כִּף הִיא מְכַפֶּרֶת עַל בֵּיתָהּ, שְׁנֵאמַר (תהלים קכ"ח) "אֲשַׁתְּךָ כְּגֶפֶן פְּרִיָּה בִּירְכַתִּי בֵּיתְךָ" וְאִין יְרַכְתִּי אֱלָא מְזַבַּח, שְׁנֵאמַר (ויקרא א') "וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יְרֵךְ הַמְּזַבַּח", דְּבַר אַחַר "אֲשַׁתְּךָ כְּגֶפֶן פְּרִיָּה" אֵימַתִּי הִיא כְּגֶפֶן פְּרִיָּה? בְּזַמֵּן שְׂהִיא "בִּירְכַתִּי בֵּיתְךָ", וְאִם עֲשֵׂתָהּ כֵּן, "בְּנִיֶּךָ כְּשִׂתְלֵי זֵיתִים" תַּעֲמִיד בְּנִים נִמְשַׁחִין בְּשֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה "סָבִיב"; וְרִאִים מְכָל זֶה אִיךָ שְׂדֵרְךָ נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל צְנוּעוֹת, לֹא מְסִתּוּכְבוֹת עַל הַרְחֻבוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית וְבַה פְּרָשָׁה ח' סִימָן י"ב) שְׂכָל אֲשָׁה שְׂיוּצָאָה לְשׁוּק סוּפָה לְהַכְשִׁיל, מְנָא לָהּ, מִן דִּינָה, שְׁנֵאמַר (בְּרַאשִׁית ל"ד) "וַתֵּצֵא דִינָה" וְלְבַסּוֹף נִכְשְׁלָהּ, הָדָא הוּא דְכִתִּיב (שם) "וַיִּרְא אֶתָּה שְׂכָם", וּמְכָל שְׂכָן שְׂלֵא מִפְּטָפְטוֹת עִם כָּל גֵּבֶר זֶר וְכוּ', כִּי בְקָלוֹת יְכוּלִים לְפַתּוֹת אוֹתָהּ, וְאֲשָׁה הִיא קָלַת דַּעַת מְאֹד, כְּמוֹבָא בְּתוֹסְפוֹת (קְדוּשִׁין פ:) דְּבַרִּי הַמִּתְחִיל: כִּי הִיא מַעֲשֶׂה דְהֵיאָא אִיתְתָּא דְהוּה עוֹבְדָא וְאַפִּיקְתִּיהּ – פֶּרֶשׁ רַבְּנֵי חֲנַנְיָא מַעֲשֶׂה בְּאֲשָׁה אַחַת שְׂהִיתָהּ בּוֹכָה וּמִתְאַוִּנַּת עַל קִבְרָהּ בְּעָלָהּ, וְהִיא שֵׁם אָדָם אַחַד שְׂהִיא שׁוֹמֵר תְּלוּי אַחַד, וְצוּהָ לּוּ הַמְּלִךְ לְשִׁמְרוֹ, וְבֵא אֲצֵל הָאֲשָׁה וּפְתָהּ אוֹתָהּ, וְשִׁמְעָה לּוּ, וְכִשְׁחֹזַר אֲצֵל הַתְּלוּי לֹא מְצָאוּ, וְהִיא מְצַטְעַר מְאֹד

מפחד המלך, אמרה לו האשה אל תירא, קח בעלי מקברו ותלהו במקומו, ואפיקתיה לבעלה ותלהו, הרי לך שאפלו בשעת אנינות נתגבר יצרה עליה, וכך אמר רבנו ז"ל שהיצר הרע בוער כל כך באדם, אפלו כשמוליך מת, איך שהוא רק רואה אשה, הוא יזרק את המת מאחורי גבו, וירוץ אחר האשה וכו', ולכן אני לא מבין אותך, אם את רוצה לחזור בתשובה, את צריכה לנתק את כל הקשרים מהנואף הזה וכו' וכו', וזה עקר התשובה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן מ"ט) שעקר התשובה השלמה היא, כשאדם עובר באלו המקומות ממש שהיה מקדם התשובה, כל אחד לפי מה שעבר עליו בימים הקודמים, וכשעובר באלו המקומות והענינים שהיה מתחלה ממש, ועכשו פונה ערף מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה שעשה זהו עקר התשובה השלמה, ורק זה נקרא תשובה; ולכן אם את רוצה באמת להתפטר מהצרה הזאת ולחזור בתשובה שלמה, את צריכה להזהיר אותו פעם ולתמיד אם עוד פעם יתקשר אליך, את פונה אל המשטרה שהוא מטריד אותך וכו', ואל תאמרי שאין לך כבר בחירה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ק"י) לאחד ששאל אותו כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה וכו', וכתב מוה"ר"ן ז"ל ודבר זה הוא נצרך מאד לדעת, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה, חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה], כל זה כתבתי ונעיתי לך כדי להזהיר נשים אחרות שיתרחקו לגמרי ממקום גברים וכו', ומכל שכן שלא יפטטו עם גברים, כמו שמצוי עכשו רחמנא לישזבן, קלות ראש כזה שאי אפשר לתא, שנשים מסתובבות בין גברים ומפטטים ומתלווצים וכו' וכו', אשר בודאי יכשלו לבסוף בהכי גרוע וכו', ולכן צריך כל גבר להזהיר את אשתו על זה מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא יציל את בני ובנות ישראל מנסיונות קשים ומרים, ויערה רוח קדשה וטהרה עליהם.

המאחל לך תשובה שלמה

גתתצט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר כי תבוא ט"ז אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) שנואף הוא כעסן, עיין שם, וכן אמר (שיחות הר"ן סימן קפ"ד) כי בחטם יכולין להכיר הנואף, עיין שם, הינו כעס בא מהחטם שהוא האף, ורואים אדם כעסן שמוציא את העצבים שלו על הזולת, סימן שהוא נואף, אפה מסתובב עם בחורה חמש שנים וכו', ואני בטוח שלא אמרתם ביחד תהלים וכו' או תקון חצות וכו', עברת על כל מיני אסורים רחמנא לישזבן, ולכסוף זכית להתחתן אפה, ואפה עוד שואל אם היא הבת זוג שלך? חמש שנים היית יכול לחיות עמה בהפקרות גדול וכו', ועכשו אפה שואל אם היא הבת זוג שלך? אפה רואה אל מה הנאוף הביא אותה, עד שתהיה משגע לגמרי וכו', וכך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ג) אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, וסוף כל סוף זכית להתחתן אפה, רק הפעם והרציחה שיש בך מחמת הנאוף שטבוע בך וכו', אפה מוציא את העצבים שלך על אשתך וכו', אפה צריך לדעת כי כך לא יכולים לחיות, בודאי תשלם על זה מחיר כבד מאד וכו', כי על נאוף משלמים על זה בחיים מחיר קשה וכו', אם לא חוזרים בתשובה, ולכן אין לך עצה אחרת אלא לחזור בתשובה שלמה, ולקבל על עצמך לעקר ממך את הפעם והרציחה שיש בך וכו', ואז כולי האי ראויים אתם לחזור בתשובה שלמה, היא תחזור אליך וכו', ואפה צריך לדעת שכך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות לד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שכיזון

שְׁאֵדָם מִהֲרִיחַ בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקְיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לִפְנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהֶסְמִיךְ מִ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִבֶּן אָדָם שֶׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׁאֵדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפִלּוּ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עַכְשָׁו מִה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְנַדֵּה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מִה שֶׁעָשָׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּכֹר מְקַבֵּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמְדָּבָר וּבַה פְּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלַעַם הִיָּה רָשָׁע עָרֵם וְיָדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנָי הַפְּרַעֲנוֹת אֲלֵא תְּשׁוּבָה, שְׂכָל מִי שֶׁחֹטֵא וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לִיגַע בּוֹ, בְּשִׁבְלִי זֶה הוּא מִסִּית אֶת כָּל אָדָם מִה לָךְ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה? וּמִה לָךְ לְהִתְנַדֵּה? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׂמִי שֶׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמִתְנַדֵּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמְּוֵת לִיגַע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲוּמָא גַח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תְּשׁוּבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ עֲלֶיךָ שֶׁתִּזְכֶּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְלַעֲזֹב כְּכֹר אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁלָּךְ, וְלִהְיוֹת אִישׁ כְּשֶׁר.

הַמֵּאַחַל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלָמָה

גַּתְתָּק.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר כִּי תְּבוֹא ט"ז אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת פָּרָק ב') יָפָה תְּלַמּוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שִׁיגִיעַת שְׁנִיָּהם מִשְׁכַּחַת עוֹוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלֹאכָה, סוּפָה בְּטִלָּה וּגְוִרַת עוֹוֹן; אָדָם צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא לְעֲצֻמוֹ אֵיזָה עֲבוּדָה כְּדֵי לְהִתְפָּרֵס עִם זֶה, וְכֵן רִבְנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד שְׂכָל אֶחָד יִהְיֶה לוֹ אֵיזָה מְקוֹר פְּרִנְסָה, וְאָמַר (חֲזִי מוֹהֲרֵי סִימָן תַּק"א) שֶׁחַפֵּץ מְאֹד שִׁיְהִי לָנוּ פְּרִנְסָה, אֵף עַל פִּי שְׂבִטְחוֹן גַּם

כֵּן טוֹב מֵאֵד, אִף עַל פִּי כֵּן טוֹב מֵאֵד כְּשִׁזְכִּיךְ שִׁישׁ לֹו מֵעֲמֵד פְּרָנְסָה, כִּי בְּמִקּוֹם עֲבוֹדַת הַבְּטָחוֹן בְּמִקּוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָה אַחֲרַת, כְּלוֹמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לֹו מֵעֲמֵד פְּרָנְסָה וְיִהְיֶה לֹו בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מֵהַפְּרָנְסָה, וְיִצְטָרֵךְ בְּכָל פַּעַם לְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמִקּוֹם זֶה יַעֲסֵק בְּעֲבוֹדָה אַחֲרַת וְהִתְחַזְקוֹת אַחַר בְּשֵׁאֵר עֲנִינֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם.

כָּלֵל גְּדוֹל צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְלַמֵּד, שֶׁשֹּׁכֵר דִּירָה אוֹ מִשְׁכַּנְתָּא זֶה בָּא אֶפְלוֹ לְפָנָי אֲכַל וְכוּ', כִּי אִם לֹא יִשְׁלַם שֹׁכֵר דִּירָה, יִזְרְקוּ אוֹתוֹ מִהַדִּירָה שָׁגֵר בָּהּ, וְהַבַּעַל הַבַּיִת צוֹרֵק, הוּא לֹא יִכּוֹל לְהִתְחַזֵּק בְּחִנְסֵי דִירָה, יֵשׁ לֹו אֶת הַהוֹצָאוֹת שֶׁלֹו וְכוּ', וְכֵן אִם יֵשׁ לְאָדָם בַּיִת עָלָיו לְשִׁלְמֵ אֶת הַמִּשְׁכַּנְתָּא, כִּי אִם לֹא הַבְּנֵק יַעֲקֵל אֶת הַבַּיִת, וְיִוצִיאוּ אוֹתוֹ מִשָּׁם, וְיִמְכְרוּ אֶת זֶה לְאַחַר, וְתִהְיֶה מִהַצּוֹעֵקִים שֶׁאֵינָם נְעֻנִים וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְדַעַת שֶׁשֹּׁכֵר דִּירָה אוֹ מִשְׁכַּנְתָּא בָּא לְפָנָי הַכָּל, וְאִם אֵין לֹו, הֵינּוּ שֶׁאֵינִן יָדוּ מִשְׁגַּת לְשִׁלְמֵ שֹׁכֵר דִּירָה וְכוּ', שִׁיעֲשֶׂה כָּל מִינֵי עֲבוֹדוֹת שָׂרָק יְכוּלִים, הַעֲקָר שִׁיְהִיָּה לֹו וְלֹאֲשֶׁתוֹ וְלֹהִילְדִים גַּג עַל הָרֹאשׁ וְכוּ', אַחֲרַת הוּא מְפָקֵר לְגַמְרֵי, וְאִם אֵינּוּ מוֹצֵא עֲבוֹדָה, שִׁילֵךְ לְקַבֵּץ נְדָבוֹת וְכוּ', וְזֶה בְּרוּה, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַגִּיד אֲנִי יִקְפֹּץ מִהַגַּג וְיֵשׁ לִי בְּטָחוֹן שֶׁלֹא יִקְרָה לִי שׁוּם דְּבַר וְכוּ', כִּךָּ הוּא בְּעֲנִין שְׁלֵף, וְלִכֵּן אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת הַתְּחַתְּנֵת חֲתֻמַּת בְּכַתְּבָה שֶׁאֲתָה זֵן וּמְפָרְנֵס אֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, אֲזוֹ אֲתָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת אַחֲרָאִי, וְלֹא לְהִיּוֹת מְפָקֵר, כִּי זֶה סֵתֵם הַפְּקָרוֹת מִבְּנֵי אָדָם שֶׁלֹא מִשְׁלָמִים שֹׁכֵר דִּירָה, שֶׁבְּסוֹף מַעֲיֵפִים אוֹתָם מִהַבַּיִת, וְנִשְׁאַרִים בְּלִי קוֹרַת גַּג, אוֹ כְּשֶׁאָדָם כְּכֹר זָכָה וְקִנְיָה בַיִת דִּירָה מִשְׁלוֹ, עָלָיו לְשִׁלְמֵ אֶת הַמִּשְׁכַּנְתָּא, כִּי אַחֲרַת יִהְיֶה בְּכָלֵל שׁוֹטֵה הַמֵּאֲבָד מֵהַ שְׁנוֹתָנִים לֹו.

מֵה אִמֵר לֵךְ אֲצִלְךָ נִתְקִים מֵהַ שֶׁאֲמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי י"ט ג') "אוֹלוֹת אָדָם תִּסְלַף דְּרִכּוֹ וְעַל הַיּוֹי"ה יִזְעַף לְבוֹ" הַרְבֵּה פְּעָמִים אָדָם עוֹשֶׂה בְּחַיִּים טְעוּיוֹת וְכוּ', וְאַחַר כִּךָּ יֵשׁ לֹו טְעָנוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיֵשׁ לֵךְ עוֹד סְפָקוֹת בְּאִמוּנָה וְכוּ', אֵין זֶה אֱלֹא חֲטָאִיד הַמְרַבִּים בְּלִבָּלוֹ אֶת דַּעְתְךָ לְגַמְרֵי וְכוּ', אִם הֵייתָ מְצִיַת אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, וְהֵייתָ תְּמִיד מִתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הִיָּה נִכְנָס כִּךָּ דַעַת וְשִׁכַל וְתוֹבוּנָה וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא הֵייתָ מְגִיעַ לְמַצְבִּים כְּאֵלוֹ, וְלִכֵּן חֲזַר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחוּנֵן דַּעַת, יִתֵּן לֵךְ דַּעַת, וְלֹא

תחזור על הטעויות האלו שעשית וכו', ואחר כך יהיה לך טענות על הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

גתתקא.

בעזרת השם ותברך יום שלישי לסדר כי תבוא י"ז אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

חכמינו הקדושים אמרו (עקצין פרק ג') לא מצא הקדוש ברוך הוא כל ימי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום. שנאמר (תהלים כ"ט) "הי"ה עז לעמו יתן הי"ה יברך את עמו בשלום"; ואמר רבנו ז"ל (תני מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ודיקא עכשו שכלנו מוכנים לנסע אל ציון רבנו ז"ל, וכל אחד ואחד עם השכל הפרטי שלו וכו', בא אל ראש השנה אל רבנו ז"ל, שהוא שכל הכולל, כמובא בדבריו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) וכל אחד צריך לבטל את השכל הפרטי שלו, ולהכלל בהשכל הכולל, שזה נעשה בראש השנה, ועל ידי זה יהיה נעשה שמחה, כי כשנכללים יחד כל הנפשות נעשה שמחה, כמו שכתוב (משלי י"ג) "אור צדיקים ישמח", ורואים בחוש שדיקא בראש השנה זו שאנחנו מאד מקוים שיהיה השנה דברים עליונים מאד, תהא שנית ג'אלה עליונה, דיקא השנה הסמ"ך מ"ם גורם פרודים בין אנשי שלומנו וכו', ויש טענות ומענות אחד על השני וכו', ושוכחים מה זה אלול חדש התשובה והרחמים, אשר צריך להיות שלום ואהבה בין אנשי שלומנו, כי (שמות י"ח ז') וישאלו איש לרעהו לישלום ראשי תבות אלול, בחדש אלול צריכים להשתדל מאד מאד שיהיה שלום ואהבה בין נשמות ישראל, ובא הסמ"ך מ"ם הרשע ומהפך את הקערה על פיה וכו', וגורם רק פרודים, כי כל הכח של הסטרא אחרא זה רק פרודים בין נשמות ישראל בכלל, ובין אנשי שלומנו בפרט, ולכן עלינו לעשות כל מה

שְׂבִיכְלַתְנֹו שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנֹו, וְשִׁלָּא יְהִיָּה שׁוֹם לְשׁוֹן הָרַע וְרִכִּילוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, וְהָרַב הַחֲסִיד רַבִּי אֶפְרַיִם ז"ל בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי נִפְתָּלִי ז"ל תְּלַמִּידוֹ שֶׁל רַבְּנֹו ז"ל, אָמַר שְׁשֻׁמְע מֵאַבִּיו שְׁשֻׁמְע מֵרַבְּנֹו ז"ל פַּעַם, אֲשֶׁר עֲשָׂר רְאֵשֵׁי תַבּוֹת (תְּהִלִּים ל"ז י"א) וְעַנּוּיִם יִירָשׁוּ אֶרֶץ וְיִהְיֶה עַנְגּוֹ עַל רַב שְׁלוֹם, כִּי דִיקָא עַל יְדֵי שְׁלוֹם שִׁיְהִיָּה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנֹו, יִזְכּוּ לַעֲשִׂירוֹת, וְכַדִּי שִׁיְהִיָּה אַחֲדוֹת בֵּינֵיהֶם, צְרִיכִים לְהַגִּיעַ אֶל מַדַּת הָעֲנָוָה, שְׁזָה וְעַנּוּיִם יִירָשׁוּ אֶרֶץ", וְאָמַר רַבְּנֹו ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ב) סִימָן שְׁמַקְרָבִים אֶל צְדִיק אֲמַתִּי, אִם נוֹפֵל עָלָיו שְׁפִלוֹת גְּדוֹל, וְהוּא לֹא רוֹצֵה לְהִתְנַשֵּׂא עַל הַזּוֹלָת וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וְכֵן אָמַר בְּשֵׁם רַבְּנֹו ז"ל שְׁשֻׁמְע מִמְּנוֹ פַּעַם שֶׁהִתְבַּטָּא (תְּהִלִּים קמ"ז י"ד) "הַשָּׁם גְּבוּלָךְ שְׁלוֹם, חֶלֶב חֲטִיִּם יִשְׂבִּיעֶךָ", אִם הִיָּה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנֹו שְׁלוֹם, לֹא הִיָּה חֲסֵר לָהֶם פְּרֻנְסָה, (וּבְדֹאֵי לֹא הִיָּה חֲסֵר כֶּסֶף עַל כְּרִטִּים לְנִסְע לְרַבְּנֹו ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה), וְדָבָר זֶה מְרַמֵּז בְּדַבְרֵי רַבְּנֹו ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ו) לְפִי הַגְּדֻלַּת הַדַּעַת כֵּן הַפְּרֻנְסָה בְּנִקְל, כִּי פְרֻנְסָה בְּנִקְל תּוֹלָה בְּדַעַת, כִּי כָל מִי שֶׁחֲסֵר דַּעַת בִּיטוּר, הוּא יִגַּע וְטוֹרַח אַחַר פְּרֻנְסָה בִּיטוּר, גַּם לְפִי הַגְּדֻלַּת הַדַּעַת כֵּן נִתְרַבָּה הַשְּׁלוֹם, כִּי שְׁלוֹם תְּלוּי בְּדַעַת, כִּי כַּעַס וְאַכְזָרִיוֹת הוּא בְּהַעֲדָר הַשְּׁלוֹם, וְכֵל מַה שֶׁמִּתְרַבָּה הַדַּעַת נִתְרַבָּה הַרְחַמְנוּת וְהַשְּׁלוֹם, וְעַל כֵּן הַפְּרֻנְסָה בְּנִקְל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ז) "הַשָּׁם גְּבוּלָךְ שְׁלוֹם חֲלֵב חֲטִיִּם יִשְׂבִּיעֶךָ", עֵינֵי שָׁם, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנֹו, דִּיקָא עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים, וְאַנְחֲנוּ כְּבָר עוֹמְדִים וּמוֹכְנִים לְנִסְע בְּשַׁבּוּעַ הַבָּא בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל צִיּוֹן רַבְּנֹו ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְהַקְפִּיד עַל נִקְדָּה זוֹ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנֹו, וְשִׁלָּא נִתֵּן שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם יִשְׁבַר אוֹתְנֹו וְיִכְנִיס בְּנוֹ סְפָקוֹת וְכוּ', וְכוּחִים וּמְרִיבוֹת וְכוּ', אֲלֵא נִתְאַחַד יַחַד בְּאַחֲדוֹת אַחַד, וְנִסְע בְּלֵב אֶחָד בְּלֵב שְׁלָם אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא הַשְּׁכָל הַכּוֹלָל, וְכֵל הַשְּׁכָלִים פְּרֻטִיִּים יִתְבַטְּלוּ לְגַבֵּי הַשְּׁכָל הַכּוֹלָל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

תתקב.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר פי תבוא י"ז אלול ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, אני יודע שזה קשה לך, אבל כבר אמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, כפי הצער כך מקבלים שכר, לאשה מאד מאד קשה להיות בשמחה וכו', כי כל על הבית נופלת רק עליה וכו', ובפרט שלהבעל יש טענות עליה וכו', אזי איך היא יכולה להיות בשמחה? ולכן אם אשה היא פקחית ויודעת את האמת שאין לה אף אחד בעולם רק הקדוש ברוך הוא בעצמו, אזי בנקל לה להגיע אל שמחה אמיתית, ולכן אני מאד מבקש אותך שתחזקי באמונה פשוטה בו יתברך, ותרגילי את עצמך לדבר רק עמו יתברך, וכל מה שאת צריכה תבקשי רק ממנו יתברך, ורבנו ז"ל הפליג מאד במעלת תפלת הנשים, כי אשה קרובה לבכות וכו', ולכן אל תהי בטלנית, תנצלי את הכחות שנתנו לך וכו', ובמקום לבכות לבעלך וכו', תבכי אל הקדוש ברוך הוא, ותבקשי ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כמו שלמד אותנו רבנו ז"ל, על ידי זה יהיה לך נסים ונפלאות שדוד הטבע, וכך הרגיל מוהרנ"ת ז"ל את אשתו ואת בתו שתמיד יפנו אל הקדוש ברוך הוא, ובפרט בשעה שעבר עליהם משברים וגלים עד מאד, שהם לא יכלו לצאת בחוץ על הרחוב וכו', כי המתנגדים שברו את החלונות שלהם וכו', והמטירו עליהם אבנים וכו', וקפחו את פרנסתם וכו', אשר בודאי המצב היה מר מאד מכל הצדדים וכו', עם כל זאת חזקם מוהרנ"ת ז"ל שהכל יעבר ועוד יבוא היום שיתהפך לטובה, רק אתן תמשיכו להתפלל להקדוש ברוך הוא בעת הצרה הזו, תתארי לעצמך את הבעל (מוהרנ"ת ז"ל) לקחו לבית סהר בבזיונות גדולים, והאשה והילדים לא יכלו לצאת על הרחוב, כי המטירו עליהם אבנים וכו', ובקשי היה להם מה לאכל וכו', עם כל זאת דיקא בצרה כזו חזקם ואמצם מוהרנ"ת ז"ל שאין שום דרך להנצל מכל הצרות והיסורים אלא לברח אל הקדוש ברוך הוא, כי הוא הכתבת הראשונה והאחרונה, כמו שכתוב (ישעיה מ"ד ו') "כה אמר הוי"ה מלך ישראל וגאלו הוי"ה צבאות אני

ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים", ולכן אשרי האשה שזוכה להתחזק להיות בשמחה דיקא בעת שעובר עליה משברים וגלים עניות ודחקות וכו', צרות ויסורים ומכאובים וחלישות הדעת ובזיונות וכו', שאז שכרה גדול מאד מאד, ועקר העצה להחזיק מעמד הוא רק לחזק את הזולת, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) עצה לבוא לגדלות המוחין לחזק אחרים, ולכן אני מאד מבקש אותך שתראי לחזק נשים אחרות, ובזכות זה הקדוש ברוך הוא ירחיב גם לך, ותזכי לשנה טובה ומתוקה, שנה מלא עשר ואשר, שנה מלאה שמחה ועליזות, שנת גאלה וישועה.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

גתתקג.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר כי תבוא י"ז אלול ה'תשע"ב
שלוש רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לברר מה מצייק לבעלך? ובשעה שיהיה רגוע אז כדאי לך לתפס אתו שיחה פתוחה, ולברר איזה נקדה מפריע לו וכו', ושיהיה פתוח עמך, כי כך לא יכולים לחיות שהבית יהיה אש וכו', ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ח) שהכעס דוחה מהאדם את כל הפרנסה, ואפלו שנגזר עליו שיהיה לו הרבה כסף וכו', על ידי כעס הוא כמו ידיו דוחה את זה וכו', ומדת הכעס זה המדה הכי מגנה שרק יכול להיות, עד כדי כך שאמרו בזהר (תצוה קפ"ב) במאי אתידע לקרבא בר נש בהדיה או לאתמנעא מניה, [איך יכולים לדעת אם מתר להתקרב אל האדם הזה או להתרחק ממנו?], ברוגזיה ממש ידע ליה בר נש, וישתמודע מאן איהו, [בכעסו של אדם מתודע מהות כל האדם ומתגלה מי הוא], אי ההיא נשמתא קדישא נטר בשעתא דרוגזוי אחי עליה, דלא יעקר לה מאתרהא, בגין למשרי תחותה ההוא אל זה [אם אדם שומר על עצמו לא להיות בכעס כדי שלא יהיה נעקר ממנו נשמתו], דא איהו בר נש כדקא יאות, דא איהו עבדא דמאריה, דא איהו גבר שלימ.

[זה הוא אדם כמו שצריך להיות, הוא עבד של הקדוש ברוך הוא והוא אדם השלם], ואי ההוא בר נש לא נטיר לה, ואיהו עקר קדשה דא עלאה מאתריה, למשרי באתריה סטרא אחרא, ודאי דא איהו בר נש דמריר במאריה, ואסיר לקרבא בהדיה ולא תחברא עמיה, [ואם אדם הזה לא שומר על עצמו לא להיות בכעס, והוא עוקר את הקדשה ממנו, ונכנס בו סטרא אחרא, אדם הזה הוא מורד בהקדוש ברוך הוא ואסור להתקרב אליו], ודא איהו (איוב י"ח ד) "טרף נפשו באפו", איהו טריף ועקר נפשיה בגין רגזיה, ואשרי בגייה אל זר [אדם שהוא בכעס הוא עוקר את הנפש שלו ושורה בו הסטרא אחרא], ועל דא כתיב (שם) "חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו", דהיא נשמתא קדישא טריף לה, וסאיב לה בגין אפו [מי שבכעס הנשמה שלו בורחת ממנו, והוא מטמא את עצמו]; ואמר האריז"ל את כל העברות יכולים לתקן וכו', אבל מי שכועס הוא עוקר את הנשמה שלו לגמרי וכו', וקשה להחזיר לו את נשמתו וכו', ולכן סובל מה שסובל וכו', ואת כל זה את צריכה להסביר לו ולהיות אתו פתוח, כי יכול מאד מאד להיות שמשהו רציני מציק לו וכו', וקשה לו להגיד לך וכו', ולכן תהי אתו פתוחה וללחץ עליו מה מפריע לו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

גתתקד.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר כי תבוא י"ז אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן ע"ט) מה שאדם מתחיל להכנס בעבודת השם יתברך ולהתקרב להצדיק האמת, באים עליו הרהורים ובלבולים גדולים, זה כמו למשל כלי מים שמתחלה נראה כאלו המים צלולים.

ואחר כך כששופתין ומעמידין את המים אצל האש ומתחיל להתבשל, אזי מתבלבל המים ומעלה הרתיחה כל הפסלת שהיה במים, ועולה כל הפסלת למעלה. וצריך שיעמד אחד להסיר חלאת ופסלת המים בכל פעם. ומתחלה נדמה כאלו המים צלולים לגמרי, ואחר כך נראה הפסלת שבמים העולה בכל פעם למעלה, ואזי כשמסירין בכל פעם חלאת ופסלת המים, אזי אחר כך נשארין המים צלולים וזכים באמת כראוי, כמו כן ממש קדם שמתחיל האדם להכנס בעבודת השם יתברך, אזי הטוב והרע מערבין בו, ומחמת שהם מערבים מאד, אין נראה הפסלת והרע שבו כלל, כי הם מערבים יחד לגמרי הרע עם הטוב. אך אחר כך כשמתחיל להכנס בעבודת השם יתברך, ומתקרב להצדיק האמת, אזי מתחיל להזדכך ולהתברר, ואזי עולה הפסלת והרע בכל פעם למעלה, כמשל הפלי עם המים וכו', וצריך שיעמד אחד שיסיר ממנו חלאתו ופסלתו בכל פעם, ואזי ישאר אחר כך זך וצלול לגמרי באמת כראוי; וזה שיד לכול אחד ואחד שרוצה להתקרב אל רבנו ז"ל, שהוא הצדיק האמת שבדור הזה, תכף ומיד כשרק מתקרב, מתחיל לעבר עליו משברים וגלים שאף פעם לא היה לו דברים כאלו, והוא לא מבין מה קרה? אלא עד עכשו הוא היה מערב אצלו הטוב והרע יחד, ואפלו לא ידע שהוא רחוק לגמרי ממנו יתברך וכו', וכיון שמתקרב אל הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל, אז מתחיל להתבשל אצלו וכו', כדי שהטוב ישאר והרע יפל וכו', אותו דבר כל אלו שרוצים לנסע אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, מתחיל לעבר עליהם כל מיני משברים וגלים וכו', עליות וירידות וכו', ספקות ובלבולים וכו', עד שהם לא מבינים מה קרה? הלא כשנוסעים במקום אחר אין את אלו הבלבולים וכו', דיקא כשרוצים לנסע אצל ציון רבנו ז"ל אז מתחיל כל הבלבולים, ועובר על בני אדם מה שעובר וכו', בלבולים וחלישות הדעת ועגמת נפש וכו', וכו', ולא יודעים מה קרה? אלא הסבה שעכשו בא אל תקונו הנצחי, ולכן לא בחנם שמתחיל להתבשל אצלו מה שמתבשל וכו', כדי שהרע יפל והטוב יעלה מעלה מעלה.

אקנה מאד שתזכר לשבר את כל המניעות ותבוא על ראש השנה באומן, ששם תקבל את התקון הנצחי שלך, כמו שאמר רבנו ז"ל (ת"י מוה"רן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר

שִׁיחָה לָהֶם תִּקְוֶן בְּשׁוּם אַפֶּן, אַף עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכּוֹלִין אֲפֹלוּ הֵם לְקַבֵּל תִּקְוֶן. אַף עַל פִּי שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה אֲפֹלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יִכּוֹל לְתַקְנֵם, אָבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יִכּוֹלִים לְקַבֵּל תִּקְוֶנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתִקְוֶנִים מֵה שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינּוּ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיחָה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לָךְ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה

גַּתְתָּקָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תְּבֹא י"ז אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן אֶתָּה צָרִיף לְדַעַת כִּי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְתַבַּע רּוֹפְאִים, כִּי הֵם מְגַנְנִים מִכָּל הַבְּחִינּוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֶחָד כְּשֶׁהוֹלֵךְ לַעֲבֹר נִתּוּחַ הוּא חוֹתֵם עַל כַּמָּה טְפָסִים וְהוּא אֲפֹלוּ לֹא יוֹדֵעַ עַל מָה הוּא חוֹתֵם וְכוּ', וְשֵׁם כְּתוּב בְּפִרוּשׁ שֶׁהֵם לֹא לּוֹקְחִים אַחֲרֵיכֶם אִם קוֹרָה מְשֻׁהוּ וְכוּ', וְזֶה בְּרוּר לְמִי שִׁיּוֹדֵעַ אֶת זֶה וְכוּ', וּמָה גַּם שֶׁהֵם יִכּוֹלִים לְהוֹכִיחַ שֶׁהֵם עָשׂוּ עֲבוּדָה טוֹבָה בְּבַחֲינָה מְקַצְוֵעִית וּרְפוּאִית וְכוּ', וְעַל כֵּן אֱלוּ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחַת הַר"ן סִימָן ג') שֶׁצָּרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מְרוֹפְאִים וְכוּ', וְהָאֲרִיף בְּזֶה מְאֹד עֵין שָׁם, אָבָל יֵשׁ שִׁיחָה מְרַבְּנוּ ז"ל "אִם הוֹלְכִים כְּבָר אֵל רּוֹפֵא, הוֹלְכִים אֵל הָרּוֹפֵא הַכִּי מִמְחָה".

נִתּוּחַ אַף פְּעַם לֹא עוֹשִׂים בְּלִי הַתִּיעֲצוּת עִם שְׁלוֹשׁ רּוֹפְאִים אַחֲרֵים וְכוּ', אֵין דְּבָר כְּזֶה שְׁרוּפֵא יִכּוֹל לְשַׁכְּנַע אֶת הָאָדָם שֶׁהוּא מְכָרַח לַעֲשׂוֹת אֶת הַנִּתּוּחַ וְכוּ', מִי שֶׁהוֹלֵךְ שׁוֹלָל אַחֲרָיו זֶה הַבְּעִיָּה שְׁלוּ, אִם שְׁלוֹשׁ רּוֹפְאִים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי שְׂאֵין לָהֶם שְׂיִכוּת אֶחָד לְהַשְׁנִי הֵם מְמַלִּיצִים לַעֲשׂוֹת נִתּוּחַ, אֲזִי זֶה דְּבָר אַחֵר לְגַמְרֵי, אָבָל סֵתֵם מִפְּנֵי שְׁרוּפֵא נִסָּה לְשַׁכְּנַע שְׂאֶתָּה צָרִיף נִתּוּחַ וְכוּ', לֹא עוֹשִׂים נִתּוּחַ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן וְכוּ', וְאַצְלִי זֶה קָרָה כְּבָר כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים

שְׂרופָא אָמַר אֲנִי מְכָרְח נְתוּחַ, וּבִרְרָתִי אֶצֵּל עוֹד כְּמָה רוֹפְאִים מְמַחִים, וְלֹא דְבִים וְלֹא יַעַר, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר בְּדְבָרִים כְּאֵלוֹ, וְלִהְתִּיעֵץ עִם כְּמָה רוֹפְאִים מְמַחִים בְּתַחֲוֹם שֶׁהוּא צְרִיךְ וְכוּ', תְּהִלָּה לְאֵל הַיּוֹם הַחֹסֵד בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל זֶה יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, יֵשׁ כְּמָה וְכְמָה אֲרַגּוּנִים שְׂמֻטְפָּלִים בְּעַנְיַן הַזֶּה לְהִבְיֵא לְאָדָם אֶת הַרוֹפֵא הַכִּי מְמַחֵה, וְלִכֵּן צְרִיכִים תְּמִיד לְהִתִּיעֵץ אִתָּם לְפָנֵי שְׂעוּשִׁים דְּבָרִים כְּאֵלוֹ עַל דַּעַת רוֹפֵא אַחַד, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא נוֹגֵעַ בְּדָבָר, וְהוּא צְרִיךְ אֶת הַכֶּסֶף שֶׁל אָדָם.

עַם כָּל זֹאת תִּתִּיעֵץ עִם עוֹרֵךְ דִּין שְׁבָקִיא בְּתִיקִים כְּאֵלוֹ.

בְּעַנְיַן הַשְּׁקֵעַת כֶּסֶף וְכוּ', צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר בְּזֶה, לֹא מִבְּעֵינֵי לְאָדָם פְּרֻטֵי אֶסוּר אֶפְלוֹ לְהִשְׁקִיעַ אֶפְלוֹ שְׁקַל אַחַד, וְאֶפְלוֹ שְׂאֲנָשִׁים אוֹמְרִים שְׂמֻקְבָּלִים אַחֲזוּיִם גְּבוּהִים וְכוּ', הַכֹּל מְדַמֵּן וּמְפַבְּרֵק וְכוּ', כִּי לְבִסוּף פּוֹשְׁטִים רַגְלִי, וְזֶה מַעֲשִׂים בְּכָל יוֹם שֶׁתְּמִיד צָץ אֵיזֶה חֲבֵרַת קֵשׁ וַיְחִיד וּמִבְטִיחַ אַחֲזוּיִם גְּבוּהִים, וְכֵלָם רְצִים אַחֲרָיו וּמְשַׁקִּיעִים, וְהוּא נוֹתֵן חֲדָשׁ אוֹ חֲדָשִׁים אַחֲזוּיִם גְּבוּהִים, וְכֵן בָּאִים עוֹד אֲנָשִׁים לְהִשְׁקִיעַ, וְלְבִסוּף הַכֹּל מִתְּפוֹצֵץ וְכוּ', וְאֶבְדוּ אֶת כָּל הַהִשְׁקָעָה, וְכְמָה שְׂבָנֵי אָדָם לֹא יִכְשְׁלוּ וַיִּפְּלוּ בַּפֶּח וְכוּ', אֲנָשִׁים עַדִּין לֹא לוֹמְדִים אֶת זֶה, וְלִכֵּן לְהִשְׁקִיעַ אֶצֶל אָדָם פְּרֻטֵי זֶה בּוֹדָאֵי אֶסוּר, כִּי הוּא מְאֹבֵד אֶת עַצְמוֹ לְדַעַת, אֲלֵא אֶפְלוֹ בְּחִבְרוֹת גְּדוּלוֹת לֹא כְּדָאֵי לְהִשְׁקִיעַ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפְסָן, וְאֶפְלוֹ שִׁישׁ לְפַעְמִים רוּחִים וְכוּ', זֶה הַכֹּל דְּמִיּוֹן אַחַד גְּדוֹל וְכוּ', כִּי אֵלוֹ הַהִשְׁקָעוֹת הֵם בְּכֹלל הַמּוֹרִים וְכוּ', נְאוּי וְאֶבּוּי לְאָדָם שְׂמַהֲמַר וְכוּ', כִּי יֵאבֵד אֶת כָּל הַכֶּסֶף שִׁישׁ לוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן עֲצָתִי אִם אִתָּה יְכוֹל עוֹד לְהַצִּיל מִשְׁהוּ, תִּמְכֹּר אֶת זֶה לְפָנֵי שְׂלֵא יִהְיֶה שׁוּם עֶרֶךְ כָּלל בְּהִשְׁקָעָה וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּעֵינִים, וְתִזְכֶּה לְעֵינִים בְּרִיאוֹת לְרֵאוֹת אֶת הָאֱמֶת שְׁכֹל הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֲשֵׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְחֹטֵף בְּכָל יוֹם מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂוֹת טוֹבִים, תּוֹרָה וּתְפִלָּה, צְדָקָה וּגְמִילוּת חֶסֶדִים, שְׂזָה זֶה יִלְךְ לְפָנָיו, כְּמוֹ שְׂאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו') לְפִי שְׂבִשְׁעַת

פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם. אֵין מְלוּיָן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת
וּמְרַגְלִיּוֹת. אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּהּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גַּתְתָּקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא י"ז אֶלּוּל ה'תשע"ב

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

קִדְם כָּל אֲסוּר לְהִיּוֹת בְּעַצְבוֹת וּבְמַרְירוֹת וּבְדַכְאֻן אֶפְלוּ כְּרַגַע, כִּי זֶה
רַק מְבִיא אֶת הָאָדָם לְמַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רָעִים וְלִיאֹשׁ גְּדוֹל מְאֹד, וּמִסִּבֵּךְ לוֹ אֶת
הַחַיִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי עִם עַצְבוֹת וּמַרְירוֹת לֹא מְגִיעִים לְשׁוֹם מְקוֹם, אֲלֵא יִשָּׁר
אֶל הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמַתַּחֲתִיו, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שָׂרְבְנוּ ז"ל הַזְּהִירְנוּ מְאֹד מְאֹד
עַל שְׂמֻחָה, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה
תָּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֻלָּאוֹת
הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלֵם בָּאִים רַק מִחַמַּת קִלְקוּל הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר
אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמֻחָה.

עַכְשָׁו הַבְּעִיָּה זֶה רַק אֲצִלְךָ שְׂאִין לָךְ עֲבוּדָה, וְזֶה מְשַׁעֲמֵם לָךְ וְכו', אֲכַל
אֶת צְרִיכָה לְהַעֲרִיף מְאֹד מְאֹד אֶת בְּעִלְךָ שֶׁהוּא דוֹאֵג לָךְ וְעוֹבֵד הַרְבֵּה וְכו',
הַעֲקֹר שֶׁלֹּא יַחֲסֹר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְחִזֵּק וּלְעוֹרֵד
וּלְשַׂמַּח אֶת בְּעִלְךָ, שֶׁהוּא כֵּן עוֹבֵד וְדוֹאֵג בְּשִׁבִילְךָ, וּמֵה שְׂאֵתֶם בְּקוּשֵׁי מַתְרָאִים
וְכו', אִם תִּיַּאֲשִׁי אוֹתוֹ הוּא יַפְסִיק לְגַמְרֵי לְבוֹא וְכו', וְאִז יִתְחִיל לְהִיּוֹת הַבְּעִיּוֹת
הַרְצִינִיּוֹת, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה קִדְם לְחִזֵּק וּלְעוֹרֵד וּלְשַׂמַּח אֶת בְּעִלְךָ, וְלֹא לְכַפּוֹת
לוֹ שְׂמֻשְׁעֵמֶם לָךְ, וְאַתֶּם לֹא מַתְרָאִים וְכו'.

בְּשִׁבִילְךָ אֶת צְרִיכָה לְמַצָּא אִיזָה עֲבוּדָה יִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה, הַעֲקֹר שְׂתִּהֵי
עֲסוּקָה וְלֹא מְשַׁעֲמָת, כִּי כֵּךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתָבוֹת נ"ט). הַבְּטָלָה

מביאה לידי שעמום (שג'עוין), ולכן כל אשה צריכה לדאג שתהיה עסוקה במשהו, לא להסתובב בחסרון מעש וכו'.

תהי פקחית אל תוציאי את העצבים שלך על בעלה, כי הוא בודאי לא חייב לך שום דבר, הוא עובד מאד קשה וכו', ולכן תשמרי מאד מאד לא להכניס במחלקת ובמריבות אתו, שזה מביא אותך לתסכול וכו', ואת מסתובבת ממרמרת וכו', חבל מאד על כל העגמת נפש שאת גורמת לעצמך.

הקדוש ברוך הוא יתן לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והעקר יהיה לך ספוק ולא להסתובב ממרמרת.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה

גתתקז.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר כי תבוא י"ז אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש הפרש גדול בין תפלת הצדיקים שמבקשים ומתעקשים ומתחננים שיתן להם הקדוש ברוך הוא שאלתם, ולא עוזבים אותו יתברך כביכול, ויש להקדוש ברוך הוא נחת שמנצחים אותו, כמאמרם ז"ל (פסחים קי"ט.) למנצח מזמור לודה, זמרו למי שנוצחין אותו ושמת, בוא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא, מדת בשר ודם, בשר ודם מנצחין אותו ועצב, אבל הקדוש ברוך הוא נוצחין אותו ושמת; אבל לוי אמרו חכמינו הקדושים (תענית כ"ה.) הטיח דברים כלפי מעלה, שאמר רבונו של עולם עלית וישבת בפרום ואין אתה מרחם על בניך וכו', על זה קבל את הענש שנעשה חגר וכו', וכן מצינו אצל משה רבנו שאמר להקדוש ברוך הוא (שמות ה') "למה הרעתה לעם הזה למה אתה עלת עלי וישראל יושבת בפרום ואין אתה מרחם על בניך וכו', על זה קבל את הענש שלא יוכל כבר להכניס לארץ ישראל, את עמך", ובשביל זה קבל את הענש שלא יוכל כבר להכניס לארץ ישראל, כמאמרם ז"ל (סנהדרין ק"א ומובא בפרוש רש"י) "עתה תראה" וגו' - הרהרת על

מדותי לא כאברהם שאמרתי לו (בראשית כ"א) "כי ביצחק יקרא לך זרע" ואחר כך אמרתי לו "העלהו לעולה", ולא הרהר אחר מדותי, לפיכך "עתה תראה", העשוי לפרעה תראה ולא העשוי למלכי ז' אמות כשאביאם לארץ; עין שם, ואף שמשנה רבנו מסר נפשו בשביל עם ישראל, ולא יכל לסבל את צרת ושעבוד ישראל, עם כל זה מאחר שבקש ככה, אמר לו הקדוש ברוך הוא שלא יראה את עם ישראל איך שנכנסים בארץ ישראל וכו', אבל הלשון של לוי איך שהוא התבטא, על זה קבל את הענש שנעשה חגה, כי לא מבקשים ככה את הקדוש ברוך הוא, אלא ברחמים ובתחנונים, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ו) על המשנה (אבות פרק ב') וכשאתה מתפלל אל תעשה תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים וכו', כי אסור לאדם לעמד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפלתו שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דוקא את בקשתו, כי זה הוא כמו לוקח דבר בחזקה, בגזלה. רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך יתן, ואם לאו לאו, וזה 'אל תעשה תפלתך קבע', מלשון גזלה, כמו שכתוב (משלי כ"ב) "וקבע את קבעיהם נפש". הינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפלתו, שדוקא יעשה הקדוש ברוך הוא את תפלתו, כי זה הוא תפלת קבע שלוקח הדבר בחזקה בגזלה, רק יתפלל רחמים ותחנונים; ועל זה אדם יכול להעמיד את עצמו ולהתעקש ולא לעזוב את הקדוש ברוך הוא עד שלא יראה ישועה, אבל הכל בבחינת רחמים ותחנונים, ולכן יש הפרש בין שתיהם, אקוה שתבין.

העקר תהיה חזק להתבודד בכל יום עמו יתברך, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, כי רבנו ז"ל גלה לנו ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיזס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו היא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל.

כי על כל מה שייחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך.

ובענין סדר דרך הלמוד המתנה הזו נתן רבנו ז"ל ולא אני, כמוכא בדבריו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ע"ו) ומבאר באריכות בקנטרס "סדר דרך הלמוד", אשרי מי שלא מטעה את עצמו ולומד כל יום על פי סדר הזה, ואז יזכה להספיק הרבה מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך פתיבה וחתימה טובה

גתתקח.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר כי תבוא י"ז אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידוע שרבנו ז"ל הפליג מאד מאד במעלת הראש השנה שלו, עד כדי כך שאמר (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר לענין ראש השנה שלו (חיי מוהר"ן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקוננים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אפן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקוננים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקוננים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

וידוע שְׁדָנִים אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֵת עַם יִשְׂרָאֵל דְּנִים קִדְּם כְּדֵי שְׁמֵדַת הַדִּין לֹא יִקְטֹרֵג אַחַר שְׁרֹאִים אֶת מַעֲשֵׂה הַגּוֹיִים וְכוּ', וְעַל זֶה אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁהוּא פֶּעַל שְׁאֵת אֲנָשָׁיו שְׁבָאִים אֶצְלוּ יְדוּנּוּ עוֹד בְּלִילָה הָרִאשׁוֹנָה, וְלִכְּן הָיָה תְּמִיד אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַלִּילָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּחִינַת פַּחַד גְּדוֹל, לֹא רוֹקְדִים אֲזוּ וְכוּ', וּמִמַּעֲטִים בְּדַבּוּר וְכוּ', כִּי הָרִי עֲכָשׁוּ דְנִים אוֹתָם לְמַעֲלָה וְכוּ', וּמִסְפָּר בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁרַבְנוּ ז"ל הַתְּפִלָּה אֶת תְּפִלַּת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה בְּלִיל רִאשׁוֹן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְמַעֲלָה מְאֹרְבַע שְׁעוֹת, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹד הִסְפִּיקוּ לְגַמֵּר אֶת הַתְּפִלָּה וְהִלְכוּ הַבֵּיתָה לַעֲשׂוֹת קְדוּשָׁה וְאָכְלוּ אֶת סַעֲדַת הַחֵג, וּבְרַכּוּ בְּרַפְת הַמְּזוֹן, וְחִזְרוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְעָדִין רַבְּנוּ ז"ל עָמַד בַּתְּפִלַּת לַחֵשׁ, וְחָכּוּ עָלָיו עַד שֶׁיִּגְמַר כְּדֵי לְאַחֵל שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה כְּנִהוּג.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גַּתְתִּקֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא י"ז אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ דְרָךְ חֲדָשָׁה בְּהַחִיִּים שְׁזָה דְרָךְ יִשְׁנָה עוֹד מִהָאֲבוֹת וְהַנְּבִיאִים הַקְּדוּשִׁים, וְהוּא דְרָךְ קְלָה מְאֹד מְאֹד, וְקִשָּׁה מְאֹד מְאֹד, הֵינּוּ לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְת הָאֵם, וְכָל מֵה שְׁמַעִיק וּמִצְיִק לְאָדָם, שִׁיְהִי רָגִיל לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, וְאֲזוּ אַף פְּעַם לֹא יְהִיָּה לְבַד, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רכ"ט) שְׁמַבְאָר בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק א' מִהַלְכוֹת תְּפִלָּה הִלְכָה א' ב') שֶׁעַקֵּר הַתְּפִלָּה הוּא מִצְוֹת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה, שִׁיְתְּפַלֵּל הָאָדָם וּיִבְקָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שֶׁהוּא צְרִיךְ, וְהוּא יִכּוֹל

לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל שפה שרק יכול, כי מצות עשה להתפלל בכל יום, שנאמר (שמות כ"ג כ"ה) "וְעַבַדְתֶּם אֶת הוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם" מפי השמועה לְמַדוּ שְׁעַבֹּדָה זו היא תפלה, שנאמר (דברים י"א י"ג) "וְלַעֲבָדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם", אמרו חכמים אי זו היא עבודה שבלב, זו תפלה וכו', ואין לתפלה זמן קבוע מן התורה: ולפיכך נשים ועבדים חייבין בתפלה לפי שהיא מצות עשה שלא הזמן גרמא, אלא חיוב מצוה זו כף הוא, שיהא אדם מתחנן ומתפלל בכל יום ומגיד שבחו של הקדוש ברוך הוא, ואחר כך שואל צרכיו שהוא צריך להם בבקשה ובתחנה, ואחר כך נותן שבח והודיה להשם יתברך על הטובה שהשפיע לו כל אחד לפי כחו; רק אחר כך ראו וכו', אף אחר כך ראו אנשי כנסת הגדולה שהלכו בגולה בימי נבוכדנצר הרשע, ונתערכו בפרס ובין ובשאר האמות וכו', ועמדו ותקנו סדר התפלה, עין שם. אבל אמר רבנו ז"ל על כל פנים מדינא זהו עקר התפלה, על כן גם עכשו שמתפללין סדר התפלה שתקנו אנשי כנסת הגדולה, הינו השלש תפלות ביום שחרית מנחה ערבית, עם כל זאת טוב מאד להאדם להיות רגיל להתפלל לפני השם יתברך תפלות ותחנות ובקשות מלבו בלשון שמביין בו, שיזכהו השם יתברך לעבודתו באמת, כי זה עקר התפלה, ותכף ומיד כשמרגילים את עצמם בעבודה הקדושה הזו תמיד להיות רגיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, אזי אדם אף פעם לא לבה, איפה שהוא רק הולך, ואיפה שהוא רק לא עומד, הוא נמצא עם הקדוש ברוך הוא, כעין שאמרו חכמינו הקדושים (ילקוט דברים רמז תתכ"ה) על הפסוק (דברים ד' ז') "כִּי מִי גֹי גָדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרִבִים אֵלָיו כַּהוֹי"ה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קְרָאֵנוּ אֵלָיו", מעשה בספינה אחת שהיתה כלה של נכרים והיה בתוכה יהודי אחד הגיעו לנמל אחד אמרו לאתנו יהודי טל מעות ועלה לנמל וקח לנו משם מאומה, אמר להם לא אכסנאי אני ואיני מפיר להיכן אלה, אמרו לו יש יהודי אכסנאי, בכל מקום שאתה הולך אלקיך עמך, הני "אשר לו אלקים קרבים אליו", זאת אומרת יהודי הוא אף פעם לא לבה, איפה שהוא הולך הוא הולך עם הקדוש ברוך הוא, וכן אמרו (שם) בכל קראנו אליו בכל לשון שישיראל קוראין להקדוש ברוך הוא עונה אותם; נמצא שעל ידי שמרגילים את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו שזה נקרא אצל רבנו ז"ל התבודדות, אזי הוא אף

פעם לא לבד, ורבנו ז"ל הפליג מאד מאד במעלה זו, שאדם ירגיל את עצמו תמיד לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לו את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה, ותכף ומיד כשמרגילים את עצמם ללכת בדרך זה, אזי אף פעם לא משעמם, ואף פעם לא נמצאים לבד, תמיד יש מה לעשות וכו' וכו', ולכן הרגילי את עצמך לילך בדרך הקל והנעים הזה, אבל מצד שני זה גם מאד מאד קשה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) שלזה צריכים אמונה ברוחה ומזככת, כי באמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם שמלא כל הארץ כבודו, והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה ושומע התפלה, בודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכונן את דבריו, ובשביל שהאדם אינו יודע זאת ידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כך, ואינו מדקדק כל כך וכו', הינו מי שאין לו אמונה ברוחה ומזככת, שהקדוש ברוך הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, אז לו קשה מאד מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי אמונה ותפלה תלויים זה בזה, ולכן צריכים לבקש גם על זה שיהיה לו אמונה ברוחה ומזככת שירגיש שהקדוש ברוך הוא נמצא אתו, ואז כבר לא יהיה לו בעיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

ולכן אף שעבר עליך מה שעבר בחיך וכו', אסור לך להתיאש ולפל בדתך, אלא תתחילי להתנהג בדרך הנפלא הזה, ואמרו חכמינו הקדושים (שוחר טוב תהלים כ) על הפסוק (תהלים צ"א ט"ו) "יקראני ואענהו", אמר הקדוש ברוך הוא בשעה שמגעת צרה לישראל ומבקשין אותי והן משתתפין בכבודי, כבודי עמהן, באותה שעה אני עונה אותם, שנאמר, "יקראני ואענהו" למה? "עמו אנכי בצרה"; ולכן כל מי שיש לו צרה וכו', אין עצה אחרת להנצל מזה, אלא כשהולך בדרך זה להיות רגיל לדבר עם הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות גמורה בלי שום חכמות והשפלות כלל, ולכן איפה שרק הולך, הקדוש ברוך הוא אתו עמו ואצלו, אשרי מי שמקיים זאת, ואז זה ילנה אותו כל ימי חייו עד היום האחרון, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרק ט"ו) לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלוים אותו עד שיגיע לבית עולמו; אין עוד דבר שמלנה את האדם עד הרגע האחרונה כמו השיחה בינו לבין קונו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

גתתקי.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר פי תבוא י"ז אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שהדבר הכי מזיק לזוג כשהם רבים ביחד, וכך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן, ולכן צריכים מאוד מאוד לשמר על השלום בית, כדי שהברכה תהיה מצויה בתוך ביתכם.

את צריכה לדעת כשזוג מתחתנים, בהתחלה זה מאוד מאוד קשה להם, לפעמים האשה עדין חוזרת בכל פעם אל ההורים שלה, והם אצלה יותר מבעלה, וזה כואב מאוד מאוד לבעל, מדוע את לא נותנת לי את התשומת לב? מדוע את רצה תמיד יותר אל האמא מאשר אלי? וכן להפך לפעמים הבעל חוזר בכל פעם אל ההורים שלו, והם אצלו יותר מאשתו, וזה כואב מאוד מאוד להאשה, מדוע אתה לא נותן לי את התשומת לב? מדוע אתה רץ תמיד יותר אל האמא מאשר אלי? ולכן זוג שרוצים להצליח בנשואיהם, אסור לקנאות אחד בהשני למה עדין רצים יותר אל ההורים וכו', כי כן טבע העולם שנמשכים במקום שנתנו להם חם ואהבה ביותר וכו', ולכן עד שהזוג מכירים את עצמם יותר ויותר, ונבנה ביניהם חם ואהבה והבנה הדדית, זה לוקח זמן, ואסור לקנאות אחד בהשני וכו', ולא לחיות בקטנוניות כאלו הוא אוהב את ההורים שלו יותר ממני וכו', או כאלו היא אוהבת את ההורים שלה יותר ממני וכו'.

ולכן אני מאוד מבקש אותך תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאוד מאוד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש

(אבות פֶּרֶק ה') לפּוֹם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשֵׁאֲשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מַצְלֵת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלֵהּ וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָה וְכוּ' וְהִיא צְרִיכָה לְרֹאוֹת שְׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצָם מֵעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי הָאֲשָׁה שֶׁקִּנְיָתָהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נִשְׂוֹאֵיהֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וְתִצְלִיחֵי. הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גַּתְתִּיקִיא.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא י"ח אֱלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר

הַיּוֹם ח"י אֱלוּל זֶה בְּדִיּוּק שְׁתֵּים עָשָׂרָה יוֹם עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּמוֹכָא מִצְדִּיקִים שְׁבַשְׁתִּים עָשָׂרָה יָמִים הָאֵלוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן כָּל יוֹם נֶגֶד הַחֲדָשׁ שֶׁל שָׁנָה הַזֹּאת שְׁעָבְרָה, כְּגוֹן הַיּוֹם יְכוּלִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים רַבִּים וְכוּ', שְׁנֹזְכָה לְתַקֵּן מֵה שֶׁפָּגַמְנוּ בְּכָל חֲדָשׁ תִּשְׁרִי, מִחֵר יְכוּלִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים רַבִּים וְכוּ', שְׁנֹזְכָה לְתַקֵּן מֵה שֶׁפָּגַמְנוּ כָּל חֲדָשׁ חֲשׁוֹן וְכוּ', וְכֵן עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְנִצֵּל אֶת הַשְּׁתֵּים עָשָׂרָה יָמִים הָאֵלוּ בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם שִׁימְחֵל לָנוּ יוֹם לְחֲדָשׁ יוֹם לְחֲדָשׁ וְכוּ', וְהַעֲקָר שִׁיְהִי הַכֹּל מְרַב שְׂמִחָה, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לֹא זֶה מִשֵּׁם עַד שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (תְּהִלִּים ק"ד) "אֲנֹכִי אֶשְׂמַח בַּהוֹי"ָה יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עוֹד אֵינִם", וְהַשְּׂמִיחָה שְׂאָדָם שְׂמִיחָה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה גְלוּי פְּנִימִיּוֹת נִפְשׁוֹ שֶׁמְקַשְׂרֶת בְּשִׂרְשׁוֹהָ בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים לְמַעַל מִכָּל בְּחִינּוֹת דִּין וְכוּ', כִּי הַשְּׂמִיחָה בָּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְשָׁרָה עַל הָאָדָם יִשׁוּב הַדַּעַת

אחרת לגמרי, ולכן הסמ"ך מ"ם עושה כל מה שביכולתו לבלבל את האדם עם כל מיני שטיות שנקראים חדשות וכו', העקר לבלבל את דעת האדם שלא יחשב ממנו יתברך, ולכן אשרי מי שזוכה להיות שש ושמח כל יום ויום, וזה הדבר הכי קשה לאדם וכו', כי אדם יכול לצום וכן לעשות כל עבודות הכי קשות, אבל בא אל שמחה, זה הוא בשום פנים ואפן לא יכול, כי הסמ"ך מ"ם מאד מאד מיוחד כשבר ישראל יהיה שש ושמח, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל הדגיש מאד מאד על שמחה, כי שמחה בעצמה זה גלוי האור האין סוף ברור הוא בנפש האדם, ובזה אדם יכול למדד את עצמו איפה הוא אוהו וכו', כי אם אדם שש ושמח, סימן שתשובתו נתקבלה בשמים, ואם האדם עדין לא שש ושמח, סימן שיש לו עוד הרבה על מה לשוב, והכלל ששמחה היא מקור הקדושה, גלוי אלקות בתכלית מדרגה העליונה, גלוי יחידה שבנפשו, שמראה שאמונתו מאד מאד חזקה, ולכן אל תהיה בטלן, עם כל הבלבולים והטרדות וכו' וכו', הדחקות והעניות וכו' וכו', הצרות והחלישות הדעת וכו' וכו', שעוברים עליך עכשו, אל תתן שהסמ"ך מ"ם ימשך אותך אל העצבות והמרירות והדכאון וכו', כי בזה לא תפעל שום דבר, אלא אדרבה תסתבך יותר ויותר, ולכן אני מאד מבקש אותך תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך, עם כל זאת השמחה הכי גדולה שהנה בא ראש השנה ונזכה להיות אצל רבנו ז"ל באומן, אשר בפרוש גלה לנו (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ג) מי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח) "אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי חדות הוי"ה הוא מעזכם" וזה נאמר על ראש השנה; ואפלו אלו שמפני סבות פרטיות וכו', לא יוכלו להיות באומן על ראש השנה, גם כן אסור להם להשבר בשום פנים ואפן, כי כבר אמר מוהר"ן ז"ל איפה שמתקבצים עשרה מאנשי שלומנו בהתקשרות לרבנו ז"ל, אזי ממשיכים את רבנו ז"ל שמה, והוא יהיה שם, ולכן גם השנה יהיה קבוץ ביבנאל לכל אלו מאנשי שלומנו שמפני סבות על גבי סבות צריכים להשאיר וכו', העקר רק להיות בשמחה, שזה העבודה הכי קשה להגיע אליה, ועל זה אגחנו צריכים למסר את נפשנו פשוטו כמשמעו רק להיות בשמחה, וכך מובא בזהר (תצוה קפד):

תא חזי עלמא תתאה קימא לקבלא תדיר, [בוא וראה העולם הזה עומדת

לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֶקְרִי אֶבֶן טָבָא, [וְהִיא נִקְרְאת אֶבֶן טוֹב כְּמוֹ אֶבֶן מוֹשְׁכַת שְׁנִקְרָא מִגִּנְט] וְעֲלָמָא עֲלָא לֹא יְהִיב לִיה אֲלָא כְּגוֹנָא דְאִיהוּ קִימָא, [וְהָעוֹלָם הֵבֵא לֹא נוֹתֵן אֲלָא כְּמוֹ שְׁמֻכִּינִים אֶת עֲצָמוֹ מִלְמַטָּה] אִי אִיהוּ קִימָא בְּנִהֲרוֹ דְאֲנָפִין מִתְתָּא, [אִם נִמְצְאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׁמַחִים מִלְמַטָּה] כְּדִין הֵכִי נִהְרִין לִיה מְעִילָא, [כֶּךָ מְאִירִים לוֹ מִלְמַעְלָה אֹר וְזִיו וְחִיוֹת וְדִבְקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קִימָא בְּעִצִּיבוֹ, [אָבָל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעִצְבוֹת וּבְמָרָה שְׁחוֹרָה] יִהְיֶין לִיה דִּינָא בְּקַבְלִיה. [אֲזִי מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ דִּינִים] כְּגוֹנָא דָּא (תְּהִלִּים ק' ב') "עֲבַדוּ אֶת הַיְיָ בְּשִׂמְחָה", חֲדוּה דְבַר נֶשׁ מְשִׁיךְ לְגַבִּיה חֲדוּה אַחְרָא עֲלָא, [הַשְׂמַחַה שֶׁל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, מִמְשַׁכֶּת עָלָיו שְׂמַחַה מֵעוֹלָם הַבָּא] הֵכִי נְמִי הָאִי עֲלָמָא תְתָאָה, כְּגוֹנָא דְאִיהִי אֶתְעֵרַת הֵכִי אֲמַשִּׁיךְ מְלַעֲיָלָא, [כֶּךָ הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְנַהֵג בְּזֶה הָעוֹלָם, כֶּךָ מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מֵעוֹלָם הַבָּא, וְלִכְן כְּשֶׂאָדָם רַק בְּשִׂמְחָה וּמְכָרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שְׂמַחַה מֵעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִכְן אַל תְּהִיָּה בְטָלָן, וְאִף שְׂאָנִי יוֹדֵעַ שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ מַה שְׂעוּבֵר צְרוֹת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ', תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כָּל הַכַּחוֹת, וְאֲזִי תִרְאֶה שְׂכָל מְזֻלָּךְ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הַלּוֹאִי שְׂתַכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְלָבָךְ.

מַה טוֹב וְמַה נְעִים בְּאִם תְּהִיָּה חֲזֵק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדֶּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי דֶּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיוֹת לְהַנְפֵּשׁ, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת ל"ה, וּמִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, מְרַגֵּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מְאֹד, וְלִכְן אַל תְּהִיָּה בְטָלָן, תִּרְאֶה לְחֻטָּף בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, אֲפֹלוֹ שְׂאֵתָה לֹא מִבִּין אֶת הַכֹּל, עַל כֵּל פְּנִים תְּגַרְס דֶּף גְּמָרָא בְּגִרְסָא בְּעֲלָמָא, כְּמֵאֲמַרְם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס לִיגְרִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מְאִי קְאָמַר; הַלּוֹאִי שְׂתַצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אִיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וְכִלְל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כֵּל זְמַן שְׂיִהוּדִי מִדְּפַדְךָ אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדִי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְן אַל תְּהִיָּה בְטָלָן וְרִאָה מַה לְפָנֶיךָ, וְאֲפֹלוֹ עֲכָשׁוּ שְׂיִשׁ טְרִדוֹת גְּדוּלוֹת בְּעַנְיָן לְנִסְעֵ לְאוּמָן וְכוּ', וְלִהְיוֹת בְּאוּמָן וְכוּ', עִם כֵּל זֹאת אַל תִּשְׁכַּח יוֹם אֶחָד מִלְלַמֵּד אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת אֲצֻלָּךְ חֲזֵק כְּמוֹ הַנְּחַת תְּפִלִּין, כְּמוֹכָא בְּסִפְר "וְנִי הָעֲמוּדִים"

לְבֵן הַשֶּׁלֶ"ה הַקְדוֹשׁ שְׂדֵף גִּמְרָא לְיוֹם צְרִיף לְהִיּוֹת חַיִּיב אֶצֶל אָדָם כְּמוֹ הַנְּחַת תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם.

חֹזק וְאַמֵּץ מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלָה, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

תתקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא י"ח אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּתְחַזְּקִי בְּיָתֵךְ שְׂאֵת בְּיָתֵךְ עַד רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַבֵּר עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֵהְבָה וְאַחֲדוֹת מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, וְכֵךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (תְּנַחֲמָא נְצִיבִים) בְּנִהַג שְׁבַעוּלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קָנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת וְאֵלוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מְשַׁבְּרָן וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִי כֵלֵן אֲגָדָה אַחַת; וְאִם יִהְיֶה אֵהְבָה וְאַחֲדוֹת בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּזְכּוּ לְדַבְּרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְנוּ ז"ל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשַׁעַת שְׂיִצְאָ מֵעִיר בְּרַסְלָב לְנִסְעַ לְעִיר אוּמָן לְהִסְתַּלַּק לְעִילָא וְלְעִילָא וְכוּ', "אִם אַתֶּם תִּתְחַזְּקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בִּיחַד תִּמְשִׁיכוּ אוֹתִי אֶצְלָכֶם", רואים מְכַל זֶה מַעֲלַת הַאֲחֻדוֹת בֵּין הַנְּשִׁים נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן הָאֲרִיז"ל הִזְהִיר אֶת תְּלַמִּידָיו שִׁישְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר שְׁנִשׁוֹתֵיהֶם יִהְיוּ בְּאַחֲדוֹת, וּפְעַם כְּשֶׁקִּבֵּץ אֶת תְּלַמִּידָיו וְרָצָה לְנִסְעַ אֶתֶם לִירוּשָׁלַיִם וְכוּ', וּפְרִץ מַחְלַקַת בֵּין נְשׁוֹת תְּלַמִּידָיו וְכוּ', אִזְ הִכָּה הָאֲרִיז"ל כֵּךְ עַל כֵּךְ וְאָמַר וּוִי הִיָּה עֲכָשׁוּ עֵת רְצוֹן לְהַגְאָלָה, וּמַחְמַת שְׁנִתְהוּהָ מַחְלַקַת בֵּין נְשׁוֹת תְּלַמִּידָיו פִּסְפְּסוּ אֶת הַכֵּל, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה עִם כָּל

נשות אנשי שלומנו, כדי שהשנה כבר יתקיים תהא שינת גאלת עולם, וזה תלוי רק בך, אם את תהי בשמחה עצומה ובאחדות ובאהבה עם נשות אנשי שלומנו, נזכה כבר להגאל גאלת עולם ויקים (זכריה י"ג ב) "ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ", הלואי הלואי שהדבורים האלו יכנסו בך, ותראי שמצדך לא יהיה שום ריב או מחלוקת או רכילות על שום אשה, אז נהיה כלים לקבל בו הארת שכינת עזו יתברך.

במוצאי שבת קדש הזה כל נשות אנשי שלומנו והבנות הגדולות יתאספו אצל ציון רבי מאיר בעל הנס (שפותחים את זה רק עבורנו), ונעורר רחמי שמים על גאלתנו ופדות נפשנו, ומסתמא תזכירו גם אותי לטובה בתפלותיכן, שאזכה לרפואה שלמה.

קדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך בתיבה וחתימה טובה

תתקיג.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תבוא י"ח אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר תלמיד פולל להוראה "תפארת בנימין"

אשריך ואשרי חלקך שאתה הצטרפת ללמד בהכולל, וראוי לך לשמח מאד מאד על זה, כי כך אמרו בזהר (שלח ק"ס:) זכאה חולקהון דאינון דמשתדלי באורייתא לשמה, דהא מתקשרי בקודשא בריך הוא ממש, ואקרונ אחים ורעים, הדיא הוא דכתביב (תהלים קכ"ב ח) "למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך"; [אשרי חלקיהם של אלו שעוסקים בתורה לשמה, שהם מתקשרים בהקדוש ברוך הוא ממש], ואמרו (וזה הקדמה י"א.) תא חזי כמה הוא חילא תקיפא דאורייתא, וכמה הוא עלאה על כלא, דכל מאן דאשתדל באורייתא לא דחיל מעלאי ומתתאי, ולא דחיל ממרעין בישין דעלמא, בגין

דאִיהוּ אַחיד בְּאִילָנָא דְחַיֵּי וְיִלְיָף מִיַּנְיָה בְּכָל יוֹמָא, דְּהָא אוּרְיָתָא תוּלְיָף לְבַר נֶשׁ לְמִיזֵל בְּאַרְח קְשׁוּט, תוּלְיָף לִיה עֵיטָא הֵיךְ יתּוּב קָמִי מֵאַרְיָה לְבִטְלָא הֵהִיא גְזֵרָה, דְּאַפִּילוּ אֶתְגְּזֵר עֲלֵיהּ דְּלֵא יִתְבַּטֵּל הָאִי גְזֵרָה, מִיָּד אֶתְבַּטֵּל וְאֶסְתַּלַּק מִיַּנְיָה, וְלֵא שְׂרִיָּא עֲלֵיהּ דְּבַר נֶשׁ בְּהָאִי עֲלֵמָא, וּבְגִין כֶּךָ בְּעֵי לִיה לְבַר נֶשׁ לְאַשְׁתַּדֵּלָא בְּאוּרְיָתָא יִמָּמָא וְלִילֵי וְלֵא יִתְעַדֵּי מִיַּנְיָה, הָדָא הוּא דְכֵתִיב (יהושע א' ח') "וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה", וְאִי אֶתְעַדֵּי מִיַּנְיָה דְּאוּרְיָתָא, אוּ אֶתְפָּרֵשׁ מִיַּנְיָה, כְּאַלוּ אֶתְפָּרֵשׁ מֵאִילָנָא דְחַיֵּי, [בּוֹא וְרֵאָה כַּמָּה חִזָּק הוּא אֱלוּ שְׁלוּמִדִּים תוּרָה, כַּמָּה זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי כָל מִי שְׁלוּמֵד תוּרָה, הוּא לֹא מִפְּחָד לֹא מִעֲלִינִים וְלֹא מִתְחַתּוּנִים, וְלֹא מִפְּחָד מִשׁוּם דְּבָרִים רָעִים שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא קָשׁוּר בְּאִילָן הַחַיִּים, וְלוּמֵד אֶת הַתּוּרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁמַלְמֵדֵת אֶת הָאָדָם אֵיךְ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ הַנְּכוּן, וּמַלְמֵדֵת לְאָדָם עֲצוֹת טוֹבוֹת אֵיךְ לְשׁוּב לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַפְלוּ שְׁנַגְזֵר עָלָיו גְּזֵרָה, עַל יְדֵי לְמוּד תוּרָה כְּבַר מִתְבַּטֵּלֵת כָּל הַגְּזֵרֵי דִינִים מִעָלָיו, וְלִכֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהַשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד תוּרָה בְּיוֹם וּבַלַּיְלָה, וְלֹא לְהַפְרֵד מִמֶּנָּה, וְאִם נִפְרַשׁ מִן הַתּוּרָה, כְּאַלוּ הוּא נִפְרַשׁ מֵאִילָן הַחַיִּים], וְלִכֵּן אֶתָּה צָרִיךְ לְהִיֹּת מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאֵתָה לּוּמֵד בְּכוֹלֵל, וְתֵרֵאָה אֵיךְ שְׂבִסּוּף יִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּקַּח חֲבִילוֹת שֶׁל סְפָרִים שֶׁעֲכָשׁוּ יֵצֵא מֵהַדְּפּוּס "סְלִיחוֹת" "לּוּחַ בְּרִסְלָב" "הַנְּהַגוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה", וְתִסַּע אֶל הַשְּׂדֵה הַתְּעוּפָה כָּל יוֹם מִשְׁבּוּעַ הַבָּא, וְתִפְיֵץ אֶת זֶה בֵּין אֱלוּ הַנוֹסְעִים לְאוּמָן, וְזֶה זְכוּת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ', וְרַק אֱלוּ הַסְּפָרִים מַחֲזִיקִים וּמַעוּדָדִים אוֹתָם, וְאֵתָּה יְכוֹל לְהוֹרִיד כַּמָּה שְׁעוֹת מִהַכּוֹלֵל וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גתתקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא י"ח אֲלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מ"ח.) סוֹפוֹ מוֹכִיחַ עַל תַּחֲלָתוֹ, וּבּוֹדֵאי
לֹא פָטְרוּ אוֹתוֹ סֵתֶם כָּכָה, מִסִּתְמָא הִיָּה לְהַנְהִלָּה סְבָה צוֹדֶקֶת שֶׁפָּטְרוּ אוֹתוֹ, כִּי
בֵּין לִילָה לְיוֹם לֹא מוֹרִידִים אֶת הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת וְכוּ', מְכַרַח לְהִיּוֹת שֶׁהַתּוֹלַעַת
שֶׁל קְלוֹת דַּעַת וְסִפְקוֹת בְּאַמוּנָה קָרָקֵר בּוֹ כָּבֵר מִזְמַן וְכוּ', וְכַנְרָאָה שֶׁהַנְּהִלָּה
הַרְגִּישׁוּ בָּזָה, וּבִשְׂבִיל זֶה פָּטְרוּ אוֹתוֹ, וְעַכְשָׁו מִתְגַּלָּה מַה הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ'.

יְדוּעַ מַה שְּׂאֵמֵר מוֹהַרְנ"ת ז"ל (לְקוֹשֵׁי הַלְכוֹת גְּלוּת הַלְכָה ג' אוֹת ב') עָקֵר דַּת
יִשְׂרָאֵל וְעָקֵר הַיְהוּדוּת תְּלוּי בְּזֶקֶן וּפְאוֹת וּבָהֶם נִכְרַ הַיְהוּדִי, שֶׁהוּא מְזַרַע בְּרַךְ
הַשֵּׁם, מְזַרַע יִשְׂרָאֵל. וּמִי שְׂרוּחַ אַחֲרַת עֲמוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְרוּצָה לְכַפֵּר, חֵס
וְשְׁלוֹם, בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, תַּחֲלַת הַכַּפִּירָה הוּא, שֶׁמִּשְׁלִיךְ חֵס וְשְׁלוֹם מֵעָלָיו
הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת, כִּי בְּאַמַּת כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ הוּא תְּלוּי בְּזֶקֶן וּפְאוֹת, כִּי
כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְנוֹ הַקְּדוֹשָׁה וְכָל הַמְצָוֹת כָּלֶם הֵם בְּחִינַת צִמְצוּמִים לְהַשְׁגַּת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל אוֹת וְאוֹת וְכָל תְּבָה וְתְבָה מִתּוֹרַתְנוֹ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁבְּכַתָּב
וּבַעַל פֶּה וְכָל מְצוּהָ וּמְצוּהָ וְכָל מְנַהֵג כְּשֶׁר שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוֹשׁ וְהַנְּבָחָה,
כָּלֶם הֵם שְׁעוֹרִין וְצִמְצוּמִין, שֶׁעַל יָדָם יִזְכּוּ לְהַשִּׁיג הַשְּׁגַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
כָּל חַד לְפִנֵּם מַה דְּמִשְׁעֵר בְּלִבָּיָה, כְּפִי אֲשֶׁר יִזְכָּה עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ וּיְגִיעָתוֹ
בַּתּוֹרָה וּמְצָוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְיִפְרֹשׁ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וְכָל אֱלוֹ שְׂמוֹרִידִים
אֶת הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת בְּשֵׂאֵט נֶפֶשׁ וּבְזִדּוֹן וּבְמַעַל, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, כִּי עוֹקֵר
עֲצוּמוֹ וְנַפְשׁוֹ מֵאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל וְאִין לוֹ חֶלֶק בַּתּוֹרַת מֹשֶׁה, אוֹי לְנַפְשׁוֹ כִּי גָמְלוּ
לָהֶם רָעָה. וּבִשְׂבִיל זֶה נִתְפַּשְׁטָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מְאֹד חֲכַמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּה
וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת בְּמִדִּינַת אֲשַׁכְּנוּ וְסִבִּיבוֹתֵיהֶם, שֶׁפָּרְקוּ מֵעֲלֵיהֶם בְּאֱלוֹ הַדּוֹרוֹת
עַל מַלְכוּת שְׂמִים לְגַמְרֵי וְהַשְׁלִיכוּ זְקָנָם וְהַפְּאוֹת וּמְלַבְּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁיהֶם וְכוּ',
וּבְאַמַּת אֵינָם עוֹבְרִים עַל חֲמֹשֶׁה לְאוּיִן בְּלִבָּה, כִּי כְּשֶׁמִּשְׁחִיתִין פְּאוֹת זְקָנָם
כְּאֱלוֹ עוֹבְרִים עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, כִּי כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה תְּלוּיָה בָּזָה כִּי עַל יְדֵי

התער והספין שמרימין על הדיקנא קדישא להשחיתה, חס ושלום, על ידי זה מתגבר מלכות עמלק, עין שם.

ולכן מה יש לי להוסיף על דברי מוהרנ"ת ז"ל? אם הוא הוריד את הזקן והפאות, מתגלה את הרקבון שהיה טמון אצלו, ולא בחנם שכל מי שזכה לחזר בתשובה שלמה, צריך תמיד לפחד שהרע שנטבע בו וכו', על ידי שפטם את עצמו בטרפות ונבלות מגיל קטנות וכו', וגם לא נולד בקדושה וכו', שלא יצוץ חזרה וימשך אותו אל איפה שהיה מקדם התשובה וכו', וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי כ"ח י"ד) "אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (תנחומא חקת) כף היא מדת החסידים, אף על פי שהקדוש ברוך הוא מבטיחן אינן פורקין יראה, וכן ביעקב כתיב (בראשית ל"ב) "ויירא יעקב מאד" למה נתיירא" אמר שמא נתקלקלתי אצל לכן בכלום, וכתיב (דברים כ') "ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך" והניחני הקדוש ברוך הוא, ואף משה תפס את היראה בדרך אביו, ולמה נתיירא? אמר שמא מעלו ישראל במלחמת סיחון או נתקלקלו בעברה, אמר לו הקדוש ברוך הוא אל תירא כלן השלימו בצדק, אל תירא אותו שלא עמד גבור בעולם קשה הימנו וכו', עין שם, הרי שלך לפניך שאם יעקב אבינו בחיר האבות ומשה רבנו בחיר האנושי פחדו ויראו ממנו יתברך, ומה יאמר הגר הקל שעכשו בא במקלו ובתרמילו וכו', אם לא יחזר לסורו? ולכן כל בעל תשובה צריך לרעד ולפחד תמיד שלא יחזר אל סורו, כי אחרת מה פעל עם התשובה שלו?

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

תתקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר כִּי תְּבֹא י"ח אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הָאֲחֻלִּים וְהַבְּרָכוֹת לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְהַמְּבָרֵךְ יִתְבַּרְךָ מִפִּי אֶל עַלְיוֹן.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִמֵּי אֲתָה מְדַבֵּר וְכו', אֲבָל אִם זֶה לֹא מִצְחִיק הֵייתִי בּוֹכָה אִיךָ שְׂיִכּוּלִים לְעַבֵּד עַל בְּנֵי אָדָם, כָּל אֶחָד עִם הַדְּמִיוֹן שֶׁלוֹ וְכו', וּכְבֹר אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ה) שֶׁעֲכָשׁוּ הַיָּצֵר הָרַע וְקָרָא בְּשֵׁם כַּח הַמְדֻמָּה, וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁל אָדָם יִכּוּלִים לְהִרְס אוֹתוֹ לְגַמְרִי, עַד שֶׁהוּא מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ וְהוּא מְטַעֵה אֶת אֲחֵרִים, וְאוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֵר בַּעַל מְדֻמָּה כְּזֶה וְכו', אִם רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּבְּוֹא אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד שֶׁאֲמַר (חַיֵּי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ג) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהָיָה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאֲחֵר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי וְלִמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלָי שֶׁיְהִיוּ כָּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֶר, כִּי כָּל עַנְיָן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִיר לְעִשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יְהִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יַחֲסֵר אִישׁ וּמִי שֶׁזוֹכֵה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (נְחֻמִּיה ח') "אֲכַלּוּ מַעֲדָנִים וּשְׂתוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת הַיּוֹ"ה הוּא מְעֻזָּכֵם" וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה; וְיִדְוֵעַ אֲצִלְנוּ שֶׁהָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֶהְרֹן הָרַב מְבַרְסָלַב זי"ע, לֹא הָיָה יָכוֹל לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֻרֹנָה תַּקַּע"א וְכו', (עַנְיָן חַיֵּי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ו) עֲנָה רַבְּנוּ ז"ל וְאֲמַר אֲז בְּקוֹל חֲזָק מֵעֵמֶק הַלֵּב, מָה אֲמַר לָכֵם אֵינְךָ דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, הֵינְנוּ מְלֵהוּיֹת אֲצִלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאֲמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן בְּקוֹל זִיעַ סָגִיא שׁוֹוִי אֲזוּי זֹאל אִיךָ אִיךָ זֶאגִּין, קִיִּין גְּרַעֲסַעֲרַס דְּעַר פּוֹן אִיז נִיט פֶּאָר הַאֲנִין. אִי אַנְדְּעֵרַע גּוּטַע יוֹדִין זֶאגִּין נִיט אֲזוּי, אִיז נֶאֱרָךְ אַקְשִׁיא" [מָה אֲמַר לָכֵם אֵינְךָ דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, וְאִם צְדִיקִים אֲחֵרִים אֵינִם אוֹמְרִים כִּךָ אֲז עוֹד קְשִׁיא] (כְּלוֹמֵר הֲלֵא בֵּלֵא זֶה כְּכֹר

מקשיין עליו קשיות הרבה, ויהיה קשה עוד קשיא זאת גם כן מה שהקפיד כל כך להיות אצלו על ראש השנה דיקא).

וּכְתַב מוֹהֲרַנְיָת ז"ל (שם) ומכלל דבריו הקדושים שדבר אז עמנו למדנו כמה דברים. למדנו עוד הפעם עצם גדל החיוב להיות אצלו על ראש השנה. כי אף על פי שידענו זאת מכבר, אף על פי כן מרובי דבריו הקדושים אז בזה, ומתנועותיו הנוראות אז, הבינו עצם החיוב יותר ויותר, שאי אפשר לבאר זאת בכתב.

וגם אז למדנו שרצונו חזק להיות אצלו באומן על ראש השנה תמיד לאחר הסתלקותו, ושאינ דבר גדול מזה.

וגם למדנו כמה צריכין לחזק לשבר המניעות מדבר שבקדשה, בפרט המניעות מלהיות על ראש השנה שצריכים לשברם ביותר ולהיות דיקא על ראש השנה, עד שאפלו אם הוא ז"ל בעצמו מצוה ומסכים לבלי להיות אצלו על ראש השנה, חלילה להסתפל על זה, וצריכין להזהר מאד לבלי לשאל אותו שום שאלה על זה, כי הוא ישיב בודאי לבלי להיות אצלו, ואף על פי כן בנקדת האמת לאמתו צריכין להיות דיקא [וכן הוא נוהג לדורות].

וענין זה נוגע למה שאמרו חכמינו הקדושים (מכות י'): 'בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו' כמו שפרש רש"י. והוא מדברי חכמינו הקדושים על פסוק (במדבר כ"ב) "לך עם האנשים", וכן בשלוח מרגלים שהכרח משה רבנו בעצמו לשלחם, אף על פי שבאמת רצונו לא היה כלל בזה. וענין זה ראינו מרבנו ז"ל כמה פעמים, בפרט בענין ראש השנה שהיו אנשים שהיו להם מניעות מלהיות אצלו על ראש השנה, ושאלו אותו בעצמו והשיב להם שלא יהיו על ראש השנה. והתחילו להתעקש, הלא שמענו מכך גדל האזהרה להיות אצלכם על ראש השנה, ועשה עצמו כמקפיד עליהם וגער בהם שלא ידברו יותר, וכן עשו ולא באו על ראש השנה. ואף על פי כן אנחנו זכינו להיות רגילים לעמד לפניו. ושמענו והבנו ברמז ובפרוש שפנימיות רצונו אינו נוחה בזה כלל, רק הוא מכרח לומר להם כך מחמת ששואלים אותו על זה. ויש בזה הרבה לספר, [כמובא (שיחות הר"ן ר"ד) כשאדם שואל

להצדיק אם לעשות דבר שיש בו מסירות נפש בשביל השם יתברך, הוא ראוי לו להשיב ולצוות עליו שלא לעשות. ואף על פי כן השואל אין צריך לקים דבריו, ואמר אז רבנו ז"ל כל מה שהצדיק מצוה לעשות צריך לקים, רק כשמצוה שלא לסע על ראש השנה אצלו, זה אין צריך לקים וכו', עין שם].

וכן הוא נוהג לדורות שפששואלין להרב והמנהיג על דבר שיש בו כעין מסירת נפש, צריך להשיב לאו, אף על פי שבאמת לאמתו רצונו שימסר נפשו וישבר כל המניעות. על כן מי שרוצה להתקרב ולשבר המניעות באמת לאמתו, צריך להזהר מאד לבלי לשאל אותו בזה כלל, עין שם בחיי מוהר"ן כל זאת באריכות.

עכשו אחר כל הדברים האלה, איך יכול לבוא אחד, ועוד יקרא את עצמו מרבני ברסלב, ויאמר אחרת ממה שמוהר"ן ז"ל כתב? אין זה אלא בעל דמיון גדול מאד, [נעין לקוטי הלכות אפטרופוס הלכה ב' אות ג', בלבול הדעת בא מהשקר שנכנס בו וכו', כי כשאין הדעת שלם והוא מבבל, אזי יכול לטעות עצמו ולומר על דבר הפך מן האמת, ויאמין בזה וכו', וכו', עין שם]. הרי שלף לפניה איך יכולים להטעות את עצמו ולהטעות את אחרים, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את אחרים? ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו וכו', עין שם.

הקדוש ברוך הוא יתן לך דעת ושכל, ותקח את גופך וכו', ותביאו אל ציון רבנו ז"ל ותהיה שמה בראש השנה, כי רק שמה הקבוץ הקדוש וכו', [ואם יש סבה של אנס גדול כגון שהאשה צריכה ללדת כבר וכו', או מניעות מחמת החק שהסתבף וכו', ולא נותנים לו היתר יציאה וכו', או הוא חולה וכו', שכל אלו הם סבות צודקות, אזי איפה שרק עושים קבוץ בהתקשרות אל רבנו ז"ל, שם נמצא רבנו ז"ל, כמו שאמר מוהר"ן ז"ל במקום שמתקבצים עשרה מאנשי שלומנו בראש השנה, שם ממשיכים את רבנו ז"ל אליהם, אבל סתם לחיות בדמיונות וכו', ועוד לדרש לאחרים שלא צריכים לנסע אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, זה סתם רשעות ואכזריות,

ומוליכים שולל את בני אדם וכו', מפני שהוא סובל על העצבים וכו', ויש לו פחד גבהים וכו', מפחד לטוס שהמטוס יפל... אזי הוא לא נוסע וכו', עוד מזהיר אנשים אחרים לא לנסע וכו', והוא יקרא עוד מרבני ברסלב אם זה לא מצחיק הייתי בוכה איך שיכולים לעבד על בני אדם].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך פתיכה וחתומה טובה

תתקטז.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תבוא י"ח אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שהכנסת בלבי במה שדווחת לי מה שקורה בהכנתה שלך, שמתמידים בלמוד, ויש שמה אורה של תורה ויראת שמים, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכנתה שלך השנה תצלית ביתר שאת ביתר עז.

תשמר מאד מאד שלא יחזר כל הזבל שהיה וכו', ולכן אל תקח חזרה בשום פנים ואפן את המלכלך וכו', ודי לחכימא, וכן תדבר פתוח עם התלמידים שישמרו מאד מאד מנאוף וכו', או מנואף וכו', ושלל יתבישו לגלות לך וכו', כי תפוח אחד רקוב, יכול להרקיב שק מלא תפוחים יפים וכו'.

העקר תחדיר בהם שמחה, ושיקדו בכל יום, כי כל המרץ שלהם עדיף שיוציאו בשמחה ורקודים, מאשר בשטיות, ומה גם שהשמחה מרחבת את הדעת בגשמיות וברוחניות גם יחד.

תגיד לכל הבחורים מי שיהיה בחור רציני, אני יקח אותו פה אלי, אבל צריכים להשקיע הרבה להיות בחור רציני.

אין לתאר ואין לשער זכותה, כי מי שמלמד תינוקות של בית רבן, זכותו גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

גתתקיוז.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר כי תבוא י"ט אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

הנה אנחנו קרובים מאד אל יום הדין והנורא ראש השנה, ולכן אל תהיה בטלן, תראה להתחזק ביותר שאת ביותר עז, ואל תתן שהסמ"ך מ"ם יחליש את דעתך ויפיל אותך בנוקבא דתהומא רבה, כי על כל בר ישראל הרוצה לחזור בתשובה שלמה, קורה דבר זה שהסמ"ך מ"ם מכניס בו חלישות הדעת, כמובא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות בשר וחלב הלכה ה' אות כ"ט) על הפסוק (משלי ל"א) "לא תירא לבייתה משלג כי כל ביתה לבש שנים"; שזה סוד עזות דקדשה וכו'. שכל הבא להכנס בקדשה ורוצה לחזור בתשובה שלמה, עליו לזכר את הכלל הזה, מה שדרשו חכמינו הקדושים (סנהדרין י"ז) אל תקרי שנים אלא שנים, הינו שכל דברי התורה מלבשים בכפל; "נתן תתן", "הענק תעניק", "פתח תפתח", כל אלו מצילין אותו מגיהנם של שלג וכו', הינו שזה עזות ועקשנות דקדשה, שצריך כל הבא להכנס אל הקדשה שילביש את עצמו עם מדת העקשנות, כמו שהזהיר אותנו רבנו ז"ל ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ח) שצריך האדם להיות עקשן גדול בעבודת השם יתברך, וזה הענין של העקשנות הוא התחזקות נפלא לבלי לפל בשום אפן בעולם, הינו שכל קיום התורה תלוי בזה, שיתחזק לשנות ולכפל כל עובדא טובה, הן

למוד התורה שהתחיל להרגיל עצמו בזה וכו', והן תפלה והתבודדות שיתחיל בינו לבין קונו, שהתחיל להרגיל עצמו בזה וכו', והן צדקה שהתחיל להרגיל עצמו בזה וכו', הוא צריך שיתחזק בכל פעם לחזור ולעשות אותו הדבר שבקדשה אפלו אלף פעמים, אפלו אם עובר עליו מה שעובר וכו', כי זה עקר קיום התורה, שצריכין להיות עקשן גדול בעבודת השם יתברך, לעשות את הדבר שבקדשה אפלו אלפים פעמים וכו', ולכלי להסתפל על שום חלישות הדעת שהסמ"ך מ"ם ימ"ש והסטרך אחרא והליצנים המגשמים וכו', מחלישין דעתו, רק על כל בר ישראל לעשות ולחזור ולעשות הדבר שבקדשה אפלו אלף פעמים, וזה פרוש "לא תירא לביתה משלג", הינו הגיהנם של שלג, כי יש גיהנם של אש, וגיהנום של שלג, הינו יש גיהנם של אש שמגיע להאדם על שנתחמם לדבר עברה, רחמנא ליצלן, אבל יש גיהנם של שלג, שמגיע להאדם על חלישותו וקרירותו מעבודת השם יתברך, ולכן כל אחד שחוזר בתשובה עליו לדעת שהסמ"ך מ"ם יחליש לו את דעתו, ויקרר אותו מלחזור בתשובה, כי עקר עכו"ב של האדם מתשובה, הוא מחמת חלישות הדעת, שנדמה לו שאינו מועיל לו עוד תשובה לרבוני עוונותיו העצומים מאד. ובפרט אותן שהתחילו כבר להתעורר משנתם להתחיל לשוב להשם יתברך, ועסקו בתורה ובתפלה ובמצוות וכו', איזה זמן זמנים ואחר כך נפלו מזה וכו', העקר בא להם רק מחמת חלישות הדעת וכו', שהליצים מחלישים את דעתו וכו', ועל זה בא לו גיהנם של שלג, שנתקרר מעבודת השם יתברך בחזרה בתשובה וכו', אבל אם הוא עקשן גדול מאד ולא נותן את עצמו לפל, אלא בכל פעם מתחיל מחדש וכו', כאלו עדין לא חזר בתשובה וכו', אלא הוא עקשן גדול, על ידי זה יציל מהגיהנם של שלג, וזה פרוש "לא תירא לביתה משלג" אתה לא צריך לפחד מגיהנם של שלג שמגיע לאדם שנפל בחלישות הדעת וקרר את עצמו מעבודת השם יתברך, "כי כל ביתה לבש שנים", אל תקרא שנים אלא שנים, הינו כל דבר שבקדשה שקבל על עצמו כגון למוד תורה הקדושה, או להתפלל במנין, או לתת צדקה וכו' וכו', אינו מפסיק מהחלישות הדעת שיש לו וכו', אלא פעם אחר פעם מתחיל אפלו אלף פעמים שנופל וכו', הוא לא מתפעל אלא מתחיל מחדש, על ידי זה אין לו מה לפחד מגיהנם של שלג, וזה התחזקות עצומה לכל מי

שְׂרוּצָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, עָלָיו לְדַעַת כְּמוֹ שְׂאִסוֹר לְהִתְחַמֵּם לְעִבְרָה וְכוּ', שְׁעַל זֶה מְגִיעַ גִּיהֶנֶם שֶׁל אֵשׁ וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן אִסוֹר לְהִתְקַרֵּר בְּעִבּוּדֵת הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ וּבְחִזְרוֹת בְּתִשׁוּבָה שֶׁהִתְחִיל, שְׁעַל זֶה מְגִיעַ גִּיהֶנֶם שֶׁל שֶׁלֵּג וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע אֲשֶׁר עֲנִין גִּיהֶנֶם שֶׁל אֵשׁ אוֹ שֶׁל שֶׁלֵּג, זֶה עוֹד שִׁיף בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂאִמֵּר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"ט) שְׂאִין דְּבַר כְּזֶה עוֹלָם הַזֶּה, יֵשׁ אוֹ גֵן עֵדֶן אוֹ גִּיהֶנֶם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ', רוֹאִים שֶׁפֶה הִגִּיהֶנֶם, וְלִכֵּן מִי שֶׁמִּתְחַמֵּם מֵעִבְרָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, עוֹבֵר עָלָיו בְּזֶה הָעוֹלָם גִּיהֶנֶם שֶׁל אֵשׁ שֶׁהוּא נִשְׂרָף מֵרַב הַתְּאֻוֹת שְׁבוּעִים בּוֹ וְכוּ', וְנִכְנָס בְּכַעַס וְעִצְבִּים וְכוּ', וְכֵן אִם כָּבֵר חֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', וְאַחַר כֵּן מִתְחַרֵּט וְנִחְלַשׁ וְכוּ', עוֹבֵר עָלָיו בְּזֶה הָעוֹלָם גִּיהֶנֶם שֶׁל שֶׁלֵּג שֶׁהוּא מִתְקַרֵּר לְגַמְרֵי מִהִיִּהְיוֹת וְכוּ', וְנִעְשָׂה קַל שְׁבִקְלִים וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל אֶחָד שֶׁבָא לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, עָלָיו לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אֶף אֶחָד, רַק שִׁיְהִי רָגִיל לְבָרוּחַ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעִקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא יִחְלַשׁ דַּעַתוֹ מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוֹלָם, וְאִם יִהְיֶה עֵקֶשׁן בְּדָבָר זֶה, אִזּוֹ יִזְכֶּה לְדַבְרִים עָלְיוֹנִים מְאֹד, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ל"ד) בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב פְּהֵנָא) גְּדוּל כַּחַה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁכִינֵן שְׂאֵדָם מְהִרְהֵר בְּלָבוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מִחֶלֶף חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִּיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנָי כִּסֵּא הַכְּבוֹד, וְהַסְמִיךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִכֵּן אָדָם שֶׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׂאֵדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוֹ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עֲכָשׁוּ מֵה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מֵה שֶׁעֹשֶׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵר מְקַבְּלוֹ, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּרְאֶה מֵה לְפָנָיֶךָ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁבִמוּצָאֵי שֶׁבַת קֹדֶשׁ הַזֶּה תִּצְטַרֵּף עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶךְ, לוֹמֵר שֶׁם סְלִיחוֹת, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁכַלְנוּ נִזְכָּה כָּבֵר לְשִׁנַּת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה,

וַיִּשְׁמְרֵנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל וּמִבְּנֵי עֶשׂוֹ, וְנִזְכָּה שְׂיִתְקִים כָּכָר תְּהִיָּה שְׂיִנַּת גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גתתקיה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא י"ט אֶלּוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָא שְׂאֵת בְּיִתְרָא עַז בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעֵי שְׁפָל מַה שְׁקוּרָה לָךְ דְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן, הַכֹּל בָּא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּן לְמָה אֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת? אֲדַרְבֵּה אֵת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָא שְׂאֵת בְּיִתְרָא עַז לְחֹזֶר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים וְעוֹמְדִים לְהַכְנִס לְיוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל וְהַנוֹרָא, וּבּוֹדָאֵי בְּזִכּוֹת רַבְּנוּ ז"ל נִזְכָּה לְהַכְתֵּב בְּסִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים, וְנִזְכָּה לְשָׁנָה מְלֵא טוֹב וְחֶסֶד, פְּרָנְסָה בְּרוּחַ, וְנַחַת מֵהִילָדִים, וְשְׁלוֹם בֵּית אֲמִתִּי, וְהַכֹּל תְּלוּי כְּפִי שְׁנִתְעוֹרָר עֲכָשׁוּ בְּעֶשֶׂר יָמִים הַבָּאִים עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכְּן אֵל תְּהִי בְּטְלָנִית, תְּנַצְּלֵי כָּל יוֹם לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׂאֵת צְרִיכָה, וְתִרְגִּילֵי אֵת עֲצֻמָּךְ לְפָרֵשׁ אֵת כָּל שִׁיחָתְךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה, כְּמוֹ שְׂרַבְּנוּ ז"ל רְצָה, וּבְכַפְרוֹשׁ גְּלָה לָנוּ שְׁלִמְעֵלָה בְּשָׁמַיִם תְּפִלַּת הַנְּשִׁים מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה, כִּי קְרוּבָה אֵל בְּכִי, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה שְׁמַנְצֵלַת אֵת הַכַּחוֹת שְׁלָהּ וְשׁוֹפְכַת אֵת שְׁבִרוֹן לְבָהּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִי יִתֵּן שְׁתּוּכְלֵי לֹאמַר בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי תְּהִלִּים נִחְלַקְתָּ לְשַׁבְּעָה חֲלָקִים כִּימֵי הַשְּׁבוּעָה, וּמִי שְׂזוּכָה לְסִים בְּכֹל שְׁבוּעָה אֵת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים יִזְכָּה שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ יִלְמַד עָלָיו זְכוּת וְיִגַּן עָלָיו וַיֵּצֵא זְכָאֵי בְּדִינוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ג) שְׁתְּהִלִּים מְסֻגָּל לְתִשׁוּבָה, וּמִמְשִׁיךְ לְאָדָם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדָיו.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוּצָה שְׁתַּצְטַרְפֵּי לְנִשְׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁנוֹסְעוֹת בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת קָדֵשׁ אֶל צִיּוֹן הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְאִיר בַּעַל הַנֶּסֶךְ, לֹאמַר שֶׁם סְלִיחוֹת, וְלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁכַלְנוּ נִזְכָּה כָּכָר לְשַׁנַּת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה,

וְיִשְׁמְרֵנוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל וּמִבְּנֵי עֶשׂוֹ, וְנִזְכָּה שְׂיִתְקַיֵּם כָּכָר
תְּהִיָּה שְׂיִנַת גְּאֻלַת עוֹלָם.

הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גתתקיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא י"ט אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתִקַּח "לוּחַ הַשָּׁנָה" וְכֵן "סְלִיחוֹת" וְכֵן
"הַנְּהַגוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה", שְׂזַה עִכְשׁוֹ נְדַפֵּס וְתַפְיץ אוֹתָם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וְהַזְכוֹת הַזֶּה יִגַּן עֲלֶיךָ מְאֹד, רַק תִּהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל מְאֹד לֹא לַעֲזוֹב אֶת עֲצֻמְךָ
כְּרַגַע, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר מַעֲלַת הַפְּצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכֵמָה חוּצָה, כִּי זֶה מִתְּנֶה
שְׁקֵבְלָנוּ מִרְבָּנוּ ז"ל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ד) שְׁעַל
יְדֵי שְׂמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
לְשִׁרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פ.ח.) עַל פְּסוּק (יְרֵמִיָּה ט"ו) "אִם
תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׂמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה
נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוֹתָהּ דְּגִלוֹתָא, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂיִלְךָ לְהַפִּיץ,
תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֻסָה, כִּי מִי שְׂזוֹרַע רוּחַנִיּוֹת צוּמַח
לוֹ גִשְׁמִיּוֹת, הַלּוֹאִי שְׂהֵיִית מְצִיַת אֶת מוֹהֲרָנִית ז"ל שְׂהֵנִיחַ לָנוּ צוֹאָה אַרְבַּע
יָמִים לְפָנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ וְאָמַר אֲזוֹ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ
מַעֲיֵנוֹתֶיךָ חוּצָה", וְאִז אֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהֵיִית צוּחַק מִכָּל
הַמְתַּנַּגְדִּים וְהַלִּיצָנִים שְׂמַתְלוֹצְצִים מִזֶּה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גתתקכ.

בעזרת השם ותברך יום חמישי לסדר פי תבוא י"ט אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי מאד ...
נרו יאיר הלומד בכולל להוראה "תפארת בנימין"

אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל
תתן שהסמ"ך מ"ם ישבר אותך, תעשה כל מה שביכולתך שתקח "לוח השנה"
וכן "סליחות" וכן "הנהגות ראש השנה", שזה עכשו נדפס ותפיץ אותם בין
נשמות ישראל, והזכות הזו יגן עליך מאד, רק תהיה עקשן גדול מאד לא
לעזב את עצמך כרגע, כי אי אפשר להסביר מעלת הפצת מעינות החכמה
חוצה, כי זה מתנה שקבלנו מרבנו ז"ל, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א'
סימן י"ד) שעל ידי שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד
השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק (ירמיה
ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך,
כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, ולכן כל מי שילך
להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזרע רוחניות
צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהר"ן ז"ל שהניח לנו צנאָה
ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה
יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק
מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה, וכן תקח על עצמך להפיץ
קפות "קרן הצדיק", ולאסף אותם וכו', וזה יהיה לך חלק גדול בפרנסתך.
כי מי שמזכה את הרבים, הקדוש ברוך הוא מרחיב לו בגשמיות וברוחניות
גם יחד, ולכן אל תהיה בטלן, ותצא להפצה וכו', ותראה שתוכל לצאת מכל
הדחקות והצמצומים שלך, יעזר הקדוש ברוך הוא שישפע עליך שפע גשמי
ושפע רוחני גם יחד.

המאחל לך כתיבה וחתמה טובה

תתקבא.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פי תבוא י"ט אלול ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

מוֹהֲרַנְת' ז"ל אָמַר הֵיכֵן שְׁמַתְקַבְצִים עֲשָׂרָה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רְאוּי לְנִסְעַ אֶל כָּל קְצוּי הָעוֹלָם לְתַחַב אֶת רֵאשׁוֹ בֵּינֵיהֶם, וְדַבֵּר אֶז לְעִנְיַן רֵאשׁ הַשָּׁנָה כְּשֶׁנֶּאֱסָפִין כָּל הַקְּבוּצָה הַקְּדוּשׁ כְּמָה גְּדוֹל הוּא מְאֹד, (עֵינ שִׁיחוֹת וְסִפּוּרִים לְרַבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן ז"ל). וְהִנֵּה בְּיָדַי הַקְּבוּצָה הוּא בְּאוֹמֶן כְּאֲשֶׁר הִזְהִירְנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל לְבוֹא אֵלָיו, וּבִפְרוּשׁ אָמַר (חַי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ג) הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכָּל, וְהָיָה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאֲחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמְיָנִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהַרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלָי שִׁיְהִיו כָּלָם עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֶה, כִּי כָּל עִנְיָן שְׁלִי הוּא רַק רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לְעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יִחְסַר אִישׁ וּמִי שֶׁזוֹכֵה לְהִיּוֹת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (נַחֲמִיָּה ח') "אֲכָלוּ מֵעֲדֵינִים וּשְׂתוּ מִמֵּתִיקִים כִּי חֲדוֹת הַיְיָ" הוּא מְעֻזְכֶם" וְזֶה נֹאמַר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה. וְכֵן אָמַר (חַי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ה) הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׁאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם כְּלָכֶם, בְּיָדַי תְּלוּיִן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְּלוּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; עִם כָּל זֹאת כְּשִׁישׁ לְאָדָם אֲנִס גְּדוֹל כְּגוֹן שֶׁהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְלֶדֶת כֶּבֶד וְכוּ', אוּ מְנִיעוֹת מִחֲמַת הַחַק שֶׁהִסְתַּבֵּף וְכוּ', וְלֹא נוֹתְנִים לוֹ הַתֵּר יְצִיאָהּ וְכוּ', אוּ הוּא חוֹלָה וְכוּ', שְׁכָל אֵלוֹ הֵם סְבוֹת צוֹדְקוֹת, אֲזִי אֵיפֵה שָׂרָק עוֹשִׂים קְבוּצָה בְּהַתְקַשְׁרוֹת אֶל רַבְּנֵינוּ ז"ל, שֶׁם נִמְצָא רַבְּנֵינוּ ז"ל. וְלָכֵן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד שְׁאֵלוֹ שְׁגָרִים דִּיקָא בְּחִבְרוֹן וְיֵשׁ לָהֶם מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת שְׁלֵא יִכּוֹלִים לְנִסֵּעַ עִכְשָׁו לְאוּמָן, אֲזִי יַעֲשׂוּ קְבוּצָה בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְלָה, שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי כֶּף מוּבָא בְּסִפֵּר "חֲסֵד לְאַבְרָהָם" (מְעִין ג' נֶהַר י') כִּי דֶרֶךְ מַעֲרַת הַמְּכַפְלָה כְּנִיסַת הַנְּשֻׁמָּה לְגַן עֵדֶן שֶׁל מִטָּה וּמִשֶׁם לְגַן עֵדֶן שֶׁל מַעֲלָה, עֵינ שָׁם. וְיֵשׁ לוֹמַר שֶׁמְקוּרוֹ הוּא (וְהוּא חֲדָשׁ רוּת) כְּשֶׁנוֹלַד שֵׁת, סִלְקוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן לְמַעֲלָה מִכָּל הָאֲרָצוֹת,

לתבל. במקום ארץ ישראל, בחברון. ושם חצב לו קבר, ועשה מערה לפניו ממערה, סמוך לגן עדן. ושם היתה קבורתו. וקבורת אברהם יצחק ויעקב, והאמהות:

רבי קסמא אמה, מערת המכפלה, סמוך לפתח גן עדן. בשעה שמתה חנה, בא אדם לקברה שם. ושם הריח, מריחות גן עדן, באותו הריח שהיה שם. רצה לחצב יותר, יצתה בת קול ואמרה דיה. באותה שעה עמד, ולא חצב יותר, ושם נקבר. מי נתעסק בו. שת בנו, שהוא היה בדמותו ובצלמו:

אמר רבי רחומאי, הקדוש ברוך הוא נתעסק בו כשנוצר, ונתעסק בו כשמת. ולא היה מי שידע בו, עד שבא אברהם אבינו, ונכנס לשם, וראה אותו, והריח ריח בשמים של גן עדן, ושמע קול מלאכי השרת אומרים, אדם הראשון קבור שם, ואברהם יצחק ויעקב מוכנים יהיו למקום הזה. ראה הנר דולק, ויצא. מיד היתה תאורתו על המקום הזה וכו', עין שם.

הרי שלף לפניך שבמערת המכפלה שם הוא שער גן עדן, וכל הנשמות צריכות לעבר דרך שם, ולכן מאחר שהשנה אי אפשר לכם הגרים בחברון לנסע לציון רבנו ז"ל על ראש השנה באומן אזי תעשו קבוצ במערת המכפלה וזה דבר גדול מאד מאד, כי הגיע זמן שאברהם יקרא חזרה את ישמעאל בנו, וכן יצחק שיקרא חזרה את עשו בנו, ויעזבו כבר את כל השטיות והדמיונות שלהם וכו' וכו', ויקים להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרת יפרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמה, להפנות אליה כל רשעי ארץ. נכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברוך ויקבלו כלם את על מלכותך ותמלך עליהם לעולם ועד, כי המלכות שלך הוא ולעולמי עד תמלך בכבוד. ויעקב יקבץ את י"ב בניו יחד, ויעשה שלום ביניהם, ויהיה אחדות גמור בין כלל נשמות ישראל, ואז דיקא יהיה השלמות, עד שיבוא דוד המלך והוא יכרת את עמלק מן העולם, ויהיה השם שלם והפסא שלם, וכל זה צריכים לבקש ולהתפלל בראש השנה, שאז מתגלה המלכות על כל העולם כלו, וזה מה שמזכירים אז המלך הקדוש, המלך המשפט וכו', כי אז נתעלה המלכות אל שרשו, ומובא בדברי הארז"ל (עץ חיים שער י"ח פרק ג')

מהדירא תגנינא) דע כי שם של ב"ן דמלוי ההי"ן אשר במלכות הוא ב' היות יחד ממש והיא הוי"ה כפולה ונקרא מערת המכפלה כנודע, עין שם.

ושם הוא המקום להתפלל על עליית המלכות בשלמות, שכל אמות העולם ששרשם מישמעאל ועשו יחזרו אל שרשם וכו', ויזנחו את עצביהם, ויחפרו עם פסיליהם. ויטו שכם אחד לעבדך וכו', ויקבלו על מלכותך עליהם. וירוממוך בקהל עם. וישמעו רחוקים ויבואו. ויתנו לך כתר מלוכה.

והנה מובא (חסד לאברהם מעין ג' נהר י"ג) שלבן הארמי כון בחכמת כשפיו להעתיק את יעקב שלא יזכה להקבר במערת המכפלה אלא להרג אותו, ולתקע את אחיו שהם אדום וישמעאל שיזכו לעבר דרך מערת המכפלה לגן עדן, שכבר נודע כי ישמעאל ובני קטורה הם נאחזים באברהם אבינו, עשו ואלופיו הם נאחזים ביצחק אבינו, שאם חס ושלום לא נקבר יעקב במערת המכפלה שום אחד מישראל לא היה עובר דרך שם, וכל האמות הנלוים עם עשו וישמעאל היו נכנסים דרך שם על ידי עשו וישמעאל שיש להם אחיזה באברהם ויצחק הנקברים במערת המכפלה וכו'. ולכן הסמ"ך מ"ם לחם עם יעקב כמו שכתוב (בראשית ל"ב כ"ה) "ותקע כף ירך יעקב" שפונתו היה לעשות יעקב בעל מום כדי שלא יקבר במערה, וכדי שיקבר שם עשו וכת זוגו ולא עלה בידו, שמיד רפא אותו האל יתברך, כמו שכתוב (בראשית ל"ג י"ח) "ויבא יעקב שלם", ואמרו חכמינו הקדושים (שבת לג): שלם בגופו, כי האל יתברך ברכ חסדיו הפך פונתו של הסמ"ך מ"ם ותקעו ליעקב ביתד תקוע במקום נאמן להקבר במערה הזו כדי לעבר זרעו דרך שם לגן עדן, וכו', עין שם. נמצא שדיקא במערת המכפלה יכולים לפעל אצלו יתברך שיעביר את הסמ"ך מ"ם מן העולם, המקטרג על כלל נשמות ישראל.

רבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד בראש השנה לחשב רק מחשבות טובות, וכן צריכים למעט בדבור, מכל שכן שלא לקטרג על שום בר ישראל, כי אז הוא זמן למצא את הטוב אצל כלל נשמות ישראל, כדי שכלם יחזרו בתשובה שלמה, וצריכים להיות בראש השנה רק בשמחה, ולהרבות בתפלה ובבכייה ואמר האריז"ל שמי שבוכה בראש השנה, סימן שנפשו מזככת וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנוזכה שיקים אצלנו ת'הא ש'נת ג'אלת ע'ולם.
המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

גתתקכב.

בעזרת השם ותברך יום חמישי לסדר פי תבוא י"ט אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך תמיד להסתפל מה שטוב לו ולאשתו ולילדיו, ולא יעשה חשבון לאף אחד, ולכן לא שיך לתת לאדם עצה לך בקהלה פלוגית, או בקהלה אלמונית, כל אחד מושך אותו במקום אחר וכו', וכל אחד מסתכל עם עין אחר מה זה טוב וכו', ולכן לא שיך לתת על זה עצה, צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם זכני להתחבר עם קהלה שטוב בעדי, ויש שמה יראת שמים שלמה, ויהיה לי חנוף טוב עבור ילדי, ואזכה להתחבר תמיד רק עם יראים ושלמים שרוצים לעשות את רצונה, נא ונא חוס וחמל עלי ועל ילדי שנוזכה תמיד לעשות את רצונה, ולקיים את כל מצוותיך בשמחה עצומה, ושנהיה תמיד מרצים, ושמורים מכל חטא ועוון, עד שנוזכה להכלל בך לגמרי מעתה ועד עולם אמן סלה.

מה שיך לתת לך עצה איפה שיש משפחות טובות? מי יכול לענות על דבר כזה? הרי כל אחד מסתפל בעין אחרת מה זה נקרא משפחות טובות, ולכן הבחירה רק בידי, יעזר הקדוש ברוך הוא שחפץ השם יצליח את דרככם.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

גתתקכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא י"ט אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל וּמְרַפֵּא חוֹלִים וְכו', יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְיִמְצָא מְזוּר לְנַפְשְׁךָ, וּכְבָר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ג סִימָן י"ד) יִפְּהַ תְּפִלַּת הַחוּלָה לְעִצְמוֹ; וְלִכֵּן אֵל תִּפְסִיק מִלְּהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵה, וְתִהְיֶה חֶזֶק בְּשִׁיחָה בֵּינֵךְ לְבֵינֵי קוֹנֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר לְבַקֵּשׁ וְלְהַתְחַנֵּן עַל נַפְשְׁךָ וְכו', וְכו', וּמָה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֶזֶק בְּתִפְלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִזְכֶּה לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּקָלוֹת.

יְדוּעַ שֶׁהַגְּאוֹן הַגְּדוֹל הָרַב קְרִיזוּוֹיֶרְט זצ"ל רַבָּה שֶׁל אֲנִטוּוֹאֶרְפֵן, חָלָה בַּמַּחְלָה הַמְּמָאֶרֶת רַחֲמָנָא לִיְצִלֵן, וְאַף אַחַד לֹא יָדַע מִזֶּה, וְנִסְעָ אֶל הַגְּאוֹן הַצַּדִּיק הַסְטִיפְלֶעֶר זי"ע וְשִׁפְךָ לְפָנָיו אֶת מַר לְבוֹ וְכו', עָנָה וְאָמַר לוֹ הַסְטִיפְלֶעֶר זי"ע אֲנִי אוֹמְרִים בְּכָל בִּקְרָאת הַבְּרִיתָא "אֱלוֹ דְּבָרִים שְׂאִין לְהֵם שְׁעוּר וְכו', בְּקוֹר חוֹלִים וְהַכְּנֶסֶת כְּלָה וְהַלְוִיַת הַמֵּת" וְכו', וְכַךְ אָמַר לוֹ, מִצַּד אַחַד כְּתוּב "בְּקוֹר חוֹלִים", וּמִצַּד שְׁנֵי כְּתוּב "הַלְוִיַת הַמֵּת", וּבְאִמְצַע כְּתוּב "הַכְּנֶסֶת כְּלָה", וְלִכֵּן הַמְּשִׁיךְ הַסְטִיפְלֶעֶר זי"ע וְאָמַר לוֹ, אִם תַּעֲסֵק בְּמִצְוֹת הַכְּנֶסֶת כְּלָה, אֲזִי תִרְאֶה שִׁיְהִיָּה לְךָ אַרְיִכוּת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, כִּי מִצְוֹת הַכְּנֶסֶת כְּלָה עוֹמֵד בֵּין חוּלָה וּבֵין מֵת, וְלִכֵּן רְאֵה לְעֵסֶק בְּמִצְוֹה רַבָּה זֹאת בְּהַצְנַע שְׂאֵף אַחַד לֹא יָדַע מִזֶּה שְׁזֶה בֹא מִמֶּךָ, וְתִרְאֶה יְשׁוּעָה, וְכַמוֹכֵן הַגְּאוֹן קִים אֶת זֶה, וְהָאֲרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת בְּמִשְׁךָ עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה, וְזֶה נִתְּגַלָּה רַק אַחַר שְׁנַפְטָה, וְאִזּוֹ הַתְּחִילוֹ לְסַפֵּר אֲנָשִׁים בְּלִי שְׁעוּר עַל גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁהִיָּה לְאָדָם הַזֶּה, שֶׁהִצִּיל מְאוֹת רְבוֹת שֶׁל זֹגוֹת שֶׁהוּא חָתָן אוֹתָם, רוֹאִים מְכַל זֶה מְעַלֵּת מִצְוֹת הַכְּנֶסֶת כְּלָה שְׁזֶה מִסְגָּל לְהַנְצִיל מִהַמַּחְלָה שֶׁתִּקְרָא אֶת הָאָדָם וְכו' וְכו', יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחִיל לְךָ כְּתִיבָהּ וַחֲתִימָה טוֹבָה

גתתקכד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא י"ט אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אוֹצֵר הַמְדַרְשִׁים) בְּשִׁעָה שְׁדַנּוּ אֶת דָּוִד אִם רְאוּי
לְבוֹא בַקְּהֵל, יֵצֵא בֵּת קוֹל מִתַּחַת רַגְלֵיהֶם וְאָמְרָה (תְּהִלִּים פ"ט כ"ז) "הוּא יִקְרָאֵנִי
אָבִי אָתָּה אֵלֵי וְצוּר יִשׁוּעָתִי", וְכָךְ נִצַּל, וְכֵן אָמְרוּ (יְכֻמוֹת ע"ו:) אָמַר לִיָּה דוֹאֵג
הָאֲדוּמִי (לְשֹׂאֵל) עַד שֶׁאֲתָה מִשְׂאִיל עָלָיו אִם הִגִּיז הוּא לְמַלְכוּת אִם לֹא, שְׂאֵל
עָלָיו אִם רְאוּי לְבוֹא בַקְּהֵל אִם לֹא, מֵאֵי טַעֲמָא, דְקָאֲתִי מְרוֹת הַמּוֹאֲבִיָּה, כִּי
דוֹאֵג הִיָּה מִבֵּית דִּינּוּ שֶׁל שְׂאוּל, וְרָצָה רַק לְפַסְלוֹ מִלְּבוֹא בַקְּהֵל וְכוּ', וְכֵן אַחַר
כֵּךְ אַחִיתַּפֵּל, וְעַלֵּיהֶם אָמַר דָּוִד (תְּהִלִּים ג' ג') "רְבִים אִמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה
בְּאַלְקִים סְלָה", וְאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (מְדַרְשׁ שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים ג') אֱלוֹ דוֹאֵג
וְאַחִיתַּפֵּל שְׁהִיו רְבִים בְּתוֹרָה, עַיִן שָׁם.

וְזֶה מוֹסַר הַשֶּׁכַּל לָנוּ אֵיךְ שְׂאָדָם צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְרַדֵּף אֶת
הַזּוֹלָת, כִּי כָּל מִי שְׂרוּדֵךְ אֶת הַזּוֹלָת, לְבִסּוּף מֵת מִיָּתָה מִשְׁנָה וְקִלוּנוּ נִתְגַּלָּה
כְּרַבִּים כְּמוֹ דוֹאֵג וְאַחִיתַּפֵּל, שְׁנִתְקַצַּר יְמֵיהֶם, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה תְּמִיד
לְהִתְחַבְּאוֹת אֲצֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאֵז הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ יִשְׁמַר
עָלָיו, וְיִפְּיֵל אֶת שׁוֹנְאָיו לְפָנָיו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחִיל לְךָ כְּתִיבָהּ וַחֲתִימָה טוֹבָה

תתקכה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פי תבוא י"ט אלול ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יש דבור מרבנו ז"ל "להיות באומן ולא להיות בסופייה?", אזי אנשי שלומנו פרשו כפשוטו, שפעם אחת בחיים כדאי להיות בגן סופייה ולהתבודד שם, וכזה לקיים את הדבור של רבנו ז"ל, ואמרו רמז בדרש דרש, להיות באומן ולא להיות בסוף (סופייה), הינו לחשב מהסוף והתכלית? כי הרי כשאדם בא לאומן אל ציון של רבנו ז"ל, צריך להתעורר כל כך בתשובה, עד שתמיד יהיה לפני מראה עיניו הסוף והתכלית וכו', ולכן אם אדם היה כבר פעם אחת בגן סופייה, מספיק על כל החיים, כי קיים כבר את הדבור של רבנו ז"ל, כי כשמגיעים לאומן צריכים מאד מאד לשמר לא להסתובב יותר מדי על הרחובות וכו', ובפרט מחוץ להתחום איפה שאנשי שלומנו נמצאים וכו', כי האוקראינים הם פסלת של האמות וכו', והם הולכים בפריצות גדולה מאד, כי הם מאד מזדמנים בתאות נאוף וכו', וצריכים לשמר מהם מאד מאד, ולכן ראוי שם לשמר לא להסתובב יותר מדי על הרחובות בין האמה המגעלת הזאת וכו', שעזרו להעמלקים להרג את היהודים במיתות משנות מיתות אכזריות וכו' וכו'.

אנחנו נוסעים לציון רבנו ז"ל על ראש השנה רק מפני שרבנו ז"ל בקש והזהירנו להיות אצלו, ולכן כל אנשי שלומנו שבאים לאומן, באים רק כדי לקיים את רצונו של רבנו ז"ל שבפרוש אמר (חיי מוהר"ן סימן ת"א) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקורבים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקורבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח) "אכלו מצדנים ושתו ממתקים כי חדות הוי"ה הוא

מְעֻזְכֶם" וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה; וְאִם לֹא הִדְבּוּר הַזֶּה לֹא הֵינּוּ נוֹסְעִים, כִּי הַזְהָמָה שֶׁל הָאוֹקְרַאֲיִנִים וְהַרוֹסִים עוֹלָה עַל כָּל הָאֲמוֹת, וְאָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי פְּנַחֵס מְקַאֲרִיץ זי"ע שֶׁמִּבֵּין כָּל הַשְּׁבָעִים אֲמוֹת הַרוֹסִים הֵם יוֹתֵר מִזְהָמִים בְּנֵאוּף מְכֻלָּם, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂזוּכָה לְשֹׁמֵר עַל עֵינָיו בְּכָל־לַיּוֹת, כִּי כָּף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדַרְיִן מֵה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמִי שֶׁעֵינָיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֵיבָר בְּאֵיבָרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרֵם לוֹ מְכַשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם", וּבִפְרָטִיּוֹת אֲצַל הָאָמָה הַמְזוּהָמַת הָאוֹקְרַאֲיִנִים הַרוֹצְחִים וְכו'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִיֶּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גַּתְתִּקְכוּ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא י"ט אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (וְלִקוּט תְּהִלִּים רַמְזוֹ תר"ד) אָמַר רַבָּא לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם תּוֹרָה מִמִּי שֶׁהוּא חֲפִץ שֶׁנֹּאמֵר (תְּהִלִּים א) "כִּי אִם בְּתוֹרַת הַוַי"ה חֲפִצּוֹ", אָדָם צָרִיף לְהִסְתַּכַּל אֵיפָה הוּא לוֹמֵד יוֹתֵר טוֹב, וְאֵיפָה הוּא מְצַלִּיחַ יוֹתֵר בְּתוֹרָה, לֹא לְהִסְתַּכַּל אֵיפָה שְׁנוֹתָנִים יוֹתֵר כֶּסֶף וְכו', הַתְּכָלִית הוּא לְלַמֵּד תּוֹרָה וְלְהַתְעַלּוֹת בְּתוֹרָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ מְקוֹם אֵיפָה שֶׁמְצַלִּיחִים יוֹתֵר בְּלִמּוּד תּוֹרָה, וְלֹא לְחַפֵּשׁ מְקוֹם שְׁנוֹתָנִים יוֹתֵר כֶּסֶף, וּכְבָר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים בְּעֵנֶן לְצֵאת לְחוּץ לְאָרֶץ וְכו' (עֲרוּבִין מ"ז). וְלְלַמֵּד תּוֹרָה אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אֵימָתִי, בְּזִמְנָן שְׂאֵין מוֹצֵא לְלַמֵּד אֲבָל מוֹצֵא לְלַמֵּד לֹא יִטְמָא רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר אֵף בְּזִמְנָן שְׂמוֹצֵא לְלַמֵּד נְמִי יִטְמָא לְפִי שְׂאֵין מִן הַכֹּל זוֹכָה אָדָם לְלַמֵּד

וכו', עיני שם, הרי שלך לפניך שאדם צריך להסתכל איפה הוא מצליח בלמוד יותר במקום אחר.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד מאד, ולכן אדם צריך לראות מה טוב בשבילו, ואיפה הוא מצליח יותר בלמוד תורה, שם יהיה, אבל לא יעשה עקר מקסף וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך פתיבה וחתומה טובה

גתתקכוז.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר כי תבוא י"ט אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך ומעורר גם את אחרים, צריכים לשמר מאד מאד משיחות בדויות ומצוצות מהאצבע, וזורקים את זה על רבנו ז"ל ועל מוהרנ"ת ז"ל, שהכל שקר וכזב, ובפרט כשזכה פתוח נגד התורה הקדושה, ונגד צדיקי אמת, צריכים לדעת שזה שקר וכזב, וגובל גם עם מינות וכו'.

השיחה הזו היא שקר וכזב, כי ידוע איך שרבנו ז"ל הפליג במעלת הרב הקדוש הרבי רבי זושא מאנפולי זי"ע, ואמר עליו שבחים גדולים, ואחד מהשבחים שעבד את הקדוש ברוך הוא עם תבערת הלב עצומה בפעם אחת עשרים ושנים רצופים וכו', הינו כי בדרך כלל כשאדם מתחיל להכניס בעבודת השם יתברך הוא נופל בכל פעם וכו', לא כן הצדיק הקדוש הזה עם ההתלהבות הראשונה, בער עשרים ושנים שנה וכו', וכן מוהרנ"ת ז"ל הפליג במעלתו וספר שיצא לו פעם ללון לילה אחד עם הצדיק הקדוש הזה

באותו חדר, וכשָׁבָא חצות לילה, זרק את עצמו מהמטה על הרצפה וצעק לעצמו זושא זושא תקום כבר וכו', את השאר כבר תישן בקבר וכו', אזי איך יכולים להמציא שיחות מגנות כאלו על צדיק קדוש ונורא כזה? ולא רק עלינו, אלא יש עוד צדיקים קדושים שהיו מאד מאד חשובים בעיני רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, ואיך יכולים להדפיס שיחות של שקרים, ולתלות את זה עליהם? אין זה שמראה את גריעות מעשי המספרים, ומכל שכן המדפיסים שיחות כאלו נגד צדיקים קדושים שהיו דבוקים לגמרי באין סוף ברוך הוא, אוי להם ואוי לנפשם מי שמעז לדבר על צדיקים כאלו, ובזה הם מגלים את זהמת מעשיהם, כמו שכתוב (תהלים נ"ה כ"א) "שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

גתתקכה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פי תבוא י"ט אלול ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֵה
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

את צריכה לדעת שלאשה יש כחות הנפש בלתי רגילות, הבעיה שהאשה לא יודעת מהכחות שלה, ולכן היא לא מנצלת את הכחות שלה כמו שצריה, אם אשה חזקה בעצמה באמונה בהקדוש ברוך הוא, ובקיום מצוות מעשיות בשמחה, אזי בקלות היתה יכולה להפך את בעלה לטובה, כי הבעל בדרך כלל נמשך אחר דעת אשתו וכו', ויען שחכמינו הקדושים אמרו (קדושין פ:) נשים דעתן קלות עליהן; והיא תמיד מקלה וכו', אזי הבעל הולך אחריה וכו', אבל אם האשה היתה חזקה באמונה בהקדוש ברוך הוא, ותמה מאד בקיום מצוות מעשיות בעקשנות גדולה, אזי היתה בקלות מהפכת את דעת בעלה אל יראת שמים שלמה, וזה מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא

בתרא קמ"ה): "כל ימי עני רעים" זה שיש לו אשה רעה, "וטוב לב משתה תמיד" זה שיש לו אשה טובה; כי אם האשה היא רעה וכו', וכן קלות דעת וכו', אז מסכן הבעל שנמשך אחר דעת אשתו, אזי כל ימי עני רעים, ולהפך אם האשה טובה וכו', ויש בה חמימות דקדושה, והולך לה בחיים שבעלה יתנהג כירא שמים, אז אשרי הבעל הזה אשר טוב לב משתה תמיד, כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה וחמימות מצוות וכו'.

את צריכה לדעת שחכמינו הקדושים אמרו (ברכות יז) גדולה הבטחה שהבטיחך ה' ברונך הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חייא נשים במאי זכיין? באקרוי בנייהו לבי כנישתא ובאתנווי גבריהו בי רבנן ונטרין לגבריהו עד דאתו מבי רבנן; במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה. הרי שלך לפניך שלא רק האשה מקבלת שכר על זה שמעוררת את בעלה לתורה ולתפלה וכו', אלא הזכות שלה יותר מהבעל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

גתתקכט.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פי תבוא י"ט אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריכים מאד מאד להקפיד על כבוד אב ואם, כי זה מצוה הכי חשובה, והכי חמורה, כמאמר ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שייכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך;

ואמרו (קדושים ל:): שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

ולכן את צריכה לכבד אותה מאד מאד, אבל מה שאף לא יכולה וכו' את לא מחייבת, כי אם אין לך בעצמך איך את יכולה לעזר לאמא וכו', ולכן אסור שיהיה לך רגשי אשמה וכו', ואל תתני שהרגש ישבר אותך וכו', מה שיכולים לעזר להורים צריכים ומכרחים לעזר להם, אבל אם אין לי בעצמי איך אני יכול לעזר להם?, ובמה שהאמא פועסת ולא מדברת אתך בשביל זה וכו' את צריכה לדון את האמא לכף זכות, כי כשבאים בגיל מבגר אזי הכל משתנה אצל האדם, ובדרך כלל יש לו טענות על הילדים וכו', כאלו לא מכבדים אותם, כאלו לא עושים את רצונם וכו', וכך דרכי האנשים מבגרים, ולכן תמשיכי לאהב את האמא שהיא דאגה בשבילך ובשביל כל המשפחה וכו', וכך צריך להיות לאהב את ההורים, אבל את לא יכולה לתת מה שאין לך וכו' וכו', ולכן מצד אחד אל תתני שהרגש ישבר אותך, ומצד שני אל תעשי עסק מזה שלא מדברת אתך, אדרבה את תראי מצדך רק להמשיך לאהב אותה ולכבד אותה, ובזכות זה יהיה לך נחת מילדיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך פתיכה וחתימה טובה

גתתקל.

בעזרת השם תברך יום חמישי לסדר פי תבוא י"ט אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה שואל שאלה מאד מאד מעניינת ונכונה וכו', אבל התרוץ היא

פשוט, כי כל אלו השמות הלועזיות שנתנו הן אצל האשכנזים והן אצל הספרדים נתקדשו במשך כל הדורות, ונשים צדקניות היו נקראים בשמות כאלו, וכן כל שם לועזי מה שאמותינו במשך כל הדורות היו נקראות יש בזה צרופים וכו', אבל לצערנו הרב בדור הזה שעקרו את האמונה ממיליונים נשמות ישראל, ומה שרק לא עושים הכל כדי להשכיח את העבר וכו', ולכן גם בענין שמות רוצים להכניס באדם שאין לו ערך רוחני וכו', ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא להכנס במלכות הזה, וזה היה גזרת לכן הארמי שכתוב אצלו (דברים כ"ו) "ארמי אויב אבי" שכל פונתו הטמאה היתה לנתק את עם ישראל בערמומיות מהעבר וכו', כאלו לא היה לנו אבא וכו', וכאלו האבא והסבא וכו' וכו' הם היו פאנטים וכו' וכו', וצריכים להתחיל דרך חדשה וכו', אשר באמת כל הזכות קיום שלנו זה רק מחמת האבא, והסבא, והסבא רבה, וכו', וכו', כי אצל עם ישראל הולכת השרשרת של זהב מקבלת התורה עד דורנו זה בלי שום הפסק כלל, ואף מין ואפיקורס וכו', ושום אמה ולשון וכו', לא הצליחו לקרע את השרשרת הזהב וכו', וכן לא יצליחו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שכל נשמות ישראל יחזרו אל השרשים, ונזכה ביחד לקבל פני משיח צדקנו ושיקים השנה, ת'הא שינת ג'אלת ע'ולם.
המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

תתקלא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא כ' אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תתן שהסמ"ך מ"ם ישבר אותך, ואף שעובר עליך מה שעובר וכו' וכו', עם כל זאת רבנו ז"ל גלה לנו שבשום פנים ואפן אסור להשבר, אדרבה כשאדם נפל בקטנות המחין, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ק"ו) עליו להכניס את אחרים בגדלות המחין, הינו לחזק ולעודד ולשמח את הזולת, וזה הצדקה הכי גדולה.

מה אמר לך ידידי היקר, כשזוכים לשמח בשבת, נמחל כל העוונות, והסמך מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם שבערב שבת יהיה מחלקת בבית וכו' וכו', כמובא מהגאון החיד"א זי"ע (בספרו "עבודת הקדש" מורה באצבע אות ק"מ) בערב שבת בעלות המנחה הוא עת מספן למחלקת בין איש לאשתו ומשרתיו וכו', והסטרא אחרא טורח מאד לסכסך ולחרחר ריב וכו', ולכן כל איש ירא השם יכף את יצרו, וימנע מכל הקפדה וכעס ומחלקת, ואדרבה יאיר פניו לבקש שלום, עין שם, ואמרו (גיטין נ"ב.) הנהו בי תרי דאיגרי בהו שטן דכל בי שמשו הוו קא מינצו בהדי הדדי, איקלע רבי מאיר להתם עכבינהו תלתא בי שמשו עד דעבד להו שלמא, שמעיה דקאמר ווי דאפקיה רבי מאיר לההוא גברא מביתיה; הרי שלך לפניך איך שצריכים לשמר כבר בערב שבת שלא יהיה שום מריבות או וכוזים עם אף אחד, ומכל שכן עם אשתו וילדיו וכו'.

ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ז) כי שבת כביכול הוא העין של הקדוש ברוך הוא, שהוא מסתכל עלינו דיקא על ידי שבת, בסוד (שמות ט"ז כ"ט) "ראו כי הוי"ה נתן לכם השבת", ומובא בתקוני זהר (תקון ע') ש' תלת ענפי תלת גונין דעינא, ב"ת דשבת דא בת עין; הינו שבת הם שתי אותיות, ש' יש בו שלוש קוין כנגד שלוש צבעים שיש בתוך העין, ב"ת זה בת עין השחר שבעין, הינו כביכול שעל ידי שבת הקדוש ברוך הוא שומר ומסתכל עלינו בששת ימי השבוע, כי כל השפעה על האדם נמשך רק על ידי שבת, ולכן שבת כל כך חמור וכו', ולהפך שבת כל כך קדוש, כי כביכול דרך שבת הקדוש ברוך הוא מסתכל עלינו, ולכן עלינו רק לשמח כל השבת שאנחנו זוכים לשמר את השבת.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמר מאד לא לקבל לשון הרע על אף אחד, כי הסמך מ"ם לא עוזב את האדם לרגע, ומנסה להפילו ככל שהוא יכול, כמו שכתוב (בראשית ד' ז') "לפתח חטאת ריבץ", הינו לפתחי פה (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ח) שהסמך מ"ם רובץ על הפה של אדם להכשילו בכל פעם בלשון הרע אחה, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מזה וכו', כי כל הצרות שאדם סובל, רק מפני שהוא מקבל לשון הרע, ואמרו חכמינו הקדושים

(ילקוט תהלים רמז תשמ"א) מי הִיָּה אוֹיְבֵיךָ שֶׁל דָּוִד, אוֹתָם שֶׁהֵיוּ רָצוּ לְעֶשֶׂק וְלַחֲמָס וְלֹא הֵנִיחָם וְכוּ', וְדִי לְחַכְמָא.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אִם אַתָּה יְכוּל לְהַצְטַרֵּף לְהִנְסִיעָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת אֶל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּנַא רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס, לְעוֹרֵר רַחֲמִים רַבִּים עַל עֲצֻמְךָ וְעַל מִשְׁפַּחְתְּךָ וְעַל כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְגַם אוֹתִי תִזְכִּיר לְטוֹבָה, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל זְקוּקִים לְרַחֲמִים מְרַבִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנוֹזְכָה לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבָּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גַּתְתִּקְלָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא כ' אֱלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמְרֵי עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ אַגְדָּה) לֹא נִגְאָלוּ אַבּוֹתֵינוּ מִמְצָרִים אֲלֵא בְּזִכּוֹת הַצְּנִיעוּת שֶׁהִיָּתָה בֵּין הַנָּשִׁים; וְצָרִיכִים מְאֹד לְשִׁמֵּר מֵהַפְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אֵינְטֶרְנֵט, שֶׁיְכוּלִים לְהִתְפַּתֵּב בְּזֶה בְּפִיֶּסְבוּק וְכוּ', עִם כָּל מִינֵי מַגּוּלִים וְנוֹאֲפִים, וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵס אֶת הַבְּתִים הַיּוֹם וְכוּ', אֲשֶׁר שׁוֹכַחַת שְׁבִשְׁעָה שֶׁהִיא מִסְתַּכֶּלֶת בְּכָלִי מִשְׁחִית הַזֶּה, וְנִדְמָה לָהּ שְׂאֵף אַחַד לֹא רוֹאֶה, בּוּ בְּרָגַע עָלֶיהָ לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִסְתַּכֵּל עָלֶיהָ, וְכִכֵּר גּוֹזְרִים עָלֶיהָ גְּזֵרוֹת רְעוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן וְכוּ', וְאִם הִיָּתָה יוֹדַעַת אֶת זֶה, הִיָּתָה נִבְהָלָה וְכוּ', מִמָּה שֶׁמִּחְפָּה עָלֶיהָ וְכוּ', וְאַחַר כֵּךָ הִיא בְּאֵה לְבָכוֹת וְכוּ' וְכוּ', לְמָה קָרָה לָהּ מְקַרָּה זֶה? וְלְמָה קָרָה לָהּ מִחְלָה זוֹ וְכוּ', וְהִיא לֹא יוֹדַעַת אוֹ עוֹשֶׂה אֶת עֲצֻמָּה שֶׁלֹּא יוֹדַעַת מֵה שֶׁאֶפְלוּ בְלֻעָם יַדַּע, עַד שֶׁאָמַר (סַנְהֶדְרִין ק"ג) אֱלֹהֵיהֶם שֶׁל אֱלוֹ שׁוֹנָא זְמָה הוּא; וְאֵין עוֹד דְּבָר שְׁגוֹרֵם קְטְרוּגַע עַל אָדָם, כְּמוֹ הַזְּבֵל הַזֶּה וְכוּ', שֶׁאֲשֶׁה לֹא שׁוֹמְרַת עַל עֲצֻמָּה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ רְאֵי לְזִרְק

מהבית מחשב אינטרנט אם יש לך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מ"ה). אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לך איבר באיברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ומה גם שהילדים יוצאים לתרבות רעה על ידי זה, ואחר כך תהי מהצועקים ואינם נענים.

אני מאד מבקש אותך אם את יכולה להצטרף להנסיעה במוצאי שבת אל הציון הקדוש של התנא רבי מאיר בעל הנס, לעורר רחמים רבים על עצמך ועל משפחתך ועל כלל נשמות ישראל, וגם אותי תזכירי לטובה, כי עם ישראל זקוקים לרחמים מרבים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום וקתיבה וחתומה טובה

גתתקלג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא כ' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

עם ילדים צריכים המון סבלנות וכו', זה לא יועיל שום דבר רק סבלנות ועוד פעם סבלנות וכו' וכו'.

יש לך בעל נפלא מאד, ואני מאמין באמונה שלמה אם הוא יפנס יותר

בַּחֶשֶׁק לְהַפְצָה כְּמוֹ שֶׁהוּא עֹשֶׂה כָּל הַשָּׁנִים, אִזּוֹ בְּזִמְנֵי קֶצֶר הוּא יֹאסֵף אֶת כָּל הַכֶּסֶף, וַיְהִי לּוֹ לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת וְכוּ'.

בְּעֵינַי לְצֵאת לְחוּץ לְאֶרֶץ, לְדַעֲתִי לֹא כְּדֹאֵי, כִּי הוּא לֹא בְּנוֹי לְזֶה.

רק חזקו וּאִמְצוּ יַחַד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְיוֹת גִּבּוֹר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כָּחוֹ, כִּי כָּל הַחֵלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלֶם בָּאִים רַק מִחַמַּת קְלִקוּל הַשְּׂמִמָּה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִמָּה מִמֵּתֵנָת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצֵּר הַיּוֹם מִצֵּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִמָּה מִמֵּתֵנָת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יְהִיֶה הַשְּׂמִמָּה מְצוּיָה אֲצֵלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמִמָּה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכּוּלִים אַחֵר כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שֶׁנוֹפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שְׂמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אִזּוֹ נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

תתקלד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר כִּי תְּבֹא כ' אֲלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד לְשִׂמְחָה עַל הַמִּתְנַהֵּה שְׁנָתָן לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', אֶל

תכנסו בלחץ, ובדואי זה נשמה מיחדת, כי אחרת לא היית במועקה כזו וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך שאל תפחד, הכל יתהפך לטובה ותולידי בקלות, ותהי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזר לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

בזכות זה שאת נותנת לבעלך לנסע אל ציון רבנו ז"ל לראש השנה, הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יתהפך לטובה, ותראי הרבה שמחה ונחת בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתימה טובה

תתקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבֹא כ' אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַרְעִיוֹן הַנּוֹפֵא שְׂרוֹקִים עוֹר וְגִידִים
וְכוּ', וְתַהֲלָה לְאֵל אֶת מְזֻכָּה כָּל כֶּף הַרְבֵּה נְשִׁים שֵׁיִסְעוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אֲצִל
צִיוֹן שֶׁל רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, בְּוִדָּאֵי תַפְעֵלוֹ שָׁמָּה כָּל מָה שְׂאֵתָם צְרִיכִים,
הַעֲקָר לֹא לְשַׁכַּח אוֹתִי, כִּי אֲנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים עַל רַב חֲלָשְׁתִּי.
רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתְּדַוְּחֵי לִי אִם מְבַצְעִים אֶת הַעֲבוּדָה בְּעִבוּדַת פְּתוּחַ אֲצִל
הַבֵּית סֵפֶר.

אִם כָּכָר עוֹשִׂים עֲמוּתָה נִפְרַדְתָּ לְהַבֵּית סֵפֶר, כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת אֶת הַעֲמוּתָה
בְּצוּרָה הַכִּי טוֹבָה, כְּדִי שְׁנוּכַל אַחַר כֵּן לְהַכְנִיֵס בָּהּ גַּם הַרְבֵּה דְּבָרִים לְפִתּוּחַ
פְּעִילוֹת הַעֲמוּתָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכְּלָה ... תַּחֲיָה תוֹלִיד בְּקַלּוֹת, וְהַכֹּל יַעֲבֹר
בְּקַלֵּי קַלּוֹת, וְתַרְוִי רַב נַחַת דְּקִדְשָׁהּ, כִּי זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, כִּי ... נְרוּ יֵאִיר
מְאֹד מְאֹד קָרוֹב לְלִבִּי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנִי תַשְׁפִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

תתקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבֹא כ' אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אתם צריכים שניכם כל כף לרקד מרב שמחה על המתנה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא בת חמודה, כי זה חסד גדול ממנו יתברך, ולכן אל תהי שבורה משום דבר, הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם שלום בית אמת, ותעזרו אחד להשני ותצליחו בגדול.

אני מאד מאד מבקש אותך ואת בעלך שתתחזקו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כף לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אתם שניכם חקוקים בלבי ואיך אני יכול לשכח?

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום וקתיבה וחתימה טובה

תתקלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבֹא כ' אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשִּׂמְחָה
מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וּמוֹצִיא אוֹתוֹ מִכָּל הַקְּטָנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ', כָּל מֵה
שֶׁאֲדָם סוֹבֵל זֶה רַק מֵהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּדְבַק בּוֹ עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן עֲלֶיךָ לְזַכֵּר
מֵה שֶׁאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירוּשְׁלַמִּי שַׁבַּת פָּרָק י"ד הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים
ז') "וְהִסִּיר ה'וֹי"ה מִמֶּךָ כָּל חַלְי"י זֶה רַעֲיוֹן, דְּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שֵׁם כ"ח) "וְנִתַּן
עַל בְּרִזָּל עַל צְנֶאֱרָךְ" זֶה רַעֲיוֹן, הֵינּוּ מֵה זֶה הָעַל הַכִּי קֶשֶׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה
הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עֲוֹנוֹתָיו וּבִפְרֹט שֶׁל פָּגַם
הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלַחֵץ תְּדִירִי וּמְדַמֵּן לְעַצְמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הַכֹּל
וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מֵה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמֵה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבִאֲמַת אָדָם
רוֹדֵף אֶת עַצְמוֹ יוֹתֵר מֵה שֶׁאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַח מַחְשְׁבָתוֹ,
אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלוֹ הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאִין
עֲלִיו שׁוֹם עַל.

אֲתָה צָרִיךְ מֵאֵד מֵאֵד לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי הַחַיִּים לֹא קְלִים, כָּל
אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְרִים שֶׁלוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מִעַד
בְּזֶה הָעוֹלָם.

רַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ אֶת מַעֲלַת הַשִּׂמְחָה, עַד שֶׁאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן
כ"ד) מִצְוָה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה
שְׁחוּרָה בְּכָל כָּחוֹ, כִּי כָּל הַחֵלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת
קְלָקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה,
וּחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאִין הַשִּׂמְחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם לֹא
כָּל מִי שֶׁשִּׂמַח הַיּוֹם שִׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לְפִי שֶׁאִין
הַשִּׂמְחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה

מְצוּיָה אֲצֵלָהּ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׁמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כֹּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצוּבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אָבָל תִּכְרָךְ וּמְיָד שְׁמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה ו) אִשָּׁה בַעֲלָה מְשִׁמְחָה; וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעֲוֹלָם לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתָּהּ, וְכֵךְ הַקָּשֶׁר בֵּינֵיכֶם יִהְיֶה יוֹתֵר חֲזָק וְאִמְתִּי, וְדַע לָךְ כִּי (סוֹטָה יז) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי ברכות פּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָהּ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הִינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי שִׁיחָהּ לָךְ הַצְּלַחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

תתקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֻדֵּר כִּי תְבוֹא כ' אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יִאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂמֵחַ שְׂמֵחַ וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ אֶלְמָלָא אַתָּה לֹא הָיָה הַמָּקוֹם נָקִי, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה עַל זֶה שְׂאֵתָה זוֹכָה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת שִׁיךְ לוֹ.

זָכַר גַּם זָכַר מֵה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוה"ר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהֲתַבּוּדְדוֹת

הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהיינו לקבוע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו היא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שיקסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהיינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, ונחפץ ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כה, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיקמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

גתתקלט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא כ' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ולשער את גדל זכותך בזכות הרבים, שזה זכות לדורי דורות.

אשריך ואשרי חלקך שאמה עוסק בזכות הרבים, פי כף אמרו חכמינו הקדושים (וימא פז). כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו; ואמרו בזהר (תרומה קכ"ח): תא חזי כל מאן דאחיד בידיא דחייבא, ואשתדל ביה למשבק

אֲרָחָא בִישָׂא, אִיהוּ אֲסִתְלַק בְּתַלְת סְלוּקִין מַה דְּלָא אֲסִתְלַק הֲכִי בַר נֶשׁ אֲחָרָא, גְּרִים לְאֲכַפְיָא סְטָרָא אֲחָרָא, וְגָרִים דְּאֲסִתְלַק קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא בִיקָרִיָה, וְגָרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיָה לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הָאִי בַר נֶשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוּ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמִי בְּנִין לְבָנֹנִי, וְזָכִי בְּהָאִי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרִי דִּינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידִן לִיָּה בְּהָאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאֵל בְּתַרְסֵר תַּרְעִי וְלִית מֵאן דִּימְחִי בִּידִיָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ב) "גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאִים יְבָרְךָ הוּן וְעֲשׂוּר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַּת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֵׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאִים" וְגו', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַזְכֶּה לְהַפְּיִן אֹתָם כְּרַצוֹנָה, וְאַנִּי יְדַבֵּר עִם הָאֲבָרָה... גֵּרוּ יֵאִיר.

חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחִנִּי, וְכַשְׂאֲדָם שְׂמִיחַ מִתְרַחֵב דַּעֲתוֹ וְיִכּוּל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֲלָקוֹת גְּמוּרָה הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיּו לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הֲכִי גְדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׂכָתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רִש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַּעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרֻגֵשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוּל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמִיחָה, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחִתִּימָה טוֹבָה

תתקמ.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא כ' אלול ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שאל תפסיקי לטרטר את הגורמים בענין
הסודנים וכו', זה חצפה מאד גדולה שבלי בושה הם עוברים על החק וכו',
ומה גם שאם נניח את הנגע צרעת הזו, הם יכולים להביא פה עוד ועוד
וכו', חבר מביא חבר וכו', וזה מאד מספן לקהלתנו, כי בתל אביב היה כבר
רציחות ואנס וכו' וכו', ולכן אסור להפסיק בשום פנים ואפן.

בענין אמונת חכמים וכו' וכו', הסמ"ך מ"ם עושה כל מיני פעלות
שבפעולם לקרר את האדם מזה וכו', והנה חכמינו הקדושים אמרו (קדושינ
ל): 'צרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו שנגאמר (תהלים ל"ז)
"צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו" ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו
אין יכול לו, ואמר על זה מוהרנ"ת ז"ל איך הקדוש ברוך הוא, עוזרו? על
ידי ששולח בכל דור ודור צדיקים שהם מחזקים ומעודדים ומשמחים את
נשמות ישראל, ולכן עלינו להתחזק באמונת חכמים שזה היסוד ביהדות,
כי בלי אמונת חכמים אין אמונה בהקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב (שמות ט"ז)
"ויאמינו בהויה" ובמשה עבדו", ואמרו חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח) אם
במשה האמינו בהויה" לא כל שפן, אלא אי אפשר לבוא לאמונה בהקדוש
ברוך הוא אלא על ידי "משה עבדו".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.
המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתימה טובה

גתתקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא כ' אֱלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן עַל כָּל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵת מִתְּפַלֵּלָת עֲבוּרִי, יַעֲזֹר הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ
הוא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, רַק תִּהְיֶי שְׂמִיחָה עִם בְּעֵלְךָ שֶׁהוא אִישׁ יָקָר
מְאֹד, רַק כּוֹאֵב לִי שְׂאִין לוֹ יְלָדִים וְכוּ', וְאֵת צְרִיכָה לְהַבִּין אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכְּן
תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת שְׂאִין מִדָּה יוֹתֵר יָפָה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שִׁזָּה בָּא לְךָ מְאֹד
מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מֵהַ שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקֹּדֶשׁ (אֲבוֹת פָּרַק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא,
וְדַעֲי לְךָ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֵה אֶפְלוּ שֶׁהיא נִמְצָאָת
בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', היא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהיא בְּטִלָּה לְגַמְרֵי אֵל
הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוא, כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְּנִס בְּכַעַס,
שֶׁבְּדָרְךָ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֱלוֹי
יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תִּהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעַמַּת עַל בְּעֵלָּה, כִּי הָאֲשָׁה היא חֵלֶק מִבְּעֵלָּה,
כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֵאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי
מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלִכְּן אֲשָׁרִי הָאֲשָׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת
לְגַבִּי בְּעֵלָּה וְכוּ', וּמוֹחֵלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז
הַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׂכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאָחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גתתקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבֹא כ' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִזְדַּעְזַע לְשִׁמְעַ שְׂיֵשׁ לָךְ אֵינְטֵרְנֵט שָׁבוּ יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מֵינֵי תְּמוּנֹת תּוֹעֵבָה וְלִכְלוּף וְזָבֵל, כָּל מֵינֵי מְרֹאוֹת שֶׁל זְמָה וְנֶאֱוָף וְכוּ', וּמִי נִתְפָּס בְּזֶה, הַבֵּן שֶׁלָּךְ רַחֲמָנָא לִי צִלָּן, וְהוּא צוֹפֶה בְּזֶה גַם בְּשַׁבַּת וְכוּ', וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ אֵיךְ אַחֲרֵי כָּל כֵּךְ הִרְבֵּה שָׁנִים שְׂאִתָּה מְקַרֵּב וְכוּ', וְהִנֵּה נִפְלְטָה נְפִילָה כְּזוֹ? הֲרִי אִתָּה הוֹרֵס אֶת הַתְּאוּמִים שֶׁלָּךְ, כִּי הֵם יִפְלוּ לְנוֹקְבָא דִּתְהוּמָא רְבָה, תְּהִלָּה לְאֵל הַבְּנִים שֶׁלָּךְ שֶׁלְּמֵדוֹ אֶצְלֵי עֶשׂוֹ חֵיל, כְּמוֹ ... גֵּרוֹ יְאִיר, ... גֵּרוֹ יְאִיר, ... גֵּרוֹ יְאִיר.

וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאִתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ קִלְפָּה עֲצוּמָה שְׁכוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֻלְקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאֱמוּנָה וְאוֹת הַיִּרְאָת שְׁמַיִם מִבְּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אֵינְטֵרְנֵט, אֵיפֹד, בְּלֻקְבְּרֵי וְכוּ', שְׁבֻזָּה יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מֵינֵי שְׁקוּץ תְּעוּבֵי עִירִים וְזֵהוּם, וּמֵאֱמֻלָּלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאוֹת הַיִּלְדִים וְכוּ', וְלִכְּן הֶעֱקֵר רָאָה לְזֹרֵק מֵהַבֵּית מַחֲשֵׁב אֵינְטֵרְנֵט אֵיפֹד בְּלֻקְבְּרֵי וְכוּ', כִּי כֵּךְ אֱמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדֵרִין מַה). אֵינן יִצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמִי שֶׁעֵינִיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֻכָּם "אֵינן חוֹצֵץ בְּפָנָי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינן לָךְ אֵיבָר בְּאֵיבָרֵי הָאָדָם שִׁגְרָם לוֹ מְכָשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהִרְבֵּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשֵׁב אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאֵלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אָבֵל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִכְּסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְּן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט שְׂיֵהִיָּה בְּבֵית מַחֲשֵׁב אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוֹת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיִּרְאָת שְׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַם שְׂמֵאֲבָדִים אֶת הַיִּלְדִים, כִּי יִלְד שְׁלוֹקָח כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יָדוֹ וְכוּ', הוּא כְּבָר נּוֹפֵל בַּשְּׂאוֹל תַּחְתָּית וּמִתַּחְתָּיו, וְלִכְּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂמֵבְעֵר אֶת הַחֻמֵץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר

עָלְיוֹ, וְעַכְשָׁיו אֲנִי מִתְחִיל לְהִבִּין לָמָּה אֲשַׁתָּךְ סוֹבַלְת כָּל כֶּף הַרְבֵּה מֵעֲצָבִים, וְנִכְנָסָה בְּדַכְאוֹן וְכוּ', וְלִכֵּן רְאֵה לְהִשְׁחִית אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה לְפָנַי שִׁיְהִיָּה מְאַחַר, אֶקְרָה מְאֹד לְהִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גתתקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא כ' אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה מחזק אחרים להיות בשמחה, וזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, כי שמחה היא המדרגה הכי עליונה שיכולים לזכות אליה, כי אצלו יתברך שרוי רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקומו", ומוכא בזהר (תצוה קפד): תא חזי עלמא תתאה קימא לקבלא תדיר, [בוא וראה העולם הזה עומדת לקבל תמיד] והוא אקרי אבן טבא, [והיא נקראת אבן טוב כמו אבן מושכת שנקרא מגנט] ועלמא עלאה לא יהיב ליה אלא כגונא דאיהו קימא, [והעולם הבא לא נותן אלא כמו שמכינים את עצמו מלמטה] אי איהו קימא בנהירו דאנפין מתתא, [אם נמצאים תמיד בפנים שמחים מלמטה] כדין הכי נהרין ליה מעילא, [כך מאירים לו מלמעלה אור וזיו וחיות ודבקות וכו'] ואי איהו קימא בעציבו, [אבל אם אדם עומד בעצבות ובמרה שחורה] יִהְיֶין לִיָּה דִינָא בְּקַבְּלִיָּה. [אזי ממשיך על עצמו דינים] כגונא דא (תהלים ק"ב) "עבדו את הוי"ה בשמחה", חדרוה דבר נש משיך לגביה חדרוה אחרא עלאה, [השמחה של אדם בזה העולם, ממשכת עליו שמחה מעולם הבא] הכי נמי האי עלמא תתאה, כגונא דאיהי אתערת הכי אמשיך מלעילא, [כך הוא העולם הזה,

כפי שאדם מתנהג בזה העולם, כך ממשיך על עצמו מעולם הבא, ולכן כשאדם רק בשמחה ומכריח את עצמו כל הכחות להיות בשמחה, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו שמחה מעולמות העליונים, ולכן אל תהיה בטלן, ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר צרות ויסורים מרירות ומכאובים, תשתדל להיות בשמחה עם כל הכחות, ואז תראה שכל מזלך יתהפך לטובה, הלאו שתכניס את הדבורים האלו בלבך, ובפרט בזה שאתה זוכה לשמח את אחרים, אין למעלה מזכות הזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתומה טובה

גתתקמד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא כ' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אתם צריכים למסר את נפשכם רק להיות בשמחה, ובזכות השמחה יתרחב לבכם ודעתכם וכו', עשיתם דבר פזיז מאד כי אני תמיד מזוהר הדבר הראשון שצריכים תמיד לדאג אפלו לפניי אכל, הוא שכר דירה, או כשיש לו בית לשלם משכנתא, יעזר הקדוש ברוך הוא שתעברו את הנסיון הקשה הזה, והכל יתהפך לטובה.

ולכן תעשו כל מה שביכולתכם להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את' דרך', יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתם צריכים להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמכם, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לכם ומר לכם החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו לשום דבר, אלא תסתכרו יותר, ולכן הדבר הראשון רק

להיות בשמחה, ואם תאמרו במה יש לנו לשמח? הרי אנחנו עניים ואביונים ומלאים חובות? אלא דעו לכם שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניויות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (הליון ו): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם בן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמחו עם נקדת יהדותכם שנבראתם יהודים ושל אעשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לכם כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום וכתיבה וחתימה טובה

תתקמה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא כ' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני חושב שהעצה שנתן הרב זה עצה נכונה וכו', היא צריכה להרחיק אותו מהבית עד שיתהפך לטובה, כי אחרת העצבים שלה יתפוצצו חס ושלום, ואי אפשר לחיות ככה עם אחד שלוקח סמים ונכנס בחובות, ובפרט שמחיל שבת וכו'.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרות אחותך די.

תִּרְאֵי לַחֲזוֹק אוֹתָהּ בְּיַתֵּר שְׂאֵת בְּיַתֵּר עַז וְזֶה מִצְוֶה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד.
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גַּתְתַּקְמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא כ' אֱלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שְׂאֵתָה נּוֹסֵעַ עַל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שִׁימַתֵּק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלוֹת עִם
אֲשֶׁתְּךָ, וְאֲשֶׁתְּךָ תוֹלִיד בְּנֵקֵל מְאֹד.

בְּעֵינֵי הַשְּׁעָרוֹת וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזֶה לֹא צְחוּק, וְתִקְרִיא לָהּ אֶת
מֵאֲמֵר הַזֶּהר (נְשֵׂא קב"ה): תּוֹנָבָא לִיְתִי [קַלְלָה תְּבוֹא] עַל הַהוּא בַר נָשׁ [עַל
אָדָם] דְּשָׁבַק לְאַנְתְּתִיָּה [שְׁמַרְשָׁה לְאַשְׁתּוֹ] דְּתַתְּחִזִּי מִשְׁעָרָה דְּרִישָׁה לְבַר
[שְׂיִהְיֶה הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָרֵאשׁ מְגִלוֹת וְרוֹאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וְדָא הוּא חַד
מֵאִינוּן צְנִיעוּתָא דְּבִיתָא [וְזֶה אֶחָד מֵהִיסוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית יְהוּדָי]
וְאַתְתָּא דְּאַפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְּרִישָׁה לְבַר [וְאַשָּׁה שְׂמִגְלִית אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה
לְחוּץ] לְאַתְתַּקְנָא בֵּיה [לְיִפּוֹת אֶת עֲצָמָה בְּזֶה] גְּרִים מִסְּכּוּנָתָא לְבִיתָא [גּוֹרֵם
עֲנִיּוֹת לְבִית] וְגְרִים לְבִנְיָה דְּלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא [וְגוֹרְמַת שְׂהִילְדִים לֹא יִהְיוּ
מְצֻלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגְרִים מְלֵה אַחְרָא דְּשָׂרְיָא בְּבִיתָא [וְגוֹרֵם
שְׂהִסְטָרָא אַחְרָא וְהַחֲצוּנִים יִשְׁרוּ בְּבִית, שֶׁהֵם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גְּרִים
דָּא [מִי גּוֹרְמַת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹ] הַהוּא שְׁעָרָא דְּאַתְחִזִּי מְרִישָׁה לְבַר. [הַשְּׁעָרוֹת
שֶׁל הָאֲשָׁה שְׂרוֹאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וּמָה בְּבִיתָא הָאִי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹ
מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאֲשָׁה הוֹלֶכֶת מְגִלִית בְּשְׁעָרוֹת בְּבִית] כָּל שְׁפֵן בְּשׁוּקָא [עַל
אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשִׁיּוּצָא בַּחוּץ בְּגִלוּי שְׁעַר, הִיא גּוֹרְמַת לְעֲצָמָה וְלִבְעָלָה

וּלְהִילָדִים צָרוֹת מְשֻׁנוֹת] וְכָל שָׁכֵן חֲצִיפוֹתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה
כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בַּחֲצִיפוֹת אַחְרָת, הֵינּוּ שְׂמֻסְתּוֹכְבֶּת עַל הָרְחוֹב בְּבִגְדֵים
צְמוּדִים וְשָׁקוּפִים וְכו', כְּדֵי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הָרִי זֶה גּוֹרְמֵת שֶׁהַחֲצִיפוֹנִים יִתְאַחְזוּ
בָּהּ].

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גַּתְתִּקְמוּז.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא כ' אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

רק חֲזוּק וְאַמֵץ לַחֲטוֹף בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, כִּי אֵין לְתָאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָאָדָם הַזּוֹכֵה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין עוֹד
הַצְּלַת הָעוֹלָם כְּמוֹ לִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַחֲמוּא נַח) עַל הַפְּסוּק
(יִרְמְיָה ל"ג) "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי" אֵי זֶה
הוּא בְרִית שְׁנוּהֵג בְּיוֹם וּבַלַּיְלָה? זֶה תְּלִמּוּד, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (שָׁם) "כִּה אֲמַר
הַיְוִי" אִם תִּפְרוּ אֶת בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת בְּרִיתִי הַלַּיְלָה גַּם בְּרִיתִי תִפֹּר אֶת דָּוִד
עַבְדִּי" וְגו', וְאוֹמֵר (תְּהִלִּים א') "כִּי אִם בְּתוֹרַת הַיְוִי" חֲפָצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה
יוֹמָם וְלַיְלָה" וְאֵף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּרַת בְּרִית עִם יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִשְׁכַּח תּוֹרָה
שְׁבַעַל פֶּה מִפִּיהֶם וּמִפִּי זָרַעַם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, שְׁנֵאֲמַר (ישַׁעְיָה נ"ט) "וְאֲנִי
זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אֲמַר הַיְוִי"ה רֹחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא
יִמוּשׁוּ" וְגו' וְלֹא כְּתִיב מִמֶּךָ אֱלֹא מִפִּיךָ וּמִפִּי זָרַעַךָ וּמִפִּי זָרַע זָרַעַךָ.

עֲדִיף לִי שֶׁתְּחַזִּיק אֶת הַפְּסוּף אֲצִלְךָ עַד שְׁאֲנִי יְבוֹא בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
אַחַר חַג הַסְּכוֹת וְכו', כִּי בְּאוֹמֵן יִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה מְנִיעוֹת לְגִשְׁתֵּי אֱלִי, וּבִפְרָט
שְׁאֲנִי מְאֹד מְאֹד חָלֵשׁ וְכו'.

הקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה שתגיע לאומן, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתומה טובה

תתקמח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא כ' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה עובד עם "ברסלב סנטר" בענין הסכות, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה הצלחה גדולה מאד, ואתה לא יכול לתאר ולשער איך שזה זכות הרבים, כי מארבעים ישובים סביב ובנאל באים לקנות בהחנות הזו, ואין לתאר ואין לשער את הזכות הזו של החנות הזו, שנבנה רק למען זכות הרבים, ותהלה לאל אנחנו מצליחים בזה מאד מאד, ולכן אני מאד מאד שמח שגם אתה התחלת לעזור לנו ובפרט בענין הסכות, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ונזכה לראות ישועות גדולות תמיד.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי שמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתימה טובה

תתקמט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא כ' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאת עוזרת לבית התבשיל – אהל אברהם לקבל מכמה וכמה חברות כל מיני מוצרים, פי הצדקה הזו עולה על כל הצדקות, פי אין עוד צדקה כמו צדקה על אכל, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, היינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמא הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשי כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה.

רק תהי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתימה טובה

תתקנ.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא כ' אלול ה'תשע"ב שלום רב אַל ... תחיה

אני מאד מאד מתביש ממך שאת נשואה עם כהן ויש לך תהלה לאל בית מלא ילדים, ובית משלך, וכמה שלא עזרתי לך במשך כל השנים וכו', ונעכשו את שורצת ביום ובלילה באינטרנט שזה כלי משחית, ולכן אני מאד מבקש אותך שתראי לזרק מהבית מחשב אינטרנט וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מ"ה) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאונה כעצימת העינים" ואמר "אין לך איבר באיברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, הנה באה שנה חדשה, ואם לא תזרקי את זה, דעי לך שמרה תהיה באחרונה וכו', ואל תבואי אחר כך לכבות לי כי אני לא יענה לך, אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתעשי את רצוני. המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתימה טובה ותשובה שלמה

תתקנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא כ' אֱלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֵתָה עוֹבֵד
בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר" שְׂאֲנִי לֹא צָרִיף לְהַגִּיד לְךָ אֵיזָה זְכוּת הַרְבִּים זֶה,
וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד יִשְׂמַח אִם תְּדוּחַ לִי מִפְּעַם לְפַעַם מֵה קוֹרָה בְּהַחֲנוּת, כִּי זֶה
חֻלְקִי מִכָּל עֲמָלִי, כִּי כָּל הַחֲנוּת בְּנוֹי רַק עַל דְּבַר אַחַד, לְזְכוּת אֶת הַרְבִּים, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי לְךָ זְכוּת בְּזְכוּת הַרְבִּים.

תִּשְׂמַח עִם הַמַּתְנָה שֶׁנָּתַן לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁה כָּל כֶּף טוֹבָה,
וְיִלְדִים חֲמוּדִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם עִם שְׂמֵחָה וְנַחַת תְּמִיד.
הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

תתקנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא כ' אֱלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָךָ.

לְדַעֲתִי תַּצִּיִּתִי אֶת הַרּוֹפְאִים מִבֵּית חוֹלִים לְנִיאֲדוֹ כִּי הֵם אַחֲרָאִים גְּדוֹלִים,
וּמֵה שֶׁהֵם אוֹמְרִים תַּעֲשִׂי, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָה
הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָה הַגּוּף גַּם יַחַד, וְיֵאִיר לְךָ הַמְּזֹל תְּמִיד, וּמִי שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי
יֵאמֵר לְצָרוֹתֶיךָ דִּי.

רַק תְּהִי בְּשִׂמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂגַם
חֲכָמֵי הַרּוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחַמַּת
חֶסֶד הַשְּׂמֵחָה, וְלָכֵן צָרִיכִים לְהַתְּאַמֵּץ בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עוֹז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם

את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

גתתקנג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא כ' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח בשמחתך, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה לך טוב, ותהי שמחה ועליזה שאין טוב מזה.

ראי למסר את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהי בשמחה כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכי לשוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר) חלק ב' סימן י" מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה ואז תזכי לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתומה טובה

גתתקנד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא כ' אלול ה'תשע"ב שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אין לתאר ואין לשער את הזכות שיש לך בזה שאתה מזכה את הרבים עם הקפות של צדקה, כי סוף כל סוף זה זכות מאד מאד גדולה כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט.) גדול המעשה יותר מן העושה; יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תעסק בזה, ויהיה לך שפע גדול בפרנסתך.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה ברכות ל"ז, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה ט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא

אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל י"ה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו: תברך.

המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתומה טובה

גתתקנה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא כ', אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל החברה ...

אין מלים בפני להודות לכם על המסירות נפש שאתם מוסרים את נפשכם ותורמים מצרכי מזון לעניים רעבים וצמאים וכו', אשר זה הצדקה הכי גדולה שרק יכול להיות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמא הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן אני מאד מעריך את מה שהחברה שלכם עושה למען בית התבשיל - אהל אברהם, שמחלקת כל יום למעלה מאלף מנות אכל חם, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות זה תצליחו בעסקיכם מעלה מעלה, ויהיה לכם שנה טובה ומתוקה.

המאחל לכם כתיבה וחתומה טובה

גתתקנו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תבוא כ' אלול ה'תשע"ב
 שלום רב אל ... תחיה
 לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שאין עוד מדה מגנה כמו מדת הכעס, עד כדי כך שאמרו בזהר (תצוה קפ"ב). במאי אתידע לקרבא בר נש בהדיה או לאתמנעא מניה, [איך יכולים לדעת אם מתר להתקרב אל האדם הזה או להתרחק ממנו?], ברוגזיה ממש ידע ליה בר נש, וישתמודע מאן איהו, [בכעסו של אדם מתודע מהות כל האדם ומתגלה מי הוא], אי ההיא נשמתא קדישא נטר בשעתא דרוגזוי אתי עליה, דלא יעקר לה מאתרהא, בגין למשרי תחותה ההוא אל זר, [אם אדם שומר על עצמו לא להיות בכעס כדי שלא יהיה נעקר ממנו נשמתו], דא איהו בר נש כדקא יאות, דא איהו עבדא דמאריה, דא איהו גבר שלים. [זה הוא אדם כמו שצריך להיות, הוא עבד של הקדוש ברוך הוא והוא אדם השלם], ואי ההוא בר נש לא נטיר לה, ואיהו עקר קדשה דא עלאה מאתריה, למשרי באתריה סטרא אחרא, ודאי דא איהו בר נש דמריר במאריה, ואסיר לקרבא בהדיה ולא תחברא עמיה, [ואם אדם הזה לא שומר על עצמו לא להיות בכעס, והוא עוקר את הקדשה ממנו, ונכנס בו סטרא אחרא, אדם הזה הוא מורד בהקדוש ברוך הוא ואסור להתקרב אליו], ודא איהו (איוב י"ח ד') "טרף נפשו באפו", איהו טריף ועקר נפשיה בגין רגזיה ואשרי בגזיה אל זר [אדם שהוא בכעס הוא עוקר את הנפש שלו ושורה בו הסטרא אחרא], ועל דא כתיב (שם) "חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו", דההיא נשמתא קדישא טריף לה, וסאיב לה בגין אפו [מי שבכעס הנשמה שלו בורחת ממנו, והוא מטמא את עצמו]; ואמר האריז"ל את כל העברות יכולים לתקן וכו', אבל מי שכועס הוא עוקר את הנשמה שלו לגמרי וכו', וקשה להחזיר לו את נשמתו וכו', ולכן סובל מה שסובל וכו', אני בטוח שבעלך לא רוצה לכעס, כי כעס זה פשוט שגעון וטרוף הדעת, ואמרו חכמינו הקדושים (קדושין מ"א). רגזן לא עלתה בידו אלא רגזנותא, אחד שהוא בכעס לא פועל שום דבר עם הכעס שלו, אדרבה הוא מחליא את עצמו בכל

יום יותר ויותר, ולכן לדעתי הוא צריך ללכת אל רופא לקחת כדורי הרגעה, כי הכעס יכול להכניס אותו לשגעון וטרורף עד רציחה ממש, ובפרט מה הוא מוציא את העצבים שלו על הבן הבכור וכו'.

יש אנשים שאוהבים כל כך את הבכור, ומחמת הטבע שלהם הם כל כך כעסנים, אזי הם מוציאים את הכעס שלהם על בניהם הבכור וכו', וזה ממש טרורף הדעת, מחלת העצבים, ואזי לו לאדם שנכנס בזה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (פסחים ס"ו) כל אדם שכוּעס אם חכם הוא, חכמתו מסתלקת ממנו, כי בשעה שאדם נכנס בכעס ועצבים, הוא נעשה ממש משגע ומטרף וכו', וראוי לאשפוז אותו בבית חולים לחולי נפש וכו', וכל כך חבל שאדם הורס את עצמו לגמרי רק מפני הכעס והרציחה שיש בו וכו', והיום יש כדורי הרגעה שכל מי שבכעס ורציחה, מִכרח לקחת את הכדורים האלו להרגע וכו', והוא יכול להזיק לעצמו וכן לאחרים, ועל כן עליו לקחת כדורי הרגעה וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתימה טובה

גתתקנו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים כ"ב אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שבשבוע זו יתן הקדוש ברוך הוא את החיים ונזכה לנסע אל רבנו ז"ל על ראש השנה, שזה הזכות הכי גדולה שרק יכולים לזכות לזה, וכל זמן שאדם מלוּבש בלבוש גשמי וחמרי וכו', אי אפשר להסביר לו את זה בשום פנים ואפן, מה זה המעלה להיות בראש השנה אצל רבנו ז"ל, אשר הבטיח לנו ואמר לנו (מי מוה"ר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי,

רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר לענין ראש השנה שלו (חיי מוהר"ן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אפן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. פי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות; עין שם, תתאר לעצמך נשמה שנפטר וכו', הינו הורידה את הגוף הגשמי והחמרי וכו', והיא משוטטת עכשו באויר העולם וכו', ואין לה מנוח, ומחפשת תקון וכו', אין לתאר ולשער את הצער שלה וכו', אדם שהוא חי ומלבש בלבוש גשמי וחמרי הוא לא יכול להבין מה זה נשמה משוטטת נע ונד כצפור שלא מוצאת את קנה וכו', זה צער הכי גדול שרק יכול להיות להנשמה, לא נותנים לה להפגס למעלה וכו', ולמטה היא כבר לא נמצאת כי הגוף בקבר מנח וכו', והיא הנשמה מסכנה משוטטת ומחפשת כדת מה עושים עכשו? והנה אומרים לה שבאומן יש צדיק שהבטיח שכל מי שתבוא לשם על ראש השנה, גם לה יהיה תקון וכו', היעלה על הדעת שלהנשמה הזו יהיה איזה מניעה לעוף ולהגיע אל ציון רבנו ז"ל? הרי היא טעמה כבר טעם של כף הקלע וכו', שהנשמה משוטטת בלי שום תכלית וכו', ואין לה מנוח וכו', השיף שאדם יכול להחליש את דעתה? הרי לצחוק מכאיב יהיה וכו', סוף כל סוף היא צריכה תקון, היא משוטטת נע ונד, ומר לה מאד מאד מפני השדים והרוחות שמשוטטים גם כן באויר העולם וכו', כך כשאדם זוכה להגיע להתבודדות אמתי שזה ישוב הדעת אמתי, חושב לעצמו הרי סוף כל סוף אני צריך תקון וכו', אני נמצא במצב מאד מאד עגום וקשה וכו', הן פרנסה לא הולך לי וכו', הן שלום בית אין לי וכו', הן צרות מהילדים יש לי וכו', הן צרות צרורות יש לי מבני אדם וכו', היעלה על הדעת אחר ישוב הדעת אמתי כזה יכול להיות לו איזה מניעה?

מה אמר לך זה גדלת הצדיקים שעוד בחיים חיותם הם נעשים שכנים לעפר, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ב) אשר עקר הגדלה

הוא שפלות, שאדם הוא שפיל בעיני עצמו, עד שהוא מרגיש את עצמו ללא כלום, והצדיקים מדמים לעצמם כאלו כבר יצאו מזה העולם וכו', שאז דיקא מאיר עליהם אור השכינה בקביעות וכו', האם אנחנו כשעדין מלבשים בגוף גשמי יכולים לתאר דבר כזה? בודאי לא, אבל אמר רבנו ז"ל (שם) שעל ידי שמתקרבים אל הצדיק האמת, נכנס בו שפלות אמתי, עד שנתקיים אצלו מה שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ח) מי שנעשה שכן לעפר בחייו וכו', כי הצדיק האמת מכניס באדם שפלות, שידע את מצבו האמיתי וכו', וכך הוא חוזר בתשובה שלמה אליו ותפרך, ועוזב את כל השטיות שלו וכו', וכבר לא מענין אותו שום דבר בעולם, ולכן אשרי מי שזוכה להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, שאז יזכה לתקן הנצחי שיבוא עליו שפלות אמתי, שישתכל בעין האמת על עצמו וכו' וכו', שאז כל החיים שלו יתחילו ללכת בצורה אחרת לגמרי, אשרי מי שזוכה להגיע אל זה, ואז יאיר לו מלך הכבוד בעצמו.

היות שכמעט כל אנשי שלומנו נוסעים השנה לראש השנה לאומן, ולכן רציתי גם השנה לשכר שמירה, מחברת שמירה, על הנשים ועל הילדים ועל הרכוש שלא יסתובבו גנבים וכו' וכו', ויען שהשנה יצא גם שבת אזי יהיה חמש לילות לשמירה, ולכן רציתי שתשתתף עם סכום פעוט של עשרים וחמש ש"ח, כי זה עולה קרוב לעשר אלף ש"ח, לכל הפחות שיהיה לך חלק בזה, ונראה אם אכפת לך על אשתך ועל ילדיך ועל הרכוש שלך וכו', וזה ענין של פקוח נפש בלי שום ספק כלל, כי בעבר הסתובבו גם ערבים וכו', ולכן רציתי מאד שתקח את זה לתשומת לבך, כי זה מאד מאד נחוץ שמירה.

הקדוש ברוך הוא השומר את עמו ישראל, ישמר אותנו, ואמר החכם מפל אדם (משלי כ"א ל"א) "סוס מוכן ליום מלחמה ולהשם התשועה".

המאחל לך פתיבה וחתימה טובה

גתתקנח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים כ"ב אלול ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

אין מלים בפני להודות ולהלל להקדוש ברוך הוא על יפי קהלתנו
שהתקבצו אתמול בלילה כל כך הרבה נשות אנשי שלומנו אצל ציון התנא
רבי מאיר בעל הנס לסליחות ולתפלות, ואני מאד מאד מודה לכל אחת
ואחת שהיתה שמה, ובודאי גם היא תהנה מהתפלות, כי כך אמרו חכמינו
הקדושים (בבא קמא צ"ב.) כל המבקש רחמים על חברו והוא צריך לאותו דבר
הוא נענה תחלה; ותדעי לך שתפלה לא הולך לריק, כל תפלה, כל תחנה,
כל בקשה, שרק מבקשים ממנו יתברך, נשמע ונתקבל בכל העולמות, ואני
בטוח שהתפלות שלך עשו רשם גדול בשמים, כי עם ישראל צריכים הרבה
רחמים.

נא ונא תראי לשמח על נעם חלקך שאת נמצאת בקהלה קדושה כזו
חממה של אמונה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה לך גדלות המחין
ולא תהי בחלישות הדעת ושברון לב וכו'.

היות שכמעט כל אנשי שלומנו נוסעים השנה לראש השנה לאומן,
ולכן רציתי גם השנה לשכר שמירה, מחברת שמירה, על הנשים ועל הילדים
ועל הרכוש שלא יסתובבו גנבים וכו' וכו', ויען שהשנה יצא גם שבת אזי
יהיה חמש יללות לשמירה, ולכן רציתי שכל משפחה תשתתף עם סכום
פועט של עשרים וחמש ש"ח, כי זה עולה קרוב לעשר אלף ש"ח, לכל
הפחות שיהיה לך חלק בזה, ונראה למי אכפת שיהיה שמירה על האשה ועל
הילדים ועל הרכוש שלו וכו', וזה ענין של פקוח נפש בלי שום ספק כלל,
כי בעבר הסתובבו גם ערבים וכו', ולכן רציתי מאד שתקחי את זה לתשומת
לבך וכו', כי זה מאד מאד נחוץ שמירה.

הקדוש ברוך הוא השומר את עמו ישראל, ישמר אותנו, ואמר החכם
מכל אדם (משלי כ"א ל"א) "סוס מוכן ליום מלחמה ולהשם התשועה".

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

תתקנט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים כ"ב אלול ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אָנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" הַגָּדוֹלִים
בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיְדוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים שֶׁיִּקְחוּ אֶת הַדְּבוּרִים
הָאֵלוּ בְּמֵלֵא אַחֲרֵינִי וְהַרְצִינִי, וְלֹא לְהִיּוֹת אֲדִישִׁים, הִיּוֹת שְׂכַמְעֵט כָּל אָנְשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ נוֹסְעִים הַשָּׁנָה לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, וְלִכֵּן רְצִיתִי גַם הַשָּׁנָה לְשׁוֹר
שְׁמִירָה, מִחֲבַרְת שְׁמִירָה, עַל הַנְּשִׁים וְעַל הַיְלָדִים וְעַל הַרְכוּשׁ שֶׁלֹּא יִסְתּוּבְּבוּ
גְנָבִים וְכוּ' וְכוּ', וְיַעַן שֶׁהַשָּׁנָה יוֹצֵא גַם שְׁבַת אֲזִי יִהְיֶה חֲמֵשׁ לִילוֹת לְשְׁמִירָה,
וְזֶה דְּבַר הַכְּרָחִי מֵאֵד מֵאֵד וְכוּ', וְלִכֵּן רְצִיתִי שְׁכַל מִשְׁפָּחָה תִּשְׁתַּתַּף עִם סְכוּם
פְּעוּט שֶׁל עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ ש"ח, כִּי זֶה עוֹלָה קְרוֹב לְעֶשֶׂר אֶלֶף ש"ח, לְכָל
הַפְּחוֹת שֶׁיִּהְיֶה לְכָל מִשְׁפָּחָה חֶלֶק בְּזֶה, וְנִרְאֶה לְמִי אֲכַפֵּת שֶׁיִּהְיֶה שְׁמִירָה עַל
הָאִשָּׁה וְעַל הַיְלָדִים וְעַל הַרְכוּשׁ שֶׁלּוֹ וְכוּ', וְזֶה עֲגִינֵן שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ בְּלִי שׁוּם
סֶפֶק כָּלֵל, כִּי בְּעֶבֶר הַסְּתוּבְּבוּ גַם עֲרָבִים וְכוּ', וְלִכֵּן רְצִיתִי מֵאֵד שֶׁתִּקְחוּ אֶת
זֶה לְתַשׁוּמַת לְבָבְכֶם וְכוּ', כִּי זֶה מֵאֵד מֵאֵד נַחוּץ שֶׁיִּהְיֶה שְׁמִירָה. וְעַל כֵּן תַּעֲשׂוּ
שְׁכַל מִשְׁפָּחָה יִשְׁתַּתְּפוּ עִם סְכוּם פְּעוּט שֶׁל עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ ש"ח.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַר אוֹתָנוּ, וְאָמַר הַחֲכָם
מִכָּל אֲדָם (מִשְׁלֵי כ"א ל"א) "סוֹס מוֹכֵן לְיוֹם מִלְחָמָה וְלַהֲשֵׁם הַתְּשׁוּעָה".

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

תתקס.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים כ"ב אלול ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ רַק עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (חֲזוֹן מוֹהַר"ן סִימָן ת"ג) הֵרֵאשׁ
הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיא פְּלֵא אֲצִלִי מֵאַחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים

לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש
 לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי
 שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי
 שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה
 ח) "אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי חדות הוי"ה הוא מעזכם" וזה נאמר על
 ראש השנה; בשבת חנכה ובחג השבועות הוא לא הזהיר לבוא אליו, אלא
 כף נהגו אנשי שלומנו, אבל להיות זהיר באזהרה חמורה להיות אצלו אחר
 ההסתלקות, זה היה דוקא על ראש השנה, וזה נוהג לדורות, ובאמת אף אחד
 לא יודע ולא מבין מה זה להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, הרי חכמינו
 הקדושים אמרו (ראש השנה ח): בראש השנה נדון מה יהיה בסופו, הינו בראש
 השנה הוא יום הדין והנורא שדנים את כלם כל הבריאה כלה, מה יהיה עם
 כל אחד ואחד בשנה זו, מי לחיים מי למות וכו', מי בחניקה ומי בשרפה
 וכו', וכן אמרו (ביצה ט"ז). כל מזונותיו של אדם קצובים מראש השנה, הינו
 שאז כותבים את התקציב לאדם על כל השנה, וכן אמרו (בראשית רבה פרשה נ"ו
 סימן י"ג) כל ימות השנה ישראל נאחזין בעברות, ומסתבכין בצרות, ובראש
 השנה הן נוטלין שופר ותוקעין בו, ונזכרים לפני הקדוש ברוך הוא והוא
 מוחל להם; כשאדם חוטא בר מינן, אזי בלי שום ספק יקבל ענש, כי יש דין
 ויש דין, אבל כשבא בראש השנה ומבקש סליחה, ומכניע את עצמו לפניו
 יתברך, מיד הוא מוחל לו, כמאמרם ז"ל (שחר טוב תהלים ק"ב) "פנה אל תפלת
 הערער", אמר רבי יצחק, כלפי דורות אמרו, שאין להם לא נביא ולא כהן
 ולא בית המקדש שיכפר עליהם, אלא עוד תפלה אחת שנשתיר להם שהם
 מתפללין בראש השנה ויום הכפורים, ולא תבזה אותו מהם. הוי, ולא בזה
 את תפלתם; הרי שלף לפניך שבראש השנה אז הוא המשפט לכל העולם
 בלו, והנה ידוע כשיש משפט חמור צריכים לקחת עורף דין גדול, וככל
 שהמשפט יותר גדול יותר מסבף, לוקחים את העורף דין הכי גדול, ואם
 נגזר עליו איזה ענש מות רחמנא ליצילן, אזי לוקחים את העורף דין הכי
 גדול בעולם, ואף שזה עולה הון תועפות, מוכרים את כל מה שיש לו כדי
 לשלם להעורף דין, העקר שיציל אותו ממנות בטוח לחיים, והנה רבנו ז"ל

הוא העורך דין הכי גדול בעולם, ולכן אשרי מי שזוכה להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, ולא שואל שאלות, ושובר את כל המניעות ובא.

ובענין הבלבולים שיש לה דוקא על ראש השנה וכו', כבר ידוע מה שאמר רבנו ז"ל לאחד מאנשי שלומנו (עין חיי מוהר"ן סימן ת"ד) שאמר לרבנו ז"ל שהיה נחא לו יותר להיות אצלו על שבת תשובה ולא על ראש השנה, כי אין לו מקום לעמד שם בבית המדרש, וגם אין לו אכסניא טובה לאכל וללון, ומחמת זה דעתו מבלבלת מאד ואינו יכול להתפלל בכונה, על כן היה טוב לפניו יותר להיות אצלו בזמן אחר ולא בראש השנה. השיב לו רבנו ז"ל בזו הלשון, אם לאכל אם שלא לאכל, אם לישן אם שלא לישן, אם להתפלל אם שלא להתפלל (רצונו לומר שלא להתפלל בכונה כראוי), אך ורק שתהיו אצלי על ראש השנה יהיה איך שיהיה. ואמר בלשון אשכנז בזו הלשון: שו"א עסין ניט עסין, יא שלאפין ניט שלאפין, יא דאווינען ניט דאווינען, אבי דו זאלסט ביי מיר זיין אויף ראש השנה" (ובאמת כל דברים הללו הם רק דמיונות ופתויים של הבעל דבר וכו', כי תהלה לאל נראה בחוש שעל פי הרב מתפללין יותר בכונה בגלל הקבוצ הקדוש על ראש השנה, ממה שהיה מתפלל בביתו).

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לה כתיבה וחתמה טובה

גתתקסא

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים כ"ב אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה שאלה גורלית וכו', ולכן הייתי מיעץ לה לפנות אל משרד של הרב פירר נרו יאיר בבני ברק שהוא בקי עם הרופאים הכי ממחים בכל הארץ ובכל העולם.

תמיד אני אומר לכלם כשצריכים נתונה, אזי כדאי להתיעץ עם שלוש רופאים ממחים, ובפרט בענין כזה להוציא כליה וכו', צריכים בודאי להתיעץ עם רופאים ממחים, ויכולים לחיות עם כליה אחת וכו', וגם להביא ילדים וכו'.

העקר תזכרי מה שרבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות פחד סימן ח') פחד מכחיש כחו של אדם; ולכן אל תכניסי בלחץ ובפחד, כי בודאי יש רפואה לכל דבר, והעקר הוא תפלה להתפלל להקדוש ברוך הוא שישלח רפואה שלמה, ושהנתונה יעבר בקלות, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה נ"ג סימן י"ד) יפה תפלת החולה לעצמו יותר מכל; ומה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא יכול לפעל, ולכן רק תבקשי את הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך שזה נקרא התבודדות, לדבר אל הקדוש ברוך הוא כמו שמדברים אל חברה טובה, וכל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך נשמע ונתקבל, והקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יעבר בשלום, ושיהיה לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קצ"ו) התקשרות להצדיק הוא רפואה גדולה; יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה תמיד להיות מקרבים אל רבנו ז"ל שהוא הצדיק האמת שבדור הזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

גתתקסב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים כ"ב אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על האחולים לרפואה, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

יש לך שאלה מענינת מאד "יש לי בעיה של שלום בית, אנחנו מרימים ידים אחד על השני" וכו', אני לא יודע מה להשיב לכם וכו', או שאתם צריכים להכנס בגן החיות בכלוב וכו', ולהראות דגמא להחיות איך שמתקוטטים יחד וכו', או שאתם עדין צריכים להתחיל ללכת בגן ולצעק להגנת אתה תצעק "מורה היא שרטה אותי" והיא תצעק "מורה הוא נתן לי בעיטה עם הרגלים", ואחר כך אתה תצעק "לא נכון היא התחילה", ואחר כך היא תצעק "לא נכון הוא התחיל" וכו' וכו', עוד מעט שניכם תהיו הורים לתינוק חמוד, ואיך יש לכם זמן לריב ולהתקוטט ולתת מכות אחד להשני כמו ילדים קטנים?

ולכן עצתי ששניכם תשלימו ביניכם, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, היינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ואני מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבירכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרוד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה שביקלתכם תכף ומיד להתפייס אחד עם השני, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לכם, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קט"ז.) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך הוא כבר מסכים שימחק כביכול שמו שמחזיק את כל העולם העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו וכו', בודאי אתם צריכים להשלים ביניכם.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות קלפה חלק ב' סימן א') יש שדים שמצויים בבתים, שהם מקלקלין השלום בית, ועל ידי זה כעס וקטטות בבית. ועקר הבית הוא האשה כי (יומא ב.) ביתו זו אשתו, ועל כן על פי רב עקר הקטטות ממנה. ולפעמים נאחזים בשאר בני הבית, ועל ידי זה נעשים הקטטות והמריבות, ועל ידי זה באים יסורים על בני הבית. וזה מפרש בפסוק (איוב

כ"א) "בתייהם שלום מפחד", ודרשו חכמינו הקדושים (רש"י שם) מפחד - אלו שדים, וזהו "שלום מפחד" כי השלום הפך הפחד, שהם השדים המקלקלים השלום, וזהו "ולא שבט אלוה" וכו', הינו היסורים, עין שם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתמחלו אחד להשני, ותעשו התחלה חדשה, ותפסיקו להיות ילדים קטנים, הוא נתן לי סטירה וכו', היא נתנה לי צביטה וכו', הוא נתן לי בעיטה וכו', והיא נתנה לי אגרוף וכו', וכך חוזר חלילה וכו', תפסיקו והקדוש ברוך הוא יתן לכם אריכות ימים ושנים טובים, ושלום ואהבה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם כתיבה וחתימה טובה

גתתקסג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נציבים כ"ב אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן מ"ט) ודע, שעקר התשובה השלמה היא, כשאדם עובר באלו המקומות ממש שהיה מקדם התשובה, כל אחד לפי מה שעבר עליו בימים הקודמים, וכשעובר באלו המקומות והענינים שהיה מתחלה ממש, ועכשו פונה ערף מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה שעשה זהו עקר התשובה השלמה, ורק זה נקרא תשובה.

אדם צריך להגיע אל השלמות שאין שלמות אחריו, והוא מדת השמחה, ומי שתמיד שש ושמת בידוע שהוא נמצא אצל הקדוש ברוך הוא, כי אצלו יתברך נאמר (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקמו", ורבנו ז"ל אמר (ספר

המדות אות שמחה סימן א) כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה זֶה סִימָן שֶׁלְבוֹ שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; וְלִכֵּן כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל תָּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, סִימָן שֶׁתְּשׁוּבָתוֹ כְּבָר נִתְקַבְּלָה, וְהוּא נִמְצָא אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל אִם אָדָם עָרִין שְׂרוּי בְּעַצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבְמָרָה שְׁחוּרָה וְדִכְאוֹן פְּנִימִי, סִימָן שֶׁהִקְלִפּוֹת וְהִסְטָרָא אַחֲרָא מְסַבִּיבִים אוֹתוֹ, וְעָרִין הוּא רְחוֹק מִתְּשׁוּבָה, וְאָמַר הַצַּדִּיק הַקְדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מֵעֲנִדִיל מוֹוִיטְעֶפֶסֶק זי"ע (פְּרִי הָאָרֶץ מִטּוֹת מִסְעֵי) הֶעֱצָבוֹת הֵיא הַקְלִפָּה הַיּוֹתֵר קָשָׁה מִכָּלֶם שֶׁהָרִי הֶעֱבוּדָה זָרָה נִקְרָאת עַל שְׂמָה (תְּהִלִּים קט"ו ד') "עֲצָבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב" וְנֶאֱמַר (הוֹשֵׁעַ ד', י"ו) "חֲבוֹר עֲצָבִים", וְכֵן אֵין לָהּ שְׂיִכּוֹת עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן זֶה הַסִּימָן אִם נִתְקַבַּל תְּשׁוּבָה שֶׁל אָדָם, אִם הוּא תָּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, אֲבָל אִם הוּא עָרִין בְּעַצְבוֹת, סִימָן שֶׁיֵּשׁ לוֹ עוֹד הַרְבֵּה עֲבוּדָה עַד שֶׁתִּתְקַבַּל תְּשׁוּבָתוֹ.

יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּחְזֹר בְּאַמַּת בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִהְיֶה שָׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בָּהּ, וְזֶה יִכְנִיִס בָּהּ שִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי בְּאַמַּת אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ. אֲפִלוֹ רִיקְנִין שֶׁבָּהּ מְלֵאִים מִצְּוֹת פְּרָמוֹן; וְאֲמָרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הַלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה מֵאָה מִצְּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמֵעַ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה וְאוֹכַל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מִצְּוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין הַמִּצְּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְּפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְתּוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלַתִּיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֵה מְלֶאךָ הַיְיָהּ סִבִּיב לִירְאִיו וַיַּחֲלֹצֵם"; אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁתָּמִיד מַחֲפֵשׁ וּמְבַקֵּשׁ וּמוֹצֵא בְּעַצְמוֹ אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בוֹ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה תָּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְזֶה מֵה שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים ק"ד) "אֲנֹכִי אֲשִׂמַח בַּהֲנִי"ה יִתְמַו חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינִם", כִּיּוֹן שֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמְחָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִזְ אֵין כְּבָר חֲטָאִים, וְאֵין כְּבָר רָשָׁעִים וְכוּ', וְלִכֵּן תִּהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִזְ תִּדַּע שֶׁמְחִלוֹ לָךְ עַל כָּל הָעֲבֹר שְׁלָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחִיל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

גתתקסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְצִיבִים כ"ב אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת כְּשֶׁאֲדָם חַיֵּב חוֹבוֹת וְכו', הוּא פְטוּר מִלְּהַפְרִישׁ חֲמֵשׁ
וּמַעֲשֶׂר וְכו' וְכו', צְדָקָה מְכָרַח לְתַת כָּל אָדָם כָּל יוֹם, וְזֶה יִכּוּלִים לְצַאֵת בְּזֶה
שְׁמִכְנִיס שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה בְּקַפַּת הַצְדָקָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת כַּמָּה
פְּרוּטוֹת.

זְכַר גַּם זְכַר מַה שְּׁחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת ג.) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים
ק"ו ג) "אֲשֶׁרֵי שִׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת" וְכִי אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת צְדָקָה
בְּכָל עֵת, דָּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ שְׂבִיבְנָה וְאָמְרֵי לֵה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר זֶה הַזֶּן בְּנִי וּבְנוֹתָיו
כְּשֶׁהֵן קְטָנִים; הִינּוּ הַצְדָקָה הִרְאֵשׁוּנָה לְפָרְנֵס אֶת יְלָדָיו, וְזֶה בָּא לְפָנָי כָּל
הַצְדָקוֹת שְׁבַעוּלָם.

בְּהַכְתָּבָה שְׁחַתְמַתְּ חֲתוּם שְׁמָה שְׁאֵתָה תְּפָרְנֵס אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְלֹא שְׁהִיא
תְּפָרְנֵס אוֹתְךָ וְכו', מֵהִיכִי תִתִּי אִם הָאִשָּׁה רוּצָה לְעֶזֶר בְּפָרְנֵסָה לְבַעֲלָהּ, מַה
טוֹב וּמַה נְעִים, אֲבָל אִי אֶפְשֶׁר לְהַכְרִיחַ אֶת הָאִשָּׁה שֶׁהִיא תִלְךָ לְעַבֵּד וּלְקַלְקֵל
אֶת הַבַּיִת וְכו'.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת כְּשֶׁאֲדָם הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, מִתְרַחֵב לוֹ הַדַּעַת,
וְכֵךְ הוּא יוֹצֵא מִכָּל הַחוֹבוֹת, כִּי כָּל הַצְרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹנוֹת,
וְהַצְמָצוּמוֹת וְהַקְטָנוֹת וְהַחוֹבוֹת וְהַסְתַּבְּכוֹת בְּכֶסֶף וְכו' וְכו', בָּאִים לְאָדָם רַק
מִפְּנֵי שֶׁהוּא בְּעַצְבוֹת וּבְמִרָה שְׁחוּרָה, וְנוֹפֵל בְּדַעַתוֹ כְּאִלּוּ הוּא נִמְצָא בְּאִיזָה

בור וכו', שאף פעם לא יוכל לציאת משם וכו', עד כדי כך מר ומרור לו החיים שהוא לא רואה אור בקצה המנהרה וכו', אבל אם אדם שש ושמת ומתחזק בניתר שאת בניתר עז, על ידי זה נתרחב לבו ודעתו, ויכול לבקש את הקדוש ברוך הוא שירחם עליו ויתרחב לו בפרנסה, כי על ידי תפלה ממשיכים על עצמו כל הישועות שבעולם, ולכן הדבר הראשון אתה צריך לעבד מאד מאד על שמחה, לשמח עם הנקודות טובות שיש בך, כי תהלה לאל נבראת מזרע ישראל ולא עשני גוי כגויי הארצות, וזכר גם זכר כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח' את' ידך', יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממנות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניויות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (תליון ו) אין אדם נוקף אצבע מלמטה אלא אם בן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה.

דע לך שסגלה לפרנסה לברך ברכת המזון מתוך הסדור דיקא, ובקול ובשמחה, וזה מסגל לעשירות נפלאה, כמו שכתוב (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה", הינו שמברך את ברכת המזון בשמחה עצומה, זה מסגל לעשירות, ולכן מהיום והלאה תקפיד מאד מאד על נטילת ידים כשאתה קם בבקר וכו', וכן כשיוצאים לשרותים וכו', וכן לפני האכילה לטל ידים עם נטלה דיקא וכו', כי נטילת ידים מסגלת להנצל מעניות, כי על נטילת ידים ראשי תבות עיני, מי שמזולזל בנטילת ידים נעשה עני, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת ס"ב:) אמר רב חסדא אנא משאי מלא חפני מיא

ויהבו לי מלא חפני טיבותא; [אני נטלתי ידי עם מלא מים, נתנו לי חפני מלא טוב, כי רב חסדא היה עשיר גדול מאד, והכל בזכות נטילת ידי שיהיה מקפיד על זה], יעזר הקדוש ברוך הוא שתקיים את זה בשלמות, ואז ירחיב לך הקדוש ברוך הוא בגשמיות וברוחניות גם יחד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

גתתקסה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים כ"ב אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות ועל האחולים לרפואה, וכל המברך מתברך מן השמים.

הכי טוב לברח מאנשים מפקפקים וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תתחברי רק עם חברים שמחזקות ומעודדות אותך לעשות את רצונו יתברך.

את צריכה לדעת שצריכים מאד מאד לשמר מחברות רעות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ז): הרבה שכנים הרעים עושין; ואמרו (קהלת רבה פרשה ג' סימן ז) "ועת לרחק מחבק" אם ראית כת של רשעים רחק מהם ומפיוצא בהן; מה את יודעת מי? ועם מי היא מתחברת? ואם את בעצמך כותבת שאת מפחדת ומרגישה שזה עלול להזיק לך, אזי מה לך להצרה הזאת? חזקי ואמצי מאד והקדוש ברוך הוא יתן לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ותמיד תתחברי עם נשים צדקניות שמחזקות ומעודדות ומשמחות אותך.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

תתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים כ"ב אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ שִׁישׁוּד הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב זֶה דְּבַר אַחַד, וּמִשָּׁם נּוֹבַע עוֹד
שְׁתֵּי דְבָרִים.

א, לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וְלִשְׂמַח מְאֹד מְאֹד בּו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי שִׂמְחָה הִיא עוֹלָם הַחַרוּת, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה יְכוּלִים לְהִגִּיעַ
לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִכְרַף וּמִיד כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַח, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל
עוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (תהלים ק"ד) "אֲנֹכִי אֲשַׂמַח בַּהוֹי"ה יִתְמוּ חַטָּאִים מִן
הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם".

ב, לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מַה שְּׁצָרִיךְ לְבַקֵּשׁ
רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּשִׂפְתֵי הָאֵם שְׁלוֹ, וְיִרְבֶּה בְּדַבֵּר זֶה מְאֹד, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׂמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאֵין לְתָאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלָל, וְרַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה יוֹתֵר מִהַכּל, וְאָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק ב'
סימן כ"ה) הַהֲתַבּוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה וְגִדּוּלָה מִן הַכּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל
כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהֲתַבּוּד לְבָדוּ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֶה, וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ
בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ בְּטַעֲנוֹת וְאַמְתְּלָאוֹת בְּדַבְרֵי חַן וְרִצּוֹי וּפְיוּס, לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן
מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שִׁיִּקְרְבוּ אֵלָיו לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאַמֶּת. וְתַפְלָה וְשִׂיחָה זוֹ יְהִיֶּה בְּלִשׁוֹן
שְׂמִדְבָרִים בּו וְכו', וְהִנְהִיגָה זוֹ הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דָרָךְ
וְעֲצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֲצָה כְּלָלִית, שְׁכוּלָל
הַכּל. כִּי עַל כָּל מַה שִׁיִּחְסֵר לוֹ בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מִכָּל

וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וקפץ ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כף, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

ג, להקפיד מאד מאד ללמד בכל יום שלחן ערוך כסדרן, ולא להטות מהשלחן ערוך כהוא זה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שלמוד פוסקים צריכים להזהר בזה ביותר מכל הלמודים, וראוי ללמד כל הארבעה "שלחן ערוך" בלם מראשם עד סופם כסדר, אם יכול ללמד כל הארבעה שלחן ערוך עם כל הפרושים הגדולים מה טוב. ואם לאו על כל פנים ילמד כל הארבעה "שלחן ערוך" הקטנים.

והוא תקון גדול מאד מאד. כי על ידי חטאים נתערב טוב ורע, ועל ידי למוד פוסק שמברר הכשר והפסול המתיר והאסור הטהור והטמא על ידי זה נתברר ונפרש הטוב מן הרע וכמבאר במאמר ראיתי מנורת זהב ובשאר מאמרים מעלת למוד הפוסקים.

ואמר: שכל איש ישראלי מחייב ללמד בכל יום ויום פוסקים ולא יעבר. ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעיף "שלחן ערוך" באיזה מקום שהוא אפלו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך. כי צריך ללמד איזה דין ב"שלחן ערוך" בכל יום ויום כל ימי חייו. וכשאינו אנוס ילמד כסדר כל הארבעה "שלחן ערוך" מדי יום ביומו וכשיגמר ויסים הארבעה "שלחן ערוך" יחזר ויתחיל ללמדם כסדר. וכן ינהג כל ימי חייו.

אם תקים את השלש דברים האלה בכל יום, נכון יהיה לך בטוח שהכל תקין לך בתכלית התקון, ומי יתן שתהיה לכל הפחות פעם אחת בחייה אצל ציון רבנו ז"ל, ותתן שם פרוטה לצדקה ותאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי", שזה תקון גמור לפגם הברית, ולחטאות נעורים.

בענין האינטרנט וכו', אני מכרח להגיד לך שהיום יש קלפה עצומה שכובשת את כל חלקי טובה, ומקרת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו פירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא אינטרנט, אייפד, בלקברי וכו', שבזה יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב עירם וזהום, ומאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', ולכן העקר ראה לזרק מהבית מחשב אינטרנט אייפד בלקברי וכו' וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה פעצמת העינים" ואמר "אין לך איבר באיברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הפלי הארוה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך כתיבה וחתמה טובה

גתתקסז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נציבים כ"ב אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שאדם צריך להחזיר בעצמו את אמתת מציאנתו יתברך, להיות

רגיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן מ"ד) הָאֱמוּנָה תּוֹלָה בְּפֶה שֶׁל אָדָם, בְּבַחֲיִינָת (תהלים פ"ט) "אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי" הֵינּוּ עַל יְדֵי שְׁמִדְבָרֵינָה הָאֱמוּנָה בְּפֶה, זֶהוּ בְּעֵצְמוֹ אֱמוּנָה, וְגַם עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לְאֱמוּנָה. וּמַחֲמַת זֶה צָרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד מִדְּבוּרִים שֶׁל כְּפִירָה וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ אוֹמְרִים מִלְּבוֹ; הֵינּוּ שֶׁהוּא בְּעֵצְמוֹ מֵאֲמִין וְאִינוֹ כּוֹפֵה, חֵס וְשָׁלוֹם, רַק שֶׁהוּא חוֹזֵר וְאוֹמֵר דְּבָרֵי אֶפִיקוֹרְסוֹת שֶׁשָּׁמַע בְּשֵׁם אֲחֵרִים, שֶׁהֵם אֶפִיקוֹרְסִים, וְהוּא מִתְלוֹצֵץ מֵהֵם, אֵף עַל כֵּן גַּם מִזֶּה צָרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד, כִּי הַדְּבוּר הַזֶּה שֶׁל כְּפִירָה מְזִיק לְאֱמוּנָה. גַּם הוּא אֲסוּר גְּמוּר, כִּי עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא, אֲסוּר לומר דְּבָרֵי הִלְצוֹת, אֶפְלוּ בְּדַרְךְ שְׁחוֹק וְכו', עֵינֵי שָׁם, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ה') הָעֶקֶר הוּא אֱמוּנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵצְמוֹ אֵיךְ מִחְזִיק בְּאֱמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוֹבְלֵי חֲלָאִים שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הָאֱמוּנָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, תְּמִיד לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתוּנוּעָה שֶׁם אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכַפִּי שֶׁמִּתְחַזְּקִים בְּאֱמוּנָה זֹכִים לְרַפּוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְכו', עֵינֵי שָׁם, אֵתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁכָּל מֵה שְׂאֵתָּה סוֹבֵל חֲרָדוֹת וּמַחְשָׁבוֹת שֶׁמְטַרְיִדִים אוֹתָךְ וְכו', זֶה בָּא מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס"א) כְּמוֹ שֶׁצָּרִיכִים שִׁהִיָּה לְאָדָם אֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, כְּמוֹ כֵּן צָרִיךְ לְאָדָם שִׁיתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה בְּעֵצְמוֹ, שֶׁהוּא גַם כֵּן חָשׁוּב לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכו', עֵינֵי שָׁם, כִּי בְּאֵמַת כְּשֶׁאָדָם אֵין לוֹ אֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה אֵין לוֹ אֱמוּנָה בְּעֵצְמוֹ, וְכִשְׂאֵין לוֹ אֱמוּנָה בְּעֵצְמוֹ אֵין לוֹ אֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִזֶּה בָּא כָּל הַפְּחָדִים וְהַחֲרָדוֹת שֶׁאָדָם נַעֲשֶׂה עֲצָבָנִי וְכו', וּמִתְפַּעֵל מִבְּנֵי אָדָם וְכו', וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז בְּיָתֵר עַז בְּאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְאֱמוּנָה בְּעֵצְמָךְ הֵינּוּ שִׁהִיָּה לָךְ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְתַקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ, כִּי אִם לֹא תַקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ, אֵתָּה עֲלוּל לְהִשְׁתַּגֵּעַ לְגַמְרֵי, אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְעַרְבֵּב בֵּין הַבְּרִיּוֹת, זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁהוּא צָרִיךְ לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְכו', אֲבָל אֲסוּר לוֹ לְהִתְחַבְּאוֹת בְּבֵית מִבְּנֵי אָדָם, זֶה בָּא מִרוּחַ רָעָה שֶׁנִּכְנַס בּוֹ וְכו', שְׂאֵז הוּא תְּמִיד לֹא רוּצָה הַתְּעַרְבוֹת

בין הבריות, ולכן הרגל את עצמך לדבר עם הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ותהיה חזק בזה מאד מאד, ועל ידי זה תזכה לצאת מעצמך, ותפסיק להתפחד מבני אדם, שממילא לא יכולים לעשות לך שום דבר, זה סתם דמיון וכו', ודע לך שהדמיון הורג את האדם לגמרי, כי זה מחלה מאד מאד קשה, כמאמרם ז"ל (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג') על הפסוק (דברים ו') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבבים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הכל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

אני מאד מאד שמח שאתה לומד בכל יום מקרא משנה גמרא והלכה, אשר אין למעלה מזה, אבל אתה מכרח לצאת מבידתך על כל פנים להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, שזה יסוד היהדות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח.) על מאמרם ז"ל (ברכות נד.) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות, כי קלפת עוג מלך הבשן מראה לאדם כאלו ללכת לבית הכנסת, זה כמו הר גבוה שיפל עליך וכו', ומכניס בו פחדים יתרים וכו', וכמו שאמר החכם מכל אדם (משלי כ"ו) "אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות: הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו: טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (דברים ובה פרשה ח' סימן ו') רבנן אמרי ז' דברים אמר שלמה על

הַעֲצֵל, וּמָה שֶׁאָמַר מֹשֶׁה הִיָּה גְדוֹל מִכֻּלָּם, כִּי צִדָּד אָמְרוּ לַעֲצֵל רַבָּךְ בְּעִיר לְךָ וּלְמַד תּוֹרָה מִמֶּנּוּ, וְהוּא מָשִׁיב אוֹתָן וְאוֹמֵר לָהֶן, מִתִּירָא אֲנִי מִן הָאָרִי שְׁבַדְרָךְ, מִיָּנִין, שֶׁנֶּאֱמַר (משלי כ"ו) "אָמַר עֲצֵל שְׁחַל בְּדָרְךָ" אָמְרוּ לוֹ הָרִי רַבָּךְ בְּתוֹךְ הַמְדִינָה עֲמַד וְלֶךְ אֲצֵלוֹ, אָמַר לָהֶן מִתִּירָא אֲנִי שְׁלֵא יְהֵא אָרִי בְּתוֹךְ הַרְחֹבּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר "אָרִי בְּרְחֹבּוֹת", אָמְרוּ לוֹ הָרִי הוּא דָר אֲצֵל בֵּיתָךְ, אָמַר לָהֶן וְהָאָרִי בַּחוּץ, שֶׁנֶּאֱמַר "אָמַר עֲצֵל אָרִי בַּחוּץ" אָמְרוּ לוֹ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, הַשִּׁיב לָהֶן וְאִם הוֹלֵךְ אֲנִי וּמוֹצֵא אֶת הַדֵּלֶת נְעוּל אֲנִי מִחִזּוֹר וּבָא, אָמְרוּ לוֹ פְּתוּחַ הוּא, מִיָּנִין שֶׁנֶּאֱמַר (שם) "הַדֵּלֶת תְּסוּב עַל צִירָה וְעֲצֵל עַל מִטָּתוֹ" לְסוּף שְׁלֵא הִיָּה יוֹדֵעַ מָה לְהַשִּׁיב, אוֹמֵר לָהֶן אוֹ הַדֵּלֶת פְּתוּחַ אוֹ נְעוּל מִבְּקֵשׁ אֲנִי לִישֵׁן עוֹד מְעַט, מִיָּנִין שֶׁנֶּאֱמַר (שם) "עַד מָתִי עֲצֵל תִּשְׁכַּב" וְגו', עֲמַד מִשְׁנָתוֹ בְּבַקֵּר נִתְּנֵנוּ לְפָנָיו לְאָכַל הוּא מִתְּעַצֵּל לְתַת לְתוֹךְ פִּי, מִיָּנִין שֶׁנֶּאֱמַר (שם י"ט) "טָמֵן עֲצֵל יָדוֹ בְּצַלְחַת נְלֹאָה לְהַשִּׁיבָה אֶל פִּי" וְכו', עֵינֵי שָׁם, הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ מִי שְׁחִי עִם דְּמִיוֹנוֹת, יְהִיָּה לוֹ אֶלֶף תְּרוּצִים לֹא לְצֵאת בַּחוּץ וְכו' וְכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְתַצֵּא מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלֶךְ, וְתַהֲיֶה מְעֹרָב בֵּין הַבְּרִיּוֹת, וְתַהֲיֶה הַכִּי מְצַלַּח בַּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

תתקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים כ"ב אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרְוֵ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

לֹא כְּתוּב דְּבַר כְּזֶה בְּשׁוּם סִפְרֵי בְּרִסְלָב, רַק רַבֵּי אַבְרָהָם בֶּן רַבֵּי נַחֲמָן מְטוּלֵטְשֵׁין זי"ע אָמַר שֶׁעַל שְׁלוֹשׁ דְּבָרִים יֵשׁ לָנוּ בְּרוּר מְרַבְּנוּ ז"ל, וְהֵם א', לְלַמַּד בְּכָל יוֹם שְׁלֹחַן עֲרוּךְ, ב', לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם עֲמוּ יִתְבָּרַךְ, ג', לְנִסְעַ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן.

רק אנשי שלומנו היו רגילים לומר, יום שאתה לא לומד שלחן ערוך ואתה לא מתבודד עמו יתברך, בזה היום אתה לא חסיד ברסלב.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז ללמד בכל יום שלחן ערוך בהתמדה רבה מאד, כי רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל איש ישראלי מחייב ללמד בכל יום ויום פוסקים חק ולא יעבר. ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעיף "שלחן ערוך" באיזה מקום שהוא אפלו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך. כי צריך ללמד איזה דין ב"שלחן ערוך" בכל יום ויום כל ימי חייו. וכשאינו אנוס ילמד כסדר כל הארבעה "שלחן ערוך" מדי יום ביומו וכשיגמר ויסיים הארבעה "שלחן ערוך" יחזור ויתחיל ללמוד כסדר. וכן ינהג כל ימי חייו.

וכן ראה להתבודד בכל יום עמו יתברך, כי כך אמר (לקושי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיסו, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרב אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך.

וכן תשתדל מאד מאד להיות בראש השנה באומן, כי כך אמר רבנו ז"ל (תני מוהר"ן סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרבים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח') "אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי חרות הוי"ה הוא מעצכם" וזה נאמר על ראש השנה.

הקדוש ברוך הוא יעזור שנזכה לקיים את השלש דברים האלו כל ימי חיינו, ונזכה להיות מקרבים תמיד אל רבנו ז"ל.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

תתקסט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים כ"ב אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לכם על כל התפלות שאתם מתפללים עבורי, כי רק בזכות

זה אני מבריא.

יכולים לשלם את הכרטיס טיסה לאומן עם כספי מעשה, עבורו ועבור ילדי, ואין לפקפק על זה כלל, כי אין לך עוד צדקה יותר גדולה מלזכות את הנשמה שלו ושל ילדי, ואשרי מי שבא בכל שנה אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, וזה לא שיך לומר שהייתי כבר פעם בראש השנה, אלא כל שנה ושנה צריכים לבוא מחדש אל רבנו ז"ל, כי בפרוש אמר (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

אבל לשלם עבור אחרים, אין בזה שום ענין וכו', ושום מצוה וכו',

עדיף שיתן את הצדקה או את המעשר עבור אכל לעניים וזה ברור וכו', רבי נחמן טולטשינר ז"ל אמר, רבנו ז"ל לא צריך חילים שכירי יום, הינו לשלם עבורם כסף שיבואו אליו וכו', כל אחד צריך לבוא עם הרצונות שלו ועם הכסף שלו, ועם הטרחות שלו, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ה') כשבאים אל הצדיק מתקנים את החמש חושים שלו הקשורים במח וכו', חוש המשוש זה סוד ידים, שזה ההוצאות שיש לכל אחד, מה שכל אחד מוציא יגיעת פפו על הוצאות לבוא להרב וכו', עין שם, ולכן אין זה ענין לשלם את ההוצאות עבור הזולת, אם יש לאדם כסף, אזי שישלם יותר טוב את החובות שלו שחייב במפלת וכו', או שחייב לאנשים אחרים וכו', או שיקנה לאשתו בגד לחג וכו', או בגדים ונעלים לילדים שלו, שזה גם כן בכלל צדקה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך פתיבה וחתימה טובה

גתתקע.

בעזרת השם תברך יום ראשון לסדר נצבים כ"ב אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לא כתבת בפרטיות מה קרה ביניכם וכו' וכו', כי כל סבה יש מסבב וכו'.

עם כל זאת אכתב את זה בכלליות, כי אצל הרבה זוגות קורה דבר כזה שמפירים זמן רב מאד, ואוהבים אחד את השני, ולבסוף נפרדים אחד מהשני וכו', ובטוח שלשניהם יש אכזבות גדולות מאד, כי עדין נשאר האהבה.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד מהרגע שעושים ארוסין, שכבר יתכנו על

חַתְנָה, הוא לא רצה שיעשו הפסק גדול בין הארוסין להחֲתָנָה, ומכל שכן וכל שכן שִׁבְחוֹר וּבְחֻוֹרָה שלא יסתובבו כל כף הרבה זמן בלי ארוסין ובלי נשואין, כי הסמ"ך מ"ם יעשה כל מיני פעולות שבעולם להפריד בין הזוג, ובפרט כשיש משיכה אחד להשני, צריכים לדעת שזה בן זוגי, או זאת בת זוגי, ותכף ומיד לקבע זמן על חֲתָנָה, ויתחַתְנוּ ויחיו חיים באשר, וזה הדרך האמתית של יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא וכו', ומתנהג על פי התורה וכו', אבל מה עשו אלו שהלכו ועזבו את הקדוש ברוך הוא ואת התורה וכו', שהם מסתובבים ככה כמה שנים וכו', וחיים ביחד באסור וכו', ולבסוף נכנס עין רעה ביניהם וכו', ונפרדים וכו', ולכן אשרי מי שהולך בדרך התורה, שתכף ומיד כשיש משיכה בין הבחור והבחורה ומכירים אחד את השני וכו', שכבר יעשו ארוסין וידברו על נשואין, ויקבעו זמן הכי קצר לנשואין, ולא לחכות עד שיהיה כסף וכו', עד שיהיה חֲכָמָה וכו', כי כבר אמר החכם מכל אדם (קהלת א' י"ח) "כי רב חכמה רב כעס ויוסף דעת יוסף מכאוב", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (קהלת רבה פרשה א' סימן ל"ז) "רב חכמה רב כעס" כל זמן שאדם מרבה בחכמה מרבה בכעס, וכל זמן שהוא מרבה בדעת מרבה ביסורין אמר שלמה על ידי שהרביתי בחכמה הרביתי בכעס, ועל ידי שהרביתי בדעת הרביתי ביסורין; הרי שלך לפניך אם אדם חושב הוא חכם ובר דעת, ומושיך את הזמן וכו', על ידי זה לבסוף מתפוצץ הכל וכו', ונעשה ביניהם ריב וכעס ונפרדים, ולכן אשרי הבחור או הבחורה שמוצאים אחד את השני, ויש ביניהם משיכה והכנה הדרית, שכבר יראו לסגור את הכל, והכלל הזה טוב לכל אחד ואחת, אשרי מי שיצית ויקים את כל זה, ואז יהיה להם חיים מאשרים מאד.

אולי בכל זאת תנסה להחזיר את הקשר, ותמחלו אחד להשני, ותתחילו דף חדש, ותחזרו אחד להשני, כי חבל לכם בשביל שטיות וכו', או מלה שלא במקום שאחד הפליט מהפה על השני וכו', שיפרדו וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתבשרי לי בשורות משמחות וממש תחיני, כי אני רציתי לראות את ההצלחה והאשר שלך.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

תתקעא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים כ"ב אלול ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּשׂוּאָת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחֻלַּיִם לְרַפּוּאָתִי, וְכַל הַמְּבָרֵךְ מִתְּבָרֵךְ
מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

את צריכה לדעת כי לכל אדם יש בחירה, וזה מחקי הבריאה שהקדוש ברוך הוא ברא את העולם בצורה כזו שיהיה לאדם בחירה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"י) לאיש אחד ששאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה. וכתב מוהר"ן ז"ל רשמתי זאת, כי הוא נצרך מאד, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה. והבן הדברים מאד, עיני שם, והחכם מפל אדם אמר (משלי י"ט ג) "אולת אדם תסלף דרכו ועל הוי"ה יזעף לבו" הרבה פעמים אדם עושה בחיים טעויות וכו', ואחר כך יש לו טענות על הקדוש ברוך הוא, הרי הייתם גרים במקום שלא היה חסר לכם שום דבר, לא גשמיית ולא רוחניית וכו', מה פתאום קמתם וברחתם משם? ועכשו אתם נמצאים במקום אחר שאתם לא מרצים וכו', מי בקש ממכם לבוא למקום הזה? הרי חכמינו הקדושים אמרו (סוטה מז.) חן מקום על יושביו; ולכן אם היה לכם מקום שהייתם הכי מאשרים למה ברכתם? ואם אתם לא מרגישים טוב במקום הזה שנכנסתם לגור וכו', למה שלא תחזרו למקום שממנו באתם? ואם כבר אי אפשר לחזור וכו', אזי צריכים להתרגל במקום הזה ולשמח מאד מאד.

אדם צריך תמיד לשמח באיזה מקום שהוא נמצא, ולהשתדל שבמקום הזה יהיה לו הכי טוב, ועם כל זאת אם לא מצליח בזה וכו', כבר אמרו

חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא ע"ה:) מֵאן דְּבִישׁ לָהּ בְּמִתָּא דָּא יִלְךְ לְמִתָּא אַחֲרִיתָא; מִי שְׂרַע לּוּ בְּעִיר הַזֹּאת שְׂיִלְךְ לְעִיר אַחֲרָתָא.

אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהִיט דְּבוּק בּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלְדַעַת שְׂאִיךְ שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹלִיךְ אוֹתוֹ, כִּךְ צָרִיךְ לְהִיט, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וּכְמוֹ שְׂאָמַר דְּוֹד הַמְּלִיךְ (תְּהֵלִים ל"ז כ"ג) "מִהַוּוֹ" הַ מְצַעְדֵי גִבֵּר כּוֹנְנֵו וְדָרְכוּ יַחְפִּץ", אִיךְ שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹלִיךְ אֶת הָאָדָם, הוּא צָרִיךְ לְדַעַת שְׁהַכֵּל מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָבֵל "וְדָרְכוּ יַחְפִּץ", הוּא צָרִיךְ לְרַצוֹת אֶת הַדְּרָךְ הַזֶּה, וְלֹא יָבוֹא בְּתַלּוּנוֹת, אֲזִי מִמִּילָא יִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיו, וְאִם לֹא הוּא יִהְיֶה כְּמוֹ הַנְּנֻדִים וְכוּ', שְׁהוֹלְכִים מִמְקוֹם לְמְקוֹם וְכוּ', וְלִכְן אַתֶּם צָרִיכִים לְהַחֲלִיט פְּעַם וּלְתַמִּיד מֵה אַתֶּם מִחְפְּשִׁים מִחַיִּיכֶם וּמֵה אַתֶּם רוֹצִים, וְלִקְיָם (תְּהֵלִים קל"ב י"ד) "זֹאת מְנוּחָתִי עַד עַד פֶּה אֲשַׁב כִּי אֹתִיָּהּ".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם יִשׁוּב הַדַּעַת, וְתִהְיֶוּ תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים בְּחַיִּיכֶם, וַיֵּצֵא מִכֶּם כָּל הַסְּפָקוֹת, וַנִּשְׁמַע וַנִּתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמַחֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

תתקעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נְצִיבִים כ"ג אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אִף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂאֵתָה טְרוּד מְאֹד מְאֹד עַכְשָׁו בְּעֵנִין הַנְּסִיעָה אֵל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ', וְאֵנִי יוֹדַע שְׁגָם שְׂמָה תִּהְיֶה טְרוּד כְּנֶהוּג וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַקַּח אֶתְךָ גְּמָרָא בְּרַכּוֹת, וְתִהְיֶה חֲזוֹק בְּלַמּוּד דֶּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם בְּסִדְרַת הַדֶּף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת הַזֶּה שֶׁל לְמוּד דֶּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְתִהְיֶה עַל זֶה עַקְשָׁן גְּדוֹל מְאֹד, וְדִיקָא בְּיָמִים שְׂאֵתָה מְלֵא בְּלִבּוֹלִים וְכוּ', וְהַטְרָדוֹת עוֹלִים לָךְ לְמַעְלָה מֵרֵאשׁ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת חֲטוּף דֶּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, שְׂאֵמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עַבּוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יְדַע

מאי קאמר; הלואי שתציית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

מה אמר לך אין עוד למוד יותר חשוב כמו למוד גמרא, רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג') שעל ידי למוד גמרא ובפרט בליילה על ידי זה לא יזיק לו שום קול של מנגן רשע, ופרש מוהר"ן ז"ל (לקוטי הלכות אפוטרופוס הלכה ג') שלא רק ממנגנים רשעים למוד גמרא מציל אלא אפלו מכל הקולות של הרשעים זה מציל, הינו כי צריכים מאד לשמר מקול של רשע, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ג) שהדבורים של הרשע שהוא בר דעת מולידים נאוף בהשומע וכו', ועל ידי שאדם זהיר בלמוד גמרא נצל מכל אלו הקולות של הרשעים שלא יזיק לו, ולכן אשרי מי שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא שזה מציל מכל הצרות ופגעיו ומקרי הזמן וכו', ואם בני אדם היו יודעים מה זה למוד דף גמרא בכל יום וכו', היו מוסרים את נפשם שהלמוד הראשון ביום צריך להיות דף גמרא.

הרב הקדוש רבי יהושע מבעלזא זי"ע, אמר בשם אביו הקדוש השר שלום זי"ע, דף גמרא עם רש"י מסגל להצלחה, והוא בעצמו אמר ראיתי אנשים שכבר היו בנעוריהם בדיוטא התחתונה רחמנא ליצלן וכו', אבל לקחו את עצמם ללמד בכל יום דף גמרא, ואפלו מנסיונות הקשים שעבר עליהם וכו', זה שעמד להם ונחלצו מבור תחיתות, והצליחו להתחזק ולהתגבר על היצר, עד שעלו ונתעלו לתלמידי חכמים מפלגים ומורי הוראה בישראל, הרי שלף לפניך מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, והעיד יהודי בשם ר' אברהם לוי ז"ל שהיה חשוף בנים הרבה שנים, ונסע אל השר שלום מבעלזא זי"ע, ובקש מאד על ילדים, ענה ואמר לו בנה הלשון "אברהם, הלא אתה יכול ללמד, אם תלמד בכל יום דף גמרא, תזכה לזרע של קיימא", וקיים את זה בעקשנות גדול מאד, ונולדו לו אחר כך שבע עשרה ילדים, אשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא, ומוסר את נפשו על למוד זה.

נא ונא תשתדל מאד להיות בשמחה עצומה, כי השמחה מכניסה באדם ישוב הדעת אמתי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"י) מה שבני

אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אני ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחזין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

אף שכתבתי לך אתמול כבר את כל זאת, עם כל זה מחמת נחיצות הענין אחר על דברי עוד פעם, דע לך שכמעט כל אנשי שלומנו נוסעים השנה לראש השנה לאומן, ולכן רציתי גם השנה לשכר שמירה, מחברת שמירה, על הנשים ועל הילדים ועל הרכוש שלא יסתובבו גנבים בכל יבנאל וכו' וכו', ויען שהשנה יוצא גם שבת אזי יהיה חמש לילות לשמירה, ולכן רציתי שתשתתף עם סכום פעוט לכל משפחה של עשרים וחמש ש"ח, כי זה עולה קרוב לעשר אלף ש"ח, לכל הפחות שיהיה לך חלק בזה, ונראה אם אכפת לך על אשתך ועל ילדיך ועל הרכוש שלך וכו', וזה ענין של פקוח נפש בלי שום ספק כלל, כי בעבר הסתובבו גם ערבים וכו', ולכן רציתי מאד שתקח את זה לתשומת לבך, כי זה מאד מאד נחוץ שמירה, ואני מקנה שתעשה רצוני, שזה רק לשמר על אשתך ועל ילדיך ועל הרכוש שלך, יעזר הקדוש ברוך הוא שזוכה להיות שמורים בגשמיות וברוחניות גם יחד תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך כתיבה וחימה טובה

גתתקעג.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נצבים כ"ג אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שבמימים אלו שעובר עליך קשיות וספקות וכו', חלישות הדעת וצער וכו', שבעלך נוסע וכו', תשתדלי מאד מאד להתחזק, כי סוף כל סוף זה מאד מאד קשה שמה, וכל הסבה שאנחנו נוסעים זה רק לעשות את הרצון של רבנו ז"ל, שבקש מאד מאד שנבוא

אליו בראש השנה, ובפרוש אמר (חיי מוהר"ן סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרבים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל עגנון שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח') "אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי חדות הוי"ה הוא מעזכם" וזה נאמר על ראש השנה; ולכן בזה שאת נותנת לבעלך לנסע ועוד את עוזרת לו, יהיה לך חלק מאד מאד גדול בהנסיעה שלו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים וכי, אמר ליה רב לרבי חייא נשים במאי זכיין? באקרובי בנייהו לבי בנישתא ובאתנווי גבריהו בי רבנן ונטרין לגבריהו עד דאתו מבי רבנן, במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה, כי בזה שהאשה נותנת לבעלה לנסע אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, יהיה לה חלק יותר גדול ממה שיש להבעל, כי סוף כל סוף האשה היא עקרת הבית והיא נשארת עם הילדים, והיא מוסרת את נפשה עבור בעלה שיוכל לקיים את רצון רבנו ז"ל להיות בראש השנה באומן, על ידי זה היא תקבל שכר יותר מבעלה וזה ברור, רק תזהירי את בעלך שינצל את הזמן היקר בראש השנה, ולבקש על כל מה שחסר לכם, ותשתדלי לעשות לו רשימה ארפה מה שנחוצך לכם, ושלא יעזב את רבנו ז"ל עד שימלא את משאלות לבו לטובה, כי כך מקבל אצל אנשי שלומנו אשר אם מתעקשים אצל רבנו ז"ל מקבלים את הכל, ובני אדם מספרים אותות ומופתים שדוד הטבע מה שזכו בציון רבנו ז"ל, ולכן אל תהי בטלנית, תהי שמחה ועליזה ותשמחי את בעלה, ותראי שלא תפסידי כלל בזה שנסע על ראש השנה, שאז כותבים את התקציב על כל השנה, כמאמרם ז"ל (פיצה ט"ז.) כל מזונותיו של אדם קצובים מראש השנה, הינו שאז כותבים את התקציב לאדם על כל השנה; וכן דנים את האדם מה יהיה אתו על כל השנה, כמאמרם ז"ל (ראש השנה ח.) בראש השנה נדון מה יהיה בסופו, הינו בראש השנה הוא יום הדין והנורא שדנים את כלם כל

הבריאה כלה, מה יהיה עם כל אחד ואחד בשנה זו, מי לחיים מי למות וכו', מי בחניקה ומי בשרפה וכו', ואנחנו בלנו צריכים ישועות גדולות מאד, בריאות, פרנסה, נחת, לצאת מהצרות והחובות וכו' וכו', ולכן תעוררי מאד את בעלך שלא יבלה את הזמן שמה בסתם פטפוטי דברים בטלים, אלא ינצל את הזמן הקדוש של ראש השנה לבקש ממנו יתברך שימלא את משאלות לבנו לטובה.

אף שכתבתי לך אתמול כבר את כל זאת, עם כל זה מחמת נחיצות הענין אחר על דברי עוד פעם, דעי לך שכמעט כל אנשי שלומנו נוסעים השנה לראש השנה לאומן, ולכן רציתי גם השנה לשפר שמירה, מחברת שמירה שישמרו על הנשים, ועל הילדים, ועל הרכוש, שלא יסתובבו גנבים בכל יבנאל וכו' וכו', ויען שהשנה יוצא גם שבת אזי יהיה חמש לילות לשמירה, ולכן רציתי שכל משפחה תשתתף עם סכום פעוט של עשרים וחמש ש"ח, כי זה עולה קרוב לעשר אלף ש"ח, לכל הפחות שיהיה לך חלק בזה, וזה מאד מאד חשוב שיסתובבו רכבים של שמירה כל החמש לילות, וזה ענין של פקוח נפש בלי שום ספק כלל, כי בעבר הסתובבו גם ערבים וכו', ולכן רציתי מאד שתקחי את זה לתשומת לבך, כי זה מאד מאד נחוץ שמירה, ואני מקנה שתעשי רצוני, שתעוררי את בעלך או שיבוא מצדך שכל משפחה תשתתף עם סכום פעוט של עשרים וחמש ש"ח, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוזקה להיות שמורים בגשמיות וברוחניות גם יחד תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלילי. המאחל לך כתיבה וחימה טובה

תתקעד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נצבים כ"ג אלול ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

מֵה שִׁשְׁאֵלֶת אִיפֹה נִמְצָא דְבָרֵי הַשְּׁל"ה וְכו'.

עֵינַי בְּסִפְרֵי הַשְּׁל"ה הַקְּדוּשׁ (הַגְּהוּת לְתוֹלְדוֹת אָדָם בֵּית אַחֲרוֹן י') רְאִיתִי וְקַבְלֹתִי אֶף מִי שֶׁהוּא עִם הָאֶרֶץ גָּמוּר וּמִצְטַעֵר מְאֹד עַל מְעוֹט הַבְּנֵתוֹ וְאִינוּ מִבֵּין שׁוֹם דְּבָר, וְקוֹרָא בְּכָל לְבוֹ שְׁמוֹת שֶׁל תּוֹרָה שֶׁבְכַתָּב וְתוֹרָה שֶׁבְעַל פִּה, כְּגוֹן הַמְזְכִּיר שְׁמוֹת חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה חֲמֵשׁ בְּרֵאשִׁית שְׁמוֹת תּוֹרַת כְּהֻנִּים חֲמֵשׁ הַפְּקוּדִים חֲמֵשׁ מְשֻׁנָּה תּוֹרָה, וְאַחַר כֵּן מְזְכִיר שְׁמוֹת כָּל פְּרָשָׁה וּפְרָשָׁה מִהַחֲמֵשׁ בְּרֵאשִׁית נֹחַ לָךְ וְכו', וְאַחַר כֵּן שְׁמוֹת נְבִיאִים רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים וְכַתוּבִים כְּגוֹן יְהוֹשֻׁעַ שׁוֹפְטִים שְׁמוֹאֵל מְלָכִים יִשְׁעִיָּה יִרְמְיָה יְחִזְקֵאל כו' וְכוּן כָּלֵם, וְאַחַר כֵּן שְׁמוֹת שִׁיטָא סְדְרֵי מְשֻׁנָּה זְרַעִים מוֹעֵד נְשִׁים גְּזִיקִים קְדָשִׁים טְהוֹרוֹת, וְשְׁמוֹת כָּל הַמְּסַכְתּוֹת וּפְרָקֵיהֶן כְּאֲשֶׁר הֵם נְדָפְסִים בְּסוֹף הַסֵּמ"ג, וְאַחַר כֵּן שְׁמוֹת מְדַרְשֵׁי רז"ל כְּגוֹן רַבּוֹת תְּנַחֲוּמָא סְפָרָא סְפָרֵי מְכִילְתָא תּוֹרַת כְּהֻנִּים מְדַרְשׁ תְּהֵלִים מְדַרְשׁ מְשָׁלֵי אַבְכִּיר יִלְקוּט וְעוֹד הֶרְבֵּה פְּיוּצָא בְּהֵם, וְכוּן מְדַרְשֵׁים הַמְּדַבְּרִים מְסוּדוֹת אֱלֹהִיּוֹת זֶהַר וְתַקּוּנֵי זֶהַר וּבִהִיר וּפְרָקֵי הַמְּרַכְּבָה וּפְלִיאָה וְקִנְיָה וְכִיּוּצָא בְּהֵן, וְהוּא קוֹרָא אֱלוֹי הַשְּׁמוֹת וְנִפְשׁוּ חֲשָׁקָה בְּהֵן וּבּוֹכָה עַל שְׂאִינוּ מִבֵּינֵם, אָז הוּא מְרַצָּה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְיִזְכֶּה לְזֶה לְעֵתִיד לְבוֹא, וּבַתְּנַאי שִׁיִּסְיֵעוּ בְּכָל כַּחוּ לְעוֹזֵר לְאוֹתָן הַמְּבִינִים בְּהֵם. עַל כֵּן יַעֲשֶׂה כָּל אֶחָד לוֹחַ שְׂיִרְשֵׁם כָּל הַשְּׁמוֹת וְיִקְרָא אוֹתָם וְיִהְיֶה שְׂגוּרִים בְּפִיו, כִּי אֶף מִי שְׂאִינוּ עִם הָאֶרֶץ, מְכָל מְקוֹם רְאִיתִי בְּנֵי עֲלִיָּה וְהִנֵּה מוֹעֲטִים הַזּוֹכִים לְלַמֵּד כָּלֵם, וְקִרְיַאת הַשְּׁמוֹת תּוֹעִיל לְהִיּוֹת נְחֻשָׁב כְּאֱלוֹי עֵינַי וְלַמֵּד כָּלֵם, וּבַתְּנַאי כְּשִׁעוּשָׁה כָּל הַמְּטַל עָלָיו וּבְכָל יְכָלָתוֹ, וְיִשְׁמַע חֲכָם וְיוֹסֵף לְקַח, עֵינַי שָׁם.

וְאִנִּי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֲחֵר שֶׁנִּשְׁמַת רַבְּנוּ ז"ל יְרַדָּה לְעוֹלָם, אֲזִי נִשְׁתַּנֵּה הַכֹּל לְגַמְרִי, כִּי רַבְּנוּ ז"ל נִתַּן לָנוּ סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, שְׂאִפְלוּ בּוֹר וְעִם הָאֶרֶץ וְכו', שִׁיִּצִּית אוֹתוֹ וְיִקְיָם אֶת דְּבָרָיו וְכו', יְכוּל לְעַבֵּר וּלְטַיֵּל

ולהיות בכל הספרים שבועולם, וזה לשונו הטהור של רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ע"ו) בענין הלמוד תורה שצריכים ללמד הרבה מאד בכל יום, טוב ללמד במהירות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בזריזות. ולבלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד בסדר בזריזות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריזות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על כונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) 'לגמור והדר לסבור ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קי"ט כ') "גרסה נפשי לתאבה", כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

ודבר רבנו ז"ל הרבה מאד בענין זה. ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב. אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד. כי על ידי זה יכולים לזכות ללמוד הרבה מאד לגמר כמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם. וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ח) שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה:

ופעם אחד חשב רבנו ז"ל מה שהאדם צריך ללמד בכל יום עד שאין

היום מספיק. דהיינו לגמר בכל שנה ש"ס עם הרי"ף והרא"ש, וארבעה שלחן ערוך הגדולים, וכל המדרשים בלם, וכל ספרי הזהר והתקונים וזהר חדש, וכל ספרי קבלה מהאריז"ל, גם צריכין ללמד איזה שעור ביום בקצת עיון. ועוד חשב הרבה דברים. גם צריכין לומר תהלים בכל יום, ותחינות ובקשות הרבה הרבה. ואז ספר הרבה מענין זה שצריכין ללמד במהירות גדול ובזריזות ולכלי לבלבל דעתו בדקדוקים הרבה מענין לענין. והדברים הללו הם בדוקים ומנסים, גם לא היה מצוה לחזור תכף על למודו רק רצונו תמיד היה ללמד הספר או הפוסק שלומד כסדר מראשו לסופו בזריזות, ואחר כך יתחיל פעם שני ויגמר אותו כלו. וכן פעם אחר פעם, עין שם.

וזה דרך נפלא ונורא מאד, ורבים וכן שלמים זכו לקיים את דברי רבנו ז"ל, ואף שבהתחלה היה להם הבנה קשה וכו', וראש קשה וכו', עם כל זאת על ידי שטילו בתנ"ך ובששה סדרי משנה ובבבלי ירושלמי תוספתא וכו', וכן בכל המדרשים וכו', וכן בכל ספרי הזהר והתקונים וכו', וזכו לסיים את זה כמה פעמים, על ידי זה נקלט להם בראש, ונעשו תלמידי חכמים גדולים, אשרי מי שישליך את שכלו המדמה, ויצית את רבנו ז"ל, אז אל רב טוב הצפון והגנוז יזכה עוד בזה העולם, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקושי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ג) העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר פי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולכלי לנטות, חס ושלוש, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי פרשת שופטים) 'אפלו אומר לך על ימין שמאל ועל שמאל ימין תצית אותו, ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשא אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; כי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ויצית את הצדיק על כל אשר אומר, ורק זה נקרא התקרבות, עין שם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך כתיבה וחימה טובה

תתקעה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נצבים כ"ג אלול ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

עליך לדעת כי מי שרוצה לעסק בצרכי צבור, צריך להיות מוכן למסור את נפשו בשביל הצבור, כי אחרת לא יצליח, כי מי שעוסק בצרכי צבור צריך לעסק בזה באמונה, שלא יהיה לו שום פגנה פרטית רק לעזור להזולת, ועל זה אמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ב') וְכָל הַעֲמָלִים עִם הַצְּבוּר יִהְיוּ עֲמָלִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שְׁמַיִם, וצריכים לדעת שזה לא קל לעסק עם הצבור, כי כל אחד יש לו דעת אחרת וכו', ופרצוף אחרת וכו', ועובר עליו דברים אחרים מה שלא עובר על הזולת וכו', ולכן זה מאד מאד קשה לצאת ידי חובת כל אחד ואחד וכו', ויש לאנשים טענות עליו, ועושים עליו בקרת וכו', והוא צריך להחזיק מעמד לא להשבר בשום פנים ואפן וכו', אבל גם צריך לדעת אשר שָׁכְרוּ גְדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּשֵׁמַיִם, ועד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ה' הלכה א') הַעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר כְּעוֹסֵק בְּתוֹרָה.

עקר הצלחת האדם הוא כשזוכה לביטל את עצמו כל כולו אליו יתברך, שמכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, ויודע שהוא רק שליח להוציא מכח אל הפעל רצונו יתברך, לחזק ולעודד ולשמח את נשמות ישראל, ואם הוא הולך בצורה כזו, אזי תמיד יצליח במשימתו הקדושה, ואף שבין כך צריכים לשמע צרות רבות וכו', עד שהלב נשבר לאֶלֶף רסיסים וכו', עם כל זאת כשאדם מביטל את עצמו כל כולו אליו יתברך, על ידי זה הקדוש ברוך הוא שולח לו מלאכים שיהיו בעזרו וישמרו עליו.

חזק ואמץ מאד לעסק בצרכי צבור באמונה, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך בתיבה וחתומה טובה

תתקעו.

בעזרת השם ותפריך יום שני לסדר נצבים כ"ג אלול ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קע"ד) כְּשֶׁהַדִּינִין, חס ושלום, גוברים על האדם אין להמתפלל עבורו להזכיר שמו שלא יתגברו הדינים, חס ושלום, וכמו דאיתא שגח לא קרא לו אביו שם בעת לדתו משום שהיה אז העולם בדינים, ועל כן לא רצה אביו לתן לו שם כי על ידי השם יהיה נכר ומסוים בין המקטרגים ויוכלו הדינים להתגבר עליו, וזהו כשהתפלל משה רבנו, עליו השלום, על מרים לא הזכיר שמה, רק אמר סתם (במדבר י"ב) "אל נא רפא נא לה". כי מחמת שהיו הדינים גוברים עליה, לא רצה להזכיר שמה בפרוש, ואף על פי כן העלים שמה ברמז נפלא בתוך תפלתו. כי נא רפא בגימטריא מרי"ם יוכב"ד מכוון ממש, הינו שם החולה ושם אמה שצריך להזכיר על החולה כשמתפללין עליו, אך לא רצה להזכיר בפרוש; עין שם, ודינים אלו נקראים בשעה שהרופאים אומרים שאין לאדם הזה מנוס ותקנה לחיות יותר וכו', או שנסתבך בצרות ויסורים שעורכי דינים אומרים אין כבר מה לעשות בשביל האדם הזה, כי הכל אבוד וכו', נותן רבנו ז"ל עצה אין דבר כזה להתיאש מאדם, כי בפרוש אמרו לנו חכמינו הקדושים (ברכות י): אפלו חרב תדה מנחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים; והעצה היעוצה לא להזכיר את השם שלו, אלא לבקש בכלליות שהקדוש ברוך הוא ירחם על כל חולי ישראל, וישלח להם רפואה שלמה מן השמים, וכן כל אלו שנמצאים בצרה וצוקה, שהקדוש ברוך הוא יוציא אותם משמה וכו' וכו'.

אבל סתם ככה כן מזכירים את השם ושם האם בתפלה הן לרפואה והן לישועה, אשרי האדם שזוכה תמיד להתפלל על צרות ישראל, ולבקש על חולי ישראל, כי תפלה שמתפללים על צבור מאד מאד חשוב בעיניו ותפריך, כי בזה הוא מראה את אהבתו שאוהב את כל בר ישראל, וסוף כל סוף כל בר

ישראל הוא בן של הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב (דברים י"ד א) "בנים אתם ליהו"ה אלהיכם", וכשהקדוש ברוך הוא רואה שאחד מתפלל על בניו, הוא מאד מאד שמח עמו, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תפלה סימן ס"ה) כשאתה רוצה לישא תפלתך, תתפלל בעד ישראל.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לנו חלק תמיד בתפלה על כלל נשמות ישראל, כי אין לתאר ואין לשער מעלתו בשמים.

המאחל לך בתיבה וחתומה טובה

תתקעו.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נצבים כ"ג אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי כעס בא מתאות נאוף וכו', עם כל זאת יש גם כעס של עצבים, אדם שסובל על עצבים הוא תמיד עצבני וכעסן גדול מאד, ויכול לעבד על עצמו לעקר ממנו את המדה הרעה הזו, כי אין עוד מדה רעה כמו מדת הכעס, כי כשאדם נכנס בכעס ועצבים, הוא נעשה ממש משגע, וזה סכנה לעמד על ידו, ולכן כל מי שיודעת שבעלה הוא כעסן וכו', היא צריכה לעזור לו לקרר את הכעס והעצבים וכו' וכו', ולדבר אתו ולהסביר לו כי זה לא דרך וכן לא יכולים לחיות ביחד וכו', בפרט כשהבעל כועס על אשתו וכו', ומתנהג באלימות מלולית, אסור לעבר על זה, צריכים רק תכף ומיד לקרר לו את העצבים, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות כעס סימן ג) על ידי כעס מגרה על עצמו דינים; ולכן מה צריכים את זה? ודעי לך שאשה יש לה כחות הנפש בלתי רגילות לדבר על לב בעלה שיפסיק לכעס ולהתעצבן וכו' וכו', ואם זה לא ילך דרך עבודה על עצמו, ההכרח לקחת פדורי הרגעה, כי הכעס יכול להביא את האדם להכי גרוע, ועל ידי כעס נעשה שוטה, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ח) שאפלו כשכבר נגזר על אדם שיהיה לו כף וכף

סכום כסף וכו', אָבֵל על ידי כעס הוא מאבד את הכסף שלו, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁדָּנָה תמיד אֵת בַּעְלָהּ לְכַף זְכוּת, וְלֹא מִחֲפָשֶׁת וּמִחֲטָטֶת אֵת הָעוֹנוֹת שֶׁלוֹ, אֲלֵא מִחֲפָשֶׁת וּמִשְׁתַּדְּלֵת לְהַרְגִיעַ אוֹתוֹ, וּלְהִרְאוֹת לוֹ אֶהְבָּה גְדוּלָה מְאֹד, וְכִּי הִיא תוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֵת הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שְׁבוּעַר בּוֹ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תִּתְאָזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שֶׁאֵין מִדָּה יוֹתֵר יָפֵה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שִׁזָּה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שְׁאֵמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אבות פ"ה) לְפֻּם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַעִי לָךְ כְּשֶׁאִשָּׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מַצְלֵת אֵת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שֶׁלָּהּ וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָא וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרְאוֹת שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תִּרְעַמֶּת עַל בַּעְלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעְלָהּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בראשית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבֶּשֶׁרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנָתָה לְעֲצָמָה אֵת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעְלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֵלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֵת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרֶה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גתתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נְצִיבִים כ"ג אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֵת גְּנוֹת בַּעַל מִחֲלָקָת, וְכִמָּה שֶׁרַק לֹא נִכְתַּב נֶגֶד מִחֲלָקָת, זֶה לֹא מִסְפִּיק, כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים, זֶה רַק מִחֲמַת מִחֲלָקָת שֶׁאֶחָד לֹא יְכוּל לְסַבֵּל אֵת הַשְּׁנִי, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד וְאָמְרוּ (בְּמֹת י"ה) לֹא תִתְגַּדְּדוּ לֹא תַעֲשׂוּ אֲגָדוֹת אֲגָדוֹת;

וְאָמְרוּ (סְנֵהֲדַרְיֹוּ ק"י) כֹּל הַמַּחְזִיק בַּמַּחְלָקָת עֹבֵר בְּלֹאוֹ; וְאָמְרוּ (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה פְּרָשָׁה י"ח סִימָן ד') בּוֹא וּרְאֵה כַּמָּה קֶשֶׁה מַחְלָקָת שְׁכָל הַעוֹזֵר בַּמַּחְלָקָת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹבֵד אֶת זְכוּרוֹ; וְכֹו', וְאָמְרוּ (ש"ס) כַּמָּה קֶשֶׁה הַמַּחְלָקָת שְׁבִית דִּין שֶׁל מַעֲלָה אֵין קוֹנְסִים אֲלֵא מִבֵּין עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה, וּבֵית דִּין שֶׁל מִטָּה מִבֵּין י"ג, בַּמַּחְלָקָתוֹ שֶׁל קֶרַח תִּינוּקוֹת בֶּן יוֹמָן נִשְׂרָפוּ וְנִבְלְעוּ בְּשֹׂאֵל תַּחְתִּית; וְאֵין עוֹד דְּבָר כֹּל כֶּךָ מְגַנֵּה כְּמוֹ בַּעַל מַחְלָקָת, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂאֵמֵר מוֹהַרְנֵי"ת ז"ל, אֶת כָּלָם רַבְּנוֹ ז"ל יְכוֹל לְקַבֵּל, אָבֵל לֹא אֶת בַּעַל מַחְלָקָת וְכֹו', אָבֵל הַצָּרָה הוּא שְׁכָל אֶחָד זוֹרֵק עַל הַשְּׂנִי שֶׁהוּא בַּעַל מַחְלָקָת וְכֹו', הוּא שׁוֹכַח שֶׁהוּא הוּא הַבַּעַל מַחְלָקָת, וְלִכֵּן אֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לָךְ אִם יֵשׁ לָךְ חֵלֶק בַּמַּחְלָקָת, לָךְ מִהַר וּתְבַקֵּשׁ סְלִיחָה לְמִי שֶׁגָּרַמְתָּ צַעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ וְכֹו', כִּי לֹא יוֹעִיל לָךְ שׁוּם דְּבָר, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פּוּה): עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמִקּוֹם יוֹם הַכְּפֹּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכְּפֹּוּרִים מְכַפֵּר עַד שְׂיִרְצָה אֶת חִבְרוֹ; זֶה לֹא מוֹעִיל שׁוּם תְּשׁוּבָה עַד שְׂמִבְקָשִׁים סְלִיחָה מִהַחֲבֵר שֶׁגָּרַם עֲלָיו מַחְלָקָת, וְאֵתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂמוּבָא בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ (הַלְכוֹת יוֹם הַכְּפֹּוּרִים סִימָן תר"ו סִימָן א') "וְאִם הוֹצִיא עֲלָיו שֵׁם רַע אֵינוֹ צָרִיךְ לְמַחֵל לוֹ"; וְאֲנָשִׁים לֹא קוֹלְטִים מֵהַ זֶה, וְחוֹשְׁבִים שֶׁזֶה אֵיזָה חֲמָרָא וְכֹו', לֹא לֵא, מִי שֶׁהוֹצִיא שֵׁם רַע עַל הַזּוֹלָת, הֵהוּא לֹא מַחֲיֵב וְלֹא צָרִיךְ לְמַחֵל לוֹ, וְאוֹי לְאָדָם שְׂשׁוּפֵךְ דְּמוֹ שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכָל שְׂכָן שְׂשׁוּפֵךְ דָּם שֶׁל צַדִּיק הַדְּבֹוק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂלֵא יֵאבְּהַ הַשֵּׁם לְסַלַח לוֹ.

עַם כֹּל זֹאת זֶה בְּכָלֵל לֹא שִׁיךְ בַּעֲנִין הַנְּסִיעָה אֶל רַבְּנוֹ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, רַבְּנוֹ ז"ל הוּא הַרְחַמֵּן הָאֱמֵתִי, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ז') שְׂמִי שֶׁהוּא מְנַהֵיג הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַחֲמָן, וְעוֹד לֹא הִיָּה רַחֲמָן בַּעוֹלָם כְּמוֹ רַבְּנוֹ ז"ל, וְלִכֵּן אֶפְלוּ אָדָם עָשָׂה אֶת הָעֲבֵרוֹת הַכִּי חֲמוּרוֹת וְכֹו', וְגָרַם אֶת כָּל הַצָּרוֹת שְׂבַעוֹלָם וְכֹו', עַם כֹּל זֹאת הוּא מְכָרַח לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, וְאֲדַרְבָּה כִּכְלָ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא גָרַם מַחְלָקָת יוֹתֵר גְּדוֹלָה וְכֹו', וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים שְׂלֵא מוֹחֲלִין לוֹ, הוּא צָרִיךְ לְבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל וְלַפֵּל עַל פְּנָיו וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיק הַרְחַמֵּן הַזֶּה, שְׁגַם לוֹ יִהְיֶה תְּקוּן, וְאֵת אֵלָיו הָאֲנָשִׁים שֶׁהוּא צַעַר וְכֹו' וְכֹו', שְׂמִחָלוֹ לוֹ וְכֹו', וְעַל זֶה צָרִיכִים הַרְבֵּה דְמַעוֹת לְשַׁפֵּךְ וְכֹו', כִּי אַחֲרַת אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ וְכֹו', וְאֲדַרְבָּה כִּכְלָ שְׂאֵדָם מְרַגֵּישׁ יוֹתֵר רַחוּק מִמֶּנּוּ

יתברך, ויודע שגִּרם מה שגִּרם רע לעצמו וכו', רע לאחרים וכו', הוא צריך להיות הראשון אצל ציון רבנו ז"ל, כי בפרוש גלה לנו לענין ראש השנה שלו (חיי מוה"רן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות; ועוד לא היה להקדוש ברוך הוא רחמן בעולם כמו רבנו ז"ל, שרק הוא מבין את כל הירודים והנפולים והמשלכים בתאוותיהם ובמדותיהם הרעות וכו' וכו', ולא יועיל להמתנגדים שום דבר, זה מציאות שעוד לא היה צדיק קדוש ונורא, רחמן אמתי, כמו רבנו ז"ל, שרק הוא מבין את כל הירודים והנפולים, ויש לו עצות לכלם איך לעלותם לחזקם ולשמחם ולעודדם ולתקנם בתקון נפלא, ולכן בוא תבוא אל ציון רבנו ז"ל ברנה, ושם תשפך את נפשך, פן ואולי אלו שגרמת להם צרות ויסורים ימחלו לך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך כתיבה וחתמה טובה

גתתקעט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נצבים כ"ג אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבתך.

הדבר הראשון במצב כזה צריכים לבדק את המזוזות בכל הבית, ואם לא חסר באיזה חדר מזוזה, וכן הבעל צריך לבדק את התפלין שלו, ואף שהחלומות שוא ידברו, עם כל זאת צריכים לעשות כל מה שביכולתו לבטל את החלום הרע הזה, וצריכים לקחת שלוש אנשים ולעשות לפניהם

פתרון חלומות (יש הגסס בהסדורים), וזה מאד מאד נחוץ, והנה רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות גאווה סימן י"ט) מבהילין את האדם בחלומות כדי להסיר ממנו גאווה שקועה שהיא מכסה ממנו שאינו מכיר בה; ולכן צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שיצא הגאווה מלבנו וכו', ונזכה לאמונה פשוטה בו יתברך, לידיע ולהודיע ולהודיע שהוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות חלום סימן ד') על ידי הדבור רע על איזה צדיק מת, מראין לו חלומות מבהילין; ולכן צריכים לחזר בתשובה אם דברו רע על איזה צדיק שנפטר כבר, ולא לקחת את זה בקלות, עם כל זאת מחמת הפחד והעצב שהיה לך על החלום, תזכרי מה שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות עצבות סימן ל') העצב על חלום רע, מבטל את החלום שלא יתקיים.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתקיימו את זה לבדק תכף ומיד את המזוזות, וכן את התפלין, וכן לפתר את החלום לטובה על ידי שלום אנשים, והקדוש ברוך הוא יתפך את הקללה לברכה.

המאחל לך פתיחה וחתימה טובה

גתתקפ.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נצבים כ"ג אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז רק להיות בשמחה, שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח; ולכן אם את רוצה להצליח בחינה, תשתדלי עם כל הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

תמשיכי להתפלל להקדוש ברוך הוא, כי אין עוד דבר שמקרב את הישועה לאדם ומכל שכן בן זוג לבת, כמו התפלה, אל תתיאשי בשום פנים ואפן, תראי שעכשו נכנס שנה חדשה, שאז כותבים בשמים לכל אחד מה יקרה אתו כל השנה, ואני בטוח שהשנה תמצאי את בן זוגך ותתחתני בסיומן טוב ובמזל טוב ובשמחה עצומה, רק תשמרי מאד על עצמך, והקדוש ברוך הוא ישמר עליך.

רוקה אסור לה ללכת למקוה בשום פנים ואפן מתקנת חכמינו הקדושים, המפתח לפתח את שער המזל וההצלחה, זה שמחה, אבל אני מכרח להגיד לך שהמפתח הזה זה מפתח מאד מאד כבד ומסבך וכו', כי המספרים לשמחה קשה מאד לכונן... ולכן צריכים יגיעה מאד עם המפתח לדעת איך פותחים את השער של שמחה, וצריכים להיות חכם גדול מאד, אשר בחכמה פותח שערים, ועקר החכמה לזרק את החכמה וכו', לדעת שאין לנו חכמה וכו', וצריכים לציית את רבנו ז"ל בלי שום חכמות והשכלות כלל, ואם הוא אמר (לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

תקימי את כל זה ותראי ישועות גדולות שהקדוש ברוך הוא יעזר לך.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

תתקפא.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נצבים כ"ג אלול ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶחֱוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקָךָ שֶׁלְקַחְתָּ אֶת בְּנֵיךָ קִדְּם גֵּיל שִׁבְעֵי, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
הִבְטִיחַ וְאָמַר (ת"י מוה"ר"ן סימן תקי"ז) אֲנִי בְּטוּחַ בַּהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁכָּל תִּינוּק
שְׂיָבוֹא לְפָנַי קִדְּם שְׂיָבוֹא לְפָנַי שִׁבְעֵ בּוֹדָאֵי יִהְיֶה נָקִי מִן הַחֲטָא עַד חַתְּנָתוֹ.

אָבֵל אַחַר כֵּךְ עַד הַבֵּר מִצְוָה לֹא צְרִיכִים לְקַחַת אֶת הַבֵּן אִם אֵין לוֹ
כֶּסֶף, כִּי כְּשֶׁמְגִיעַ לְגִיל בֵּר מִצְוָה אַז הוּא כָּבֵר מְחִיב כְּמוֹ גְּדוּל, וּמִי שֵׁיִשׁ לוֹ
כֶּסֶף וְאִמְצָעִים לְקַחַת גַּם אֶת הַיְלָדִים שֶׁלוֹ אֲשֶׁרֶי לוֹ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקוֹ, כְּדִי שֶׁלֹּא
יִסְתַּכְּבוּ עַל הַרְחֻבוֹת וְכוּ', וְלִהְיוֹרִיד אֶת הָעַל מֵהָאִשָּׁה וְכוּ', אָבֵל מִי שֶׁנִּמְצָא
בְּמִצְבַּ דְּחוּק מֵאֵד וְאֵין לוֹ, אַזִּי לֹא מְחִיב.

עַם כָּל זֹאת יֵשׁ מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו שֶׁטּוֹעֲנִים שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(שיחות ה"ר"ן סימן ר"ט) שֶׁכָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת שֶׁלוֹ אֵינָם בְּשִׁבְלֵנוּ לְחוּד. כִּי
אִם "אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה וְאֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה" (דְּבָרִים כ"ט י"ד) (וְעֵינַי בְּרַש"י שְׁפָרַשׁ וְאֲשֶׁר
אֵינְנוּ פֹה, וְאֵף עִם דּוֹרוֹת הָעַתִּידִים לְבוֹא, וְהַבֵּן). וְכַמָּה פְּעָמִים דְּבַרְנוּ עִמּוֹ מִעֲנִין זֶה
וְרָמְזוּ לָנוּ בְּדַבְּרֵינוּ לְהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת הַבָּאִים אֶת כָּל מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם הַגְּדוֹל שֶׁעָשָׂה
עִמָּנוּ. וּפְעַם אַחַת אָמַר בְּפִרוּשׁ: גַּם לְבָנֵיכֶם תּוֹדִיעוּ אֶת כָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת
הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת וְהַמַּעֲשִׂוֹת וְכִיּוֹצֵא בָהֶם אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ, וְאָמַר אַז זֶה
הַפְּסוּק בְּהַתְּלֵהְבוֹת גְּדוֹל כְּגַחְלֵי אֵשׁ, (דְּבָרִים ד' ט') "וְהוֹדַעְתֶּם לְבָנֵיךָ וְלְבָנֵי
בְּנֵיךָ" (וְאָמַר בּוֹ הַלְשׁוֹן: שְׂאִייעֶרַע קִינְדֶּער זַאלט אִיר מוֹדִיעַ זַיִן וְאִס דָּא הָאט זִיךְ גִּיטֶאן)
וְאָמַר בְּרַתְתָּ וְזִיעַ בְּהַתְּלֵהְבוֹת נוֹרָא "וְהוֹדַעְתֶּם לְבָנֵיךָ וְלְבָנֵי בְּנֵיךָ"; וְעַל סִמְךָ
זֶה הֵם מְבִיאִים אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּהֶם, כִּי הָרִי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִיר וְאָמַר (ת"י מוה"ר"ן
סימן ת"ג) הָרֵאשׁ הַשְּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהָיָה פְּלֵא אֲצִלִי מֵאֲחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים
שְׁלִי מְאֻמִּינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שֵׁיְהִיו כְּלָם
עַל רֵאשׁ הַשְּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֶה, כִּי כָּל עֲנִין שְׁלִי הוּא רַק רֵאשׁ הַשְּׁנָה, וְהִזְהִיר
לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שֶׁכָּל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרְבֵּ אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֵאשׁ הַשְּׁנָה

אָצְלוּ לֹא יַחְסֵר אִישׁ וּמִי שֶׁזֹּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לֹו לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (נחמיה ח) "אֲכָלוּ מֵעֲדָנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת הָיוּ" הַיְיָ הוּא מְצַזְכֵם" וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

וַיְדוּעַ שֶׁהֵרֵב הַקְדוֹשׁ רַבִּי יוֹדֵל מְדַאֲשִׁיב זי"ע, מִתְלַמְּדֵי הַגְּדוֹלִים שֶׁל רַבְנֵי ז"ל נִסַּע אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִבֵּן שֶׁלֹו גַם כֵּן רָצָה לְנִסַּע, אָבָל הוּא מֵרַב עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹתוֹ אָמַר לְבָנָיו בְּנֵי אֵין לִי כֶסֶף עֲבוּרָךְ, וְלֹא לָקַח אוֹתוֹ עִמּוֹ, וּכְשֶׁהִגִּיעַ אֶל רַבְנֵי ז"ל, לִפְנֵי שָׂרָק פֶּתַח אֶת פִּיו לְדַבֵּר עִם רַבְנֵי ז"ל, הַקְּדִימוֹ וְאָמַר לוֹ בְּזֶה הַלְשׁוֹן "מִיִּין זַאךְ אִיזוֹ אַ חֲדוֹשׁ, אֲטֹאטֵא גְלִיִּיבֵט אֵין מִיר, און דער זוהן גְלִיִּיבֵט אֵין מִיר, און פון דעסוועגן אִיז דער טֹאטֵא מוֹנַע דַעם זוהן צו קִימַען צו מִיר" [הַעֲנִין שְׁלִי הוּא פְּלֵא, הָאבֵא מֵאֲמִין בִּי, וְכֵן הִבֵּן מֵאֲמִין בִּי, וְלִבְסוּף הָאבֵא מוֹנַע אֶת הַבֵּן מִלְּבוֹא אֵלָיִן], וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׁזֶה הִיָּה כְּשֶׁהִבֵּן הִיָּה גְדוֹל, עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא לִפְנֵי הַבַּר מְצוּהָ אִם אֵין לְאָדָם כֶּסֶף, הוּא לֹא מִחְיָב לְהִבִּיא אֶת בְּנוֹ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמַע תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה

גתתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נְצִיבִים כ"ד אָלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל הַתְּלַמִּידָה הַיְיָרָה לִי מְאֹד ... תַּחֲהִי סְמִינָר "בֵּית מְלֶכָה"

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שֶׁלְקַחְתָּ עַל עֲצֻמָךְ מְשִׁימָה מְאֹד קְדוּשָׁה לְהִכְנֵת יוֹם הַדִּין הַבָּא וּמִתְקָרֵב אֵלֵינוּ, וְהוּא "שְׁמִירַת הַדְּבוּר", אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִהַמַּעְלָה הַזֶּה, כִּי כִּךְ אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מְשַׁלֵּי כ"א כ"ג) "שְׁמֵר פִּיו וְלִשׁוֹנוֹ שְׁמֵר מִצְרוֹת נַפְשׁוֹ", כִּי כָּל הַצְּרוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאִים רַק כְּשֶׁמְפָקִירִים אֶת הַדְּבוּר, וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת ו' ז') "כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיָּהוּ", וּפְרוּשׁ בְּזֶהֱרָה (שְׁמִינִי מ"ב). בְּגִין פִּיָּהוּ דְלֹא נְטִיר לִיָּה; (כָּל הַצְּרוֹת שֶׁאָדָם סוֹבֵל זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַפֶּה שֶׁלֹו שְׁלֹא

שומר עליה), ורבנו ז"ל אָמַר (ספר המדות אות מריבה סימן ל"ה) מי שהוא עצור במלין לא יוכל אותו שום אדם.

היום זה יום ההלולא של בעל ה"חפץ חיים", ולכן אני מאד מאד שמח שבדיוק היום בחרתן להבחן על שמירת הלשון, ידוע ומפרסם שהחפץ חיים זכה בדור האחרון מה שרבים ושלמים לא זכו, כל ימיו היה נחבא אל הכלים ולא רצה להתערב בשום דבר בעולם, עם כל זאת עצם קיומו הפיל פחד על עירות ומדינות שלמות, ובכל מקום שרק היה מחלקת, הוא רק בא לשם, הוא לא היה צריך אפלו לדבר, עצם ביאתו כבר עשה שלום, ועד היום הזה שמו הקדוש עולה ונתעלה יותר ויותר אצל כלל נשמות ישראל, עד כדי כך שאין אחד שיוכל לחלק עליו, וכל זה זכה על ידי שזכה להגיע אל השלמות של שמירת הלשון, שעל ידי זה זוכים לידי רוח הקדש, רואים מזה את גדל המדרגה שאדם שזוכה לשמר על לשונו, אל איזה מדרגות הוא זוכה להגיע אליהם, אשרי הבת שתרגיל את עצמה בשמירת הלשון, שאז יהיה עליה חן מיחדת, וכל החיים שלה יהיה חיים של אשר, ותזכה לבנות בית נאמן בישראל על פי דרך התורה.

לשמר על הלשון נראה מאד מאד קל, אבל כיון שנכנסים בזה, אז רואים את הקשי בזה, כי טבע של אדם שהוא מכרח לדבר וכו', עם כל זאת מי שיש לו שכל, מדבר מדבר וכו' וכו', אבל אף פעם לא מאחרים וכו', וזה המדרגה הכי עליונה.

אני מברך אותך לקראת יום הדין, שהקדוש ברוך הוא יתן לך שנה טובה ומתוקה, ותהי בת מלא מרץ וכו', ושיהיה לך יראת שמים שלמה, ותצליחי בחייה, ואני רוצה השנה להשתתף בהשמחה שלך. יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה

גתתקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר נֶצְבִים כ"ד אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

הַנַּה מִתְקַרֵּב הַיּוֹם שְׁאַנְחֵנוּ נוֹסְעִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְזֶה צְרִיךְ לְהִכְנִיס בְּנוֹ שְׂמִיחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה כְּמוֹ הַבֵּן שְׂרוּאָה מִרְחוֹק אֶת אָבִיו וְכו', אֲזִי הוּא רִץ אֵלָיו בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְעֶצֶר אוֹתוֹ וְכו', וְהַנַּה חֻקְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סְנֵהדְרִין יט): כֹּל הַמְּלַמֵּד בֶּן חֶבְרוֹ תוֹרָה מְעַלָּה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ יֵלְדוּ; וְעַקֵּר חֻקְמֵנוּ לְמַדְנוּ אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן זֶה שְׂמִיחָה עֲצוּמָה לְרוּץ וְלָטוֹס אֶל רַבְּנוּ ז"ל לְהִיּוֹת עִמּוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמֵה יָפֵה יִרְשָׁתָנוּ.

תְּאַמֵּין לִי שְׂרָאוֹי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שְׁאַנְחֵנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמֵה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדוֹ; וְרַבְּנוּ ז"ל הִתְבַּטָּא פַּעַם בְּזֶה הַלְשׁוֹן "מִכֶּם אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר מֵה קוֹרָה עִם אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם" (כְּאוֹמֵר מֵה אַתֶּם יֵשׁ לָכֶם כֹּל כֶּף הַרְבֵּה הַקְּדָמוֹת וְכו', וְהַתְחַזְקוֹת וְכו', וְעִדִּין עוֹבֵר עֲלֵיכֶם מֵה שְׂעוּבֵר וְכו', תְּתַאֲרוּ לְעֲצֻמְכֶם מִי שְׂאִין לוֹ אֵת הַהַקְּדָמוֹת וְהַתְחַזְקוֹת הָאֵלוֹ, וְעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׂעוּבֵר וְכו', מֵה הוּא יַעֲשֶׂה? וְאֵיךְ יִחְזִיק מִעֲמָד?) וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד "כֶּף רַבְּנוּ נְגִילָה, כֶּף רַבְּנוּ וְנִשְׂמִיחָה" וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) שְׂרָאוֹי לָכֶם לְשִׂמְחָה בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ. וְאַף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מְגֻדְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רָאוֹי לָכֶם לְסַמְךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מְגֻדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֲזִי הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעֵתִי כִּי גְדוֹל הַיְיָ" וְגו', גַּם רָאוֹי לָכֶם לְשִׂמְחָה בִּי, מֵה שְׂזַכִּיתֶם שִׂיחָיָה לָכֶם רַבִּי כֹּזֵה.

הַעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, הוּא לְצִיַּת אוֹתוֹ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, בְּלִי שׁוֹם חֻקְמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלָל, כְּמוֹ שְׂאָמַר (לְקוֹיטִי מוֹתְרָן חֲלַק א' סִימָן קכ"ג) הַעַקֵּר וְהַיְסוּד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׂבִדוֹר, וְלִקְבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבָר קִטְן וְדְבָר גְּדוֹל. וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יִמִּין וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ חֻקְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָרִי פָרַשַׁת שׁוֹפְטִים) 'אֲפֹלוֹ אוֹמַר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תְּצִיַּת אוֹתוֹ', וְלִהְשַׁלִּיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֻקְמוֹת, וְלִסְלַק דְּעֵתוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׂכָל, בְּלַעֲדֵי

אֲשֶׁר יִקְבַּל מֵהַצַּדִּיק וְהָרַב שְׁבִדּוֹ. וְכֵן זָמַן שֶׁנִּשְׁאַר אֲצִלוֹ שׁוֹם שְׁכָל עֲצָמוֹ, אֵינּוּ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינּוּ מִקְשָׁר לְהַצַּדִּיק; כִּי הָעֶקֶר לְבַטֵּל אֶת שְׁכָלוֹ הַמְדַמָּה וְהַבְדּוּי לְגַמְרִי, וְלִצִּיַּת אֶת הַצַּדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת, וְהַיּוֹת שֶׁהוּא כָּל כֶּף בְּקֶשׁ אוֹתָנּוּ שֶׁנִּרְגִּיל אֶת עֲצָמָנּוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵנוּ, שֶׁזֶה הַתְּבוּדוֹת שִׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית הַצִּלְחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, מֵעַכְשָׁו אֵיפֹה שָׂרַק תְּגִיעַ וְכוּ', תִּשְׁאִיר שְׁמָה כְּמֵה דְבוּרִים לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מֵה אֶתְהָ יוֹדַע לְמַה בְּאֶת לְמִקּוֹם הַזֶּה, אִם לֹא לְדַבֵּר שְׁמָה דְבוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אִין עָרַךְ אֵלֵיהָ, אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁרְגִיל תְּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאִין עוֹד מְדַרְגָּה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזּוֹ, כִּי עַל יְדֵי הַדְּבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה מְדַבְּקִים עֲצָמָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצִּלְחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ. הַמְאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גתתקפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים כ"ד אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

הַיּוֹם הוּא הַהִלּוּלָא שֶׁל הַחֶפְצֵי חַיִּים זִי"ע, וְהוּא זָכָה בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים לְדַבְּרִים כְּאֵלוֹ שְׁלֹא קָדְמוּ לוֹ אֶף אַחַד, וְהוּא יֹשֵׁב בְּפִנֵּה שְׁלוֹ, וְאֶף עַל פִּי כֵן נִתְפָּרְסָם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהַכֵּל בְּזָכוֹת הַשְּׁמִירַת הַלְּשׁוֹן שְׁלוֹ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שְׁגָם כֵּן שׁוֹמְרַת עַל לְשׁוֹנָה, יְכוּלִים לְדַבֵּר וּלְפִטְפֹט וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אֶף פַּעַם לֹא לְדַבֵּר מֵהַזּוּלָת, זֶה הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר וּמְפִטְפֹט, תְּמִיד הוּא צָרִיךְ לְדַבֵּר וּלְהַזְכִּיר אֶת הַזּוּלָת, שֶׁזֶה עוֹוֹן חֲמוּר, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קס"ג) שֵׁשׁ צַדִּיק שֵׁשׁ לוֹ עֲנוּיִים גְּדוּלִים שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּפִיָּהֶם שֶׁל כָּל בְּנֵי אָדָם וְכוּ', כָּלֵם לוֹעֲסִים אוֹתוֹ וְכוּ',

כי נעשה מכלו וממנו דבור שנעשה שיחה בפי הבריות, והכל דוברים ממנו, והוא הולך נע ונד ומתפזר בפי כלם, ואצל כל אחד ואחד שבא לשם יש לו ענויים וצרות משנות וכו', כלם מדברים עליו וכו', עם כל זאת רואים את גדלת הצדיק הזה שלא מתפעל מאף אחד, אלא בורח אל הקדוש ברוך הוא, שזה השלמות הכי גדול, אשרי עין ראתה זאת.

ולכן לקראת השנה החדשה תקבלי על עצמך קבלה חזקה לדבר ולדבר ולפטפט ולפטפט וכו' וכו', אבל אף פעם לא להזכיר שמות של אשה פלונית או אשה אלמונית וכו', ואם תוכלי להראות את זה, תראי איזה ברכה זה יביא לך בחייה הפרטית, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט) שכל הלחץ במח של אדם וכו', וכל הנפילות של אדם בגשמיות וברוחניות, זה בא רק מחמת שמפקירים את הדבור לדבר כל העולה על רוחו, ולכן אשרי האשה שיכולה להגיע למדרגה זו לא לדבר מהזולת, ולא להזכיר שמות, ועל ידי זה נצולים מהעוון החמור של לשון הרע ורכילות וכו' וכו'.

רק חזקי ואמצי מאד מאד במדת הסבלנות, כי זה המדה הכי יפה שאדם צריך להגיע לזה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך מרב הטרדות וכו', הלחץ והדחק וכו', שאת עוברת וכו', עם כל זאת זה גדלת אשה שמחזיקה מעמד.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שיהיה לך שנה טובה ומתוקה, שנה מברכת בשפע והצלחה ונחת ושלום אמתי שישרה בביתכם, שנה של רגע וסבלנות. המאחל לך כתיבה וחימה טובה

גתתקפה.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר נצבים כ"ד אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

היום הוא יום ההלולא של החפץ חיים זי"ע, והוא פרש את מאמרם ז"ל (יומא פג): חמשה דברים נאמרו בכלב שוטה, פיו פתוח, ורירו נוטף, ואזניו סרוחות, וזנבו מנח על ירכותיו, ומהלך בצדי דרכים, ויש אומרים אף נובח ואין קולו נשמע; אם רואים אדם שתמיד פיו פתוח, והוא מדבר לשון הרע על הזולת, זה כלב שוטה, אם רואים אחד שכוּעס ומדבר בכעס עד שרירו נוטף מפיו, זה כלב שוטה, אם רואים שאדם מאד סקרן ורק רוצה לשמע מה שמדברים וכו', ואולי מדברים עליו וכו', זה כלב שוטה, ולכן לדעתי במאמר חז"ל הזה כבר מפרש הכל, ולא צריכים להגיב, כי כשכלב נובח, נותנים לו לנבח, מה אכפת לך שהוא נובח? הרב הקדוש רבי חיים מוואלוז'ין זי"ע אמר כשאדם זורק אבן מחוץ החלון שלו, ורוצה לראות אם האבן קלע למטרה, אזי אם הוא שומע כלב נובח, יהיה בטוח שהאבן קלע למטרה, ולכן מאחר שזה שמצער ורודף אותנו שנים על גבי שנים וכו' וכו', העצה רק לדם ולשתק, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ר') עקר התשובה ישמע בזיונו ידם וישתק, ולכן אני מאד מבקש אותך שלא תגיב ולא תענה ולא לעשות שום דבר, רק לשתק, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תפלה סימן ע"ז) כשתשמע חרפתך ותשתק תזכה שיענה הקדוש ברוך הוא בקשתך; ואמר (שם אות מריבה סימן פ"ו) מי ששומע חרפתו ושותק, על ידי זה נתבטל ממנו רבות רעות שהיה ראויין לבוא עליו; ואמר (שם סימן כ"ט) מי ששומע חרפתו ושותק נקרא חסיד, והקדוש ברוך הוא שומר את נפשו; ואמר (שם אות המתקת דין סימן פ"ד) על ידי שתיקה נמתק הדין. ואמר (שם אות אמונה סימן ט"ז) כשמחרפין אותך ואתה שותק תזכה להבין תרוץ על קשיותיה, ותזכה לרוח בינה.

ולכן עצתי מה צריכים בכלל להתייחס אליו? אתה לא מבין שאדם מקנא שהנה עבר עשרים וחמש שנה, ודיקא בישוב שהעבירו על הדת שתי העדות, עדת התוניסאים ועדת התימנים, שמה התחיל להתנוצץ יהדות בצורה בלתי רגילה, באפן כזה שאין בשום מקום אחרת בארץ ישראל, כי מי שמע אי פעם מיבנאל? ומי ידע בכלל שיבנאל נמצא על המפה? והיום תהלה לאל בנינו ביבנאל קהלה קדושה, שהיא חממה של אמונה, מקור של חסד, ממש לתפארת לעם ישראל, הרי יבנאל עד עכשו היה שם מדבר

שָׁמַם מֵהִיָּדוּת, וּמֵאֵז שֶׁיִּסְדּוּ אֶת יִבְנָאֵל בְּשָׁנַת תרס"א עַד שֶׁבָּאנוּ לְשָׁם, לֹא הָיָה זִכָּר שֶׁל יְהוּדוּת וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל הַיּוֹם הַמְּקוֹם פּוֹרֵחַ בְּרוּחַ נְיוֹת, מִי שֶׁרַק נִכְנָס שָׁמָּה לֹא יָכוֹל לְהֶאֱמִין מֵה שֶׁרוֹאֶה לְפָנָיו מְרָאָה עֵינָיו, חוֹשֵׁב שֶׁהוּא נִמְצָא בִּירוּשָׁלַיִם, אוֹ בְּבִנְיָ בְּרַק, אוֹ בְּבִרוּקְלִין, בְּלִי שׁוֹם הַגְּזֻמָּה, קָדָם יֵשׁ מְנִינִים מְוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שֶׁחֲרִית מִנְחָה עֲרֹבִית מְנִין אַחַר מְנִין, שֶׁדָּבָר כֵּזֶה אֵין רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת, אָבֵל לֹא בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת שְׁלֹא יָדְעוּ אֵי פַעַם אֵיפֹה זֶה עַל הַמַּפָּה וְכוּ', אַחַר כֵּךְ יֵשׁ לָנוּ מְקוֹה מְפֹאֶרֶת עֲנֻקֵי לְגִבְרִים עִם שְׁלוֹשׁ בּוֹרוֹת לְטְבִילָה, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מְקוֹה טְהוֹרָה מְפֹאֶרֶת לְנִשְׁיָם (אֲנִי שֶׁמְסַגֵּלֵת מֵאֵד לְפִקִּידַת עֲקֻרוֹת, כִּי נִבְנְהָ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה בְּמַחְתֶּרֶת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנָיו שְׁבָעִים שָׁנָה), וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרָהֶם שֶׁמְחַלֶּקֶת אֲכָל בְּחֻנָּם לְכָל מִי שֶׁרַק רָעַב, וּבְכָל יוֹם מִתְפַּלֵּת וְתִיקִין עַד עֶשֶׂר בְּעָרֵב זֶה פְּתוּחַ לְכָלֵם, גְּבָרִים וְנָשִׁים וְיִלְדִים, וּבְכָל יוֹם מְחַלֶּקִים לְמַעֲלָה מְאֹלָף מְנוֹת אֲכָל טָרִי וְטָעִים, מְלַבֵּד זֹאת יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל לְבַעֲלֵי בְּתִים "אוֹר הַמְּאִיר", שְׁלוֹמְדִים שָׁמָּה קְרוֹב לְמֵאָה אֲבָרְכִים, וְכֵן כּוֹלָל לְהוֹרָאָה "תְּפֹאֶרֶת בְּנֵימִין", שְׁלוֹמְדִים שָׁמָּה חֲמִשִּׁים אֲבָרְכִים אֶת הַהוֹרָאָה, וְיֵשׁ לָנוּ פְּעוּטוֹנִים, גְּנִים לְבָנִים וּלְבָנוֹת, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְסִמְיָנָר לְבָנוֹת, תְּלִמּוֹד תּוֹרָה לְבָנִים, וְיִשִּׁיבָה קֹטְנָה וְיִשִּׁיבָה גְדוּלָה לְבַחוּרִים מְצִינִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יִשִּׁיבָה שֶׁל בַּעֲלֵי תְּשׁוּבָה, וּמְדַרְשֵׁיהָ לְבַעֲלוֹת תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת בְּמוֹ עֵינָיו, וְהַמְּקוֹם שׁוֹקֵק בְּיַהֲדוּת, יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שֶׁשׁ שְׁעוּרִים נִפְרָדִים בְּדָף הַיּוֹמִי, וְפֹה מְדַבְּרִים מְאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת שְׂאֵף אֶחָד לֹא יָדַע אֵי פַעַם אֵיפֹה שָׁזָה נִמְצָאת וְכוּ', וְעַכְשָׁו תִּהְיֶה לְאֵל יֵשׁ כְּבֹר לְמַעֲלָה מְאֹרְבַע מְאֹת מְשִׁפְחוֹת חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, וְיִכּוּלִים לְבוֹא וּלְבַדֵּק אֶת זֶה וְכוּ', וְעַכְשָׁו בּוֹנִים אֶלֶף דִּירוֹת חֲדָשׁוֹת בְּשִׁבִיל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמוֹנוּ, וְלִכְּן לְדַעֲתֵי אֵין עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לְקִים מֵה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת ל"ב.) שְׁבָקִיָה לְרוּיָא דְּמִנְפְּשִׁיָה נְפִיל; וּפְרַשׁ רַש"י שְׁבָקִיָה לְרוּיָא, הַנּוּחַ לְשִׁכּוֹר, אֵינְךָ צָרִיךְ לְהַפִּילוֹ שֶׁהוּא יִפֵּל מֵאֲלִיו; וְלִכְּן עֲצָתִי לֹא לְעֲנוֹת וְלֹא לְהִכְנֵס בּוֹפּוּחִים וְכוּ' וְכוּ', רַק לְהַגְדִּיל אֶת כַּח הַקְּדוּשָׁה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵז מְמִילָא הַטְּמֵאָה תִּתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וְכֵן מַעַט מִן הָאוֹר דּוֹחָה הַרְבֵּה מִן הַחֹשֶׁךְ, וּמְכַל שְׁכָן שְׁמִגְבִּירִים הַרְבֵּה אוֹר, אֵז בּוֹדָאֵי יִתְבַּטֵּל הַחֹשֶׁךְ הַגְּדוֹל וְכוּ'.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה לקבל את פני משיח צדקנו, ונזכה לשנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

תתקפו.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר נצבים כ"ד אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה מאד על התפלות ועל האחולים לבריאות, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

אתה צריך לדעת שחכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק ו') ואל תתאנה לשלחנם של שרים, ששלחנה גדול משלחנם וכתרף גדול מכתרם; אדם תמיד מתאנה לדברים שחושב שלאחרים יש יותר ממנו וכו', על זה מזהירנו התנא הקדוש ואל תתאנה לשלחנם של שרים, כי מה יש לך עם אחרים? ואף שנדמה לך שלהם יש יותר ממך, אני מכרח להגיד לך שתזכר 'ששלחנה גדול משלחנם שתמיד תזכר שהשלחן שלך הרבה יותר גדול משלחנם של אחרים, ועם כל זאת שאתה רואה שאחרים יש להם הרבה יותר ממך, על זה תדע לך כי 'וכתרף גדול מכתרם', וזה הלמוד העמק שגלה לנו רבנו ז"ל על הפסוק (יחזקאל ל"ג) "אחד היה אברהם" שאברהם עבד השם רק על ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתכל כלל על בני העולם, שסרים מאחרי השם ומונעים אותו, רק כאלו הוא אחד בעולם; ופרש מזה רנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות פסח הלכה ט') שכל הירידות והנפילות שיש לאדם הוא רק מחמת שמסתכל על הזולת וחושב שלהזולת הולך יותר טוב ממנו, ולכן הוא מקנא את השני וכו', ובאמת רבנו ז"ל גלה לנו (ספורי מעשיות מעשה ט') מהחכם והתם, שהחכם הלך עם חכמות ותמיד הסתכל על אחרים, אז לבסוף עבר את החיים שלו חיים ממרמרים מלא עצבות ודכאונות וכו'.

וכו', עד שנפול בבצעה גדולה ולא יכל לצאת מזה, מה שאין כן התם הנה תמיד שמח, ואף פעם לא הסתכל על אחרים, ואפלו בשעה שאשתו שאלה אותו למה זה מרויח כך וכו', וזה מרויח כך וכו', וכלם מרויחים יותר ממך וכו', ענה ואמר לה מה יש לי עם אחרים? זה מעשה שלו וזה מעשה שלי, מה צריכים להסתכל על הזולת? ובפרט כשנעשה חשבון אני מרויח מיד ליד כך וכך, מה אני צריך להיות בעצבות, והיה רק בשמחה, והאריך מוהרנ"ת ז"ל בדבורים נפלאים שזה כל הענין של ספירת העמר, שנאמר בה (ויקרא כ"ג ט"ו) "וספרתם לכם", לכם דיקא, הינו שכל אחד צריך לספר את הימים לעצמו, לא צריכים להתבלבל מאחרים כלל.

ולכן אני מאד מבקש אותך תרגיל את עצמך להסתכל על החסדים והרחמים גמורים שעשה אתך הקדוש ברוך הוא, ואז תראה איזה אבא יקר יש לך בשמים, שהוא דואג לך ועוזר לך, ואתה בריא, ואשתך בריאה, והילדים בריאים וכו' וכו', ובתקף הצרות והיסורים שלך הוא זן ומפרנס אותך וכו' וכו', ותמיד תחפש אחר ההרחבות שתמצא בתוך הצרות שלך, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ה) על הפסוק (תהלים ד') "בצר הרחבת לי" הינו שגם אפלו בהצרה בעצמה, השם יתברך מרחיב לנו, כי אם יסתכל האדם על חסדי השם יתברך, יראה שאפלו בעת שהשם יתברך מיצר לו, גם בהצרה בעצמה, השם יתברך מרחיב לו, ומגדיל חסדו עמו, וזה "בצר הרחבת לי", הינו אפלו בתוך הצרה בעצמה, נתת לי הרחבה בתוכה, מלבד מה שאנו מצפים שהשם יתברך יושיענו בקרוב מכל הצרות, ויטיב עצמו מאד, אך אפלו גם בהצרה בעצמה מרחיב לנו, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי תענית פרק א' הלכה ט') "בצר הרחבת לי" כך אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבון העולמים כל צרה שהייתי נכנס לה אתה היית מרחיבה לי, נכנסתי לצרתה של בת שבע ונתת לי את שלמה נכנסתי לצרתן של ישראל ונתת לי את בית המקדש; הינו שבתקף הצרות והמטרות והבזיונות שעבר עליו וכו', מצא הרחבות בתוך היסורים שלו, וזה דרך והנהגה טובה שאדם צריך תמיד לחפש אחר החסדים והרחמים גמורים שעשה אתו הקדוש ברוך הוא, ולתת תודה והודאה על העבר, וממילא יוכל לבקש על להבא.

ועל כן אני מאד מאד מבקש אותך, תצא מכל הדמיונות שלך, ואף שמר לך החיים מאד מאד (לפי דעתך), זה רק מחמת קטנות מחך ודעתך שגדמה לך כאלו כל העולם נפל עליך וכו', תתחיל להרגיל את עצמך לתת תודה להקדוש ברוך הוא, וכך התפללות והבקשות שלך יתחילו עם תודה על העבר, ואז דיקא תראה איזה חסדים הקדוש ברוך הוא עשה עמך, ואז כבר תוכל להתפלל ולבקש על להבא, יעזור הקדוש ברוך הוא שתמיד תהיה בשמחה, שאין עוד דבר יותר חשוב מזה, שזה משפיע על האדם בני חיי מזונא רויחא. המאחל לך פתיכה וחתימה טובה

גתתקפז.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר נצבים כ"ד אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

שער ג' זה כפירות ואפיקורסות, וכל מי שנכנס שמה כבר קשה לו לצאת מזה, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רע"ד) דע שיש רשעים שעובדים ויגעים כל ימיהם כדי לעקר עצמן מהשם יתברך ומתורתו לגמרי, כי הנקדה הקדושה של קדשת ישראל שיש עדין בתוכם, אף על פי שהם רשעים גמורים, היא מבבללת אותם, ומביאה בהם הרהורי תשובה ויראה מאימת הדין הגדול, ומחמת זה אין להם תענוג מהעברות והתאוות שלהם, על כן הם מתאווים ויגעים כדי שיגיעו לכפירה גמורה בדעתם, חס ושלום, באפן שלא יהיה להם עוד צד ספק לנטות אל האמת, אבל צריכים לזה יגיעה גדולה מאד מאד כמה וכמה שנים רחמנא ליצלן, רחמנא לישזבן, כי היהדות שבהם אינה מנחת אותם ומבלבלת אותם תמיד.

ודע שיש מהם כשמגיעין ובאין למה שהתאוו דהינו לכפירה גמורה, חס ושלום, בלי שום ספק אל האמת, אזי תכף ומיד מתים מן העולם, ואז רואין האמת; [ולפי זה רואים בחוש שיש לכל בר ישראל נקדת האמונה, ולא

הַגִּיעַ לְכַפִּירָה גָּמוּר שֶׁל נ' שְׁעָרֵי טְמֵאָה, כִּי אִם הָיָה מְגִיעַ לָזֶה, הָיָה כְּכֹר מֵת וְכוּ', וְכִיּוֹן שְׁחֵי סִימָן שֶׁנִּשְׁאַר אַצְלוֹ נִקְדַּת הָאֱמוּנָה, שְׁזָה נִשְׁמָתוֹ].

וְהִנֵּה פָּגַם הַבְּרִית שְׁאָדָם פּוֹגֵם בַּבְּרִית רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, זֶה מֵבִיא אוֹתוֹ לְכַפִּירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, כִּי כֹךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"א) שְׁבָרִית וְאֱמוּנָה תְלוּיִים זֶה בְּזֶה, כִּי אֵינן קִיּוּם אֱמוּנָה אֲלֵא עַל יְדֵי קִדְשֵׁת הַבְּרִית, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים פ"ט) "וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לוֹ", וְלִכֵּן כְּשֶׁהָעוֹלָם נִתְרַבָּה רַחֲמָנָא לִיצְלָן עִם שְׁקוּץ תַּעֲוֹב זֶהוּם וְנֶאֱוָף וְכוּ', וְנִפְגָּמִים בַּבְּרִית וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה מִתְגַּבְּרֵת הַכַּפִּירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת בְּעוֹלָם וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָמַל עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְשָׁלַח אֶת רַבֵּנוּ ז"ל בְּדוֹרוֹת הָאֵלוֹ דִּיקָא, וְהוּא נִכְנַס בְּתוֹךְ הַבְּלִיעָה שֶׁל הַסְּמ"ךְ מ"ם שֶׁהֶחְרַח לוֹ לְהַקִּיא אֶת הַנְּשָׁמוֹת שֶׁבָּלַע כְּכֹר (עֵינן לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח'), וְכֵן הוּא נִכְנַס בְּתוֹךְ הַחֶלֶל הַפְּנוּי וּמוֹצִיא דִּיקָא מִשָּׁם אֵלּוֹ שֶׁנִּפְּלוּ אֶל כַּפִּירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת (עֵינן לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ד), וְלִכֵּן לֹא בַּחֲנָם שֶׁהַסְּמ"ךְ מ"ם מִשְׁתַּגַּע כְּשֶׁמִּתְפָּרֵס אֹר רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְכָל מִי שָׁרַק עוֹסֵק לְגִלוֹת וּלְפָרֵס אֶת דַּעְתּוֹ בְּעוֹלָם, עָלָיו מִתְפַּשֵּׁט הַסְּמ"ךְ מ"ם עִם כָּל הַפְּחוֹת וְכוּ', וּמִתְלַבֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ עִם מִי שָׁרַק מִתְלַבֵּשׁ וְכוּ', אֲבָל כְּכֹר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל "נִצְחָתִי וְאֲנִצַּח", שְׁמַדְתּוֹ נִצַּח.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

גַּתְתַּקְפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים כ"ד אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מִיֵּלָא לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינָךְ לְבֵין בְּעֵלְךָ אֲנִי רוֹאֶה שְׁזָה כְּכֹר אָבוּד וְכוּ',

כמה שנסיתי וכו', כמה עשיריות מכתבים כתבתי לכם וכו', וזה לא הועיל כלום, ולכן תעשו מה שטוב בעיניכם.

אבל יש לי תלונה מאד גדולה עליך, הבן שלך ... נרו יאיר הוא מתעסק עם דברי נבלה, מוכר לבחורים כל מיני מכשירי אלקטרוניקה שמחברים על אינטרנט, הוא מלמד את הבחורים איך להשתמש בזה, ואיך להסתכל ולצפות על פונוגרפיה, ולכן אני מאד מבקש אותך אם לא תקחי בידיים את הבן שלך ... נרו יאיר, אזי אני יפרסם אותו בכל הקהלה לשמצה, אני לא יתן שילך בגיל ארבע עשרה יקלקל לי ילדים אחרים, וזה אצלי מאד מאד חמור יותר מהכל, ודעי לך שהצפיה בפונוגרפיה מביא אחר כך לסמים רחמנא ליצלן, ולכן זה כבר לא ריב בין בעל לאשה, ואין לזרק את האשמה על הבעל וכו', אלא את חייבת, אם לא תקחי את הענינים בידיך, דעי לך שאני יצטרך לפרסם את זה בין כלל אנשי שלומנו, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתקחי את זה במלא הרצינות.

המאחל לך תשובה שלמה

גתתקפט.

בעזרת השם תברך יום שלישי לסדר נצבים כ"ד אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה בא כשהאשה קלת דעת, וכך אמרו חכמינו הקדושים (קדושין פ:)
ונשים דעתן קלות עליהן; אני ידעתי שזה יהיה הסוף שיתפוצץ אצלכם השלום בית, כמה בקשתי והתחננתי אליכם שבצלך ילך להתפלל בשבת בבית הכנסת, שמו שמים יהודי צריך לכל הפחות ללכת בשבת לבית הכנסת, וגם את זה הוא לא עשה, ואני כבר לא מדבר קלות דעת שהיה בביתכם, ולכן אם לא תחזרו שניכם בתשובה, לבסוף יהיה פצוץ אצלכם וכו' וכו', ותמצאו את עצמכם בחוץ וכו' וכו', וכל כך חבל כמה שאני לא מעורר ומחזק את כל

אָחַד וְאַחַת וְכוּ' וְכוּ', וּמִי שֶׁמְצִיט אֹתִי מְצַלִּיחַ, וּמִי שֶׁלֹּא לְבִסּוֹף מֵתְגַרְשִׁים וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר מִלְבָּקֵשׁ וּלְהִתְחַנֵּן וּלְהִסְבִּיר, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַמְּלִים הָאֵלוּ שֶׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדַם לְבָבִי, לֹא עִם דִּיּוֹ, שִׁיכְנִס אֶצְלָכֶם. הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גַּתְתִּקְצַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר נְצִבִים כ"ה אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה אֲנִיחֵנוּ נוֹסְעִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, זֶה הַיּוֹם עָשָׂה הַשֵּׁם נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ, כִּי אֵין עוֹד שְׁמַחָה כְּשִׁמְחָה זוֹ שְׁנוֹסְעִים אֶל הַצְּדִיק בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן צ"ז) שֶׁאֲזוּ נִתְחַבְּרִים שְׁלוֹשׁ רָאשִׁים, הַצְּדִיק הוּא "רֹאשׁ" כִּי הוּא רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, רֹאשׁ הַשָּׁנָה זֶה גַם כֵּן "רֹאשׁ", כִּי הוּא רֹאשׁ שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, שֶׁאֲזוּ דְּנִים אֶת הָאָדָם מֵהַ יְקָרָה אֹתוֹ כָּל הַשָּׁנָה, וְכָל אָחַד בָּא עִם הַ"רֹאשׁ" שֶׁלוֹ אֶל הַצְּדִיק, וְאֲזוּ מִתְחַבְּרִים שְׁלוֹשׁ רָאשִׁים, וְזוֹכִים לְהַעֲשׂוֹת כְּלִי לְמִשְׁכַּן עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְנַקוֹת אֶת הָרֹאשׁ שֶׁלוֹ מִכָּל מִינֵי זָבָל וְלְכַלּוֹף שְׁנֹדֵבֵק בּוֹ כָּל הַשָּׁנָה וְכוּ', זֶה בְּתַאֲרוֹת מְמוֹן וְכוּ', וְזֶה בְּתַאֲרוֹת נְאוּף וְכוּ', וְזֶה בְּשִׁעָר מִינֵי תַאֲרוֹת יְשׁוּת וְכַבּוּד וְכוּ', וְכִשְׁבָּא אֶל הַצְּדִיק עַל יְדֵי זֶה הוּא מְנַקֵּה אֶת הָרֹאשׁ שֶׁלוֹ, וּבִפְרָט כְּשִׁבְאִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל הַצְּדִיק, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רי"א) אֲזוֹ זוֹכִים לְהִמְתַּקֵּת הַדִּינִים, וְזוֹכִים לְנַקוֹת אֶת הַמִּחַ מִחֻשְׁבָּה שֶׁלוֹ, וּלְהִתְחַיֵּל לְחֻשָּׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן זֶה הַשְׁמַחָה הַכִּי גְדוּלָה כְּשֶׁאָדָם נַעֲשֶׂה בֵּן חוֹרֵין וְרַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּכַנִּיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבִמְחֻשְׁבָּה זוֹ תְּמִיד תִּלְוֶה, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבַר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נְדָבֵק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצַּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזְכָה לְהַכְנִיס בְּמִחַ מִחֻשְׁבָּתוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,

ומציר לפְּנֵינוּ אִיךָ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹרֵךְ הָאֵינן סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

הַיּוֹת שְׁאֵנִי נוֹסֵעַ הַיּוֹם, אֲזִי לֹא לְשִׁלַּח לִי יוֹתֵר מִכְּתָבִים עַד אַחַר רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גַּתְתַּקְצָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר נִצְבִים כ"ה אֶלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאֵנִי נוֹסֵעַ הַיּוֹם אֵל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי אֲזַכִּיר אוֹתָךְ לְטוֹבָה, וַיֵּשׁ לִי אֵת הַרְשִׁימָה שֶׁל כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל כָּל הַמְשַׁפְּחוֹת וְיִלְדֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ', הַקְּשׁוּרִים אֵלַי, וּבּוֹדָאֵי אֶעֱשֶׂה אֵת שְׁלִי לְהַיּוֹת שְׁלִיחַ טוֹב, אֲבָל אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵת תַּתְּפַלְלִי גַם עֲבוּרֵי, וְכֵל הַמְּבָרַךְ יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

נָא וְנָא תִרְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת בְּיִתֵּר עַז, כִּי הִנֵּה נִכְנָס שָׁנָה חֲדָשָׁה, וְלִכֵּן תִּבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּמִשְׁךְ רֹאשׁ הַשָּׁנָה כֵּל מַה שְׂאֵת צְרִיכָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַתְּפִלוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִתְקַבְּלוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה נ"ו סִימָן י"ג) כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה יִשְׂרָאֵל נֶאֱחָזֵין בְּעִבְרוֹת, וּמִסְתַּבְּכִין בְּצָרוֹת, וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הֵן נוֹטְלִין שׁוֹפָר וְתוֹקְעִין בּוֹ, וְנִזְכָּרִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא מוֹחֵל לָהֶם; וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי הָאִשָּׁה שְׂמַנְצֶלֶת אֵת יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּתַפְלוֹת לְבִקָּשׁ אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כַּעֲלָה וְעַל עֲצֻמָּה וְעַל הַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֲזִי הַתְּפִלוֹת מְאֹד מְאֹד מְקַבְּלוֹת בְּשָׂמִים כִּי זֶה יוֹם הַדִּין, וּבְדַרְךְ כָּלֵל כְּשִׁשׁוּפֵט שׁוֹפֵט וְכוּ', אֲזִי יֵשׁ גַּם צוֹ הַגְּנָה שֶׁהַנְּשֻׁפֵט נוֹתֵנִים לוֹ רְשׁוֹת גַּם כֵּן לְדַבֵּר וּלְהַתְּוַכַּח וְכוּ' וְכוּ', מַה מְגִיעַ לִי עֲנֵשׁ כְּזֶה? וְטוֹעֵן אֵת כָּל הַטְּעָנוֹת שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תְּהִי חֲכָמָה וְתִנְצֵלִי אֵת שְׁתֵּי הַיָּמִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לְבִקָּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מַה שְׂאֵת צְרִיכָה, וְאִם יֵשׁ לָךְ טְעָנוֹת תִּשְׁפָּכֵי אֵת נַפְשְׁךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא אָב הַרְחֻמָּן, וּבּוֹדָאֵי הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

וְעוֹד פַּעַם אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְפַּלְלֵי עָלַי וְתַעֲזָרֵי רַחֲמֵי שָׁמַיִם עַל
עַצְמִי, וְאֲנִי יִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתִּי לָךְ.
הֵיּוֹת שְׂאֲנִי נוֹסֵעַ הַיּוֹם, אֲזַל לֹא לְשִׁלַּח לִי יוֹתֵר מִכְּתוּבִים עַד אַחַר רֹאשׁ
הַשָּׁנָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

שַׁנַּת תּשׁע"ג

א.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּלָּךְ ג' תּשׁרִי ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יָאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂזוּכְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִכְיוֹת חֲנֻם לְהִיּוֹת
בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל נֶס בְּתוֹךְ נֶס שְׁעָשָׂה עִמִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שֶׁהַחֲזִירְנִי לַחַיִּים רַק בְּזִכּוֹת תְּפִלוֹת רַבִּים שֶׁהִתְפַּלְלֵנוּ עִבּוּר בְּרִיאֹתֵי, מֵאֲז
שֶׁשָּׁכַבְתִּי בְּבֵית חוֹלִים אַחַר שְׁעִבְרַתִּי נְתוּחַ לֵב פְּתוּחַ, לֹא הִפְסַקְתִּי יוֹם
יוֹם שְׁעָה שְׁעָה וְכוּ', לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲנִי חוֹס וְרוֹחַם עָלַי שְׂאֲזוּכָה
לְהִיּוֹת עוֹד בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה תּשׁע"ג (תִּיְהִי שַׁנַּת גִּ'אֵלֶת עוֹלָם) אֶצֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל,
וְלֹא הִפְסַקְתִּי מִלְּצַפּוֹת וּמִלְּקוּוֹת שְׂאֲזוּכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, וְתִהְיֶה לְאֵל זְכִיתִי לְהִיּוֹת שָׁם, וְהַיּוֹם חֲזַרְתִּי לְבֵיתִי, מֵהָ אִמֵּר וּמָה
אֲדַבֵּר וְכוּ', אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסֵד הַנִּפְלָא הַזֶּה
שְׁעָשָׂה עִמִּי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהַשָּׁנָה הַזֹּאת נִזְכָּה לְהִרְחִיב אֶת
קַהְלָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה בִּיבְנֵי אֶל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, הַמוֹנֶה כָּבֵד לְמַעַלָּה
מֵאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וּלְמַעַלָּה מֵאֶלֶף יְלָדִים בְּהַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי
רוֹצֶה שֶׁהַשָּׁנָה הַזֹּאת הִבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, תְּגַדֵּל הַחֲסֵד וְהַצְּדָקָה בֵּין אֲנִישֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כִּף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יִלְקוּט תְּהִלִּים רַמֵּז תתל"ד) אָמַר
רַבִּי סִימוֹן בְּשָׁעָה שְׁבָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אָדָם הָרֹאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ
הַמְּלָאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יְבְרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל יְבְרָא,
חֲסֵד אוֹמֵר יְבְרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֲסֵדִים; תְּהִלָּה לְאֵל זֶה נִתְקִים בְּקַהְלָתָנוּ
הַקְּדוֹשָׁה בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמְּלָה, אֶת הַחֲסֵד וְהַצְּדָקָה שֶׁהַכְּנִסְתִּי בֵּין אֲנִישֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים אֵין בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ דְּבָר כְּזֶה, וְתִהְיֶה לְאֵל בְּקַהְלָתָנוּ
הַקְּדוֹשָׁה נִתְקִים דְּבוּר שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל שְׂאָמַר (חַיִּי מוה"ר"ן סִימֵן רצ"ב) הָעוֹלָם
רְאוּי שְׂיִתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֵהָבָה שְׁבִינֵינוּ; וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ
שֶׁתְּתַחֵל אֶת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה עִם יְסוֹד הַיְּסוּדוֹת הָאֵלוּ, "חֲסֵד" לַעֲשׂוֹת

עם השני שְׁדָבֵר זֶה מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכַמְּאֲמָרם ז"ל (וּלְקוּט הוֹשַׁע רְמוֹתֵי תַק"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזֹּבַח שְׂזֹבַח שְׁלֵמָה לִפְנֵי אֱלֹהִים עוֹלוֹת. "צְדָקָה" לְהַקְפִּיד מֵאֵד לְתֵת לִפְנֵי כָל תַּפְלָה שְׁחָרִית מִנְחָה עֲרִבִית, כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי כֹף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּבֵא בְּתָרָא דָף י'): רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מְצַלִּי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחִזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קֹדֶם כֹּל תַּפְלָה וְאַחַר כֹּף מִתְּפַלְלִין שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחִזָּה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשַׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְחַ חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לְתֵן צְדָקָה קֹדֶם תַּפְלָה: וְלִכֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׁנֹזֵהר לִפְנֵי כָל תַּפְלָה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחֲזֹר תַּפְלָתוֹ רִיקָם, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה, כִּי מְצוֹת צְדָקָה חָיִב כָּל יְהוּדִי לְתֵת אֶפְלוֹ כְּשֶׁהוּא עֵנִי גְדוֹל מֵאֵד, וְכַמוֹ שְׁצָרִיכִים לְשַׁמֵּר שֶׁבֶת וּלְהַנִּיחַ תַּפְלִין בְּכָל יוֹם, וְלֹאֲכַל כֶּשֶׁר, כֹּף אֲדָם חָיִב לְתֵת צְדָקָה, אֲבָל כְּשֶׁאֵין לוֹ, הוּא לֹא פְטוֹר מִלְּתֵת כְּמָה פְּרוּטוֹת וְכוּ', וְרַב בְּנֵי אֲדָם מְזוֹלְזָלִים בְּמְצוֹת צְדָקָה שְׂזֵה הַמְצוּהָ הִכִּי גְדוּלָה, מִפְּנֵי שְׁחוֹשְׁבִים שְׁצָרִיכִים לְתֵת אֵיזָה נְתִינָה גְדוּלָה, אֲבָל שׁוֹכְחִים שְׁבָאֵלוּ הַפְּרוּטוֹת קְטָנוֹת שְׁנוֹתָן כָּל יוֹם, בְּזֵה הוּא קִיָּם מְצוֹת צְדָקָה, וְרַק זֶה מָה שִׁילְוָה אוֹתוֹ אַחַר מִיתָתוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שְׁעִיָה נ"ח) "וְהִלֵּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הַיְוָי"ה יֹאסְפֶךָ" וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ג'): כָּל הַעוֹשֶׂה מְצוּהָ אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לִפְנֵינוּ לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר "וְהִלֵּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה"; אֵיזָה נַחַת רוּחַ יִהְיֶה לְאָדָם כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוֹפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעְלָה, וְאֵלוּ הַפְּרוּטוֹת שְׁנֵתָן בְּכָל יוֹם יִלְכוּ לִפְנֵינוּ, וְעוֹד דָּרְשׁוּ עַל פְּסוּק זֶה (כְּבֵא בְּתָרָא יא.) אֲבוֹתַי גָּזְזוּ לְעוֹלָם הַזֶּה וְאֲנִי גָּנַזְתִּי לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר "וְהִלֵּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הַיְוָי"ה יֹאסְפֶךָ" אֵתָּה לֹא יִכּוֹל לְתָאֵר אֵיזָה שְׁמִחָה יִהְיֶה לָךְ שֶׁם בְּשָׂמִים עִם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוּ שְׁנֵתָתָּ כָּל יוֹם לְקַפֵּת הַצְּדָקָה, "מִנִּי" לְמַסֵּר אֵת נַפְשׁוֹ לְהַתְּפַלֵּל אֵת הַשְּׁלֵשׁ תַּפְלוֹת בְּמִנִּי דִּיקָא, כִּי כֹף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תַּפְלִתִּי לָךְ הַיְוָי"ה עַת רְצוֹן" אֵימָתִי עַת רְצוֹן בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוֹר מִתְּפַלְלִין; שְׂאֲמָרוּ

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִיל לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא כָּא יוֹם אֶחָד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לְבּוֹא לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא כָּא, כְּכֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא כָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הָרִי שְׁמִשְׁתֵּלִם לְהַתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה. "דָּף הַיּוֹמִי" מֶה טוֹב וּמָה נְעִים כְּאִם תִּהְיֶה חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, מְרַגֵּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, תִּרְאֶה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲפִלּוּ שְׂאִתָּה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֹּל, עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס דָּף גְּמָרָא בְּגֵרְסָא בְּעֵלְמָא, כְּמֵאֲמָרִם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קְאָמַר; הַלּוֹאִי שְׁתַּצִּיחַ אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזֶה יִשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וְכִלְלֵ זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ, כָּל זְמַן שְׂיִהוּדֵי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יִהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן וְרֹאֵה מָה לְפָנֶיךָ. "הַתְּבוּדוֹת" תִּשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפְרָטִי פְּרָטִיוֹת, שְׂאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלִחָה נְצַחִית, הַצְּלִחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲפִלּוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נִיגְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מְלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאֵין לָהֶם אֵלָא תְּפִלָּה זוּ בְּלִבְד אָמַר דּוֹר לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּכַזֵּב אֶת תְּפִלָּתָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׁבִימִים, "וְעַם נְבִרָא יִהְלֵל יְה" שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרָא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מָה שְׂאִתָּה צְרִיךְ, תִּבְקַשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּהִנְקֻדוֹת הָאֵלָה תִּהְיֶה חֲזָק כָּל הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה הַבָּאָה עָלֵינוּ לְטוֹב וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֻשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְאֻחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה

ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר וַיִּלֶּךְ ג' תּשׁרִי ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂזַכְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִכּוּיֹת חֲנֻם לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל נֶס בְּתוֹךְ נֶס שְׁעָשָׂה עִמִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהַחֲזִירְנִי
לְחַיִּים רַק בְּזִכּוּת תְּפִלוֹת רַבִּים שֶׁהִתְפַּלְלוּ עָבוּר בְּרִיאוֹתַי, וּבִפְרָטֵי פְרָטִיּוֹת
תְּפִלוֹת נְשׁוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכָל הַיְלָדִים שֶׁלֹּא הִפְסִיקוּ לְהִתְפַּלֵּל עָבוּר
בְּרִיאוֹתַי, וְרַק בְּזִכּוּת זֶה עָשָׂה עִמִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָסִים נִגְלִים לְמַעֲלָה
מִדְּרָךְ הַטֵּבַע מִמָּשׁ, כִּי רוֹפְאִים מְמַחִים אָמְרוּ לִי בְּפִרוּשׁ שְׁאֶחָד מִמִּילִיוֹן נִשְׁאָר
בְּחַיִּים אַחַר הַתְּקַפַּת לֵב כָּל כֶּךָ קָשָׁה וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אִמַּר לְךָ מֵאֵז שֶׁשִּׁכַּכְתִּי בְּבֵית חוֹלִים אַחַר שֶׁעֲבַרְתִּי נְתוּחַ לֵב פְּתוּחַ,
לֹא הִפְסַקְתִּי יוֹם יוֹם שְׁעָה שְׁעָה וְכוּ' מִמָּשׁ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲנָא חוּס
וְרַחֵם עָלַי שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת עוֹד בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה תּשׁע"ג (תִּיּוֹה שְׁנַת ג'אֵלַת ע'וֹלָם)
אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא הִפְסַקְתִּי מִלְּצַפּוֹת וּמִלְּקוּוֹת שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל
עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְתַהֲלֶה לְאֵל זְכִיתִי לְהִיּוֹת שָׁם, וְהַיּוֹם חֲזַרְתִּי לְבֵיתִי, מָה אִמַּר
וּמָה אֲדַבֵּר וְכוּ', אֵינִי מְלִים לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֶסֶד הַנִּפְלָא הַזֶּה
שְׁעָשָׂה עִמִּי.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֻשׁ אוֹתָךְ שֶׁהַשָּׁנָה אֲנִי רוֹצֵה לְהַכְנִיס יוֹתֵר וְיוֹתֵר
בְּקַהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה וּבִפְרָט בֵּין נְשׁוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֵת מִדַּת הַחֶסֶד שֶׁרַק
בְּזִכּוּת זֶה הַעוֹלָם קָיָם כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְלֻקוּשׁ תְּהִלִּים רַמְזוֹ תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן
בְּשָׁעָה שְׁבָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נִעְשׂוּ הַמְּלֵאכִים כְּתוּת
כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יְבִרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל יְבִרָא, חֶסֶד אוֹמַר יְבִרָא שְׁהוּא

גוּמֵל חֲסָדִים; וְאָמְרוּ (יִלְקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוּמֵלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזְּבַח שְׂזֹבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֲלֶף עוֹלוֹת. וְתֵאמְרֵי לִי שְׂאֵת הַחֶסֶד שֶׁנִּמְצָא בַקְהֵלְתֵנוּ לֹא נִמְצָא בְּשׁוּם קְהֵלָה שֶׁבְּעוֹלָם בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל, וְלָכֵן הַשְּׁנָה אֲנִי רוֹצֵה לְהַגְבִּיר אֶת הַחֶסֶד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי רַק בְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה נִגָּאֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה א' כ"ד) "צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדֶּה וְשָׁבִיָּה בַצְּדָקָה", וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (מִדְרַשׁ זוֹטָא שִׁיר הַשִּׁירִים א') הַדּוֹרוֹן שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צְדָקָה, שֶׁכֵּן הוּא אוֹמֵר (מִשְׁלֵי כ"א ג') "צְדָקָה וּמִשְׁפָּט נִבְחָר לַהוֹי"ה מִזְּבַח", בֵּן הַנּוֹתֵן צְדָקָה אֶפְלוּ הֵיטֵה בְּיָדוֹ עֲבָרָה וְנִחַתֶּם דִּינוֹ לְאָבֵד וְנִתְּנָה רְשׁוּת לְמִלְאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל הַפְּרַעֲנוֹת לִילָךְ וַיִּפְרַע מִמֶּנּוּ אֵינוֹ יָכוֹל, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ (מִשְׁלֵי י' ב') "צְדָקָה תַצִּיל מִמּוֹת", וְיָכוֹל לְהֵיּוֹת מְקַבֵּל פָּנֵי שְׂכִינָה בְּכָל יוֹם שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים פ"ט ט"ו) "חֶסֶד וְאֱמֶת יִקְדָּמוּ פָּנֶיךָ" וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לְמִלְאָךְ שֶׁל פְּרַעֲנוֹת אֵל תִּגַּע בּוֹ מִצְּאֵתִי לוֹ זְכוֹת לְמַחֵל עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁהַשְּׁנָה תַעֲזִירֵי לִי מֵאֵד לַעֲשׂוֹת הַרְּבָה צְדָקָה וְחֶסֶד בֵּין מִשְׁפָּחוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְזִכּוֹת זֶה נִגָּאֵל גְּאֵלַת עוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה

ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּלָּךְ ג' תּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

דַּע לָךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן רס"א) כְּשֶׁנּוֹפֵל אָדָם מִמִּדְרַגְתּוֹ יַדַּע שֶׁמֶן הַשָּׁמַיִם הוּא. כִּי הַהִתְרַחֲקוּת הוּא תַכְלִית הַהִתְקַרְבוּת, הֵינּוּ כִּי תַעֲנוּג תְּמִידֵי אֵינוֹ תַעֲנוּג, וְלָכֵן מַחְשִׁיכִים לוֹ אֶת הָאוֹר וְהַתְּשׁוּקָה שֶׁהִיָּה לוֹ, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ לְנִפְיָלָה גְדוּלָה, וְנִחְלַשׁ דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי, וְחוֹשֵׁב שֶׁבּוֹדֵאֵי כָּבֵד אָבֵד תִּקְוָה וְתוֹחֵלֶת מִמֶּנּוּ, וּבִאֲמַת עֲצָתוֹ שִׁיעֲשֵׂה הַתְּחִלָּה תְּדַשָּׁה, כִּי כָּל עֵצָם הַחֲשֵׁף שֶׁנֶּחֱשַׁף מִמֶּנּוּ הָאוֹר הֵיטֵה שִׁיתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע שְׂאִין דְּבַר כְּזֶה חֲשֵׁף וְכוּ', אִין הַחֲשֵׁף רַק מִמֶּךָ, כְּמוֹ שֶׁגִּלְהַ רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קט"ו) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ') "וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרַחֵק וּמִשָּׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹקִים" הִינּוּ הָעָם שֶׁהֵם פְּשוּטֵי וְדַלֵּת הָעָם תִּכְף כְּשֶׁנִּחְבָּא מֵהֶם הָאוֹר, נִדְמָה לָהֶם שֶׁנִּפְלוּ וַיִּרְדּוּ וְנִתְרַחֲקוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אָבֵל וּמִשָּׁה שֶׁהוּא הַדַּעַת, אֵלוֹ אֲנָשֵׁי הַצּוּרָה בְּעֵלֵי מִדְרָגָה בְּעֵלֵי דַעַת הָאֲמִתִּיִּים יוֹדְעִים אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָעֶרְפֶּל וְהַחֲשֵׁף גַּם כֵּן נִמְצָא הָאֱלֹקִים, אֱלֹקֵי"ם דִּיקָא הִינּוּ בְּתִקְףָּהּ הַדִּינִים וְהַצְמִצּוּמִים וְהַחֲשִׁכוֹת יוֹדְעִים שְׁגָם שָׁם גָּנוּז אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, כִּי בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שָׁם אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם.

אָבֵל יְסוּד הַיְסוּדוֹת לְשִׁמְר מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּקְפִידוֹת, שְׂזָה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי וְכוּ', כִּי (מִסֵּלֵת יִשְׂרָאֵל י"א) כָּל הַכּוֹעֵס יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, כִּי כְּזֶה מְגִלָּה שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְכָל מָה שֶׁנֶּאֱרָע לוֹ זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שֶׁדְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְאִזּוֹ אוֹמֵר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) יִזְכֶּה לְמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, שֶׁהוּא אַרְיִכַת אַפִּים וַיַּעֲבֹר עַל הַכֹּל בְּשָׁלוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְדַבֵּק עֲצָמוֹ תְּמִיד בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוּקָה

ד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּלָּךְ ג' תַּשְׁרֵי ה'תַּשְׁעִ"ג

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אִתָּה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי הַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַת פְּרֻטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, דְּבַר גְּדוֹל אוֹ דְבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁאֲמַרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֻלִּין ז.) אִין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה, אָדָם קַבֵּל מִכָּה בְּאֲצַבְעֵי הַקְּטָנָה וְהוּא כָּל כֶּף בְּטוּחַ שְׂזָה מִפְּנֵי

שְׁלֵא נִזְהַר וְכוּ', צְרִיךְ שְׁתַּדַּע שְׂאִין דְּבַר כְּזֶה, אֲלֵא הַכֵּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ שֶׁהוּא יִקְבַּל עַכְשָׁו אֶת הַמְּכָה וְכוּ', וְדִיקָא בְּזִמְנֵי הַזֶּה וּבִמְקוֹם הַזֶּה וְכוּ', וְדָבַר זֶה קָשָׁה לְהַבִּין בְּשִׁכְלֵי אֲנוּשֵׁי, כִּי הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים אוֹ יֵשׁ לָךְ בְּחִירָה, אוֹ הַכֵּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָה.

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֵלֶק א' סִימָן כ"א) אֲשֶׁר בְּשִׁכְלֵי הָאֲנוּשֵׁי אֵי אֲפָשָׁר לְהַבִּין אֵיךְ הִהְשַׁגְּחָה הִיא מְלַבֶּשֶׁת בְּטַבֵּעַ, אִם לֹא שֶׁכָּבֵר יֵצֵא לְגַמְרֵי מִשִּׁכְלֵי הָאֲנוּשֵׁי, הֵינּוּ שֶׁהוּא בָּטֵל וּמִבְטָל לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּכְבֵּר אִינוּ רוֹאֵה מִשׁוּם דְּבַר רַק אֲלֵקוּתוֹ? יִתְבַּרֵךְ, וְאֵיךְ זוֹכִים לְהִגִּיעַ אֵל זֶה? רַק אִם הוּא מְקַדֵּשׁ אֶת הַשְּׂבָעָה גְרוּת שְׁלוֹ, הָאָדָם יֵשׁ לוֹ עַל פְּנֵיו וְעַל רֵאשׁוֹ מְנוּרָה שְׁלֵמָה עִם שְׂבָעָה גְרוּת, וְהֵם קְשׁוּרִים אֵל הַמַּחַ, הֵינּוּ שְׁתֵּי עֵינָיו, שְׁתֵּי אָזְנוֹ, שְׁתֵּי נֶקְבֵי חֲטָמוֹ, וּפִיו, הֵם הַשְּׂבָעָה גְרוּת שְׁלוֹ, וְהוּא צְרִיךְ לְנִקּוֹת אוֹתָם בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, עַד שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לוֹ מַחוּ בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה וּנְפִלְאָה מְאֹד, וַיִּזְכֶּה לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, "עֵינָיו" יִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְהִסְתַּפֵּל בְּמִקּוּמוֹת הַמְּטַנְפִים וְכוּ', שְׁעַל יְדֵי מִתְעַרְבֵב מַחוּ וְשִׁכְלוֹ וְדַעְתּוֹ לְגַמְרֵי, "אָזְנוֹ" יִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְהִשְׁמִיעַ לְאָזְנוֹ כֹּל הַחֲסֻרוֹנוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, שְׁעַל יְדֵי נִשְׁבֵּר רוּחוֹ לְגַמְרֵי וּנִשְׁבֵּר וְנִעְתַּק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, "חֲטָמוֹ" צְרִיךְ לְשְׁמַר מְאֹד מִכַּעַס שְׁעוֹקֵר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי מְשֻׁרְשׁוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְעַרְבֵב מַחוּ וְשִׁכְלוֹ וְנוֹפֵל לְקַטְנוֹת הַמַּחֲזִין, "פִּיו" יִשְׁמַר לֹא לְהַפְקִירוֹ וּלְדַבֵּר כֹּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, כִּי עַל יְדֵי שְׁמִפְקִיר אֶת דְּבוּרוֹ וּמְדַבֵּר כֹּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, אִזּוֹ בִּיּוֹתֵר נִתְבַּלְבֵּל דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי.

וְלִכֵּן כֹּל זִמְנֵי שְׂאָדָם לֹא קָדַשׁ אֶת הַשְּׂבָעָה גְרוּת שְׁלוֹ, הוּא רְחוּק מִלְּהַבִּין אֵיךְ הֵטְבַע כִּסָּא לְהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבַּרֵךְ הַפְּרִטֵי פְּרִטִית, כִּי עַדִּין מַחוּ וְדַעְתּוֹ מְעַרְבָבִים וּמְבַלְבְּלִים לְגַמְרֵי, וּכְכֹל שֶׁהוּא פָּגוּם בִּיּוֹתֵר כְּמוֹ כֵּן עָקֵר עֲצָמוֹ מִעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְקָשָׁה לוֹ לְהַבִּין רוּחְנִיּוֹת וְכוּ'.

וְעַל כֵּן זֶה לּוֹקַח עֲבוּדָה קָשָׁה וְרַבָּה מְאֹד עַד שְׂזוּכָה לְזוֹכֵךְ דַּעְתּוֹ וּמַחוּ, עַד שְׂיִרְגִישׁ אֵיךְ הִשְׁגָּחָה מְלַבֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הֵטְבַע מִמֶּשׁ, וְכֹל זִמְנֵי שְׁלֵא זָכָךְ עֲצָמוֹ, קָשָׁה לוֹ לְהַבִּין אֵיךְ רוּחְנִיּוֹת וּגְשָׁמִיּוֹת מְחַבְּרִין יַחְדָּיו, וְלִכֵּן רַב רַבָּם שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם אִין לָהֶם שׁוּם הַשְּׂגָה כְּזֶה, וְלִכֵּן הֵם מְפָרִידִים בֵּין טַבַּע לְבִין הַשְּׁגָחָה, וְקָשָׁה לוֹ קְשִׁיוֹת וּסְפָקוֹת וְכוּ', וְהֵם מְאֹד מְאֹד מְבַלְבְּלִים וְשׁוּרִים בְּקִשְׁיוֹת

וכו', עד שיש שנופלים בכפירות ואפיקורסות וכו', והכל מפני שקלי המחין אינם מזככים וכו'.

ולכן כל העולם מלאים קשיות וספקות, ונכנסים בהם מחשבות של כפירות וכו', ומכל שכן שאינם מבינים ולא יכולים להבין איך הטבע והשגחה אחד, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) שבאמת אין הפרש בין טבע לבין השגחה וכו' ע"ן שם, רק אדם צריך שיהיה מח מחשבתו בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, ואז יבין את כל זה, איך שכל מה שקורה עמו אפלו מבעל בחירה זה גם כן ממנו יתברך, ותמיד יהיה שש ושמש ושום דבר לא יוכל להפילו למרה שחורה ולעצבות, מאחר שידע בידיעה ברוחה ומזככת שהכל יד השם, ויסתתר בסתר צל כנפיו יתברך, ויתפרדו כל פועלי אנון ויתהפך לו הכל לטובה.

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"ן) הטבע מחיבת כף והתפלה משנית את הטבע, כי עצם התפלה היא דבקות הבורא יתברך שמו, וכשמתפלל אליו יתברך על ידי זה ממשיך עליו רק השגחתו הפרטית, ולכן כל מי שרגיל תמיד לדבר עמו יתברך, על ידי זה דיקא מרגיש בכל דבר את השגחתו הפרטית, וזוכה לזכוה המחין ונכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא.

המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

ה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר וילך ג' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

החכם מכל אדם אמר (משלי י"ט ג') "אולת אדם יסלף לבו ועל הוי"ה יזעף לבו", הינו אדם עושה שטיות וטעיות ואחר כך הוא זורק הכל על הקדוש ברוך הוא ויש לו טענות עליו יתברך.

הָרִי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ו) מִלְמַעְלָה יוֹרֵד אוֹר פְּשוּט, וְאָדָם מְצִיר אֶת הָאוֹר כְּפִי כְּלִי, הֵינּוּ כְּלֵי הַמַּחֲזִין שְׁלוֹ וְכוּ', אִם אָדָם זוֹכֵה לְתַקּוּן הַבְּרִית הוּא מְצִיר אֶת הָאוֹר לְטוֹב, וְרוֹאֵה רַק טוֹב וְאִינוּ מְצִיר אֶת הַחַיִּים כָּל כֶּף שְׁחֹר וְכוּ', וְכֵן מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְכוּ', הוּא לוֹקֵחַ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת וְאִינוּ מְאֻבָּד אֶת עֲשָׂתוֹנוֹתָיו, אֲבָל אִם אָדָם פָּגַם בַּבְּרִית, עַל יְדֵי זֶה כְּלֵי הַמַּחֲזִין שְׁלוֹ פְּגוּמִים, וּמְצִיר אֶת הָאוֹר רַק לְרַע, וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁרַק עוֹבֵר עָלָיו אֵיזָה צַעַר אוֹ אֵיזָה מִשְׁבֵּר, הוּא כְּבָר חוֹשֵׁב שֶׁזֶה סוּף הָעוֹלָם וְרוֹאֵה רַק שְׁחֹר וְרַע וּמַר לוֹ הַחַיִּים וְכוּ', וְרַק נִכְנָס בְּכַעַס וְעִצְבִּים וְכוּ', וְאַחַר כֵּן הוּא מִפִּיל הַכֹּל עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאִלוֹ הוּא עֹשֶׂה לוֹ אֶת כָּל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ וְכוּ', בְּשַׁעֲה שֶׁהוּא בְּעִצְמוֹ חַיֵּב כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ד') עוֹנֵנוֹתָיו שֶׁל אָדָם הֵם עַל עֲצוּמוֹתָיו כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יְחֻזְקָא ל"ב) "וַתְּהִי עוֹנֵתָם חֻקָּה עַל עֲצוּמוֹתָם". וְעוֹנֵנוֹתָיו נוֹקְמִים בּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יְרֵמְיָה ה') "עוֹנֵנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלֶיךָ", וְכֵתִיב (תְּהִלִּים ל"ד) "תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה", הֵינּוּ שְׁהָרַע שְׁעֵשָׂה בְּפֶרֶט בְּפָגַם הַבְּרִית, זֶה מֵה שְׁנוּקָם בּוֹ.

וְלִכֵּן בְּשַׁעֲה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם אֵיזָה צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ אֲסוּר לוֹ לְזַרֵּק אֶת הָאֲשָׁמָה כְּבִיכּוֹל עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כִּי זֶה אֲוֵלַת דְּרוֹכּוֹ שֶׁחֻטָּא בְּחֻטָּא שֶׁל (בְּרַאשִׁית ו' י"ב) "כִּי הִשְׁחִית כָּל בֶּשֶׂר דְּרוֹכּוֹ", וְהַחֻטָּא הַזֶּה נוֹקֵם בּוֹ, וּמֵה הוּא צָרִיךְ לְהִכְנִיס אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֲמִצְעַ?

וְעַל כֵּן בְּשַׁעֲה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ חֲלִישוֹת הַדַּעַת עֲלֻבוֹנוֹת חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וְכוּ', שִׁיאֲמַר תַּכְּף וּמִיד (תְּהִלִּים כ"ה) "רְאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי וְשֵׂא לְכָל חַטְאוֹתַי" וְאִזּוּ דִּיקָא יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוּעֲלֵי אֲוֹן, וְיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוּקָה

ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּלָּךְ ג' תּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דְּעִי לָךְ אֲשֶׁר בְּשִׂדּוּף צְרִיכִים תְּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל מַדּוֹת הַבְּחוּר, כִּי אִם יֵשׁ לוֹ מַדּוֹת טוֹבוֹת, הֵינּוּ לֵב טוֹב, אֵינּוּ קִמְצָן, אֵינּוּ כַּעֲסָן וְקִפְדָן, אוֹהֵב לַעֲזֹר לְזוּלָּת, לֹא מְדַבֵּר רַע עַל אֶף אֶחָד, זֶה בְּחוּר טוֹב מְאֹד.

וְלִכֵּן אִם אֶת מַחְבְּבָתְךָ אֶת הַבְּחוּר, דְּעִי לָךְ שְׂאֵהְבָה תְּמִיד בְּאֵה אַחַר כָּךְ הֵינּוּ אַחַר הַחֲתֻנָּה שְׂכָבֵר רְגִילִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, הַעֲקָר שְׂיֵהִיָּה מְשִׁיכָה לְשִׁנִּיכֶם אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּהַצְלַחַת נְשׂוֹאִין, בּוֹדָאִי אִם יֵשׁ כָּבֵר בְּהַתְחַלָּה אֲהַבָּה זֶה נִפְלָא מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תְּמִיד מִתְגַּבְּרַת הָאֲהַבָּה אַחַר הַחֲתֻנָּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

הַעֲקָר לְכַנּוֹת בֵּית עַל טְהָרַת הַקֶּדֶשׁ טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה כְּדִי שְׂבַתוֹךָ הַבֵּית יִשְׁרָה שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ.

בְּבֵית שְׂהַשְׂכִּינָה שְׂרוּיָה שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ עַל הַצְּלַחַתוֹךָ

הַמְּאַחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּלָּךְ ג' תּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּלֵל גְּדוֹל אֶתְּךָ צְרִיךְ לְהַכְנִיס בְּעַצְמָךְ אֲשֶׁר כָּלֵל יִשְׂרָאֵל קִבְלוּ אֶת פְּסָקִי

הַשְּׁלַחַן עֲרוּף, וְכֵן הִיְהִיְדוּת מְסוּבָּב רַק עַל פִּי הַשְּׁלַחַן עֲרוּף וְאִף שֵׁישׁ אֲלָפִים וּרְכֻבּוֹת שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּהִלָּכָה, זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה וְכוּ', אָבֵל הַכֵּל מְסוּבָּב סְבִיב הַשְּׁלַחַן עֲרוּף, וּמֵהֶלְכוֹת הַשְּׁלַחַן עֲרוּף אֵין לְנֻטוֹת, כִּי הוּא זֶה וּרְבִנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ בְּיוֹתֵר לֹא לְהִטּוֹת מֵהַשְּׁלַחַן עֲרוּף כִּי הוּא זֶה, וְאָמַר (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שֶׁכָּל בּוֹר יִשְׂרָאֵל מַחֲיִב לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם שְׁלַחַן עֲרוּף, וּפַעַם דְּבַר מְעַנִּין לְחֹדֶשׁ חֲדוּשִׁים בְּתוֹרָתוֹ, עֲנָה וְאָמַר אַתֶּם יְכוּלִים לְקַמֵּט אֶת סִפְרֵי אִיף שְׂאֵתֶם רוֹצִים, אָבֵל לְהִטּוֹת מִסְעִיף קָטָן אֶחָד בְּשְׁלַחַן עֲרוּף, כְּאוֹמֵר יְכוּלִים לְחֹדֶשׁ אִיף שְׂאֵתֶם רוֹצִים, אָבֵל שְׂלֹא יִהְיֶה נֶגֶד דִּין אֶחָד בְּשְׁלַחַן עֲרוּף, הֲרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ אִיף שְׂצָרִיךָ לְהַקְפִּיד לֹא לְנֻטוֹת מִסְעִיף קָטָן בְּשְׁלַחַן עֲרוּף.

יְדוּעַ אֵת הַגְּלוּיִים שְׂגָלָה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ גְּלוּי אֲלֻקוֹת בְּתַכְלִית מַדְרָגָה עֲלִיוֹנָה וְעִשָּׂה שְׂדוּד הַטְּבַע מִמֶּשׁ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, עַם עַל זֹאת הִזְהִיר אֵת תַּלְמִידָיו לְהִרְבּוֹת בְּלַמּוּד מִחֶבֶר רַמ"א בְּשְׁלַחַן עֲרוּף וְאָמַר שֶׁהֵם נִתְחַבְּרוּ בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ גְּדוֹל מְאֹד, וְכֵן תַּלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ הַמַּגִּיד הַגְּדוֹל מִמְעַזְרִיטֵשׁ זי"ע צִוָּה אֵת לְתַלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁנִיאֹר זְלַמֵּן זי"ע הַבַּעַל הַתְּנִיָּא לְחֶבֶר אֵת שְׁלַחַן עֲרוּף הָרַב, כִּי בְּלִי הִלָּכָה אָדָם יְכוּל לִפְלֹ בְּשֹׂאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְכִמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ב) כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחֵר חֲכָמוֹתָיו, יְכוּל לְבוֹא לְטָעוּתִים גְּדוֹלִים וְכוּ', וְזֶה אָמַר עַל אֶחָד בַּעַל מְקַבֵּל אֲמַתִּי אֶחָד גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וְאֵם כֵּן אִיף יְכוּל לְבוֹא אֲבָרָךְ וְכוּ', שְׂעֵדִין לֹא נִטְהַר מִחֲטָאוֹת נְעוּרָיו וְכוּ', אִף שִׁיּוּדַע קִבְּלָה וְכוּ', לְחֶלֶק עַל אֵיזָה דִּין בְּשְׁלַחַן עֲרוּף? אֵין זֶה אֲלֵא רְמוֹת רִחוּוֹ הַטְּעַתוֹ, בּוֹדָאֵי בְּלִי שׁוּם סִפְק כָּלָל, וְאֵין אַתָּה צָרִיךְ לְצִיְתוֹ כָּלָל.

וְכָלֵל זֶה תַּקַּח בְּיַדְךָ הַרְגַע שְׁנוֹגְעִים בְּשְׁלַחַן עֲרוּף וּבִפְרֵט לְעַקֵּר דִּין מִפְרָשׁ, צָרִיכִים לְבַדֵּק אַחֲרָיו וְכוּ', וְדַע לָךְ שְׂבַעֲנִין קִבְּלָה יְכוּלִים מְאֹד לְהַטְעוֹת בְּנֵי אָדָם, כִּי מְדַבְּרִים גְּדֻלוֹת וְכוּ', לְשׁוֹנוֹת שְׂהִמּוֹן עִם לֹא מְבִינִים וְכוּ', וּבֵין כֶּף מוֹלִיכִים שׁוֹלֵל אֵת הָאֲנָשִׁים עַד אֲבֹדוֹן רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

יְדוּעַ אֵת גְּדֻלְתּוֹ שֶׁל הָרַב הַקְּדוֹשׁ הַבַּעַל הַתְּנִיָּא זי"ע שֶׁהִיָּה צְדִיק אֲמֵת חָכֵם בְּחֻכְמַת אֲלָקֵי עַד מְאֹד, כְּמוֹ שְׂרוּאִים בְּדְרוּשָׁיו הָרַבִּים בְּתוֹרָה אוֹר,

ובלקוטי תורה, ובשאר המאמרים העמקים שלו עם כל זאת, הזהיר את תלמידיו לא לזוז מהלכה.

והיה רגיל לספר לתלמידיו ספור זה, ובעת ספורו ספור זה היה בוכה מאד וזהו הספור ששמע מרבו המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע: תלמיד חכם גדול ועובד השם למד והתמיד בתורה, וכל תורתו ותפלתו היתה שיזכה שיתגלה אליו מגיד מן השמים כמו להבית יוסף, וכפי גדלו בתורה וביראה, עם כל זאת נכנס בו דמיון שהוא צריך מגיד כמו שנשלח להבית יוסף, ועל כנה זו היה למוד התורה שלו, והתפלות שלו, וקיום המצוות שלו, והנה התגלה אליו מגיד ואמר לו, אני באתי לגלות לך סודות מה שנעלם מעין כל וכו', ושמח התלמיד חכם מאד, ובכל פעם בא אליו עם חדושים אחרים שהתישב על לבו, והתלמיד חכם היה מלא אורות ושמחה גדולה שזכה למגיד מהשמים, ויום אחד הוא אומר לו שדע לך שאתה יחיד בדור, וכל הכסף בעולם שיד אליך, ואתה יכול לקחת ממי שאתה רק רוצה, וזה לא נקרא שחד, ומסכן הלב אחר דברי המגיד, ובעת שבאו אליו דיני תורה, מי שנתן לו יותר שחד, פסק על צדו, כי נתקיים אצלו (שמות כ"ג ח) "כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים", ואחר כך אמר לו היות שאצל הכמר של העיריה יש שם עשירות מאד גדולה, ויען שבתוך העשירות הזה יש המון ניצוצות הקדושה, שרק אתה יכול להוציא את זה, ולך אל תפחד, מתר לך לגנב את זה, כי יש שם המון ניצוצות קדושות שרק אתה יכול להוציא את זה, וכמובן הלב אחר דברי המגיד, ונכנס בהמנון בלילה בהצנע, ולקח את כל כלי הכסף, ולמזלו הרע נכנס הכמר וראה מה שהוא עשה, וקרא תכף ומיד את המשטרה, והכניסו אותו לבית סהר, ופסקו עליו היות שמצאו את הגנבה בידו והחזירו את זה להמנון, והוא יקבל ענש שנה בבית סהר, והתחיל לבכות הרבה מאד בבית סהר, איך נפלתי בפח כזה, והתחנן מגיד מגיד תבוא אלי ותעזר לי, והנה המגיד אמר לו הרי אתה בעל מדרגה גדולה מאד מאד, מה שיגיד לך הכמר תעשה, וכך תוכל לעלות את כל הטמאה אל הקדושה, והאמין לו, והנה בא הכמר אליו ואומר לו, אם אתה תתנצר, אני מוציא אותך תכף ומיד מהבית סהר, והיות שהמגיד לו שמה שיגידו לו יעשה, כי הרי הוא עומד להעלות את כל הטמאה אל הקדושה, והלך

וְהַתְנַצֵּר, וְתִכְף וּמִיד שֶׁעָשָׂה אֶת זֶה נִתְגַּלָּה אֵלָיו הַמַּגִּיד וְאוֹמֵר דַּע לְךָ שְׂאֲנִי הַסֵּמ"ף מ"ם בַּעֲצָמוֹ, וְהַבֹּאֲתִי אוֹתְךָ עַד לְפֶה, וְתַפְסְתִּי אוֹתְךָ בְּהַמְלֻכֹּת שְׁלִי, וְסִיִּם הַבַּעַל הַתְּנִיא זִי"ע הַמַּגִּיד הַזֶּה הָיָה מִכַּח הַטְּמָאָה, וְכִשְׂאָדָם לֹוֹמֵד תּוֹרָה לְשֵׁם גְּאוּה וַיִּשׁוּת, וְלִשֵׁם מַדְרַגּוֹת וְכוּ', נוֹפֵל לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

וְרֹאִים מִכָּל זֶה כִּשְׂאָדָם אֵינוֹ מְכוֹן לְבוֹ לְשֵׁם שְׁמִים, לְבִסוּף הוּא נוֹפֵל בְּפַח כְּזֶה שֶׁהוּא לֹא חָלַם, וְכִמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בַּעֲנִיַן הַמַּגִּיד שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא שֶׁהִטְעָה אֶת צְדִיק וְכוּ', וְעַל זֶה אָמַר רַבְּנוּ ז"ל "הִנֵּה אֲנִי נוֹתֵן לְכֶם אֶת הַסֵּפֶר הַמְדוּת שֶׁזֶה יֵאִיר לְכֶם בְּקִדְשָׁה", וְרֹאִים אִיךָ שְׂאָדָם יְכוֹל לְפַל בְּפַח יְקוֹשׁ עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּכְנָסִים בּוֹ שֶׁהוּא רוֹאֵה אוֹרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכֹא לְמַדְרַגּוֹת גְּבוּהוֹת, וְהַכֹּל דְּמִיוֹן מְאֹד גָּדוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׂאָדָם צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁעָקַר הַיְהוּדוּת תְּלוּי רַק בְּלַמּוּד וְקִיּוּם הַשְּׁלִחָן עֲרוּף, וְהַרְגַע שֶׁהוּא זֶה מֵהַשְּׁלִחָן עֲרוּף, יַדַע שֶׁזֶה בָּא מֵהַטְּמָאָה וְלֹא מֵהַקְדְּשָׁה, וְכִבְרַ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ב) כִּשְׂאָדָם הוֹלֵךְ אַחֵר שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ יוֹכֵל לְפַל בְּטַעוּתִים וּבְמִכְשׁוֹלוֹת רַבִּים, וְלָבוֹא לְיַדֵי רַעוּת גְּדוּלוֹת חָס וְשָׁלוֹם, וַיִּשׁ שֶׁקִּלְקְלוּ מְאֹד כַּגּוֹן הַרְשָׁעִים הַגְּדוּלִים מְאֹד הַמְּפָרְסְמִים שֶׁהִטְעוּ אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֹּל הָיָה עַל יְדֵי חֻכְמָתָם וְשִׁכְלָם, כִּי עָקַר הַיְהוּדוּת הוּא רַק לִילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת כְּלָל, וְהַתּוֹרָה הַזֹּאת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל עַל מִקְבֵּל גְּדוֹל מְאֹד כִּידוּע אֲצִלְנוּ שֶׁנִּפְּל בְּטַעֲיוֹת גְּדוּלִים.

וְעַל כֵּן דַּע לְךָ אִם רַק מְדַבְּרִים נֶגֶד הַשְּׁלִחָן עֲרוּף, זֶה כְּכֹר בָּא מֵהַסְטֵרָא אַחֲרָא וְלֹא מֵהַקְדְּשָׁה, וְכֹאֵן הַמְקוֹם לְעוֹרֵר עַל כָּל אֵלוֹ הַבַּעֲלֵי דְמִיוֹנוֹת שֶׁנִּקְרָאִים אֲצֵל בְּנֵי הָעוֹלָם בַּעֲלֵי מִקְבָּלִים, אִם רַק מְקַרְרִים אֶת בְּנֵי אָדָם לֹא לְנִסְע אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִבִּיאִים רְאִיוֹת בְּדוּוֹת מֵהָאֲצָבַע וְכוּ', בְּכָל מִינֵי שְׁטִיּוֹת מְלַבְּשׁוֹת בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל קַבְּלָה, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ וְכוּ', אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁבוֹרַח מִבַּעֲלֵי דְמִיוֹנוֹת הָאֵלוֹ, וּמִתְנַהֵג עֲצָמוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

ח.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר וילך ד' תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

רבנו ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ב) לַפְעָמִים בָּא לְאָדָם הִרְהוּר תְּשׁוּבָה, וְנַעֲשֶׂה בְּאוֹתוֹ שְׁעָה אִישׁ כְּשֶׁר. וְאַחַר כֵּךְ רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת עֲבָדָא, בְּאֶשֶׁר שְׁנַתְעוֹרֵר לְבוֹ לְתְּשׁוּבָה, בְּכֵן רוֹצֵה לְנִסְעַ לְהַצְדִּיק. וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁנוֹסֵעַ, מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַיֵּצֵר הָרַע, וְנוֹפֵל מִתְּשׁוּקָתוֹ שֶׁהָיָה לוֹ תְּחִלָּה. וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁבָא לְהַצְדִּיק, מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַיֵּצֵר הָרַע עוֹד יוֹתֵר, וְאוֹבֵד כֹּל חֲשָׁקוֹ, אֵל יִקְשֶׁה בְּעֵינָיֶךָ זֹאת, וְאֵל יִבְהַלּוּךְ רְעִיוֹנֶיךָ עַל זֶה, כִּי דַע שְׂזֵה נִמְשָׁךְ מִחֲמַת כִּי בְּתַחֲלָה כְּשֶׁבָא לוֹ הִרְהוּר תְּשׁוּבָה, מִחֲמַת הַטּוֹב שֶׁהִתְעוֹרֵר בְּתוֹכוֹ, אָזִי עַל יְדֵי מַעֲשָׂיו בְּאוֹתוֹ שְׁעָה, הֵמִית יָצְרוֹ, וְנִתְבַטַּל יָצְרוֹ הָרַע שֶׁהָיָה לוֹ, כִּי הֵמִיתוּ בְּזֵה הִרְהוּר תְּשׁוּבָה וְהַעֲבָדָא שֶׁל אוֹתוֹ הִשְׁעָה. וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁרוֹצֵה לְנִסְעַ, מִתְגַּבֵּר עָלָיו יָצֵר הָרַע אַחֵר. כִּי (סִפָּה נ"ב) 'כֹּל הַגְּדוֹל מִחֲבֵרוֹ יָצְרוֹ גְּדוֹל מִמֶּנּוּ, וַיֵּשׁ לוֹ עֵתָה יָצֵר הָרַע גְּדוֹל מִמָּה שֶׁהָיָה לוֹ תְּחִלָּה. עַל כֵּן אִם אֵינוֹ מִתְחַזֵּק נִגְדוֹ, אָזִי מִתְגַּבֵּר עָלָיו זֶה הַיֵּצֵר הָרַע הַחֲדָשׁ, וְנוֹפֵל מִתְּשׁוּקָתוֹ שֶׁהָיָה לוֹ תְּחִלָּה. כִּי צָרִיךְ הַתְּגַבְרוֹת חֲדָשׁ בְּיוֹתֵר, נִגְדֵּ זֶה הַיֵּצֵר הָרַע הַחֲדָשׁ שֶׁבָא לוֹ; וְלִכֵּן עֲצָתִי שְׂתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְלֹא לְהִשְׁבֵּר, אֲדַרְבֵּה רַבְּנוֹ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) עֵקֶר כָּל הַדְּבָרִים הֵן הַתְּחִלָּה. כִּי כָּל הַתְּחִלּוֹת קְשׁוֹת מִחֲמַת שְׂיוּצָא מֵהַפֶּךְ אֶל הַפֶּךְ וְכוּ', וְעַל כֵּן בְּכָל פַּעַם וּפַעַם שְׁנוֹסֵעַ לְהַצְדִּיק, צָרִיךְ שִׁירָאָה שְׂיִבּוֹא בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ. לֹא כְּמוֹ שֶׁכָּבֵר הָיָה אֶצְלֵ הַצְדִּיק, וְעַכְשָׁו הוּא בָּא פַּעַם שְׁנִית, רַק כְּמוֹ שֶׁלֹּא הָיָה מַעוֹלָם אֶצְלֵ הַצְדִּיק, וַיְהִיָּה אֶצְלוֹ כְּמוֹ שֶׁבָא עַכְשָׁו מִחֲדָשׁ פַּעַם רִאשׁוֹן. כִּי עֵקֶר הוּא הַהִתְחַלָּה, כִּי כָּל הַתְּחִלּוֹת קְשׁוֹת, נִמְצָא שְׂעָקֵר כַּח הַעֲבוּדָה שֶׁל כָּל הַיָּמִים אֵינוֹ אֶלָּא הַהִתְחַלָּה וְכַפִּי הַכַּח וְהַהִתְלַהֲבוּת שֶׁל הַהִתְחַלָּה, כֵּן הוֹלֵךְ וּמִתְנַהֵג בְּעַבוּדָתוֹ, כִּי עֵקֶר הִיא הַהִתְחַלָּה, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, כִּי פֶן וְאוֹלֵי לֹא הִיְתָה הַתְּחִלָּתוֹ כְּרֵאוּי, וְאִם כֵּן גַּם כָּל עַבוּדָתוֹ אֵינָה בְּשִׁלְמוֹת כְּרֵאוּי, כִּי הַכֹּל מִתְנַהֵג כְּפִי הַהִתְחַלָּה. עַל כֵּן צָרִיךְ לְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, וְלִבּוֹא לְהַצְדִּיק מִחֲדָשׁ, בְּכַח וְהַהִתְלַהֲבוּת גְּדוֹל,

והתגברות חֲדָשׁ לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה עֲבוֹדָתוֹ כְּרְאוּי כְּפִי כַח
הַהִתְחַלָּה, וְכֵן בְּכָל פַּעַם וּפַעַם צְרִיךְ לַחֲשֹׁשׁ חֲשָׁשׂא זֶה, פֶּן לֹא הִתְחִיל עֲדִין
כְּרְאוּי, וְצְרִיךְ לַהֲתַחִיל וְלִבּוֹא לְהַצְדִּיק בְּכָל פַּעַם מְחֻדָּשׁ עֵין שָׁם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִי לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּלָּךְ ד' תּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁעוֹר פְּאוֹת הוּא עַד הַסְּנֵטֶר וְלֹא צְרִיכִים יוֹתֵר, יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הֵלֶךְ
עִם פְּאוֹת אַרְכִּים, וּבִשְׁבִיל זֶה כְּשֶׁהִגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאִז הִישְׁמַעְאֲלִים רְאוּ
אֶת זֶה בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה פְּאוֹת אַרְכִּים, אִזִּי חֲשָׁדוֹ אוֹתוֹ לְמַגֵּל וְלֹא נָתַנוּ אוֹתוֹ
לְהַכְנִס לִירוּשָׁלַיִם, וְלָכֵן שְׁעוֹר הַפְּאוֹת הוּא רַק עַד הַסְּנֵטֶר, וּמִי שְׂרוּצָה לְגַדֵּל
יוֹתֵר הִרְשוּת בְּיָדוֹ.

הַעֲקָר לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ פְּאוֹת מְפֹזְרוֹת, כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר
(חֲזִי מוֹהֲרֵי"ן סִימֵן תק"ז) שֶׁהַפְּאוֹת שֶׁהֵם כְּמוֹ תַלְתֵּימִים שְׁקוֹרִין גִּיקְרִיִּיזְלֻטֵעַ פְּאוֹת,
יֵשׁ בְּזֶה סוּד גְּדוֹל, וְאָמְרוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁהַבְּחִינוּ אֶצֶל רַבְנוּ ז"ל תְּמִיד לְפָנֵי
שְׁיָצָא לְחוּץ, הִיָּה מְסֻדֵּר אֶת הַפְּאוֹת שְׁלוֹ עִם מִים שִׁיְהִי תַלְתֵּימִים, שְׁקוֹרִין
גִּיקְרִיִּיזְלֻטֵעַ פְּאוֹת, וְיְדוּעַ מָה שְׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲרֵי"ן חֶלֶק א' סִימֵן י"ז)
כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְנַעֵנַע אֶת הַפְּאוֹת שְׁלוֹ, הוּא גּוֹרֵם שֶׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה
בְּשָׂמִים, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד שִׁיְהִי לְאָדָם זָקֵן וּפְאוֹת, וּכְבָר אָמַר
מוֹהֲרֵי"ת ז"ל (לְקוּטִי הַלְכוֹת גְּלוּחַ הַלְכָה ג' אוֹת ב') עֲקָר הַדָּת יִשְׂרָאֵל וְעֲקָר הַיְהוּדוּת
תְּלוּי בְּזָקֵן וּפְאוֹת וּבָהֶם נִכָּר הַיְהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרַע בְּרַךְ הַשֵּׁם, מְזַרַע יִשְׂרָאֵל.
וּמִי שְׂרוּחַ אַחֲרֵת עִמוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְרוּצָה לְכַפֵּר, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּאַלְמֵי יִשְׂרָאֵל,

תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלום מעליו הזקן והפאות, כי באמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות, כי כל דברי תורתנו הקדושה וכל המצוות כלם הם בחינת צמצומים להשגת אלקותו יתברך, כי כל אות ואות וכל תבה ותבה מתורתנו הקדושה שבכתב ובעל פה וכל מצוה ומצוה וכל מנהג כשר של ישראל עם הקדוש והנבחר, כלם הם שעורין וצמצומין, שעל ידם יזכו להשיג השגת אלקותו יתברך, כל חד לפום מה דמשער בלבה, כפי אשר יזכה על ידי עבודתו ויגיעתו בתורה ומצוות ומעשים טובים, ויפרש ממצעים רעים. וכל אלו שמורידים את הזקן והפאות בשאט נפש ובזדון ובמעל, אוי לו ואוי לנפשו, כי עוקר עצמו ונפשו מאלקי ישראל ואין לו חלק בתורת משה, אוי לנפשם כי גמלו להם רעה. ובשביל זה נתפשטה בעונותינו הרבים מאד חכמת הפילוסופיה והאפיקורסות במדינת אשכנז וסביבותיהם, שפרקו מעליהם באלו הדורות על מלכות שמים לגמרי והשליכו זקנם והפאות ומלבשים במלבושיהם וכו', ובאמת אינם עוברים על חמשה לאוין בלבד, כי כשמשחיתין פאת זקנם כאלו עוברים על כל התורה כלה, כי כל התורה כלה תלויה בזה כי על ידי התער והספין שמרימין על הדיקנא קדישא להשחיתה, חס ושלום, על ידי זה מתגבר מלכות עמלק.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

י.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר וילך ד' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להרגיל את עצמו להיות שמח בחלקו, וכמאמר התנא הקדוש (אבות פ"ד) איזהו עשיר השמח בחלקו, אפלו שאין לו כלום צריך

לשׁמח עם הכלום שׁישׁ בו, וְזֶה הַמְדַרְגָּה הַכִּי עַל־יוֹנָה שְׁאָדָם תְּמִיד שֶׁשׁ וְשׁמֵחַ עִם מַה שְׁיִישׁ לוֹ, וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד) שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בּוֹ נִקְדָּה מֶה שְׁאִין בַּחֲבֵרוֹ, וְלֹא רַק זֶה, אֲלָא שְׁחֲבֵרוֹ לֹא יִכּוֹל לְהִגִּיעַ אֶל נִקְדָּתוֹ, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד נִשְׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם לְהוֹצִיא מִכָּח אֶל הַפַּעַל אֶת נִקְדָּתוֹ, וְאִם הָיָה אָדָם מַכִּיר בְּמִקוּמוֹ, הָיָה תְּמִיד שֶׁשׁ וְשׁמֵחַ עִם מַה שְׁיִישׁ לוֹ, וְלֹא הָיָה מְקַנָּא בְּאֶף אֶחָד, וְרַב רַבָּם שֶׁל אֲנָשִׁים שֶׁמְסַתּוֹכְבִּים שְׂבוּרִים וְרִצּוּצִים, וְתְּמִיד מְסַתְּפָלִים רַק עַל חֲצִי כּוֹס הַרִיקָה וְכוּ', בְּאֵמַת הֵם מְסַתְּפָלִים עַל כָּל כּוֹס הַרִיקָה וְכוּ', הֵם לֹא מַכִּירִים אֶת הַטּוֹב שְׁיִישׁ בָּהֶם, רַק מַחֲפָשִׁים אַחַר הָרַע וְהַחֲשֶׁךְ וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפֹאֹן שֶׁזֶה הַטְּמָאָה וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) שֶׁבַר יִשְׂרָאֵל תְּמִיד צָרִיד לַחֲפֵשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ אֶת הַנִּקְדָּוֹת טוֹבוֹת שְׁיִישׁ בוֹ, וְלִשְׁמַח בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְעַל יְדֵי זֶה יֵצֵא מִהַחֲשֶׁךְ וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּכְנָסִים בוֹ, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמְךָ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה רַק לְבַקֵּשׁ עַל שְׂמֵחָה, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד שֶׁשׁ וְשׁמֵחַ, לֹא חֹסֵר לוֹ שׁוֹם דְּבַר, וְהוּא תְּמִיד הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּעוֹלָם, וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא בְּהַקְדָּשָׁה, וְלַהֲפֹךְ מִי שֶׁתְּמִיד מְמַרְמֵר וְהוּא שְׂרוּי בְּעַצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדְפֹאֹן, סִימָן שֶׁהוּא בְּהַטְּמָאָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים תְּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל נִקְדָּת הַשְּׂמֵחָה, וּכְשִׁישׁ לוֹ שְׂמֵחָה יֵשׁ לוֹ הַכֵּל, וּכְשִׁאִין לוֹ שְׂמֵחָה אִין לוֹ כְּלוּם, וְלִכֵּן עֲצַתְךָ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה שֶׁתְּפַלֵּל כָּל יוֹם וְכָל שָׁעָה אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זַכְנִי לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה תְּמִיד, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֶת הַשְּׂמֵחָה בְּרַמ"ח אֵיבָרִי וְשִׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְּׂמֵחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלִי, שְׂאֲזַכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מֵרַב שְׂמֵחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרָאתִי מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יִכּוֹל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנָא רַחֵם עָלַי וְהַרְחֵק מִמֶּנִּי אֶת הָעַצְבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְזַכְנִי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֲרִים מִשְׂמֵחָה, וְאַזְכֶּה לִשְׂמַח אֶת אַחֲרִים, וְעַל יְדֵי זֶה גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לִשְׂמַח, וּבִזְכוּת הַשְּׂמֵחָה אֲזַכֶּה לְהַכְלִיל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֲרָאָה לִפְנֵי עֵינַי רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ, אִיךְ שְׂאֲתָה מַחֲיָה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַכְנִי לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכְכַּת שְׂאֲזַכֶּה לְדַעַת בִּידְעֶיךָ בְּרוּרָה שְׂאֲתָה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדִידָךְ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאַזְכֶּה לְהַכְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתקנים את הדברים האלו, ואז כל החיים שלך ישתנו לטובה, אתה לא רואה את גדל הטובות והחסדים והנסים שהקדוש ברוך הוא עושה אתה, ואתה בידי דוחה את זה, הביא לך פרנסה טובה, הביא לך בחירה מצינת וכו', אלא מפני חטאיך המרבים שפגמת בברית וכו', נפגם דעתך עד שאתה תמיד חי בדכאון ובמרירות ובעצבות, ונדמה לך שאתה הכי רחוק והכי שפל והכי לא יצלח וכו' וכו', וכל זה בא לך רק מחמת חסרון השמחה, שאתה לא שמח מפני שאתה לא מחפש ומבקש בעצמך את הנקודות טובות שיש בהן, ולכן תתחיל להתעורר ותצא מכל הדמיונות שלך, כי הדמיון הורס את האדם לגמרי, כמאמרם ז"ל (ירושלמי שבת פ"ד הלכה ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צנארה" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הכל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

יא.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר וילך ד' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה להיות בשמחה, וכלל זה תקן ביך, כשבר ישראל שש ושמח, סימן שהוא נמצא בהקדשה, ולהפך חס

ושלום כשנמשך אחר העצבות והעצלנות המרירות והדכאון, הוא נמצא בהטמאה, ולכן ראה מה לפניו, ותקים מה שאמר החכם מכל אדם (משלי ו' ג) "עשה זאת אפוא בני והנצל" וגו', ודרשו על זה חכמינו הקדושים (מדרש תהלים סימן ח) עסק בתורה, שנאמר (משלי ו' ג) "עשה זאת אפוא בני והנצל". ואין זאת אלא תורה, שנאמר (במדבר י"ט י"ד) "זאת התורה אדם", כי התורה הקדושה מוציאה את האדם מכל מיני לכלוכים וזהמות וטמאה שנפל אליה וכו', והתורה משמחת את האדם, כי היא מוציאה את האדם מכל מיני עברות שבעולם, כי באמת מה שאדם שרוי בעצבות ובמרירות ובדכאון, זה מחמת העוונות שלו, אבל התורה הקדושה מכפרת לו על הכל, כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה פרשה כ"ט סימן י') אמר להם הקדוש ברוך הוא, הואיל וקבלתם את תורתי מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם לפני, אדם שאפלו חטא בר מינו, ועבר על רצונו יתברך, רחמנא ליצילן, עם כל זאת אם מקבל על עצמו ללמד תורה, הקדוש ברוך הוא מכפר לו על הכל, כל כך חשוב בעיניו יתברך ללמד תורה הקדושה, ולכן אל תהיה בטלן, עכשו אנחנו נמצאים בעשרת ימי תשובה, ראה ללמד בכל יום שעור במקרא שעור במשנה שעור בגמרא, ותהיה חזק בדרך היומי, ודע לך שהתורה היא חיינו וארץ מינו, ואמר חכמינו הקדושים (תנחומא בראשית) שהעולם לא נתיסד אלא על התורה והקדוש ברוך הוא נתנה לישראל שיתעסקו בה ובמצותיה יומם ולילה, שנאמר (יהושע א') "והגית בו יומם ולילה" ואומר (תהלים א') "כי אם בתורת הוי"ה חפצו" וגו' "והיה כעץ שתול על פלגי מים" וגו', שבשביל שומרי התורה העולם עומה, שכן אמרה חנה (שמואל א' ב') "כי להוי"ה מצקי ארץ" ומי הם מצוקי ארץ אלו שומרי התורה שבזכותם השתתת התורה שנאמר (שם) "וישת עליהם תבל".

אשרי מי שלא מטעה את עצמו בזה העולם כלל, אלא בתקף טרדתו ומרירותו וכו' וכו', הוא חוטף בכל יום אפלו כמה פסוקים חמש ורש"י עם התרגום, ופרק משניות, ודף גמרא, שזה יציל אותו מכל רע, וימשיך עליו שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו.

המאחל לך חתימה טובה

יב.

בעזרת השם ותברך יום חמישי לסדר וילך ד' תשרי ה'תשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

נא ונא ראי להתחזק עכשו ביתר שאת ביתר עז, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ונאנחנו נמצאים עכשו בעשרת ימי תשובה, שאמר חכמינו הקדושים (במות מ"ט): על הפסוק (ישעיה נ"ה ו) "דרשו הוי"ה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב", אמר רב נחמן אמר רבה בר אבונה אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים; הינו שעכשו בעשרת ימי תשובה יכולים לתקן את הכל מה שפגמנו כל השנה, כי בראש השנה כתבו את התקציב של האדם כל השנה, וביום הכפורים חותמים על זה, אבל בעשרת ימי תשובה עדין יכולים לבטל את כל מה שגזרו עליו, ולכן אני מבקש אותך אל תהי בטלגית תנצלי את הימים האלו הן בשמחה והן בצדקה וחסד, וזה יעזר לך לבטל את כל הדינים ממה, רק חזקי ואמצי מאד מאד במדת הסבלנות, ואני מאד מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה) לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', על ידי זה היא מצלת את חיי הנשואין שלה וכו', כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס וקנאה וכו' וכו', והיא צריכה לראות שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחייהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
המאחל לך חתימה טובה

יג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּלָּךְ ה' תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהֵנָּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בְּשַׁבַּת חֲדָשָׁה שְׁעוֹד לֹא הָיָה
בְּעוֹלָם, וּבִפְרָט בְּשָׁנָה חֲדָשָׁה, וְעַלֵּינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כִּי יָדוּעַ מָה שְׁאֵמֵר
הָאָרִיז"ל שְׁבִימִים הָאֱלוֹ בֵּין רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְבֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים, יְכוּלִים בְּכָל יוֹם
לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגְמוּ כָּל יְמֵי הַשָּׁנָה, כִּגוֹן עֲכָשׁוּ בְּעֶרֶב שַׁבַּת יְכוּלִים לְתַקֵּן כָּל
מָה שֶׁפָּגְמְנוּ כָּל הַשָּׁנָה וּבְכָל יְמֵי חַיֵּינוּ בְּעֶרְבֵי שַׁבָּתוֹת אִם חוּזְרִים בְּתְשׁוּבָה
אֲמִתִּית, וְכִמוּ כֵן בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ הַזֶּה יְכוּלִים לְתַקֵּן כָּל מָה שֶׁפָּגְמְנוּ כָּל שַׁבָּתוֹת
הַשָּׁנָה, וְכֵן כָּל שַׁבָּתוֹת שֶׁל כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לְעֲשׂוֹת הַיּוֹם תְּשׁוּבָה
עַל כָּל מָה שֶׁפָּגְמְנוּ כָּל יְמֵי עֶרְבֵי שַׁבָּתוֹת שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה וְשֶׁל כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ,
שְׁאֵז הַסֵּמ"ך מ"ם מְעוֹרֵר מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת בְּכָל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, כְּמוּבָא מִהַגְאֹוֹן
הַחֲדִיד"א זי"ע (בַּסֵּפֶר "עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ" מוֹרָה בְּאַצְבַּע אוֹת ק"מ) בְּעֶרֶב שַׁבַּת בְּעוֹלוֹת
הַמִּנְחָה הוּא עֵת מִסְכָּן לְמַחְלָקַת בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּמִשְׁרָתֵי וְכוּ', וְהַסֵּטְרָא
אֲחֵרָא טוֹרַח מְאֹד לְסַסְסֵךְ וּלְחַרְחֵר רִיב וְכוּ', וְלָכֵן כָּל אִישׁ יֵרָא הַשֵּׁם יִכַּף אֶת
יָצְרוֹ, וְיִמְנַע מִכָּל הַקְּפָדָה וְכַעַס וּמַחְלָקַת, וְאֲדַרְבֵּה יֵאִיר פָּנָיו לְבִקְשׁ שְׁלוֹם,
עֵינֵי שָׁם, וְאָמְרוּ (גִּישׁוֹן נ"ב). הִנְהוּ בִּי תֵרִי דְאִיגְרִי בְּהוּ שְׁטָן דְכָל בִּי שְׁמִשִּׁי הוּוּ
קָא מִינְצוּ בְּהַדִּי הַדְּדִי, אִיקְלַע רַבִּי מְאִיר לְהֵתֵם עַכְבִּינְהוּ תְלַתָּא בִּי שְׁמִשִּׁי
עַד דְּעָבַד לְהוּ שְׁלֵמָא, שְׁמַעִיה דְקָאָמֵר וּוִי דְאִפְקִיָּה רַבִּי מְאִיר לְהֵהוּא גְבָרָא
מִבִּיתִיה; הָרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ אִיךְ שְׁצָרִיכִים לְשַׁמֵּר כְּבָר בְּעֶרֶב שַׁבַּת שְׁלֵא יְהִיָּה
שׁוּם מְרִיבוֹת אוּ וְכוּחִים עִם אָף אַחָד, וּמְכָל שְׁכָן עִם אֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדֵי וְכוּ'. וְלָכֵן
הַיּוֹם דִּיקָא צְרִיכִים לְתַקֵּן מָה שֶׁפָּגְמְנוּ בְּזֶה כָּל הַשָּׁנָה, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבָר
זֶה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שֶׁבְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ זֶה יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל מָה שֶׁפָּגְמְנוּ
בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה בְּשָׁנָה זֹה, וּמְאֹז שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁפָּגְמְנוּ
בְּחֵלוֹל שַׁבַּת וְכוּ', וְלֹא הֵינּוּ שְׁמַחִים בְּשַׁבַּת פְּרָאוּי לָנוּ, וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לְקַבֵּל
אֶת הַשַּׁבַּת הַזֶּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
חֵלֶק ב' סִימָן י"ז) אֲשֶׁר בְּשַׁבַּת צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, וְלֵהֲתַעֲנַג בְּתַעֲנוּגֵי
שַׁבָּת. וְאָמֵר רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ס"ז) כִּי שַׁבַּת כְּבִיכוֹל הוּא הָעֵינִ

של הקדוש ברוך הוא, שהוא מסתכל עלינו דיקא על ידי שבת, בסוד (שמות ט"ז כ"ט) "ראו כי הוי"ה נתן לכם השבת", ומובא בתקוני זהר (תקוני ע) ש' תלת ענפי תלת גונון דעינא, ב"ת דשבת דא בת עין; הינו שבת הם שתי אותיות, ש' יש בו שלש קוין כנגד שלש צבעים שיש בתוך העין, ב"ת זה בת עין השחור שבעין, הינו כביכול שעל ידי שבת הקדוש ברוך הוא שומר ומסתכל עלינו בששת ימי השבוע, כי כל השפעה על האדם נמשך רק על ידי שבת, ולכן שבת כל כך חמור וכו', ולהפך שבת כל כך קדוש, כי כביכול דרך שבת הקדוש ברוך הוא מסתכל עלינו, ולכן עלינו רק לשמח כל השבת שאנחנו זוכים לשמר את השבת.

אני מאד מבקש אותך שתקנה את כל צרכי החג בהחנות "ברסלב סנטר" שהקמתי ביזע ובדם ובמסירות נפש למען זכוי הרבים, והשנה יש לנו מבחר גדול של ד' מינים מהדרים מאד, וכן כל מיני סכות גדולים וקטנים וכו' וכו', וכל מיני נוי ספה וכו', כל מה שרק שיך להחגים, ורציתי שתקנה את הכל דרך החנות "ברסלב סנטר", שזה שיך לי למען זכוי הרבים, אשרי מי שיתן לי יד וכתף לפתח יותר ויותר את החנות הזו שזה זכוי הרבים ללמעלה מארבעים ישובים סביב יבנאל, שרואים בחוש 'מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ' שונכנסים אנשים רבים שהיו רחוקים לגמרי מהקדשה וכו', וקונים תפלין ומזוזות, כפות וטליתים וכו' וכו', שיש שאף פעם לא הניחו תפלין וכו', ויש שאין להם אפילו מזוזה על פתח ביתם, ונתעורר נקדת היהדות בלבם ומתחילים להתקרב אל הקדשה, מי היה מאמין דבר כזה שבגליל התחתון ימצא חנות כזה שמזכה את הרבים בתשמישי קדשה, הלואי שיהיה לה חלק בזה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנוזכה לחזר בתשובה שלמה בימים אלו, שהם בין כסה לעשור, ונזכה לקבל את יום הכפורים בשמחה עצומה.

המאחל לה שבת שלום וחתימה טובה

י.ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּלֶךְ ה' תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁהַיּוֹם בְּעֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּשַׁעַה שְׁאֵת
מִדְּלֶקֶת אֶת הַנְּרוֹת תְּרַבִּי בְּכִיּוֹת וּבַתְּפִלוֹת אֵלָיו יְתַבְּרֶךְ, כִּי מוּכָא מֵהָאֲרִיז"ל
שְׁבִימִים הָאֱלוֹ בֵּין רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְבֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים, יְכוּלִים בְּכָל יוֹם לְתַקֵּן
אֶת אֲשֶׁר פָּגְמוּ כָּל יְמֵי הַשָּׁנָה, כְּגוֹן עֲכָשׁוּ בְּעֶרֶב שַׁבַּת יְכוּלִים לְתַקֵּן כָּל מָה
שֶׁפָּגְמְנוּ כָּל הַשָּׁנָה וּבְכָל יְמֵי חַיֵּינוּ בְּעֶרְבֵי שַׁבָּתוֹת אִם חוּזְרִים בְּתִשׁוּבָה
אֲמִתִּית, וְכִמוֹ כֵּן בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ הַזֶּה יְכוּלִים לְתַקֵּן כָּל מָה שֶׁפָּגְמְנוּ כָּל שַׁבָּתוֹת
הַשָּׁנָה, וְכֵן כָּל שַׁבָּתוֹת שֶׁל כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְלִכֵּן דִּיקָא עֲכָשׁוּ בַּעֲת הַדְּלֶקֶת
הַנְּרוֹת תְּבַקְּשׁוּ מִמֶּנּוּ יְתַבְּרֶךְ כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה, כִּי זֶה עַת רְצוֹן גְּדוֹל מָאד,
כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְבָמוֹת מ"ט: עַל הַפְּסוּק (שַׁעֲיָה נ"ה ו')) "דְּרִשׁוּ הַרְוִי"ה בְּהַמְצָאוֹ
קִרְאֵהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב", אָמַר רַב נַחֲמָן אָמַר רַבָּה בְּרַ אַבּוּהֵי אֱלוֹ עֲשֶׂרָה יְמִים
שְׁבִינֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם הַכַּפּוּרִים; הֵינּוּ שֶׁעֲכָשׁוּ בַּעֲשֶׂרֶת יְמֵי תִשׁוּבָה יְכוּלִים
לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל מָה שֶׁפָּגְמְנוּ כָּל הַשָּׁנָה, כִּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כָּתְבוּ אֶת הַתְּקָצִיב שֶׁל
הָאָדָם כָּל הַשָּׁנָה, וּבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים חוֹתְמִים עַל זֶה, אַבָּל בַּעֲשֶׂרֶת יְמֵי תִשׁוּבָה
עֲדִין יְכוּלִים לְבַטֵּל אֶת כָּל מָה שֶׁגָּזְרוּ עָלָיו, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִי
בְּטַלְנִית, וְתַחֲוִסִי וְתִרְחַמִי עָלַיךְ וְעַל נַפְשׁוֹת בְּנֵי בֵיתְךָ, וְתַרְבִּי בַּתְּפִלָּה בַּעֲת
הַדְּלֶקֶת הַנְּרוֹת, שְׁאֵז הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, תְּנַצְּלֵי אֶת הַיְמִים הָאֱלוֹ הֵן
בְּשִׁמְחָה וְהֵן בְּצָדִיקָה וְחֶסֶד, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ לְבַטֵּל אֶת כָּל הַדֵּינָיִם מִמֶּךָ.

אֲנִי מָאד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּשַׁתְּדֵלֵי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת מָה שְׁאֵת
צְרִיכָה לְכַבּוֹד הַחֵג בְּהַחֲנוּת "בְּרֶסֶלָב סְנַטֵר" שֶׁהַקְּמִתִּי בִּזְעוּ וּבְדָם וּבְמִסִּירוֹת
נֶפֶשׁ לְמַעַן זְכוּי הַרְבִּים, וְכֵן הַשָּׁנָה יִהְיֶה לָנוּ מִבְּחַר גְּדוֹל שֶׁל כָּל מִינֵי סְכוּת
גְּדוֹלִים וְקִטְנִים וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מִינֵי נוֹי סְכָה וְכוּ', כָּל מָה שֶׁרַק שִׁיךְ לְהַחֲגִים,
וְרִצִּיתִי שֶׁתִּקְנֵי אֶת הַכֹּל דְּרָךְ הַחֲנוּת "בְּרֶסֶלָב סְנַטֵר", שְׁזֶה שִׁיךְ לִי לְמַעַן זְכוּי
הַרְבִּים, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתֵן לִי יָד וְכֹתֶף לְפִתְחָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַחֲנוּת הַזֶּה שְׁזֶה
זְכוּי הַרְבִּים לְלַמְעָלָה מֵאֲרַבְעִים יְשׁוּבִים סְבִיב יְבִנְאֵל, וְאֵת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁיְהִיהָ

לך, אין לתאר ואין לשער כלל, כי בזה שאף קונה בהחנות, את עוזרת לך לפתח את החנות יותר ויותר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום וחתימה טובה

טו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וילך ה' תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שכל הפרנסה באה לאדם רק בזכות האשה, ואם האשה יהיה תמיד שמחה ועליזה ותחזק ותשמח את בעלה, אזי ישפע שפע בתוך הבית, וכל הצרות שיש בבית וכו', וכן כשנפסק השפע וכו', הכל זה באשמת האשה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תמורה טו.) אשה כיון שאין לה תבואה בתוך ביתה מיד צועקת, איני יודע מה את צועקת? הרי בעלך משתדל במסירות נפש להביא פרנסה, ובמקום לעזר לו להקל ממנו את העל, עוד זאת את יורדת לחיינו, מה זה צריך להיות? ולכן עצתי שתשתדלי מאד מאד לחזק את בעלך להיות בשמחה עצומה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח' את' ידך', יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון את צריכה להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את בעלך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עצבות ומרירות ודאגות לא תביא לך לשום דבר, אלא תסתבכי יותר ויותר, ולכן הדבר הראשון הוא רק להיות בשמחה, ואם תאמרי במה יש לי לשמח? הרי אנו עניים ואביונים וכו', ומלאים חובות? אלא דעי לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין

שׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כַּדִּי כֹף שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חִילּוּן ז'): אִין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מַכְרִיזִין מִלְמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קִדָּם מִלְמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אָמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלָכֵן בְּזֶה שְׂתַשְׁמַחִי עִם נִקְדַּת יְהוּדֵיךָ שְׁנִבְרָאת יְהוּדִיָּה וְשִׁלָּא עֲשִׂי גוֹיָה כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמָחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לְךָ כָּל צְנוּרֵי הַשָּׂפַע וְהַפְּרָנְסָה.

אִנִּי מְבָרַךְ אוֹתְךָ שְׂכָל מָה שְׂתַעֲשִׂי שִׂיְהִיָּה בְּהַצְלָחָה מִפְּלִגַּת, הָעֵקֶר רַק לְשִׂמְחָת אֶת בְּעִלְךָ.

בְּעִנְיַן הַבַּת שֶׁהִיא בַת שְׂמוּנָה חֲדָשִׁים וְעַדִּין לֹא זוּחַלַת וְכוּ', בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן לֹא לְלַכְתָּ לְפִיזִיּוֹתֶרְפִיָּה, כִּי זֶה דְּבָר טְבָעִי שִׁישׁ יְלָדִים שְׂמַתְחִילִים רַק לְזוּחַל אַחַר שְׁנָה וְאִפְלוֹ אַחַר שְׁנָה וַחֲצִי וְכוּ', וְלָכֵן אֲסוּר לְהַכְנִס בְּלַחֲץ בְּשָׁבִיל זֶה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׂתִרְווּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיכֶם, וְיִהְיֶה פְּרָנְסָה בְּשָׂפַע בְּבִיתְכֶם.

הַמַּאֲחֵל לְךָ חַתִּימָה טוֹבָה וְשְׁנָה מְתוּקָה

ט.ז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁשִּׁי עָרַב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר וַיִּלְךְ ה' תְּשִׁירֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֵתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְׂמָחָה שִׁישׁ לִי שְׂחַזְרְתָם לְמַוָּדִים, וּבִפְרָט עִם הַתְּכַנִּיּוֹת שְׂכַתְבְּתָ לִי שְׂאֵתָם רוֹצִים לְהַמְחִישׁ הַשְּׁנָה לְהַתְּלַמְּדִים אֶת קִיּוֹם הַמְּצֻוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, שְׁזֶה דְּבָר מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כִּי גִירְסָא דִּינְקוּיָתָ זֶה מָה שְׁנִשְׂאָר לְהִילָדִים תְּמִיד בְּרֵאשׁ, הִינּוּ מָה שְׂלָמְדוֹ בְּפָרְט רְאוּ

את זה בחוש, זה נשאר להם על כל החיים, והולך לי מאד מאד בחיים שיצא מאתנו תלמידים יראי השם, ואף שפה ושמה וכו' יש לנו בעיות מכמה תלמידים, נצטרך לנקט ביד חזקה, כגון עם ... נרו יאיר, שאני לא יתן בשום פנים ואופן שתולעת רקובה כזו יחריב לי את כל התלמוד תורה וכו', כי צריכים רק תלמיד אחד רקוב, זה יכול לגרם לנו נזק רב מאד מאד שלא נוכל אחר כך לתקן את זה, ולכן אני מאד מבקש אותך שעל זה תעמד על המשמר מאד מאד יותר מהכל, כי אוי ואבוי לנו אם יקרה עוד דבר כזה שילך מקלקל ומשחת ימשיך את אחרים וכו'.

גם רציתי מאד לבקש אותך שתעמד חזק על המלמדים, ואם אתה רואה מישהו לא מתנהג כשורה, אל תתביש להעיר להם וכו', וכן לעשות אספות מלמדים פעם בחדש על כל פנים, כדי לעמד על המשמר, כדי שהתלמידים שלנו יקבלו את החנוף הכי טוב, מספיק שאנחנו צריכים לסבל שהילדים באים מבתים מאד קשים וכו', אבל מצדנו אנחנו צריכים לתת להם את החנוף הכי טוב שרק יכולים.

לצערנו הרב בכל העולם כלו כלם מתלוננים שיש נשירה גדולה מאד בתלמודי תורה הכי חרדיים, ולכן אצלנו רציתי מאד לצמצם ככל שאנחנו יכולים וכו', והלואי לעקר את התופעה הזו של נושרים לגמרי, על כל פנים נגד תלמודי תורה אחרים אנחנו מצינים תהלה לאל.

בענין המלמדים מחסידי קרלין, מתי שתצטרף איזה ממלא מקום וכו', תקח אותם, כי רציתי שיהיה אצלנו מלמדים חסידים דיקא, יעזר הקדוש ברוך הוא שהשנה נצליח בגדול, רק חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדונינו ורב להושיע.

יש לי צער מאד גדול שקבלתי היום מכתב מאחותך ... תחיה שהשלום בית אצל בנה בכלל לא בסדר וכו', מה אמר לך אני הייתי מהרגע הראשון נגד השדוף, אבל אחותך התעקשה שרוצה דוקא את הבת הזאת וכו', (שלדעתי חסר לה משהו וכו', וגם היא מקלקלת וכו'), הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

אני מאד מבקש אותך שתעורר את כל התלמידים בכל התלמוד תורה שימשיכו להתפלל עבור רפואתי, כי עדין אני זקוק לרחמי שמים מרבים.
המאחל לך שבת שלום וחתומה טובה

יז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וילך ה' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאתה עושה בענין לפסק שאלות נשים שזה מאד מאד נחוץ, ובשמים מאד מאד מתפארים מבעלי הוראה יראי השם וחושבי שמו, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות הוראה סימן א') המורה הוראות שהוא נכנע לפני גדולים ממנו, על ידי זה הקדוש ברוך הוא שומרו שלא יפשל בדבר הוראה; אתה מאד מאד צריך לשמח בזה שאתה מורה הוראה, ובזכות זה תעשה שדוכים טובים עם ילדיך, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שלא יצא חס ושלום שום מכשול, ובענין צום כפור שהיא צום דאורייתא, צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא לא להחמיר יותר מדי ולא להקל יותר מדי, ועל ידי תפלה זוכים לברור וזכוף המדמה, רק חזק ואמץ מאד ואז טוב לך כל הימים.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כששמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי שמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וְחַתִּימָה טוֹבָה

יח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְיִלְךָ ה' תִּשְׁרִי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֹשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּדַבֵּר עִם הַיְקָר לִי מָאֵד ... נְרוּ יְאִיר שְׁיִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ לְעֹזֵר לִי לְצִאֵת מִחוּב גְּדוֹל שֶׁנִּצְטָבֵר אֶצְלִי אִישִׁית סְבִיבוֹת חֲצִי מִיְלִיּוֹן שׁ"ח, וְאִם יַעֲזֹר לִי בְּזֶה, אֲזִי יִצְלִיחַ מָאֵד מָאֵד בְּעֶסֶק שֶׁהוּא רוֹצֵה עֲכָשׁוֹ לְהַכְנִס בְּזֶה, תַּעֲמֵד עַל זֶה חֲזֵק מָאֵד, לְהַקְרִיא לוֹ אֵת הַמַּכְתָּב הַזֶּה, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לוֹ שְׁאֵם הוּא יַעֲזֹר לִי לְצִאֵת מִהַחוּב הָאִישִׁי שֶׁהִלְוִיתִי מִמֶּמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, וְאֲנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוֹ לְשֵׁלֵם אֶת זֶה, שְׁאֲזוּ יִצְלִיחַ הַצְּלָחָה מְפֻלְגָּת בְּהַעֲסֵק שְׁלוֹ.

בְּעִנְיַן הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹף וְכו', מָה אֵמַר לְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִרְבֵּה סְבָלָנוֹת, וְזָכַר תִּזְכֹּר מָה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאֲמָרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבֶּה גְּדוֹלָה מָאֵד, כִּי שְׁלוֹם אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְנִיסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאֲמָרוּ (בְּבֵרָא מְצִיעָא גט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׁאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֶלָּא בְּשִׁבְלֵי אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר (בְּרַאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בְּעַבְדֹרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוֹ רַבָּא לְבַנְיָ מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנַשְׁיֵיכוּ כִּי הִיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תַּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁעָקַר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה.

אַנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלַיְךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרָסָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לַיְגָרִיס אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קְאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָהּ מְכַל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ. הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרֻכּוֹת נ"א.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאֻחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם וְחֵתִימָה טוֹבָה

י.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר וַיִּלְךְ ה' תְּשַׁרֵּי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים אֲנִי מְקַנֶּה לְהִיּוֹת בִּיבְנֵאֵל תַּכְףּ וּמִיד אַחַר הַחֹג, וְאֲשַׁבֵּת שְׁלֹשׁ שַׁבָּתוֹת שָׁם, נח, לָךְ לָךְ, וַיִּרְא, וְאִזּוּ אֶתָּה יְכוּל לְמַסַּר לִי אֶת כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן שְׁנִצְטָרֵף אֲצִלְךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אַחֲרַיִם, אֲשֶׁר אֵין מִצְנָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזּוֹ, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמַח, וַיּוֹתֵר חֲשׁוּב כְּשֶׁשְׂמַח אֶת אַחֲרַיִם, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתָּהּ תְּמִיד לְשִׂמְחַת אֶת אַחֲרַיִם, וְכִּף יִהְיֶה לְךָ גַּם כֵּן שִׂמְחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוּרָה רַק הַשְׂמַחָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו עַז וְחִדּוּהַ בְּמַקְמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שְׂשַׂמַּח בְּעַצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂשַׂמַּח אַחֲרַיִם, וּשְׁכָרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשִׂמְיִם.

אַנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלַיְךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרָסָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם

ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדף היומי של היום ברכות נ"א.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום וחתימה טובה

כ.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וילך ה' תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שהכנסת בי ששמרת על הילדים במשך כל הזמן שאנשי שלומנו לא היו שם, יעזר לך הקדוש ברוך הוא שבזכות זה ששמרת על הילדים וכן תקבל על עצמך לשמר תמיד על הילדים לאסוף אותם ולספר להם ספורי צדיקים, ולתת להם ממתקים, ולהכניס בהם חשק לענות אמן יהא שמא רבה, קדשה, וברכו וכו', בזכות זה יהיה לך תקון גדול מאד מאד.

וכן תראה לעסק הרבה בהפצת מעינות החכמה חוצה אצל החרדים

דיקא.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי

מִי שֶׁשָּׁמַח בְּעֲצָמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׁמַח אַחֲרַיִם, וְשָׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשָׂמַיִם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלַיְךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפֹלוּ בְּגֵרָסָא, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לַיְגִרִים אֲיִנִּישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֵא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָּף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכַל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרָכוֹת נ"א.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַתִּימָה טוֹבָה

כ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר וְיִלְךְ ה' תִּשְׁרִי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַבֵּן שְׁלֹךְ ... נְרוּ יְאִיר שְׁלֵא יִמְכַר יוֹתֵר כְּלָיִם מְסַכְּנִים וְכוּ', שְׁבָהֵם יְכוּלִים לְרֵאוֹת כָּל מִינֵי תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ', וְאֲנִי מְזַהֵר אוֹתָךְ אֲזַהֶרְהָ אַחֲרוֹנָה אִם לֹא תִשְׁמַר עָלָיו, וְאִם הוּא יִחְזֹר לְסוּרוֹ, אָנִי מְפָרְסֵם אוֹתוֹ וְאֵת הַתְּמוּנָה שֶׁלוֹ לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוּמָנוּ שִׁיְזַהְרוּ מֵהִילָד הַמְּסַכֵּן הַזֶּה, זֶה גַּעַל נֶפֶשׁ שִׁילָד בְּגִיל כְּזֶה שֶׁכָּבַר יִתְעַסֵּק בְּלֵהֲכַשִּׁיל אֶת הַנְּעַר עִם כְּלֵי מִשְׁחִית שְׁבָהֵם יְכוּלִים לְרֵאוֹת תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ', אֲקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַתִּימָה טוֹבָה

כב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וילך ה' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על כל העזרה שעזרת לי, בזכות זה יעזר הקדוש ברוך הוא לך שלא תצטרך אף פעם להגיע לטובות של בני אדם, הקדוש ברוך הוא ימתיק ממך ומאשתך ומילדיך את כל הדינים על ידי פלא עליון, ותצליח בגדול.

אני בא לארץ ישראל בעזרתך יתברך שמו על שבת פרשת נח, לך לך וירא, ואז נתראה.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי שמשמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום ברכות נ"א.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום וחתימה טובה

כג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּלֶּךְ ה' תְּשָׁרֵי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

הַזְהַרְתִּי אוֹתָךְ בְּאוֹמֵן עַל יַד צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אִם אַתָּה לֹא תִפְסִיק מִלְמַכְר
אֶת הַכְּלֵי מִשְׁחִית וְכו', וְכֵן סָרְטִים מְגַנִּים וְכו', מְרָה יִהְיֶה לְךָ בְּאַחֲרוֹנָה, כִּי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא סוֹבֵל נְאוּף וְכו', וְלִכֵּן תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּי אַחֲרַת תִּדַע
לְךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲנִישׁ אוֹתָךְ בְּעֵנֶשׁ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ
שֶׁתִּחְזֹר עִכְשָׁו בְּתִשׁוּבָה לְפָנָי יוֹם הַכַּפּוּרִים.

הַמְּאַחֵל לְךָ תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

כד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּלֶּךְ ה' תְּשָׁרֵי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדוֹל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי מִכָּל הַסְּפוּר שְׁנַתְּהוּנָה
וְכו', וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּמְהַר לַעֲשׂוֹת גַּט בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן,
אֲנִי יִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שִׁיְהִיָּה בֵּין הַזּוּג שְׁלוֹם בֵּית, וְאִף שִׁבְתָּךְ מִהֲרֹגַע הָרֵאשׁוֹן
לֹא רָצְתָה אוֹתוֹ וְכו', עִם כָּל זֹאת אִם כָּבֵד הַתְּחַתְּנוּ, אֲזִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא
לְרוּץ וּלְמַהֵר לַעֲשׂוֹת גַּט וְכו', כִּי גְדוֹל הַשְּׁלוֹם עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת קִטוּ) וּמָה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אִמְרָה תּוֹרָה שְׁמִי
שְׁנֹכַתְבּ בְּקֹדֶשׁה יִמְחָה עַל הַמִּים.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אַחֲרַיִם, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה
יּוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזּוּ, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמַח, יּוֹתֵר
חָשׁוּב כְּשִׁמְשַׁמַּח אֶת אַחֲרַיִם, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכַלְתָּךְ תְּמִיד לְשַׁמַּח אֶת
אַחֲרַיִם, וְכָף יִהְיֶה לְךָ גַם כֵּן שִׁמְחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרָה רַק הַשְּׁמַחָה, כְּמוֹ

שְׁכַתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהֶדֶר לְפָנָיו עַז וְחֲדוּדָה בְּמִקְמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂמַח בְּעִצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂמַח אַחֲרַיִם, וְשָׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשָׂמַיִם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלַיִךְ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֻלְךָ, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה וְרָה יט.) לְעוֹלָם לַיְגֵרִים אֵינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָהּ מְכַל רַע, וְיִמְשִׁיף עֲלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיָּהּ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרַכּוֹת נ"א.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם וְחַתִּימָה טוֹבָה

כֹּה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרֵי וַיִּלְךְ ה' תִּשְׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה לֹא צָרִיךְ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן לְחַתֵּם וְכוּ', אוּ לְוִתֵּר וְכוּ'.

הוּא לֹא בְקָשׁ מְחִילָה, הוּא חֲצוּף גְּדוֹל מְאֹד, וְגַם לֹא שְׁפוּי בְּדַעְתּוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

אֶת הַבְּחוֹר ... בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן אֵל תַּחֲזִיר אוֹתוֹ, וְתִרְבֶּה לְדַבֵּר עִם הַתְּלַמִּידִים שִׁישְׁמְרוּ מְאֹד מִחֲבָרִים רְעִים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְדַבֵּר אֲתָם פְּתוּחַ בְּעֵינָיִן לְשִׁמּוֹר מִפְּגַם הַבְּרִית וְכוּ' וְכוּ', וְתִרְחִיב בְּזֶה אֶת הַדְּבוּר כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב.

מאד מאד אָני מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּעוֹרֵר אֶת הַתְּלַמִּידִים שֶׁיִּתְפַּלְלוּ עָלַי, שְׂאֵנִי עֲרִין צָרִיךְ לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, כִּי אָנִי מְאֹד מְאֹד חָלֵשׁ.

רק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אַחֲרַי, אֲשֶׁר אֵין מְצוּהָ יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שְׂמַח, וְיוֹתֵר חָשׁוּב כְּשִׂמְשִׂמַח אֶת אַחֲרַי, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתָּךְ תִּמְיֵד לְשִׂמַּח אֶת אַחֲרַי, וְכָךְ יִהְיֶה לָךְ גַּם כֵּן שְׂמַחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרֵךְ שׁוֹרֵה רַק הַשְּׂמַחָה, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עַז וְחֲדוּהָ בְּמִקְמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשְׂמַח בְּעַצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשְׂמַח אַחֲרַי, וְשָׂכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשָׂמַיִם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרָסָא, כִּי כִּךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׂכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מְאִי קְאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכַל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרֻכּוֹת נ"א.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַתִּימָה טוֹבָה

כו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּלָּךְ ה' הַתְּשִׁירִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּמְהַרִּי לַעֲשׂוֹת גִּט בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֵן, תַּחֲכוּ עַד שְׂאֵנִי יָבוֹא תַכְף וּמִיָּד אַחַר חַג הַסְּכוֹת בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְאַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְשׁוֹת אֶת כָּל הַבֵּית לְטוֹבָה, וְלִכֵּן חֲכִי חֲכִי בְּסִבְלָנוֹת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא יֵעָזֵר שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי חֶבֶל מָאֵד שֶׁבָּנָךְ ... נָרוּ יָאִיר יִהְיֶה גְרוּשׁ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שִׁיְהִי לּוֹ רַק טוֹב, כִּי הוּא בְּאַמֶּת בְּחֹזֵר טוֹב מְאֹד. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַתִּימָה טוֹבָה

כז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּלְךְ ו' תִּשְׁרִי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָרִים לִי מְאֹד ... שִׁיחִי

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה, וְזֶה זְמַן שֶׁל יְשׁוּב הַדְּעַת לִישׁב דְּעַתוֹ אֵיפֹה אֲנַחְנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם? וּמָה תִּפְקִידֵנוּ בַחַיִּינוּ? וּמָה הֶלְאָה? וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּמֹת מ"ט): עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה נ"ה ו') "דְּרָשׁוּ הַיְוָי"ה בְּהַמְצָאוֹ קִרְאֵהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב", אָמַר רַב נַחְמָן אָמַר רַבָּה בַר אֲבוּיָה אֵלּוּ עֲשֶׂרָה יָמִים שְׁבִיִן רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם הַכַּפּוּרִים; הֵינּוּ שְׁעֵכֶשׁוּ בְּעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל מֶה שֶׁפָּגְמֵנוּ כֹּל הַשָּׁנָה, כִּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כָּתְבוּ אֶת הַתְּקִצִּיב שֶׁל הָאָדָם כֹּל הַשָּׁנָה, וּבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים חוֹתְמִים עַל זֶה, אֲבָל בְּעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה עֲדִין יְכוּלִים לְכַטֵּל אֶת כֹּל מֶה שֶׁגָּזְרוּ עָלָיו.

הִנֵּה אַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁהַקְּמֵתִי קֵהֵלָה קְדוּשָׁה יְחִידָה בְּמִינָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּמִדַּת הַצְּדָקָה וְהַחֲסֵד, וּבִישׁוּב הַדְּעַת שְׁאִין כְּמוֹהוּ, וַיִּתֵּן לִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַחַיִּים, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה הַשָּׁנָה לְהַגְדִּיל וּלְהַרְחִיב אֶת כָּל פְּעִילוֹת קֵהֵלְתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, לְרוֹחַת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַשְׁתַּוּף פְּעֵלָה שְׁלָכֶם, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נְצָבִים) בְּנִהְגַּ שְׁבָעוּלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קְנִים שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֲפֹלוּ תִינּוֹק מְשַׁבְּרָן וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כְּלָן אֲגָדָה אַחַת.

כְּמַעַט כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְקַהֲלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה נִסְעוּ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, וְהִיּוֹת

שבשנים אחרונות היו הרבה גנבות ביבנאל בשעה שנעדרו אנשי שלומנו מהבית, והנשים פחדו מאד מאד וכצדק, כי היו כמה ערבים שהסתובבו ביבנאל וגנבו וכו', וכמעט שהיה אסונות ל"ע, לזאת החלטתי השנה לשכר חברת שמירה מקצועית שהיו מפעלים על ידי גויים, חמש לילות משעה שבע בערב עד שעה שבע בבקר הסתובבו כל הלילה עם רכב שמירה בקביעות, וזה עלה לי קרוב לעשר אלף ש"ח, אתם יודעים שאני אף פעם לא מבקש כסף, פי תהלה לאל אני רק נותן ונותן וכו' וכו', אבל פה רציתי לראות את האחריות של אנשי שלומנו ובקשתי שכל משפחה תתן סך הכל עשרים וחמש ש"ח, (שזה עלות פחות מחבילה סיגריות), כדי להשתתף בהוצאה הזו, שסך הכל שומרים לך על האשה והילדים, ועל הרכוש וכו' וכו', וכנראה או ששכתם להביא את העשרים וחמש ש"ח, או שפתם הייתם אדישים, ומראה אי אכפתיות וכו', ולכן באתי להזכיר לכם שהנה אנחנו עומדים לפני יום הכפורים, וצריכים מאד מאד לשמר על דברים שבין אדם לחברו, תהלה לאל יש לנו קהלה קדושה, ואם היינו מאחדים יחד ועוזרים אחד להשני, היינו זוכים לגאולה פרטית, שלכל אנשי שלומנו לא היה חסר שום דבר, וכן היינו זוכים לגאולה כללית, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מדרש הנעלם זהר חדש נח כ"ג) אי חדא קהלה או חדא כנישתא יתערוך בתיובתא מיד אתי בן דוד; אם קהלה אחת או בית הכנסת אחד יתעוררו בתשובה, מיד בן דוד בא.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שעוד היום תשלמו את החוב שלכם שזה סכום פעוט, כדי להראות אחריות לקהלתנו הקדושה, המשרת אתכם בנאמנות כל השנה.

המאחל לכם חתימה טובה ושנה מתוקה

כח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר האזינו ז' תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

הנה אנחנו עומדים שלש ימים לפני יום הכפורים, יום שהקדוש ברוך הוא מוחל לנו על כל עוונותינו, ולכן מצד אחד צריכים מאד מאד לשמח על נעם חלקנו שזכינו להבראות מזרע ישראל, ולא עָשָׂנו גוי כגויי הארצות, ויש לנו יום אחד בשנה שהקדוש ברוך הוא מוחל על עוונותינו, עם כל זאת מצד שני עלינו לפחד ולרעד מאד מאד מיום הדין שבא, כי בראש השנה הקדוש ברוך הוא כותב את מה שיקרה עם האדם כל השנה, וביום הכפורים הוא חותם על זה, נתנו לנו ימים אלו שבין ראש השנה ליום הכפורים להתעורר בתשובה שלמה, ולבקש ולהתחנן על נפשנו שיחוס וירחם עלינו, ויוציאנו מאפלה לאורה משעבוד לגאולה וכו' וכו', ויקרע את גזר דיננו שנגזר עלינו וכו', כמאמרם ז"ל (יבמות מ"ט:): על הפסוק (ישעיה נ"ה ו) "דרשו הוי"ה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב", אמר רב נחמן אמר רבה בר אבון אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים; הינו שעכשו בעשרת ימי תשובה יכולים לתקן את הכל מה שפגמנו כל השנה, כי בראש השנה כתבו את התקציב של האדם כל השנה, וביום הכפורים חותמים על זה, אבל בעשרת ימי תשובה עדין יכולים לבטל את כל מה שגזרו עליו.

והנה חקמינו הקדושים אמרו (יומא פה:): עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר, עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו; ולכן כל אחד ואחד מאתנו אם הוא יודע שפגם נגד הזולת, ראוי לו לבקש ממנו סליחה ומחילה, כי לא יועיל לו יום הכפורים כלל אם לא מבקש ממנו סליחה, והיות שהולך לי בחיים שהקהלה הקדושה שלנו יהיה הקהלה הכי יפה בעולם, ושישרה אהבה ואחדות בין אנשי שלומנו, ולקיים את דבורו של רבנו ז"ל שאמר (חיי מוה"ר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; כי לאהב את הזולת בזה מגלים את טהור לבבו, בפרט בקהלתנו הקדושה שלבסוף כלם יהיו משפחה אחת גדולה, כי בת זה יקח את בן זה וכו', ולכן ראוי שנחיה ביחד באהבה אחוה ורעות גדול

מאד, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְפִיּס אֶת הַזּוּלָת אִם יוֹדְעִים שֶׁפָּגְמוּ נִגְדוּ, וְאִז יִהְיֶה לָנוּ יוֹם הַכּוֹפּוּרִים שֶׁמִּחָה עֲצוּמָה, שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה פְּרָק א') יָמִים יֵצְרוּ וְלֹא אֶחָד בָּהֶם, זֶה יוֹם הַכּוֹפּוּרִים לְיִשְׂרָאֵל, לְפִי שְׁהִיתָה שֶׁמִּחָה גְּדוּלָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּתְּנוּ בְּאֵהָבָה רַבָּה לְיִשְׂרָאֵל וּבִשְׂמִחָה, כִּי אֵין עוֹד שֶׁמִּחָה לְעֲלִיּוּנִים וְלַתְּחַתּוּנִים כְּמוֹ מַחִילַת עֲווֹנוֹת שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוּחַל לָנוּ עַל כָּל עֲווֹנוֹתֵינוּ.

וְהִנֵּה אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ מֵאֵד מֵאֵד הֵיּוֹת שְׁכַל בַּר יִשְׂרָאֵל מִחֵיב לְתַת כָּל יוֹם צְדָקָה, שְׁזֶה הֵלְכָה מִפְּרֻשַׁת שְׁאֲפֵלוּ עֲנִי שֶׁהוּא בְּעֲצוּמוֹ מִתְּפָרְנֵס מִהַצְּדָקָה חֵיב לְתַת צְדָקָה כְּמוּבָא (רַמְב"ם פְּרָק ז' מֵהִלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הֵלְכָה ה') וְאֲפֵלוּ עֲנִי הַמִּתְּפָרְנֵס מִן הַצְּדָקָה חֵיב לְתַת צְדָקָה לְאַחַר; וְכֵן הוּא (שְׁלַחן עָרוּךְ יוֹרֵה דְעָה סִימָן רמ"ח סְעִיף א') כָּל אָדָם חֵיב לְתַת צְדָקָה אֲפֵלוּ עֲנִי הַמִּתְּפָרְנֵס מִן הַצְּדָקָה חֵיב לְתַת מִמָּה שִׁיתְנוּ לוֹ; וְלִכֵּן תִּקַּח מִהַמְשָׁרֵד קִפְת צְדָקָה "קָרָן הַצְּדִיק", וְתִכְנִיֵס בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מָה שִׁישְׂאָר מִמָּה, וְזֶה יְלוּה אוֹתָךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישַׁעְיָה נ"ח ח') "וְהִלַּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה", וְאֵין אִתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה אֵלוּ הַפְּרוּטוֹת יַעֲזְרוּ לָךְ בְּעֵת שֶׁתִּצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁשׁוֹרֵף וּמִבְטֵל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרָא הָאֵדָם מְעוֹנוֹתָיו כְּמוֹ צְדָקָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה פְּרָק י') אֵין לָךְ סֵם חַיִּים לְמִלְאֵךְ הַמָּוֶת אֲלֵא מִדַּת הַצְּדָקָה בְּלִבְדָּה, וְלָמָּה אָדָם לֹא נוֹתֵן צְדָקָה? כִּי חוֹשֵׁב שֶׁצְּרִיף לְתַת בְּפַעַם אַחַת סְכוּם גְּדוֹל, וּמִחֻמַּת שְׂאִין לוֹ אֲזִי יְכוֹל לְעַבֵּר יוֹם אַחַר יוֹם וְלֹא נוֹתֵן צְדָקָה, שְׁזֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה כְּמוֹ הַנְּחַת תְּפִלִּין וְצִיצִית וּמְזוּזָה וְכוּ' וְכוּ', וְאִם הָאֵדָם הִיָּה יוֹדֵעַ שֶׁבְּזֶה שְׁנוֹתֵן בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה קִיָּם מִצְוֹת צְדָקָה, הִיָּה שֶׁשׁ וְשִׁמַּח לְתַת כָּל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת, וּבִפְרָט לְפָנֵי הַתְּפִלָּה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דָף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֲנִי וְהָדָר מְצִילָא אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן בְּעֵת הָאֲכִיל הוּא דְּבַר גְּדוֹל מֵאֵד לְתַת צְדָקָה, וְכֵן בְּכָל עֵת מִצָּא, וּבִפְרָט קִדְּם שִׁיּוּצָאִים לְדַרְךָ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוהר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"א) צָרִיכִים לְתַת צְדָקָה כְּדִי שְׁיִהְיֶה שְׁמוֹר עַל הַדְּרָךְ מִכָּל מִינֵי יִסּוּרִים, וְלִכֵּן אֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, אֲלֵא בְּכָל יוֹם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְהַכְנִיֵס כְּמָה פְּרוּטוֹת בְּקִפְת הַצְּדָקָה, כָּל קְהֵלָה בְּעוֹלָם יֵשׁ לְאֲנָשֵׁי הַקְּהֵלָה הַתְּחִיבוֹת לְהַקְּהֵלָה, וְאִתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי לֹא מִבְּקֵשׁ

מאָפּ אַחַד כּוֹסָא, אַלֵּא אַנִּי נוֹתֵן וְנוֹתֵן וְנוֹתֵן וְכוּ', וְכוּ', אַבְל פְּשוּט אַנִּי רוֹצֵה לְזִכּוֹת אֶת הַנְּשֻׁמָּה שְׁלֵךְ, כִּי רַק זֶה מָה שְׁיִלְךָ לְפָנֶיךָ הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוּ שְׁתַּכְנִיִּס בְּכָל יוֹם בְּקַפְתַּ הַצְּדָקָה, הֵן בְּהַבִּית הַכְּנֶסֶת, וְהֵן בְּבִיתָךְ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַצְּדָקָה הַזֶּה חוֹזֵר מִמִּילֵּא אֵלֶיךָ כְּפֶל כְּפֶלִים, כִּי הַשָּׁנָה אַנִּי רוֹצֵה לְהַרְחִיב אֶת כָּל הַפְּעִילוֹת שֶׁל קְהֵלְתֵּנוּ הַקְּדוּשָׁה, הֵן אֶת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, וְהֵן אֶת הַשְּׂרוֹת שֶׁל הַקְּהֵלָה לְרוּחַת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן הַעֲזֹר לַיּוֹלְדוֹת, וְעַם הַפְּרוּטוֹת שְׁלֵךְ אֶתָּה יְכוּל לְעֲזֹר לִי וְכַמוֹכֵן לָךְ, וְלָכֵן אִם אֵין לָךְ עֲדִין קַפְתַּ צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", לָךְ לְהַמְשִׁיר וּתְקַבֵּל קֶפֶה שֶׁל צְדָקָה, וְהַפְּרוּטוֹת הָאֵלוּ שְׁתַּכְנִיִּס בְּכָל יוֹם, זֶה מְצוֹת עֲשֵׂה כְּמוֹ צִיצִית וּתְפִלִּין, וְאֵל תֹּאמַר מָה יִהְיֶה כְּבָר אִם אַנִּי יְכַנִּיס כְּמָה אֲגוֹרוֹת בְּכָל יוֹם? אֵל תֹּאמַר זֹאת כִּי כֵךְ אֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְתָרָא ט: מֵאֵי דְכְּתִיב (ישעיה נ"ט) "וַיִּלְבֹּשׂ צְדָקָה כְּשֵׁרִין", לֹאמַר לָךְ מָה שְׁרִיוֹן זֶה כָּל קַלְפָּה וְקַלְפָּה מְצַטְרֶפֶת לְשֵׁרִיוֹן גְּדוֹל, אִף צְדָקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצַטְרֶפֶת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל; שְׁכָל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׂאָדָם נוֹתֵן מְצַטְרֶפֶת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל, וּמִי יִתֵּן שְׁכָל אַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים תְּלַמִּיד "הַיְּכַל הַקְּדוֹשׁ", יִהְיֶה אֲצִלוֹ קֶפֶה שֶׁל צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", אָדָם לֹא מְתָאֵר לְעַצְמוֹ מָה אֵלוּ הַפְּרוּטוֹת יוֹעִיל לוֹ אַחַר שֶׁנִּשְׁמְתוּ תְּצַא מִזֶּה הָעוֹלָם, וְלָכֵן אַשְׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל, וַיְקַר בְּעֵינֵינוּ הַפְּרוּטוֹת שְׁמַכְנִיִּס בְּקַפְתַּ הַצְּדָקָה בְּכָל יוֹם.

אַנִּי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּךְ, תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפִלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כֵךְ אֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לַיְּגֵרִיס אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יְדַע מֵאֵי קְאָמוּ, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרָכוֹת נ"ג.

תִּהְיֶה לְאֵל הַחֲנוּת "בְּרַסְלָב סְנַטֵר" שֶׁהַקְּמֵתִי בִּיזַע וּבְדָם וּבְמִסְרוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה כְּדִי לְזִכּוֹת אֶת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִיּוֹם מְצוֹת מַעֲשִׂיוֹת, וְתִהְיֶה לְאֵל הַמוֹן אַנְשִׁים מְאַרְבָּעִים יוֹשֻׁבִים שְׁסָבִיב יְבִנְאֵל הַתְּחִילוֹ לְבוֹא וּלְקַנּוֹת זֶה מְזוּזוֹת, זֶה תְּפִלִּין, זֶה צִיצִית וְכוּ' וְכוּ', שְׂזֵה קְדוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְזַכּוּי הַרְבִּים, וְלָכֵן אַנִּי רוֹצֵה שְׁגַם אֶתָּה תַעֲשֶׂה אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שְׁלֵךְ בְּהַחֲנוּת

הַזֶּה, שֶׁהִיא לֹא לְמִטְרַת רְחוּסִים, אֶלֶּא לְזִכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִקְנָה שְׁמָה אֶת הַד' מִיָּנִים, וְכֵן אֶת הַסֶּכֶה, וְכֵן הַנּוּי סֶכֶה, וּבִזְה אֶתְּה מַחֲזִיק אֶת הַחֲנוּת שְׁנוּכֵל לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת בְּזִכּוּי הַרְבִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

כ.ט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ז' תְּשַׁרֵּי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

הַנֶּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנָי יוֹם הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁזֶה יוֹם שֶׁל מַחִילַת עוֹנוֹת, אֲבָל חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יוֹמָא פּה): עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוּ אִין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חִבְרוּ; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִם אֶת יוֹדַעַת שְׁצַעְרַת אִיזָה אִשָּׁה וְכוּ', וְיֵשׁ לְךָ וְכוּת וּמְרִיבָה עִם מִישֵׁהי וְכוּ', שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְפִיִּס אוֹתָהּ, כִּי חָבֵל מְאֹד שִׁיְהִי מְרִיבוֹת וְאִי הַבְּנוֹת בְּקַהְלָתְנוּ, שְׁבִנִיתִי אֶת זֶה בְּיָזַע וּבְדָם וּבְמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְהַכֵּל שְׁנֹזְכָה לְקִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שְׁאָמַר (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימֵן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבָּה שְׁבִינֵינוּ; וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׁקַהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה תְּהִיָּה בְּנוּיָה רַק עַל חֶסֶד שְׁאֲתַת תְּעוֹר לְהַשְׁנִיָּה, כִּי אִין עוֹד דְּבָר כָּל כֶּךָ חָשׁוּב בְּשָׂמִים כְּמוֹ הָאֲחֵרוֹת וְהָאֶהְבָּה וְעִשִׂית חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת.

נָא וְנָא תְּקַחֵי אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדִים וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה נְשִׁים אַחֲרוֹת, שֶׁזֶה מְצוּהָ מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁשִׂמְחָה זֶה מְצַד הַקְּדוּשָׁה, וְעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת זֶה מְצַד הַטְּמָאָה, וְלִכֵּן בְּזֶה יְכוּלִים לְהַבְחִין אִם נִמְצָא בְּהַקְדָּשָׁה אוֹ לְהַפְךָ בְּהַטְמָאָה, אִם אָדָם תְּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְעוֹשָׂה כָּל

מיני פעולות שבְּעוֹלָם רק להיות בשמחה, סימן שהוא נמצא בהקדשה, ולכן אל תהי בטלנית, תכריחי את עצמך רק להיות בשמחה עצומה.

תהלה לאל התנות "ברסלב סנטר" שהקמתי ביזע ובדם ובמסירות נפש הכי גדולה כדי לזכות את נשמות ישראל בקיום מצוות מעשיות, ותהלה לאל המון אנשים מארבעים ישובים שסביב יבנאל התחילו לבוא ולקנות זה מזוזות, זה תפלין, זה ציצית וכו' וכו', שזה קדוש השם גדול מאד מאד, וזכוי הרבים, ולכן אני רוצה שגם את תעשי את כל הקניות שלך בהתנות הנה, שהיא לא למטרת רווחים, אלא לזכות את נשמות ישראל, ותקני שמה את הנוי סכה, וכן מתנות להילדים וכו', ובזה את מחזקת את התנות שנוכל להרחיב את הפעילות בזכוי הרבים יותר ויותר.

עכשו לפני יום הכפורים כל שאלה שיש לך בענין הצום וכו', עליך לפנות אל "בית הוראה" שלנו, והקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

ל.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר האזינו ז' תשרי ה'תשע"ג
שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר
בנחל ביידיש).

לא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֵינִי ז' תּשׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ק"י) לְאִישׁ אֶחָד שֶׁשָּׁאַל אוֹתוֹ: כִּיצַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוּת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשְׁטוּת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה אֵינוֹ עוֹשֶׂה. וְכַתֵּב מוֹהַרנ"ת ז"ל רְשַׁמְתִּי זֹאת, כִּי הוּא נִצְרָךְ מְאֹד, כִּי כַּמָּה בְּנֵי אָדָם נְבוּכִים בְּזֶה מְאֹד, מַחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲרִיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שֶׁאֵין לָהֶם בְּחִירָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵינֶם יְכוּלִים לְשַׁנוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבֵל בְּאַמַּת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדֵאי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תָּמִיד עַל כָּל דְּבָר, וְכַמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה; וְזֶה שִׁיךְ לָךְ, אִם חֲזַרְתָּ בְּתִשׁוּבָה, אֲזִ אֶסוּר לָךְ לְחַזֵּר בְּמִקּוֹמוֹת הַמְטַנְפִים שֶׁהֵייתָ עַד עַכְשָׁיו, וְיֵשׁ לָךְ בְּחִירָה אִם אֶת רוּצָה אֶת לֹא חוֹזֵר וְכוּ', וְאִם אֶת רוּצָה לְחַזֵּר, אֶת חוֹזֵר וְכוּ', אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנָי יוֹם הַכַּפּוּרִים, יוֹם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוּחֵל אֶת כָּל הָעוֹנוֹת, וְיוֹם הַכַּפּוּרִים אֵינוֹ מְכַפֵּר אֶלָּא לְהַשְׁכִּים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּמוּבָא בְּרַמְב"ם (פָּרָק ב' מֵהַלְכוֹת תִּשׁוּבָה הִלְכָה ב') וּמָה הִיא הַתִּשׁוּבָה הוּא שֶׁיַּעֲזֹב הַחוּטָא חֲטָאוֹ וְיִסִּירוֹ מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ וְיִגְמַר בְּלִבּוֹ שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה עוֹד שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁעִיָה נ"ה) "יַעֲזֹב רְשָׁע דְּרִכּוֹ" וְגו' וְכֵן יִתְנַחֵם עַל שֶׁעָבַר שֶׁנֶּאֱמַר (רַמְבַּם ל"א) "כִּי אַחֲרֵי שׁוּבֵי נַחֲמִיתִי" וְיַעֲדֵד עָלָיו יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת שֶׁלֹּא יִשׁוּב לְזֶה הַחֲטָא לְעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר (הוֹשֵׁעַ י"ד) "וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֶׂה יְדִינּוּ" וְגו' וְצָרִיךְ לְהַתְּדוֹת בְּשִׁפְתָיו וְלוֹמַר עֵינָנוֹת אֵלֶי שֶׁנֶּאֱמַר בְּלִבּוֹ; וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהַחֲלִיט, אֲוֹ שֶׁאֵת עוֹזְבֵת אֶת הַשְּׁטִיּוֹת וְחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְלֹא חוֹזֵר אֶל הָאֲנָשִׁים שֶׁנֶּצְלָו:

אוֹתָךְ טוֹב טוֹב וְכוּ, אוֹ שְׁעָדִין בּוֹעֵר בְּךָ הַיֵּצֵר הָרַע שְׂאֵת מְטֵעָה אֵת עֲצֻמָּךְ כְּאֵלוֹ אֵת רוּצָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְכוּ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל רַק לְאֵלוֹ שְׁחוֹזָרִים לְגַמְרֵי בְּתִשׁוּבָה וְלֹא רוּצִים יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת אֵת הַשְּׁטִיּוֹת שְׁעָשׂוּ עַד עַכְשָׁו וְכוּ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סוּטָה ג) אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלָּא אִם כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת, אוֹמֵר עַל זֶה רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ז) לְפִי זֶה כָּל אֶחָד כְּפִי הַעֲבֵרוֹת שְׁעָשָׂה כֶּף יֵשׁ בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת, וְזֶה שְׁחוּטָא וְעוֹשָׂה שְׁטִיּוֹת פְּשׁוּט מְשֻׁנָּע פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ וְכוּ, לְמָה לְהַפְקִיר אֵת הַגּוֹנֵף וְכוּ? וְלִכֵּן תַּחֲלִיטִי אוֹ שְׂאֵת חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אוֹ שְׂאֵת רוּצָה עֲדִין לְהַשְׁאֵר בְּהַטְנַפֵּת וּבְהַלְכָלוֹף וְכוּ, אֲבָל שְׂאֵל יְהִיָּה לָךְ אַחֵר כֶּף טַעֲנוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁתִּשְׁאַרֵי רְוָקָה כָּל חַיִּיךָ וְכוּ וְכוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס בְּךָ דַּעַת וְשִׁכְל וְתַפְסִיקִי לַעֲשׂוֹת אֵת הַשְּׁטִיּוֹת, וְתִבְרַחֲי מֵהַמְקוֹמוֹת הַמְטַנְפִים וְתַחֲזִירֵי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה.

הַמְאֵחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

ל.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר הָאֲזִינוּ ז' תְּשֵׁרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מַכְתְּבָךָ.

אֲשֶׁרִיךָ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקֶךָ שְׁזַכִּיתָ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בְּפִרְוֵשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְנוּ ז"ל (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן ת"ג) מִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשִׁמְח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (נַחֲמִיָּה ח) "אֲכָלוּ מֵעֲדִינִים וְשָׂתוּ מִמֵּתִיקִים כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה הוּא מְעֻזְכֶם" וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה; וְלִכֵּן רְאוּי לָךְ לְשִׁמְח מְאֹד מְאֹד שְׁזַכִּיתָ בְּזִכּוֹת כָּל כֶּף גְּדוּלָה לְהִיּוֹת אֲצִל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל וְלִבְקֵשׁ הַרְבֵּה רַחֲמֵי שָׁמַיִם עַל גְּלוּת וְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל וְכוּ וְכוּ.

אתה צריך לזכר שעקר התשובה אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ט) הוא לכל יעשה עוד מכאן ולהבא. והוא מִכְרַח לְעֵבֶר בְּאֵלוֹ הַמְקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהִיָּה בָּהֶם בַּתְּחִלָּה וְלַהֲתַנְסוֹת שָׁם וְכוּ', וּבְשִׁמְרָחֵם עַל עֲצָמוֹ עֲכָשׁוּ וְאִינוֹ עוֹשֶׂה עוֹד מֶה שֶׁעָשָׂה מִקֵּדָם וּמִשִּׁבְרֵ תַּאֲוֹתוֹ, זֶהוּ עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה וְכוּ', עֵינַי שָׁם, וְלִכֵּן יַעַן שֶׁאַתָּה כַּעֲסָן וּמוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלֶךְ עַל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, זֶה הַבְּעִיָּה שְׁלֶךְ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְעַבֵּד עַל נִקְדָּה זוֹ לֹא לְהִיּוֹת כַּעֲסָן, אֲלֵא לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבֻלָּנוּת, הֵן עַל אֲשֶׁתְּךָ וְהֵן עַל יְלָדֶיךָ, בְּוֹדָאֵי זֶה קִשָּׁה מְאֹד, כִּי מִי שֶׁפָּגַם בְּבִרְיֹת, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן רמ"ט) הוּא תְּמִיד בְּכַעַס, וְלִכֵּן יַעַן שְׁזָכִיתָ לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אַתָּה צָרִיךְ לְהַפְסִיק אֶת הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שְׁלֶךְ, וְאַל תּוֹצִיא אֶת זֶה עַל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל יְלָדֶיךָ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבֻלָּנוּת, וְאַפְלוּ שׁוּהָ בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, זָכַר מֶה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אבות פֶּרֶק ה') לְפֻּנֵם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַע לָךְ כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמְבֻטָּל אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מַדַּת הַסְּבֻלָּנוּת וְלֹא לְהַכְנִיס בְּכַעַס, שֶׁבְּדָרְךָ כָּלָל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, וְאָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוֹ תְּרַעְמַת עַל אֲשֶׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בראשית ב' כ"ג) "עֵצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְכֵן אֶסוּר לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים עַל הַיְלָדִים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת ל"ב:) עַל הַפְּסוּק (קֹהֶלֶת ה' ה') "אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחִטִּיא אֶת בְּשָׂרְךָ וְאַל תֹּאמַר לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ כִּי שָׁגַגְתָּ הִיא לְמָה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ וְחַבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ" אִיזֶה הֵן מַעֲשֵׂה יְדֵיו שֶׁל אָדָם, הוּי אֹמֵר בְּנֵי וּבְנֹתָיו שֶׁל אָדָם; וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְעַצֵּר אֶת עֲצָמְךָ פַּעַם וּלְתַמִּיד וְלֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס, כִּי כִּף אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (קֹהֶלֶת ז' ט') "אֵל תְּבַהֵל בְּרוּחְךָ לְכַעוֹס כִּי כַעַס בַּחִיק כְּסִילִים יִנּוּחַ", כִּי מִי שֶׁהוּא כַּעֲסָן הוּא מְשַׁגֵּעַ לְגַמְרֵי, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּסָחִים ס"ו:) כָּל אָדָם שְׂכוּעַס אִם חָכָם הוּא, חֲכָמְתוֹ מִסְתַּלְקֵת מִמֶּנּוּ, וְאָמְרוּ (קִידוּשֵׁין מ"א.) רַגְזָן לֹא עֲלֵתָה בִּידוֹ אֲלֵא רַגְזוֹתָא, אַחַד שֶׁהוּא כַּעֲסָן הוּא לֹא פּוֹעֵל עִם הַכַּעַס שׁוֹם דְּבָר, רַק נִשְׁאָר כַּעֲסָן וְעֲצָבֵי וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הַכֹּל תְּלוּי בָּהּ, הִייתָ אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, חֲזַרְתָּ בַתְּשׁוּבָה, דַּע לָךְ שֶׁתְּשׁוּבָה הוּא לֹא לְחִזּוֹר אֶל הַשְּׁטִיּוֹת

שַׁעֲשֵׂה עַד עַכְשָׁנו, וְלִכֵּן מִי חַיֵּב לָךְ שְׂאֵתָה חוֹזֵר עַל הַשְּׁטִיּוֹת וְכוּ', כְּמוֹ כָּלֵב שֶׁחֹזֵר עַל קִיאוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

זָכַר גַּם זָכַר מֶה שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ח) שֶׁהַכַּעַס דוֹחָה מֵהָאָדָם אֶת כָּל הַפְּרִנְסָה, וְאֶפְלוּ שֶׁנִּגְזַר עָלָיו שִׁיְהִיָּה לוֹ הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', עַל יְדֵי כַּעַס הוּא בְּמוֹ יְדִיו דוֹחָה אֶת זֶה וְכוּ', וּמִדַּת הַכַּעַס זֶה הַמְּדָה הַכִּי מְגַנָּה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאָמְרוּ בְּזֵהָר (תְּצוּהָ קפ"ב). בְּמֵאֵי אֲתִידַע לְקַרְבָּא בַר נֶשׁ בְּהִדְיָה אוֹ לְאֲתַמְנַעָא מִנִּיהָ, [אֵיךְ יְכוּלִים לְדַעַת אִם מִתָּר לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאָדָם הַזֶּה אוֹ לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ?], בְּרוּגְזִיָּה מִמֶּשׁ יָדַע לִיָּה בַר נֶשׁ, וַיִּשְׁתַּמּוּדַע מֵאֵן אִיְהוּ, [בְּכַעְסוֹ שֶׁל אָדָם מִתּוֹדַע מֵהוּת כָּל הָאָדָם וּמִתְגַּלְגָּל מִי הוּא], אִי הֵיָא נֶשְׁמֵתָא קְדִישָׁא נֶטֶר בְּשַׁעֲתָא דְרוּגְזוּי אֲתִי עָלִיָּה, דְּלֵא יַעֲקֹר לֵה מֵאֲתֵרָהָא, בְּגִין לְמִשְׁרֵי תַּחֲוּתָהּ הֵהוּא אֵל זֶר, [אִם אָדָם שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה נַעֲקָר מִמֶּנּוּ נֶשְׁמֵתוֹ], דָּא אִיְהוּ בַר נֶשׁ כְּדָקָא יֵאוּת, דָּא אִיְהוּ עַבְדָּא דְּמֵאֲרִיָּה, דָּא אִיְהוּ גְבַר שְׁלִים. [זֶה הוּא אָדָם כְּמוֹ שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת, הוּא עַבְדֵּי שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא אָדָם הַשְּׁלֵם], וְאִי הֵהוּא בַר נֶשׁ לֹא נֶטֶר לֵה, וְאִיְהוּ עֵקֶר קְדֻשָּׁה דָּא עֲלָאָה מֵאֲתֵרִיָּה, לְמִשְׁרֵי בְּאֲתֵרִיָּה סְטְרָא אַחְרָא, וְדֵאִי דָּא אִיְהוּ בַר נֶשׁ דְּמֵרִיד בְּמֵאֲרִיָּה, וְאִסִּיר לְקַרְבָּא בְּהִדְיָה וּלְאֲתַחְבְּרָא עִמִּיהָ, [וְאִם אָדָם הַזֶּה לֹא שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס, וְהוּא עוֹקֵר אֶת הַקְּדוֹשׁ מִמֶּנּוּ, וְנִכְנַס בּוֹ סְטְרָא אַחְרָא, אָדָם הַזֶּה הוּא מוֹרַד בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאִסִּיר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו], וְדָא אִיְהוּ (אֵיבֵב י"ח ד') "טְרִיף נֶפֶשׁוֹ בְּאִפּוֹ", אִיְהוּ טְרִיף וְעֵקֶר נֶפֶשִׁיָּה בְּגִין רוּגְזִיָּה, וְאִשְׁרֵי בְּגוּיָּה אֵל זֶר [אָדָם שֶׁהוּא בְּכַעַס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ שֶׁלוֹ וְשׁוֹרָה בּוֹ הַסְטְרָא אַחְרָא], וְעַל דָּא כְּתִיב (שם) "חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ", דֵּהֵיָא נֶשְׁמֵתָא קְדִישָׁא טְרִיף לֵה, וְסָאִיב לֵה בְּגִין אִפּוֹ [מִי שֶׁבְּכַעַס הַנֶּשְׁמָה שֶׁלוֹ בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְטַמֵּא אֶת עֲצָמוֹ]; וְאָמַר הָאֲרִיז"ל אֶת כָּל הַעֲבֵרוֹת יְכוּלִים לְתַקֵּן וְכוּ', אֲבָל מִי שֶׁכּוֹעֵס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנֶּשְׁמָה שֶׁלוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְקִשָּׁה לְהַחְזִיר לוֹ אֶת נֶשְׁמֵתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן סוֹבֵל מֶה שֶׁסוֹבֵל וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׂיֵהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

לג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ז' תְּשֵׁרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל עַל בְּרִיאוֹתַי.

הַרְמֵז שֶׁכְּתַבְתָּ זֶה רֵמֵז יָפֵה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת הַמְצִיאוֹת הוּא שְׂרַבְנוּ
ז"ל הַסְּתוֹכֵב הַרְבֵּה בַּשְּׂדוֹת וּבַהָרִים יָמִים וְשָׁנִים, וְיָדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד
מְאֹד מְאֹד עַל נְקִיּוֹת, עַד כְּדֵי כִּךְ שֶׁאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קכ"ו) הַבְּגָדִים
הֵם בְּסוּד הַחֲשֵׁמ"ל, שֶׁהוּא שְׂמִירָה. וְעַל כֵּן הַבְּגָדִים יֵהִיוּ שְׁלֵמִים תְּמִיד וְלֹא
קְרוּעִים כִּי הוּא קְלִקוּל הַשְּׂמִירָה: הַבְּגָדִים בְּעֶצְמָן תּוֹכְעִין אֶת הָאָדָם אִם לֹא
נִזְהָר בְּשְׂמִירָתוֹ לְכַבְּדוֹן כְּרֵאוּי וּלְהַחֲזִיקוֹ בְּנְקִיּוֹת; וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי
מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"ט) שֶׁבְּגָדִים נְקִיִּים הֵם תְּקוּן הַבְּרִית, וְצָרִיכִים מְאֹד
לְשֹׁמֵר עַל נְקִיּוֹת שֶׁל הַבְּגָדִים, וְרַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וּמוֹהֲרַנ"ת
ז"ל אָמַר אֶת הַכֹּל הוּא יְכוּל לְחַקוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל לֹא אֶת הַנְּקִיּוֹת, כִּי
אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל אֶפְלוּ הַסְּלִיוֹת שֶׁל הַנְּעֻלִים הָיוּ נְקִיִּים.

בְּתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל אָדַל ע"ה הִלְכָה פַּעַם עֲבוּר צְדָקָה עִם עוֹד כְּמָה נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבְאֲמָצַע הַתְּחִיל לְרַדַּת גֶּשֶׁם גְּדוֹל וְנִעְשָׂה בֵּין, וְכָל הַנְּשִׁים
הַתְּלַכְּלוּ וְכוּ', רַק אָדַל בְּתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל נִשְׁאַרָה נְקִיָּה לְגַמְרִי, וְשָׂאֲלוּ אוֹתָהּ
הַנְּשִׁים אֵיךְ אֵת לֹא הַתְּלַכְּלָתָּ? עֲנָתָה וְאָמְרָה הָאֲבָא שְׁלִי לְמַד אוֹתִי אֵיךְ
שְׂיִכּוּלִים לְלַכַּת בְּבֵין וְלֹא לְהַתְּלַכְּלָךְ.

עַל כָּל פָּנִים הַכּוֹנֶה זֶה פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ שְׂצָרִיכִים לְלַכַּת עִם בְּגָדִים

נְקִיִּים, וְלִשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל נְקִיּוֹת הַגּוֹף וְהַבְּגָדִים, וְזָכַר גַּם תְּזַכֵּר שְׁתַּבַּח
נְקִיּוֹת אוֹתִיּוֹת תִּיקוּן, וְיִכּוּלִים לְהַפִּיר בְּאָדָם אִם הוּא כָּבֵד מִתְקַן אוֹ לֹא, אִם
הוּא מִקְפִּיד לְלַכֵּת בְּבִגְדֵים נְקִיִּים, סִמֵּן שֶׁהוּא מִתְקַן, וְאִם אָדָם הוֹלֵךְ בְּבִגְדֵים
מְלַכְלָכִים וּמְסַרִּיחִים עִם כְּתָמִים וְכוּ' וְכוּ', סִמֵּן שֶׁהוּא עֲדִין פָּגוּם לְגַמְרֵי וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנֵי מִבְּקַשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַתִּימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

לד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ז' תְּשַׁרֵּי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לְהַכְנִס בְּלַחֵץ וּבְפַחַד שְׁיִהְיֶה מִלְחָמָה אוֹ לֹא יִהְיֶה מִלְחָמָה וְכוּ'
וְכוּ', אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּיַד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא שִׁיף לְהִתְבַּלְבֵּל מִדְּבָרִים
כְּאֵלוֹ, כִּי אֵין לְדַבֵּר סוּף וְכוּ', וּמִי שֶׁנִּכְנַס בְּפַחַדִּים יִתְרִים אֵין לוֹ מְנוּחָה לֹא
בַּיּוֹם וְלֹא בַּלַּיְלָה, וְהוּא תָמִיד בְּלַחֵץ וּבְפַחַד מָה יִהְיֶה וְאֵיךְ יִהְיֶה? וְאוּגְרִים
אֲכַל וְכוּ', הַעֲקֹר לְקִיָּם (תְּהִלִּים נ"ה כ"ג) "הַשְּׁלֵף עַל הַיְוִי"ה יִהְבֵּךְ וְהוּא יִכְלַפְלֵךְ
לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק", אֲנַחְנוּ רַק צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁיַחֲוֶס וְיִרְחַם כְּבָר עַל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְשִׁלָּא יִהְיֶה שׁוּם מִלְחָמוֹת בְּעוֹלָם,
וּבְפָרֵט בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְשִׁלָּא יִנּוֹק אֶפְלוֹ צַפְרָן אַחַד שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵין
לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן אֲלֵא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, אֲבָל לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֵץ וּבְפַחַד
מָה יִהְיֶה וְאֵיךְ יִהְיֶה? עַל זֶה כְּבָר נֶאֱמַר (דְּבָרִים י"ח י"ג) "תָּמִים תִּהְיֶה עִם
הַיְוִי"ה אֱלֹקֶיךָ", וּפְרַשׁ רַש"י הִתְהַלֵּךְ עִמּוֹ בְּתַמִּימוֹת וְתַצְפֶּה לוֹ וְלֹא תַחְקֹר אַחַר
הַעֲתִידוֹת אֲלֵא כָּל מָה שְׁיִכּוּא עֲלֶיךָ קִבֵּל בְּתַמִּימוֹת וְאֵז תִּהְיֶה עִמּוֹ וְלַחְלֹקוֹ,
עֵין שָׁם.

הקדוש ברוך הוא השומר את עם ישראל, ישמר את כלנו, ויתן לנו שנה טובה ומתוקה, שנה של אשר ורגיעה, ולא יחסר לנו שום דבר.

המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

לה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר האזינו ז' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תכנס בלחץ, גם לך יש בת זוג, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ב.) ארבעים יום קדם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני, הרבה פעמים צריכים לחכות אולי הבת זוג עדין צעירה וכו'.

בכלליות בענין מציאת הזוג, כבר כתבתי כמה וכמה פעמים, על מה שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות גו.) נחית דרגא נסיב איתתא, צריכים לרדת מדרגה ואז מוצאים את הזוג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאותנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', יקח את זו? או אני הכי חכם והכי יפה והכי משפלת וכו', יקח את זה? והם מסתובבים ומחפשים את הזוג שלהם כפי הדמיון שנכנס בכל אחד ואחת כאלו מי יודע מה הוא, והם מחיכים שיבואו להם זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לכן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור או הבחורה מחכים עד שיוולד זוג כזה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחפה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים את עצמם רואים שאנחנו כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות גו.) נחית דרגא נסיב איתתא, תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות זוג מה שיתאים לכם.

תִּאֲמִין לִי שְׁלֹא חֶסֶד בַּחֲוֵרוֹת שְׁרוּצוֹת לְהִתְחַתֵּן, וְכֵן לְהַפִּיף לֹא חֶסֶד
בַּחֲוֵרִים שְׁרוּצִים לְהִתְחַתֵּן, הַבְּעֵיָה שְׁלֵהֶם כִּכֹּל שְׁכַתְּבִתִּי, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שְׁזִרְק אֶת הַשֶּׁכֶל שְׁלוֹ וְהוּא מִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שְׁיִהְיֶה לִּי הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.
הַמְּאֻחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

לו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ז' תְּשֵׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי אֶת צְרִיכָה לְהַגִּיד פְּתוּחַ לְהוֹרִים שְׁלֶךְ שְׁאֵת נִמְצָאָה בְּסִכְנָה
רוֹחֲנִיּוֹת וּמוֹסְרִיּוֹת, וְאֵת לֹא יוֹדַעַת אִיךָ תְּחִזְיִקִי מִעֲמֵד וְכוּ', כִּי פְּשׁוּט בְּנִים
מִתְגָּרִים בָּךְ, וְאֵת מְאֹד מִפְּחָדָת שְׁתַּדְרָדְרִי לְשֵׁאוֹל תְּחַתִּית וּמִתְחַתִּיו וְכוּ', וְאִז
כָּבֵר יִהְיֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי הִרְגַע שְׁחִיִּים חִיִּים שֶׁל הַפְּקֻרוֹת וְכוּ', מְאֻבְּדִים
אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, כִּי חִיִּים כְּמוֹ חִיוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת
צְרִיכָה לְהַגִּיד אֶת זֶה פְּתוּחַ לְהוֹרִים, וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאֵנִי
בְּטוֹחַ שֶׁהוֹרִים שְׁלֶךְ לֹא רוּצִים לְרֹאוֹת אוֹתְךָ לְהַדְרִדֵר וְכוּ', שְׂאִז כָּבֵר יִהְיֶה
מְאֹד מְאֹד וְכוּ'.

הַעֲקָר תְּבַקְשִׁי הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מֵה שְׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוּם
דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרֻשָּׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ
שְׁאִין לָהֶם לֹא מְלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאִין לָהֶם אֵלָּא
תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְד אֲמַר דְּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה
אֶת תְּפִלְתָּם (תְּהִלִּים ק"ב) "תְּכַתֵּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְקַבֵּל הַשְּׁבִיִּים, "וְעַם נְבָרָא יִהְלֵל יְהוָה" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה
חֲדָשָׁה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

לז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר האזינו ז' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות ועל האחולים לרפואתי.

בענין להקפיד שהפאות לא יהיה על האזנים בעת התפלה וכו', יש ויש, הינו יש נוהגים כפי הזהר להוריד את הפאות מאחורי האזן בתפלת שמונה עשרה, ויש שלא מקפידים על זה כלל, והבוחר יבחר, ויש לשניהם על מה לסמוך.

העקר תשמח מאד מאד על הזכות הגדולה שיש לך פאות, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ז) כי יש בכל אחד ואחד מישראל התפארות בפרטיות, שהשם יתברך מתפאר עמו בפרטיות, ואפלו בפחות שבִּישְׂרָאֵל, אפלו פושעי ישראל, כל זמן ששם ישראל נקרא עליו, כי נקרא פושעי ישראל, יש בו התפארות פרטי, שהשם יתברך מתפאר עמו בפרטיות. וכן בפרטי פרטיות, כי יש בכל איבר ואיבר ובכל תנועה ותנועה של ישראל התפארות אחר. ויש לפעמים שאיזה פחות שבִּישְׂרָאֵל עושה נענוע עם הפאה שלו, והשם יתברך יש לו התפארות גדול גם מזה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנוצח לעשות תמיד נחת רוח להקדוש ברוך הוא, וננוצח לעשות לו יתברך התפארות שיתפאר אתנו.

המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

ל.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ז' תּשׁרִי ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַשֵּׁם מִיכֹל זֶה שֵׁם נִפְלֵא מְאֹד, וְזֶה רֵאשִׁי תְּבוּת (תְּהִלִּים צ"א י"א) כִּי
מ'לְאָכִיר י'צִנָּה ל'ךְ ל'שְׁמֶרְךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחִי עִם הַשֵּׁם הַזֶּה
וְלֹא צָרִיכִים לְהוֹסִיף שׁוּם שְׁמוֹת עַל זֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.
הַמְּאֹחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׂנֵה מִתּוֹקָה

ל.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ז' תּשׁרִי ה'תּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְּנֵה גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
תְּמִידָה, וְלְהִתְגַּבֵּר לְהַרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת
הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסַּר
אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא
שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְּתַנֵּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר
וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְּתַנֵּת לְאָדָם; וְלִכֵּן
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמִחָה מְצוּיָה אֲצִלְךָ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה,
וְעַל יְדֵי שְׂמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכַבּוֹ בְּתִמְיָמוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה
שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ

עצבות ומרירות ודפאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

שמחה היא מצד הקדשה, עצבות היא מצד הסטרא אחרא, ולכן אם אדם תמיד שמח, ידע שהוא נמצא כבר בהקדשה, אבל אם אדם תמיד עצוב, ידע שהוא עדין נמצא בהסטרא אחרא.

אתה צריך לדעת כי להגיע לשמחה, זה עבודה הכי קשה שרק יכול להיות וכו', אדם יכול לעשות כל העבודות הקשות בעולם, לצום וכו', גלגול שלג וכו', וכל מיני ענויים וסגופים וכו', אבל לא להיות בשמחה, כי זה העבודה הכי קשה שאדם צריך להגיע לזה, ולכן אין עצה אחרת רק להתפלל יומם ולילה על מדת השמחה, ולכן תהיה רגיל להתפלל כל יום את התפלה הזו, ואז טוב לך כל הימים:

רבנו של עולם זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ופס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקוד בכך יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אגא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, וזכני לאמונה ברוחה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברוחה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ ח' תְּשׁוּבָה ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרְוּ יְאִיר

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְעוֹרֵר עִכְשָׁו לִפְנֵי יוֹם הַכְּפוּרִים, שְׁאָמְרוּ
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ג' סִימָן ח') יוֹם אֶחָד שֶׁנִּתֵּן לָהֶם הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יוֹם אֶחָד וְאִיזָה, זֶה יוֹם הַכְּפוּרִים; מִחֻכְמֵים כָּל הַשָּׁנָה עַל הַיּוֹם הַזֶּה,
יוֹם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכְּפָר עַל כָּל הָעוֹנוֹת, אֲבָל מוּבָא בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק ב'
מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הֶלְכָה ב') וְמָה הִיא הַתְּשׁוּבָה הוּא שִׁיעוֹב הַחוּטָא חֲטָאוּ וְיִסִּירוּ
מִמַּחְשְׁבָתוֹ וְיִגְמַר בְּלִבּוֹ שְׁלֵא יַעֲשֶׂהוּ עוֹד שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ה) "יַעֲזֹב רָשָׁע
דְּרִכּוֹ" וְגו' וְכֵן יִתְנַחֵם עַל שֶׁעָבַר שֶׁנֶּאֱמַר (יִרְמִיָּה ל"א) "כִּי אַחֲרֵי שׁוּבֵי נַחֲמָתִי"
וְיַעֲדֵד עָלָיו יוֹדַע תְּעֻלּוֹמוֹת שְׁלֵא יָשׁוּב לְזֶה הַחֲטָא לְעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר (הוֹשֵׁעַ י"ד)
"וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֲלֵהִינוּ לְמַעֲשֵׂה יְדִינוּ" וְגו' וְצָרִיךְ לְהִתְדוּדוֹת בְּשִׁפְתָיו וְלוֹמַר
עֲנִינּוֹת אֵלוֹ שֶׁגָּמַר בְּלִבּוֹ.

נָא וְנָא אִם הִיָּה לָךְ אִיזָה עֶסֶק עִם מִיִּשְׁהוּ, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים
שֶׁבְּעוֹלָם לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פּה:): עֲבֹרוֹת
שֶׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכְּפוּרִים מִכְּפָה, עֲבֹרוֹת שֶׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם
הַכְּפוּרִים מִכְּפָר עַד שִׁירְצָה אֶת חִבְרוֹ; וְזֶה לֹא דְבַר פְּשׁוּט, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁבִּזְהָ
שֶׁהוּא מִתְּלַבֵּשׁ לְבָנִים וְצֵם בְּיוֹם הַכְּפוּרִים וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה יִתְכַפֵּר לוֹ עַל
מָה שֶׁצָּעַר אֶת הַזּוֹלָת וְכוּ' וְכוּ', אֵין דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', מִכְּרַחֲמִים לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה
מֵהַזּוֹלָת, וְכָל כִּף חֶבֶל שִׁיִּהְיֶה קִנְאָה וְשִׁנְאָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַסְּמִיךְ
מ"ם מִשְׁתַּגֵּעַ וְרַק רוּצָה לְרֵאוֹת פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ
הַפְּרָד וּמִשְׁל", וְלִכֵּן בִּזְהָ שֶׁנִּתְחַזַּק יָחַד וְנֹאחֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְנַעֲזֹר אֶחָד
לְהַשְׁנֵי, בִּזְהָ נִבְטַל אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּאת לְגַמְרֵי.

אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וּבְיוֹם הַכְּפוּרִים "וְתִשׁוּבָה וְתִפְלָה וְצַדִּיקָה
מִעֲבִירִין אֶת רַע הַגְּזֵרָה", "תְּשׁוּבָה" זֶה הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמַיִם שֶׁאֲנַחְנוּ
סוּבְלִים וְכוּ', וְהַעֲקָר לְשִׁתְּק, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן
ו') שֶׁעָקַר הַתְּשׁוּבָה יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק, "תִּפְלָה", צְרִיכִים מָאד מָאד

להקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, וכן להרבות בשיחה בינו לבין קונו, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, "צדקה", אני מאד מאד מבקש אותך אל תהיה בטלן, כל יום תכניס כמה אגורות לפני כל תפלה בקפת הצדקה, וכן בעת האכל תכניס בקפת הצדקה "קרן הצדיק", ואלו האגורות שתכניס בכל יום, זה יציל אותך וזה ילך לפניך, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח) "והלך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאספך" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סוטה ג:) כל העושה מצוה אחת בעולם הזה מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר "והלך לפניך צדקה"; איזה נחת רוח יהיה לאדם כשנשמטו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו, אתה לא יכול לתאר איזה שמחה יהיה לך שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתת כל יום לקפת הצדקה, ולהפך לא יכולים לתאר את הצער שיהיה לאדם איך לא הייתי חכם בזה העולם, ועל ידי כמה פרוטות שהייתי נותן כל יום לצדקה היה מאיר לי כאן בעולם הבא, אבל אז כבר מאחר, כי היום לעשותם' כל זמן שאדם חי הוא יכול לקיים את מצוותיו יתברך, ואחר כך כבר מאחר.

ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) אמר הקדוש ברוך הוא אם עשיתם תשובה בעשרת ימי תשובה, ואתם באים לפני ביום הכפורים, אפלו יש עונות מן הארץ עד השמים אני מלבינם כשמש, ולכן אני מאד מבקש אותך לטובתך הנצחית, אל תהיה בטלן, "תשובה" על ידי שתשמע חרופין וגדופין בבית וכו', וכו', שתק שתק, כי זה עקר התשובה, לשמע בזיונו ידם וישתק, "תפלה" תקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, וכן תדבר אליו יתברך אפלו כמה דבורים בכל יום, "צדקה" תעשה לעצמך הרגל להכניס בקפת הצדקה כמה פרוטות, על ידי שלש אלו דע לך אפלו נגזר עליך איזה גזרה רעה חס ושלום, אתה מבטלה.

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שאנחנו מקרבים אל צדיק כזה שלא נותן לנו לישן ליום אחד, והוא מעורר אותנו מהשנה העמקה

שְׁאַנְחֵנוּ יְשָׁנִים בָּהּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, בְּךָ רַבְּנוּ נְגִילָה בְּךָ רַבְּנוּ וְנִשְׁמַחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַתִּימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוּקָה

מ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ ח' תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְחֵי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדִים, וְתִדְעֵי לָךְ שֶׁעַכְשָׁיו הוּא הַזְּמַן לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה עַל כָּל הַשְּׁטוּת שֶׁעָשִׂינוּ כָּל הַשָּׁנָה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה א') שְׁחוּרָה אֲנִי כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה, וְנֶאֱוָה אֲנִי בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, אֶפְלוּ שְׁכָל הַשָּׁנָה הֵיִינוּ שְׁחוּרִים מְרַב עוֹנוֹת שֶׁעָשִׂינוּ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁבָּא יוֹם הַכַּפּוּרִים וְחוּזְרִים בְּתִשׁוּבָה, עַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצֻמָּנוּ יְפִי, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִתְחַזֵּק שְׂאֵת נִמְצָאת בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה שְׁמִתְנַהֲגַת עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וּבְזָכוֹת זֶה שֶׁתִּתְחַזְּקִי תִרְאִי שְׁבִיוֹם הַכַּפּוּרִים יִמְחַל לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְלֻקוּט בְּלֻק רַמְזוֹ תשע"א) מָה הִנְהַר שׁוֹטֵף אֶת הַסִּירוֹת, אִף יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עוֹנוֹתֵיהֶם, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִם יֵשׁ לָךְ אִיזָה שְׁנָאָה אוֹ קִנְאָה אוֹ מְרִיבָה עַל הַזּוּלָת וְכוּ', וְאֲנִי כֹבֵר לֹא מְדַבֵּר עַל הַבַּעַל וְכוּ', תִּכְףּ וּמִיד תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהִתְפַּיֵס וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, כִּי כִּךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא פּה): עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוּ אִין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חִבְרוּ; וְזֶה לֹא דְבַר פְּשׁוּט, אֲשֶׁה חוֹשֶׁבֶת שְׁבִזָּה שֶׁהִיא מִתְלַבֶּשֶׁת לְבָנִים וְצָמָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה יִתְכַפֵּר לָהּ עַל מָה שֶׁצָּעְרָה אֶת זּוּלָתָהּ וְכוּ' וְכוּ', אִין דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', מְכַרְחִים לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִהַזּוּלָת, וְכָל כִּךָ חִבְל שִׁיחָה קִנְאָה וְשְׁנָאָה בֵּין נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִסְמִיךְ מ"ם מִשְׁתַּגַּע וְרַק רוּצָה לְרֹאוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶה

כָּל כַּחוּ "הַפֶּרֶד וּמִשְׁל", וְלִכְּן בְּזֶה שְׁנַתְחַזֵּק יַחַד וְנֵאָהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְנַעֲזֹר אֶחָד לְהַשְּׁנִי, בְּזֶה נִבְטֵל אֶת הַקְּלִפָּה הַזֹּו לְגַמְרִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוּקָה

מ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ח' תְּשֵׁרִי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ

מָאד מָאד כּוֹאֵב לִי, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים יוֹם לְפָנֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְעֵדִין לֹא שְׁלַמְתָּם אֶת הַעֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ ש"ח לְשִׁמְרָה, סוּף הַכֹּל עֲשִׂיתִי אֶת זֶה בְּשִׁבְלִי הָאֲשֶׁה וְהִילָדִים וְהַתְּכוּלָה שְׁלָכְם, וְזֶה סְכוּם פְּעוּט מָאד (קַפְסַת סִיגְרִיּוֹת עוֹלָה הַיּוֹם עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה ש"ח), וְרָצִיתִי לְרֵאוֹת מִי מֵהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ אַכְפַּת לוֹ אֶת הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי עֲבוּרָם, זֶה עָלָה לִי קְרוּב לְעֶשֶׂר אֶלְף ש"ח, וְתִהְיֶה לְאֵל הָיָה שְׁמִירָה מְשֻׁבַּע בְּעֶרֶב עַד שִׁבְעַת בְּבֹקֶר, עַל יְדֵי חֲבֵרַת שְׁמִירָה מְעֵלָה חָמֵשׁ יְלִילוֹת, וְאֲנִי עוֹמֵד חֲזָק עַל זֶה שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי קְהֵלְתָנוּ שִׁישְׁתַּתַּף בְּזֶה, וְלֹא יִתְחַמַּק, כִּי בְּזֶה אֲנִי רוֹאֶה מִי שְׁבָאָמַת מְסוּר לְקְהֵלְתָנוּ, וּמִי שְׁמֻזְלֵז לְבַקְהֵלְתָנוּ וְכו'.

הַמְּצִיאוֹת מֵרֵאָה כְּשֶׁבָא לְקַחַת, אֵלּוּ שְׁלֹא מְשַׁקִּיעִים אֶפְלוּ אֲגוּרָה שְׁחוּקָה לְהַקְּהֵלָה, הֵם הֵרֵאוּשׁוּנִים וְכו', וְכֵן אֵלּוּ שְׁעוֹשִׂים בְּקִרְתָּ עַל קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׁהִיא יְחִידָה בְּמִינָה, אֵלּוּ שְׁלֹא מְשַׁקִּיעִים אֶפְלוּ אֲגוּרָה שְׁחוּקָה לְהַקְּהֵלָה, הֵם הֵרֵאוּשׁוּנִים שִׁישׁ לָהֶם בְּקִרְתָּ עַל הַקְּהֵלָה, וַיֵּשׁ לָהֶם טְעֵנוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט, וְלִכְּן לְדַעְתִּי לְפָנֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁאֵז חוֹתְמִים אֶת הַחוֹתָם עַל הַפֶּתַח שְׁכַתְּבוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּדֹאֵי לָכֶם לְהִתְיָשֵׁב וּלְשַׁלֵּם אֶת הַחוּב הַפְּעוּט הַזֶּה.

צַר לִי מְאֹד שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לִכְתֹּב אֶת זֶה כְּבָר פְּעַמִּים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוּקָה

מ.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ ח' תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוּ יְאִיר

זְכֹר תִּזְכֹּר מֶה שֶׁהִבְטַחְתָּ לִי בְּאוֹמֵן שֶׁתִּדְבַּר עִם הַנְּגִיד ... נֵרוּ יְאִיר, כִּי הִנֵּה נִכְנָסְתִּי אִישִׁית בְּחֹב גְּדוֹל שֶׁל לְמַעַלָּה מִחֲצִי מִלִּיּוֹן ש"ח, אוֹלֵי אַתָּה יְכוֹל לְעֻמַּד עָלָיו שְׂיִהְיֶה לִי לְעִזְרָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינָיִם עַל יְדֵי פֶּלֶא עֲלִיּוֹן.

מוֹבָא בִּירוּשָׁלַיִם (פֶּאָה פֶּרֶק ח' הַלָּכָה ח') אָמַר רַבִּי חִיָּיא בַר אֲדָא אֵיתְהוּוּ סְבִין בְּיוֹמֵינוּ מֵאֵן דִּהְוָה יְהִב לֹן מִבִּין רִישׁ שְׁתָּא לְצוּמָא רַבָּא הוּוּ נִסְבוֹן מִן בְּתַר כֵּן לֹא הוּוּ נִסְבוֹן אֲמַרֵי דְשׁוּתָן גְּבַן; הַזְקָנִים שְׂבִימֵינוּ (הֵינּוּ הַחֲכָמִים) מִי שְׂהִיָּה נֹתָן לָהֶם צְדָקָה מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים, הֵינּוּ מְקַבְּלִים מֵהֶם, אֲבָל אַחַר יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּבָר לֹא קִבְּלוּ מֵהֶם, וּפְרַשׁ הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְקַאֲמַרְנָא זִי"ע אֶת מֵאֲמַר הִירוּשָׁלַיִם הַזֶּה, עַל פִּי דְבַרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּכָא בְּתָרָא י. כְּשֵׁם שְׂמִזְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּךְ חֲסֵרוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן אִף שֶׁכָּל הַשָּׁנָה לֹא לִקְחוּ צְדָקָה, שְׁלֹא רָצוּ לְהַנּוֹת מֵאִף אַחַד, אֲבָל בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְשׁוּבָה הֵם דִּיקָא לְקַחוּ, כְּדִי לְזַכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂאֵם נִגְזַר עֲלֵיהֶם שְׂיֵאָבְדוּ אֶת כִּסְפֵּם בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנָה, אוּ יְבוֹאוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם וְיִקְחוּ לָהֶם אֶת כִּסְפֵּם בְּחִזְקָה, אוּ שֶׁהִמְלִיכוּת תִּגְבֶּה מֵהֶם מְכַסּ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהֵם צְרִיכִים לָתֵת, עַל יְדֵי שֶׁלְקַחוּ מֵהֶם צְדָקָה, כְּבָר נִתְקַיְּמִים הַמֵּאֲמַר הַזֶּה שֶׁל הִירוּשָׁלַיִם, שֶׁחֲסֵרוֹנוֹתָיו קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן הֵינּוּ הַחֲכָמִים לֹקְחִים דִּיקָא אֲזִ צְדָקָה, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יֵאָבְדוּ אֶת כִּסְפֵּם.

וְלַכֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְדַבֵּר אֵת עוֹד הַיּוֹם, וְלִהְיוֹת מְדַל מְאֹד שִׁיתֵן אֶת הַסְּכּוּם הַזֶּה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵאבֵד בְּאַמְצַע הַשָּׁנָה פִּי אֶלֶף מְזֵה וְכוּ' וְכוּ'. יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ עִמּוֹ, וְזִכֹּר מֶה שֶׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁפְתַּי ב.) יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁבִּעַל הַבַּיִת עוֹשֶׂה עִם הָעֵנִי, הָעֵנִי עוֹשֶׂה עִם בִּעַל הַבַּיִת, כִּי הוּא מְזַכֵּה אוֹתוֹ בְּצַדִּיקָה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשָׂיו.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שֶׁאֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרָסָא, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיְגִרִים אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכַל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרֻכּוֹת נ"ד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

מד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר הָאֲזִינוּ ח' תְּשֵׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

בָּאתִי לְהִזְכִּירָךְ עוֹד פַּעַם בְּדָבָר נְחוּץ מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּגִּיד לִּי... גְּרוּ יְאִיר שִׁיעוֹזֵר לִי עִם הַחֹב הַפְּרָטִי שֶׁלִּי שֶׁזֶה עוֹלָה לְמַעַלָּה מִחֲצִי מִלִּיּוֹן ש"ח, וַיֵּשׁ לִי עֵינַי בְּזֶה שֶׁאֲנִי כָל כֵּף מִתְעַקֵּשׁ שִׁיעוֹזֵר לִי, כִּי כֵּף מוֹבָא בִּירוּשָׁלַיִם (פֶּאָה פֶּרָק ח' הַלָּכָה ח') אָמַר רַבִּי חֵיטָא בַר אֲדָא אֵיתְהוּוּ סְבִין בְּיוֹמֵינוּ מֵאֵן דִּהוּהוּ יְהַב לֹזֵן מִבֵּין רִישׁ שְׁתָּא לְצוּמָא רַבָּא הוּוּ נִסְבוֹן מִן בְּתַר כֵּן לֹא הוּוּ נִסְבוֹן אֲמַרִי דְּשׁוֹתָן גְּבוּן; הַזְּקֵנִים שֶׁבְּיָמֵינוּ (הֵינּוּ הַחֲכָמִים) מִי שֶׁהִיָּה נוֹתֵן לָהֶם צַדִּיקָה מְרַאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים, הֵיוּ מְקַבְּלִים מֵהֶם, אָבָל אַחַר יוֹם הַכַּפּוּרִים כִּבְּרָ לֹא קִבְּלוּ מֵהֶם, וּפְרַשׁ הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְקַאֲמְרָא זי"ע אֶת מְאֹמֵר הִירוּשָׁלַיִם הַזֶּה, עַל

פִּי דְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י.) כְּשֵׁם שְׁמֻזוּנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה, כִּדְ חֲסֻרוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה, וְלִכְּנֵן אֵף שֶׁכֵּל הַשָּׁנָה לֹא לִקְחוּ צְדָקָה, שְׁלֹא רָצוּ לְהַנּוֹת מֵאֵף אֶחָד, אֲבָל בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה הֵם דִּיקָא לִקְחוּ, כְּדִי לְזַכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵם נִגְזַר עֲלֵיהֶם שִׂיאֲבָדוֹ אֶת כִּסְפֵּם בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנָה, אוֹ יְבוֹאוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם וְיִקְחוּ לָהֶם אֶת כִּסְפֵּם בְּחֻזְקָה, אוֹ שֶׁהַמְּלָכוֹת תִּגְבְּהוּ מֵהֶם מְכַסֵּי יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהֵם צְרִיכִים לָתֵת, עַל יְדֵי שֶׁלִּקְחוּ מֵהֶם צְדָקָה, כְּכֹר נִתְקַיֵּם הַמֶּאֱמָר הַזֶּה שֶׁל הִירוּשָׁלַיִם, שֶׁחֲסֻרוֹנוֹתָיו קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה, וְלִכְּנֵן הֵיוּ הַחֲכָמִים לֹקְחִים דִּיקָא אֶז צְדָקָה, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יֵאָבְדוּ אֶת כִּסְפֵּם.

וְלִכְּנֵן בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַאֶה לְדַבֵּר אֵתוֹ עוֹד הַיּוֹם, וְלִהְיוֹת מֵאֵד מֵאֵד שִׁיתֵן אֶת הַסְּכּוּם הַזֶּה, כְּדִי שֶׁלֹּא יֵאָבֵד בְּאֲמֻצַּע הַשָּׁנָה פִּי אֶלְף מִזֶּה וְכוּ' וְכוּ'.

יְעֻזֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ עִמּוֹ, וְזִכֹּר מָה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁפְתֵי ב.) יוֹתֵר מִמָּה שֶׁבַע הַבַּיִת עוֹשֶׂה עִם הָעֲנִי, הָעֲנִי עוֹשֶׂה עִם בַּעַל הַבַּיִת, כִּי הוּא מְזַכֵּה אוֹתוֹ בְּצְדָקָה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשָׂיו.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מֵתַחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטוֹן, תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כִּד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיְגִרִים אֲיִנִּישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכַל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרֻכּוֹת נ"ד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

מה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר האזינו ח' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל היקר והנעלה איש חי רב פעלים הרב ... נרו יאיר

באתי לאחל לך שנה טובה ומתוקה, שנת פוריה שתזכה להרבבות חילים לתורה ולתעודה, ורק חזק ואמץ מאד, ואל תירא ואל תפחד משום בריה שבעולם, כי יקיים אצלך מה שכתוב (ישעיה נ"ד י"ז) "כל כלי יוצר עליך לא יצלח", כי זכותך גדול בשמים בזה שאתה בונה את התורה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה לך חלק בחזוק לומדי התורה, ובזכות זה תזכה שגם כל יוצאי חלציה יהיו בני תורה.

המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

מו.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר האזינו ח' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל היקר והנעלה איש חי רב פעלים ר' ... נרו יאיר

באתי לאחל לך שנה טובה ומתוקה, שנת פוריה בעבודתך עבודת הקדש להעמיד הדין על תלה, ונזכה כבר לראות במו עינינו בקבוץ גלויות ישראל לארצנו הקדושה, שאז יקיים בשלמות "השיבה שופטינו ככראשונה" "ומלך עלינו מהרה אתה הוי"ה לבדך בחסד וברחמים", יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכה להצליח בכל דרכיה, ותשא חן בעיני כל רואיה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות, ותרוה רב נחת מכל יוצאי חלציה.

המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

מז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ח' תְּשׁוּרֵי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד הָרַב ... גְּרוּ יְאִיר

בְּאִתִּי לְאַחַל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שָׁנָה שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ, וְיָרוּם קַרְנְךָ מֵעַלָּה מֵעַלָּה, וְתִזְכֶּה לְרוּת רַב נַחַת
דְּקַדְשָׁה מְכֹל יוֹצְאֵי חִלְצִיךָ, וְיִהְיוּ כָּל בְּנֵי בֵיתְךָ לוֹמְדֵי תוֹרָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוּקָה

מח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ח' תְּשׁוּרֵי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ר' ... גְּרוּ יְאִיר

בְּאִתִּי לְאַחַל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנַת חַיִּים וּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְתִזְכֶּה
לְרוּת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכֹל יוֹצְאֵי חִלְצִיךָ, וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וְעַד לְחַכְמִים,
וְתִמִּיד תִּהְיֶה עוֹסֵק בְּצָרְכֵי הָרַבִּים בְּאַמוּנָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם לָךְ אֶת
שְׂכָרְךָ מְרֻבָּה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוּקָה

מ.ט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר האזינו ח' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל עורך דין ... גרו יאיר

באתי לאחל לך שנה טובה ומתוקה, שנה של שמחה בבינתך, ותזכה אתה ואשתך לראות בשמחת ילדיך, ובכל אשר תעשה תשכיל ותצלח.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

נ.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר האזינו ח' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל היקר והנעלה איש חי רב פעלים ר' ... גרו יאיר

באתי לאחל לך שנה טובה ומתוקה, שנת חיים והצלחה מרבה בכל מעשה ידיך, וכל אשר תעשה תשכיל ותצלח, רק חזק ואמץ מאד בעבודתך עבודת הקדש, ויעזר הקדוש ברוך הוא שיקים אצלך (שעיה נ"ד י"ז) "כל כלי יוצר עליך לא יצלח", כי זכותך גדול בשמים בזה שאתה מעמיד את הדת על תלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

נא.

בעזרת השם ותברך יום שני לסדר האזינו ח' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל היקר לי מאד ר' ... גרו יאיר

באתי לאחל לך שנה טובה ומתוקה, שנת חיים והצלחה בכל מפעליך, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית, ויהיה הקדוש ברוך הוא עמך, ותרוה רב נחת וקדושה מכל יוצאי חלציה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה.

המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

נב.

בעזרת השם ותברך יום שני לסדר האזינו ח' תשרי ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

רציתי מאד שתעמדי לימין גב' ... תחיה, ולהיות מרשת חתימה לעמתה של הבית ספר, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצלחי בחיים, ושיהיה לך רק טוב, ותעזרי לפתח את הבית ספר יותר ויותר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

נג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ח' תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי שְׂקִבְצָתָ אֶת הַיְלָדִים וְאִמְרָתָם מְזִמּוֹר תְּהִלִּים לְרַפּוּאֵת
הָאִשָּׁה, וּתְהִלָּה לְאֵל זֶה עָשָׂה רֶשֶׁם מֵאֵד מֵאֵד גְּדוֹל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׂתַמִּיד תַּעֲמֵד לְעֶזְרִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

נד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ח' תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה מֵאֵד עַל שְׂקִבְצָתָ אֶת הַבְּנוֹת לּוֹמֵר מְזִמּוֹר תְּהִלִּים לְרַפּוּאֵת
הָאִשָּׁה, וּתְהִלָּה לְאֵל זֶה עָשָׂה רֶשֶׁם מֵאֵד מֵאֵד גְּדוֹל.

כְּתַבְתִּי מַכְתָּב לְגַב' ... תַּחֲיָה, וְאֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ שֶׁהַשָּׁנָה נוֹכַח לִפְתַּח אֶת
הַבַּיִת סֶפֶר וְאֶת הַסְּמִינָר, וְשִׁלָּא יֵצֵא שׁוֹם תְּקֵלָה מִיְדִינוּ, אֲדַרְבֶּה נִהְיָה חֲזָקִים
בְּחִנוּךְ בְּנוֹתֵינוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַח לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

נה.

בעזרת השם ותברךך יום שני לסדר האזינו ח' תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

כַּן זֶה יֵצֵא מִפִּי מָה שְׁאָמַר לְךָ הָאֲבִיךָ ... נְרוּ יְאִיר, שְׂרָצִיתִי שֶׁתִּכְתֵּב פַּעַם
בְּחֹדֶשׁ טוֹר בְּעֵינַי חֲנוּךְ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂיֵצֵא כָּל חֹדֶשׁ מִגְזֵינְךָ בְּרִסְלָב עֲשִׂיר
מָאָד עִם כָּל מִינֵי נוֹשְׂאִים, כִּי תִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ עֲכָשׁוּ הַתְּעוֹרְרוֹת בְּכָל הָעוֹלָם
כְּלוּ עַל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן גַּם אֲנַחְנוּ נִתְרַם בְּגִלּוּי וּפְרָסוּם דַּעַת הַצְּדִיק.

בְּעֵינֵי הַבְּחוּרִים, רְאֵה רַק לְקָרֵב אוֹתָם אֶת כָּלָם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, כִּי
רַק זֶה הָעֵצָה וְהַשְׂפִּיטָה, אָבָל עִם ... נְרוּ יְאִיר, תִּזְהִיר אוֹתוֹ בְּאִזְהָרָה חֲמוּרָה
אִם עוֹד פַּעַם יִתְפַּסּוּ אוֹתוֹ מוֹכֵר כְּלֵי מִשְׁחִית וְכוּ' וְכוּ', אֲזַי צְרִיכִים לְהַרְחִיק
אוֹתוֹ בְּשִׁתֵּי יָדַיִם בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת, כִּי תוֹלַעַת אַחַת יִכּוֹל לְהַרְקִיב שֶׁק שְׁלֹם
עִם תְּפוּחִים יְקָרִים, וְעַדִּיף לְרַחֵם עַל כָּל הַתְּפוּחִים מֵעַל תוֹלַעַת אַחַת, וְזָכַר גַּם
זְכֹר מָה שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן פ"ז) צְדִיק שֶׁקָּרֵב אֶת הָאָדָם,
וְהָאָדָם הַזֶּה לֹא רָצָה לְקָרֵב אֶת עַצְמוֹ, מִתָּר לוֹ לְדַחוֹת בְּיָדָיו.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם
לִיגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָף
גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכָל רַע, וְיִמְשִׁיף עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ,
הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרָכוֹת נ"ד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

נו.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר האזינו ח' תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עוֹד לִפְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִךְ מְרַב חֲלָשְׁתִּי לֹא יִכְלָתִי לְעֲנוּת לָךְ, יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָּךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְשִׁנְשָׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

אִתָּה צְרִיךְ לְהִבִּין אֲשֶׁר הַחַיִּים לֹא קְלִים, עַל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְהַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד וְכוּ', הֵן אָמַת שְׁזָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וּבִפְרָט כְּשִׁקוּרָה לֹא עֲלִינוּ אֶסוֹן בְּבֵית, זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְקַחַת וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת אֵין עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְהִתְחַזֵּק וּלְדַעַת (תְּהִלִּים קמ"ה) "צְדִיק הָרִי"ה בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו" וְכֵן (דְּבָרִים ל"ב) "הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל דְּרָכָיו מְשֻׁפָּט אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עוֹל צְדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא", אִךְ שֵׁשׁ דְּבָרִים שֶׁמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהִבִּין וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת מְכַרְחִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַכּחוֹת.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתֵּן לָךְ אֶת הַכּחוֹת לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָּךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוּקָה

נד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר האזינו ח' תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר, הֵן אָמַת שְׁעֵבֵרְתָּ כְּכֹר אֶת גִּיל שְׁלִשִׁים וְעֵדִין אֶת רִוְקָה, שְׁזָה הַצַּעַר הַכִּי גְדוֹל, עִם כֹּל זֹאת עֲלִיךְ לְדַעַת שְׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אֶת צְרִיכָה

לְרַדַּת מְדַרְגָּה וְאֵז תּמְצָאִי אֶת הַזְּיוּג שְׁלֶךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחֲוָרָה הִיא גְּאוּתְנִיתִי וְכוּ', וְלֹא מִתְּאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חֲכֵמָה וְהִכִּי יָפָה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכֵמָה וְהִכִּי יָפָה וְהִכִּי מִשְׁפָּלֶת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהִיא מִסְתּוֹבֶבֶת וּמְחַפֶּשֶׁת אֶת הַבֶּן זוּג שְׁלָהּ כִּפִּי הַדְּמִיוֹן שְׁנֹכְנֵס בָּהּ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה הִיא? וְהִיא רוֹצֶה שְׂיִבֹּא אֵלֶיהָ זְוּג מִשְׁהוּ שְׁעֲדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֶּשֶׁת וְכוּ', וּמִסְתּוֹבֶבֶת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בַּחִיר לְבָבִי שְׂיִבּוֹא אֵלַי עַל סוּס לְבֶן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבַּחֲוָרָה מְחַפֶּה עַד שְׂיִוָּלַד זְוּג כְּזֶה, וּבֵין כֶּף הִיא לֹא קוֹלְטַת שְׁהִזְמֵן לֹא מְחַפֶּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הַזְּהָר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה רוֹאָה שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלִשִׁים, מָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בְּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹתְנִים לְנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת טו). נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרַדִּי מְדַרְגָּה וְאֵל תַּחְזִיקִי מֵעֲצָמְךָ כֹּל כֶּף גְּדוּלָה וְכוּ', וְאֵז תּמְצָאִי בְּקִלּוֹת בֶּן זוּג מָה שְׂיִתְאִים לָהּ.

אֶת צְרִיכָה בַּחֲוֹר חֲזַק שְׂיִשׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְלֹא אֶחָד שְׂיִשׁ לוֹ פְּחָדִים וְכוּ', לְמָה אֶת צְרִיכָה לְהַכְנִס בְּמִטָּה חוּלָה וְכוּ', יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂבָקְרוּב מְאֹד תּמְצָאִי אֶת בֶּן זְוּגָה, רַק תּמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מָה שְׁתְּפַלֶּה פּוֹעֵל שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמְּאֹחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

נח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ח' תְּשׁוּרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעִנְיַן הַחֲתָן וְכוּ', הֲרִי רְאִית אֶת זֶה לְפָנַי שֶׁהִתְאַרְסָתִי, עִם כָּל זֹאת נִכְנַסְתִּי

בְּזֶה וְכוּ, אָזִי לָמָּה יֵשׁ לָךְ עֵכָשׁוּ טַעֲנָה, יֵשׁ טִיפּוֹסִים כָּאֵלוּ שֶׁהֵם סִגּוּרִים, וְקִשָּׁה לָהֶם מְאֹד לִפְתּוֹחַ שִׁיחָה וְכוּ, לְדַעֲתִי אֶת צְרִיכָה לְדַבֵּר אֵתוּ וּלְהַעִיר לוֹ אֶת הַבְּעֵיָה הַזֹּה, וְאָז תֵּרְאִי מָה הוּא יְגִיב וְכוּ.

עַם כָּל זֹאת אֶת צְרִיכָה רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל הַמְדוּת הַטּוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, שְׁזֵה הָעֵקֶר אֲצֵל בְּחֹר שִׁיחָה לּוֹ מְדוּת טּוֹבוֹת, וְשִׁיחָה נֹחַ לְהַבְרִיּוֹת, לֹא כַּעֲסֹן, רַק נְדִיב וְטוֹב לֵב, שְׁזֵה שְׂוֵה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, כִּי הַמְדוּת הֵם יְסוּד הָאָדָם, אִם יֵשׁ לְאָדָם מְדוּת טּוֹבוֹת, אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיחָה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמְּאַחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

נ.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ח' תְּשֵׁרֵי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחוּלִים, וְכָל הַמְּבָרֵךְ מִתְּבָרֵךְ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֲזוֹ, הָעֵקֶר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׁזֵה יְסוּד הַהַצְּלָחָה בְּחַיִּים, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד שִׂמְחָה וְעִלְיָזָה, אָזִי בְּכָל מְקוֹם שֶׁתִּגּוּר תֵּהֵא מְאֻשְׁרֵת, אֲבָל אִם אַחַת תְּמִיד מְמַרְמֶרֶת וְנִמְצָאָת בְּדַפְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ, אָזִי בְּכָל מְקוֹם שֶׁתִּגּוּר, לֹא תִמְצָא אֶת מְקוּמָהּ, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן מָה שְׂאֵת צְרִיכָה לְעַבֵּד רַק עַל שִׂמְחָה, לְשִׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁגַם חֲכָמֵי הַרִפְּאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֲזוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחִי אֶת עֲצָמְךָ

להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידך.

את צריכה לדבר עם בעלך ולהוציא את הרגשים שלך אליו, ואת צריכה גם להבין אותו שפרנסה לא זורקים וכו', כי מקור פרנסה זה אחריות מאד גדולה, ולכן תעשי את רצון בעלך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרק י' סימן ה') אין אשה כשרה אלא העושה רצון בעלה; ויכול מאד להיות שיבוא היום שגם בעלך ירצה לעשות את רצונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

ס.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר האזינו ח' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמח מאד מאד שזכית להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, וכן תהיה שמח מאד מאד שאתה מלמד תינוקות של בית רבן, שהזכות הזו גדולה מאד מאד, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ח':) על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפשוט הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול

בְּשָׁמַיִם, עַד שְׁאִין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכִיּוֹת שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים.

בְּעֵינֵי סֵדֵר דְּרָף הַלְמוּד, אֲדַרְבֵּה תְּקַבֵּעַ לְעֶצְמָךְ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן פָּרַק מְשֻׁנוֹת, וְאֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמָךְ שְׁעוֹר בְּהִלְכָה, וְהַכֵּל שְׁיִלְךָ כְּסִדְרָן, וְאִזּוֹ תְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ, הָעֶקֶר אֵל תְּבַלְבַּל אֶת עֶצְמָךְ, וְתִקַּח אֶת הַכָּלָל שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל בְּעֵינֵי לְמוּדֵי תוֹרָה "מְעַט גַּם כֵּן טוֹב", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא פִּינְחָס י"א) לְמָה נִמְשְׁלָה תוֹרָה לְתַאֲנָה, שֶׁרַב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגֶּפֶן וְהַתְּמָרָה נִלְקָטִין בְּאֶחָד, וְהַתְּאֲנָה נִלְקָטָה מְעַט מְעַט, וְכָךְ הַתּוֹרָה הַיּוֹם לוֹמֵד מְעַט וְלִמְחָר הַרְבֵּה, לְפִי שְׁאִינָה מִתְלַמְּדֵת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשָׁתַיִם; וְאִם תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה תְּצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד, רַק לֹא לְבַלְבַּל אֶת עֶצְמָךְ מִשּׁוּם דְּבַר.

רַק חֲזַק וְאִמְץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אַחֲרָיִם, אֲשֶׁר אֵין מְצוּהָ יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזּוֹ, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמַח, וְיוֹתֵר חָשׁוּב כְּשֶׁמְשַׂמַּח אֶת אַחֲרָיִם, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתָּךְ תְּמִיד לְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרָיִם, וְכָךְ יִהְיֶה לָךְ גַּם כֵּן שִׁמְחָה, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרֵה רַק הַשְּׂמִחָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עַז וְחֲדוּהָ בְּמִקְמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שְׂשַׂמַּח בְּעֶצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂשַׂמַּח אַחֲרָיִם, וְשָׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

ס.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ח' תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶתְּה צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה אֵינן סוֹפִית שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים בְּלִקְרֹב תְּלַמִּידִים אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כֵּף אָמְרוּ בַּזֶּהר (תְּרוּמָה קכ"ח:): תָּא חֲזִי כָּל מֵאֵן דְּאֶחִיד בִּידָא דְחִיִּיבָא, וְאֶשְׁתַּדֵּל בֵּיה לְמִשְׁבַּק אֶרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְת סְלוּקִין מַה דְּלָא אֶסְתַּלַּק הֵכִי בַר נִשׁ אֶחְרָא, וְגַרִים לְאֶכְפִּיָּא סְטָרָא אֶחְרָא, וְגַרִים דְּאֶסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בִּיקְרִיה, וְגַרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיה לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הָאֵי בַר נִשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הֵיִתְהָ אִתּוּ חֲחִיִּים וְהַשְׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוֹי, וְזָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרֵי דִּינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לִיה בְּהָאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עֲאֵל בְּתַרִיסַר תְּרַעֵי וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידִיה. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהֵלִים קי"ב) "גְּבוּר בְּאֶרֶץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוּן וְעֲשֹׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַּת לְעַד זֶרַח בַּחֲשָׁף אֹר לִישְׂרָאֵל" וְגו', וְלִכְּן תְּמַשִּׁיף בְּעַבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וּמְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שְׁל בֵּית רַבָּן מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבָא בְּתָרָא ח:): עַל הַפְּסוּק (דְּנִיָּאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וְעַד" אֵלוּ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט הוּא, כְּמוֹ שְׁלֹא יְכוּלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, כִּי הֵם לְאֵין סִפּוּר, כֵּף אֵי אֶפְשֵׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂכָר שְׁל מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שְׂמַחְדִּירִים בְּהֵם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, וְיִרְאֵת שְׂמִים שְׁלֵמָה, וּבַפְּרָט עַכְשָׁו שְׁהָעֵרַב רַב לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם לְעַקֵּר אֶת הָאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה מְנַעֲרֵי וּמְבַנּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּן אֶשְׂרִי מִי שֶׁהוּא עֹכְשׁוּ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שְׁל בֵּית רַבָּן, וּמַחְדִּיר בְּהֵם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, וּזְכוּתוֹ גְּדוֹל בְּשְׂמִים, עַד שְׂאֵין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכִיּוֹת שְׁלוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, וְכָתַב הַרְמַב"ם (פָּרָק ב') מְהִלּוֹת תְּלַמוּד תּוֹרָה הַלְכָה ג') מְלַמֵּד הַתִּינוּקוֹת שֶׁהוּא מְנִיחַ הַתִּינוּקוֹת וְיוֹצֵא אוֹ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה מְלָאכָה אַחֲרַת עֲמָהֶן אוֹ שֶׁהוּא מְתַרְשֵׁל בְּלַמּוּדֵן הָרִי זֶה בְּכֻלָּל אֶרּוּר עֲשֶׂה מְלָאכְתָּה ה' רְמִיָּה לְפִיכָךְ אֵינן רְאוּי לְהוֹשִׁיב מְלַמֵּד אֶלָּא בְּעַל יְרָאָה מְהִיר לְקִרוֹת וּלְדַקְדָּק: וּמוּבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (יִוְרֵה דְעָה סִימָן רמ"ה סְעִיף ט"ז) וְאֵין

למלמד לנעור בלילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד וכן לא יתענה או לעצר במאכל ומשתה או לאכל ולשתות יותר מדאי כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחתונה ומסלקין ליה; ולכן אתה לא צריך להקפיד על סדר תקון חצות, כי יש לך עבודה גדולה מאד בזכוי הרבים, וזה עולה על הכל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

סב.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר האזינו ח' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמין לי שכל הבעיה שלך הוא שאתה לא שמח, כי אם היית שמח היה לך ישוב הדעת, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"י) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר, ולכן ראה למסר את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצד היום מצד למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיה בשמחה כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי.

אתה צריך להקפיד להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית

בְּמַנְיַן דִּיקָא, וְזֶה יְבִיא לָךְ פְּרַנְסָה, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ו:): כָּל הַרְגִיל לָבֵא לְבַית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בֵּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לָבוֹא לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בֵּא, כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמַה הוּא לֹא בֵּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׂמֵשֶׁתֶּלֶם לְהַתְפַּלֵּל בְּמַנְיַן, שְׂעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עָלֵינוּהָ.

וְכֵן אַתָּה צְרִיךְ לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁמֵי עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבִיעַ, וְכֵן תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת כְּסִדְרָן, וְעַל כָּלֵם תִּלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אִם תּוֹכֵל עִם חֲבֵרוֹתָא אֵין לְמַעְלָה מְזֶה, וְאִם לֹא אִז תִּלְמַד רַק בְּגֵרָסָא, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְעַל כָּלֵם תִּלְמַד הַלְכָה, שְׂרַבְנּוּ ז"ל הַזְּהִירוּנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שְׂפָל בַר יִשְׂרָאֵל מִחֵיב לְלַמֵּד כָּל יוֹם הַלְכָה, וְהַעוֹלָה עַל הַפֶּל לְהִיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת.

וּבְעַנְיַן הָאִשָּׁה וְכוּ', בּוֹדְאֵי אַתָּה צְרִיךְ לְתַת לָהּ הַרְבֵּה תְּשׁוּמַת לֵב, וְלֹא לְעִשׂוֹת עָלֶיהָ שׁוּם בְּקִרְתָּ, אֲדַרְבֵּה הַבַּעַל צְרִיךְ לְהִרְאוֹת הַרְבֵּה אֶהְבָּה לְאַשְׁתּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעָא נֹט). לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאֵין בְּרִכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׂנֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרָם הֵיטִיב בְּעִבְרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוֹ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תַּכְּבּוֹד וְתִקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שִׁתְּעַשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׂעַקֵר הַעֲשִׂירוֹת בֵּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

מוֹבָא (סִפְר מְנוּחַת הַמָּאוֹר ג' כָּלֵל ו' חֶלֶק ד' פֶּרֶק א') אִם הָאִשָּׁה נוֹהֶגֶת כְּרָאוּי, מְצוּהָ עַל בַּעֲלָהּ לְכַבְּדָהּ וּלְשִׂמְחָהּ, וְשִׁלָּא יְכַנִּיעֶנָה יוֹתֵר מִדָּאֵי, וְזֶהוּ טוֹב לוֹ, גַּם יִזְהַר שִׁלָּא יוֹנֶה אוֹתָהּ בְּאוֹנָאוֹת שִׁלָּא כְּדִין אוֹ בְּאוֹנָאֵת דְּבָרִים (דְּבָרֵי צַעַר) וִיחָא זֶהִיר בְּתַבּוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ כְּדֵי שִׁלָּא יְבוֹאוּ לְמַרְיָכָה עַל זֶה, וְאִם יִתְנַהֵג עִמָּה כְּרָאוּי, יִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְהַשְׂכִּינָה מְגֵן בְּעֵדָם, וְאִם יֵאֱהַבְנָה כְּגוֹפוֹ מְקִים אֶת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד" שְׂהִיא צְלַע מִצְלָעוֹתָיו, וְדָרְכוּ לְחַזֵּר אַחֲרֶיהָ וּלְפִיטָה בְּכֹל דְּבָרָה, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ בְּמַסְכַּת נְדָה

(לא): שְׁאֵלוֹ תִלְמִידָיו אֶת רַבֵּי דוֹסְתָאֵי בַר יְנָאֵי מִפְּנֵי מָה אִישׁ מְחֻזָּר עַל הָאִשָּׁה וְאִין הָאִשָּׁה מְחֻזָּרַת עַל הָאִישׁ? אָמַר לְהֶם מְשַׁל לְאָדָם שְׁאֲבָדָה לּוֹ אֲבָדָה, מִי מְחֻזָּר עַל מִי? בַּעַל אֲבָדָה (שְׁנֵאֲבָד הַצֵּלַע מִהָאִישׁ) מְחֻזָּר עַל אֲבָדָתוֹ, מִפְּנֵי מָה אִישׁ מְקַבֵּל פִּיּוּס וְאִין אִשָּׁה מְקַבֵּלַת פִּיּוּס? זֶה מִמְּקוֹם שְׁנִבְרָא (אֲדָמָה רַבָּה סוֹפְגָת) וְזוֹ מִמְּקוֹם שְׁנִבְרָאֵת (עֵצִים קָשָׁה שֶׁל הַצֵּלַע שְׁאִינָה סוֹפְגָת).

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצִּלְחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

ס.ג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ ח' תְּשֵׁרֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁאֲנַחְנוּ תִלְמִידֵי רַבְנּוּ ז"ל, וְאִין לְנוּ אֶלָּא דְבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, וּבִפְרָט בַּעֲנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁכַל כָּךְ בְּקֵשׁ וְהִזְהִיר אוֹתָנוּ שְׁנֵהִיָּה אֲצִלוּ, כְּמוֹ שְׁאָמַר (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ג) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַפֶּל, וְהִיָּה פֶּלָא אֲצִלִי מֵאֲחַר שְׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי שְׂיִהְיוּ כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֶר, כִּי כָּל עֲנִין שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז שְׁכַל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוּ לֹא יַחֲסֹר אִישׁ וּמִי שֶׁזֹּכֵה לִהְיוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (נַחְמִיָּה ח') "אֲכָלוּ מֵעֲדָנִים וּשְׂתוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת הָיוּ" הוּא מֵעֲזָכֶם" וְזֶה נֹאמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוּל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדַע שְׁאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מֵאֲבוֹתַי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֵנִי יוֹדַע מִהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיִא אַתֶּם כְּלָכֶם, בְּוֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלָּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי.

ידוע אַצְלוֹ שְׁהַרְבּ הַקְדוּשׁ רַבִּי אֶהְרָן הַרְבּ מִבְּרֶסְלָב זי"ע, לֹא הָיָה יָכוֹל לְהִיּוֹת אַצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאַחֲרוֹנָה תּקע"א וְכוּ', (עֵינֵי חַיִּי מוֹהֲרָן סִימָן ת"ו) עֲנָה רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר אִזּוּ בְּקוֹל חֲזֹק מֵעַמֶּק הַלֵּב, מָה אָמַר לָכֵם אֵינִי דְבַר גְּדוֹל מְזֵה, הֵינּוּ מְלֵהִיּוֹת אַצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן בְּקוֹל זֵיע סָגִיא "וּוִי אַזּוִי זָאל אֵיךְ אֵיךְ זָאגִין, קֵיין גֵּרַעסְעֶרס דְּעַר פּוֹן אִיז נִיט פֿאַר הָאָנְדִין. אֵי אַנְדֶּרַע גּוֹטע יוֹדִין זָאגִין נִיט אַזּוִי, אִיז נָאךְ אַקְשִׁיא" [מָה אָמַר לָכֵם אֵינִי דְבַר גְּדוֹל מְזֵה, וְאִם צִדִּיקִים אַחֲרִים אֵינֶם אוֹמְרִים כֵּךְ אִז עוֹד קְשִׁיא] (פְּלוֹמֵר הֵלֵא בְּלֹא זֶה כָּבֵר מְקַשִּׁין עֲלֵיו קְשִׁיוֹת הַרְבֵּה, וַיְהִי קֶשֶׁה עוֹד קְשִׁיא זֹאת גַּם כֵּן מָה שֶׁהַקְּפִיד כָּל כֵּךְ לְהִיּוֹת אַצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא).

וְכַתֵּב מוֹהֲרַנֵּי ז"ל (שם) וּמְכַלֵּל דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים שְׂדִבְרֵי אִז עֲמָנוּ לְמִדְּנוּ כַּמָּה דְּבָרִים. לְמִדְּנוּ עוֹד הַפֶּעַם עֲצֵם גְּדֹל הַחַיִּיב לְהִיּוֹת אַצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי אֵף עַל פִּי שְׂיִדְעֵנוּ זֹאת מִכְּבָר, אֵף עַל פִּי כֵן מִרְבוּי דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים אִז בְּזֵה, וּמִתְנוּעוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת אִז, הַבְּנוּ עֲצֵם הַחַיִּיב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְכַבֵּר זֹאת בְּכַתֵּב.

וְגַם אִז לְמִדְּנוּ שְׂרִצוֹנוּ חֲזֹק לְהִיּוֹת אַצְלוֹ בְּאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תְּמִיד לְאַחַר הַסְּתַלְקוּתוֹ, וְשִׂאֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה.

וְגַם לְמִדְּנוּ כַּמָּה צְרִיכִין לְחֲזוֹק לְשִׁבֵר הַמְּנִיעוֹת מִדְּבַר שְׂבִקְדוּשָׁה, בְּפֶרֶט הַמְּנִיעוֹת מְלֵהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׂצָרִיכִים לְשִׁבְרֵם בְּיוֹתֵר וְלְהִיּוֹת דִּיקָא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד שְׂאֶפְלוּ אִם הוּא ז"ל בְּעֲצָמוֹ מְצוּהָ וּמִסְפִּים לְבִלִּי לְהִיּוֹת אַצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, חֲלִילָה לְהַסְתַּכֵּל עַל זֶה, וְצָרִיכִין לְהִזְהַר מְאֹד לְבִלִּי לְשִׂאֵל אוֹתוֹ שׁוּם שְׂאֵלָה עַל זֶה, כִּי הוּא יִשִּׁיב בּוֹדָאֵי לְבִלִּי לְהִיּוֹת אַצְלוֹ, וְאֵף עַל פִּי כֵן בְּנִקְדַת הַאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ צְרִיכִין לְהִיּוֹת דִּיקָא [וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת].

וְעֵינֵין זֶה נוֹגַע לְמָה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִכּוֹת י'): 'בְּדַרְךְ שְׂאָדָם רוֹצֵה לְיַלְךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ' כְּמוֹ שְׂפָרַשׁ רַש"י. וְהוּא מִדְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עַל פְּסוּק (בְּמִדְּבַר כ"ב) "לֵךְ עִם הָאֲנָשִׁים", וְכֵן בְּשִׁלּוּחַ מִרְגְּלִים שֶׁהַכֶּרֶחַ מְשֵׁה רַבְּנוּ בְּעֲצָמוֹ לְשִׁלְחָם, אֵף עַל פִּי שְׂבִבְאֵת רְצוֹנוֹ לֹא הָיָה כָּלֵל בְּזֵה. וְעֵינֵין זֶה רְאִינוּ מִרְבְּנוּ ז"ל כַּמָּה פְּעָמִים, בְּפֶרֶט בְּעֵינֵין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ

לָהֶם מְנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת אֲצִלוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשָׂאוּ אוֹתוֹ בְּעֲצָמוֹ וְהִשִּׁיב לָהֶם שְׂלֵא יִהְיוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִתְחִילוּ לְהִתְעַקֵּשׁ, הֲלֹא שְׂמַעְנוּ מִכֶּם גְּדֹל הָאֵזֶרָה לְהִיּוֹת אֲצִלְכֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעָשָׂה עֲצָמוֹ כְּמַקְפִּיד עֲלֵיהֶם וְגַעַר בָּהֶם שְׂלֵא יִדְבְּרוּ יוֹתָה, וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָּאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהִיּוֹת רְגִילִים לְעַמֵּד לְפָנָיו. וְשְׂמַעְנוּ וְהִבְנֵנו בְּרָמֵז וּבִפְרוּשׁ שְׂפִימִיּוֹת רְצוֹנוֹ אִינוּ נוֹחָה בְּזֶה כָּלֵל, רַק הוּא מְכַרַח לּוֹמֵר לָהֶם כִּי מַחְמַת שְׂשׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ עַל זֶה. וַיֵּשׁ בְּזֶה הַרְבֵּה לְסַפֵּר, [כְּמוֹבָא (שיחות הר"ן רי"ד) כְּשֶׁאָדָם שׂוֹאֵל לְהַצְדִּיק אִם לְעִשׂוֹת דְּבַר שֵׁשׁ בּוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא רְאוּי לוֹ לְהִשִּׁיב וּלְצִוּוֹת עָלָיו שְׂלֵא לְעִשׂוֹת. וְאָף עַל פִּי כֵן הַשׂוֹאֵל אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם דְּבָרָיו, וְאָמַר אֲזוֹ רַבְּנוּ ז"ל כֹּל מֶה שֶׁהַצְדִּיק מְצַוֶּה לְעִשׂוֹת צָרִיךְ לְקַיֵּם, רַק כְּשֶׁמְצַוֶּה שְׂלֵא לְסַע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוּ, זֶה אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם וְכוּ', עֵינִי שָׂם].

וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת שְׂכַשְׂשׂוֹאֲלִין לְהַרְבֵּ וְהַמְנַהֵיג עַל דְּבַר שֵׁשׁ בּוֹ כְּעֵין מְסִירַת נֶפֶשׁ, צָרִיךְ לְהִשִּׁיב לָאוּ, אָף עַל פִּי שְׂבִאֲמַת לְאֲמַתוֹ רְצוֹנוֹ שְׂיִמְסֹר נֶפְשׁוֹ וְיִשְׁבֵּר כָּל הַמְנִיעוֹת. עַל כֵּן מִי שְׂרוּצָה לְהִתְקַרֵּב וּלְשַׁבֵּר הַמְנִיעוֹת בְּאֲמַת לְאֲמַתוֹ, צָרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד לְבָלִי לְשֹׂאֵל אוֹתוֹ בְּזֶה כָּלֵל, עֵינִי שָׂם בְּחַיֵּי מוֹהֲרָ"ן כֹּל זֹאת בְּאֲרִיכוֹת.

וְלָכֵן מִי יְבוֹא אַחַר הַמְּלָךְ, מֵאֵן מְלָכֵי רַבָּנָן, אַחַר דְּבוּרָיו שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל, כֹּל מִי שֶׁנִּקְרָא חֲסִיד בְּרַסְלָב, מְכַרַח לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְלָבוֹא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן דִּיקָא, שְׂאִין שׂוֹם תְּחִלְיָה בְּשׂוֹם מְקוֹם.

בְּעֵינֵי הַבַּעַל מְקַבֵּל הַזֶּה, עָלֶיךָ לְדַעַת שֶׁהוּא הִתְקַרֵּב לְבְּרַסְלָב עַל יָדֵי, וְהוּא הִיָּה תַלְמִידֵי כְּמֶה שְׁנִים, וְהוּא אֲבָרַךְ יִרְא שְׂמִים, אָבֵל כְּכֹר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְדַבֵּיק בְּאִישׁ כֶּשֶׁר שֶׁגֵּעוֹן כְּמוֹ דְּבוּק וְכוּ', וְלָכֵן כְּנִרְאָה שֶׁהַשָּׁנָה נִכְנַס בּוֹ שֶׁגֵּעוֹן וְהַדְּבוּק הַזֶּה וְכוּ', כְּאֵלוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל כְּכֹר לֹא נִמְצָא בְּאוֹמֵן וְכוּ', וּמִסְכֵּן מְאֹד שְׁנִתְקַיֵּם אֲצִלוּ "הַצִּיץ וּנְפַעַע, הַצִּיץ וּמַת", חֲבַל מְאֹד לְבַחֲוִרִים וְאֲבָרָכִים שִׁיתְּבַלְבְּלוּ מֵהַדְּמִיוֹנוֹת הָאֵלוֹ, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת כָּל יִשׁוּתוֹ לְגַמְרֵי, שְׂרַק זֶה נִקְרָא הִתְקַרְבוֹת אֶל הַצְדִּיק הָאֲמַת, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק א' סִימָן קכ"ג) הָעֵקֶר וְהִיסוּד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשְׁר עֲצָמוֹ

להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול ולכלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי פ'שת שפטים) 'אפלו אומר לך על ימין שמאל ועל שמאל ימין תצית אותו', וילהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; כי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ולצית את הצדיק על כל אשר אומר, ורק זה נקרא התקרבות, ולכן אם רבנו ז"ל בקש כל כך שנבוא אליו בראש השנה, אין לאף אחד רשות לומר אחרת וכו', ואם הוא אומר אחרת, הוא בעל דמיון מאד גדול, ומסכן רחמנות גדולה עליו שנדבק בו איזה דבוק ושגעון של ישות וגאות וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא יטהר לנו את המח מחשבה, ונזכה להיות מקרבים אל רבנו ז"ל בעולם הזה ובעולם הבא.

המאחל לך חתימה טובה ושנה מתוקה

סד.

בעזרת השם תברך יום שני לסדר האזינו ח' תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש לך שאלה מאד מאד טובה וכו', וגם לי הייה קשה קשיא זו כשהייתי ילד וכו', אבל אחר כך תראה בהמשך הפסוקים שבאמת קבל ענש מאד חמור, כמו שכתוב (שמואל א' ד' י"ח) 'ויפל מעל הפסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד', וכן בניו חפני ופינחס יצאו לתרבות רעה וכו', ומתו בחייו וכו', שאמרו חכמינו הקדושים (מכילתא פ'שה ד' על הפסוק (שמואל א' ג' י"ד) 'ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית

עלי בזבח ובמנחה עד עולם", בזבח ובמנחה אינו מתכפר אכל מתכפר הוא במיתה; הרי שלף לפניך שקבל את ענשו.

ומזה יכולים ללמד הרבה, כי (מועד קטן כ"ה:) אם בארזים נפלה שלהבת מזה יעשו אזובי קיר; שאדם צריך תמיד לדון את הזולת לכף זכות, ולא לחפש ולחטט אחר הרע שלו, ופלא על גבי פלא שחכמינו הקדושים אמרו (ברכות ל"א:) ותען חנה ותאמר לא אדני אמר עולא ואיתימא רבי יוסי ברבי חנינא אמרה ליה לא אדון אתה בדבר זה ולא רוח הקדש שורה עליך שאתה חושדני בדבר זה איכא דאמרי הכי אמרה ליה לא אדון אתה לאו איכא שכינה ורוח הקדש גבך שדנתני לכף חובה ולא דנתני לכף זכות; רואים מזה שמי שלא דן את הזולת לכף זכות, השכינה לא שורה בו, וכן לא שף שיהיה לו רוח הקדש, ולהפך מעלת בר ישראל שדן את הזולת תמיד לכף זכות, שאז השכינה שורה בו, ויכול להגיע למדרגות רוח הקדש, אשרי מי שמרגיל את עצמו לדון את הזולת לכף זכות, אשר רבנו ז"ל הפליג מאד מאד במעלת האדם המחפש ומוצא בהזולת את נקדת יהדותו (עין לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רפ"ב), שאז יכול להעלות אותו מכף חובה לכף זכות, ולהחזירו בתשובה, כמו שכתוב (תהלים ל"ז) "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו" הינו שהפסוק מזוהר לדון את הכל לכף זכות, ואף על פי שאתה רואה שהוא רשע גמור, אף על פי כן צריך אתה לחפש ולבקש למצא בו מעט טוב ששם אינו רשע וזהו ועוד מעט ואין רשע, שצריך אתה לבקש בו עוד מעט טוב שיש בו עדין, ששם אינו רשע, כי אף על פי שהוא רשע, איך אפשר שאין בו מעט טוב עדין, כי איך אפשר שלא עשה איזה מצוה או דבר טוב מימיו, ועל ידי זה שאתה מוצא בו עוד מעט טוב ששם אינו רשע, ואתה דן אותו לכף זכות, על ידי זה אתה מעלה אותו באמת מכף חובה לכף זכות, עד שישוב בתשובה על ידי זה, וזהו ועוד מעט ואין רשע, על ידי שמוצא בהרשע עוד מעט טוב, ששם אינו רשע, על ידי זה והתבוננת על מקומו ואיננו, הינו כשתבונן ותסתכל על מקומו ומדרגתו, ואיננו שם על מקומו הראשון, כי על ידי שמוצאין בו עוד מעט טוב, איזה נקדה טובה, ודנין אותו לכף זכות, על ידי זה מוציאין אותו באמת מכף חובה לכף זכות. וזהו והתבוננת על

מְקוּמוֹ וְאֵינְנוּ; הוּא כִּכְר לֹא אוֹתוֹ אָדָם, כִּי תִכְףּ וּמִיד כְּשִׁמוּצָאִים אֵת הַטּוֹב בְּהַזוּלַת, הַעֲלִית אֹתוֹ מִמְקוֹם הַיְרוּד שֶׁהָיָה שָׁמָּה, וְחָזַר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

ס.ה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר הָאֲזִינוּ ח' תְּשׁרִי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ירוּשְׁלַי רֵאשׁ הַשָּׁנָה פֶּרֶק ג' הַלְכָה ה') דְּבַרֵי תוֹרָה עֲנִיִּים בְּמִקּוֹם זֶה וְעֲשִׂירִים בְּמִקּוֹם אַחֵר; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְלַמֵּד אֵת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִקְשֹׁר דְּבָרָיו מִמְקוֹם לְמִקּוֹם, כְּדֵי שֶׁבִּאֲמַת יָבִין אֵת דְּבָרָיו ז"ל.

בְּוִדְאֵי רַבְּנוּ ז"ל הַזֶּה־הִרְנּוּ מֵאֵד (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) לְדוֹן אֵת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, אֶפְלוּ רְשָׁע גָּמוּר צְרִיכִים לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, אֲבָל שְׂכַחַת שְׂבַמְקוֹם אַחַר אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן פ"ח) אֵין מְלַמְדִין זְכוּת עַל הַמְּסִית; כִּי מִי שֶׁמְּסִית וּמְדִיחַ נֶגְדַּ יְהוּדוּת, אֵין עֲלָיו שׁוּם לְמוּד זְכוּת, אוֹתוֹ רַבְּנוּ ז"ל שְׁאָמַר שְׁצְרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶפְלוּ רְשָׁע גָּמוּר, אוֹתוֹ רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שְׁאֵין מְלַמְדִים זְכוּת עַל הַמְּסִית, אָדָם שֶׁסָּגַר אֵת הַמִּקְוֶה וְלֹא נִתַּן לְנִשּׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְטַבֵּל וְכו', אֵין לָךְ מְסִית וּמְדִיחַ יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, אָדָם שֶׁנִּלְחַם נֶגְדַּ לְפִתַּח תְּלַמוּד תוֹרָה אוּ בֵּית סֵפֶר לְלַמוּד תוֹרָה וְכו', אֵין לָךְ מְסִית וּמְדִיחַ יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, אָדָם שֶׁלֹּא הִנִּיחַ לְתַקֵּן אֵת הָעֲרוּב, וְכִשְׁאָחַד תַּקֵּן אֵת הָעֲרוּב הִבִּיא אֵלָיו מִשְׁטָרָה וְעֲצָרוּ אוֹתוֹ, אֵין לָךְ מְסִית וּמְדִיחַ יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, אָדָם שֶׁמְּסִית וּמְדִיחַ אֵת תוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם חִלּוּנִים יוֹמָם וְלַיְלָה נֶגְדַּ יְהוּדִים שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת וְכו', אֵין לָךְ מְסִית וּמְדִיחַ יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, אָדָם שֶׁגּוֹרֵם שְׁכָל כָּף הַרְבָּה יְהוּדִים תְּמִימִים לֹא יִתְקַרְבוּ אֵלֵינוּ, וְהַכֵּל מִפְּנֵי חֲשׁוֹן פּוֹלִיטִי וְכו', וְכִשְׁכָּבַר

הִתְקַרְבוּ וְהִתְחִילוּ לִשְׁמֵר שִׁבְתָּ וְלִהְיִיחַ תְּפִלִּין, הוּא מִסִּית אוֹתָם נִגְדָנוּ וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מוֹנֵעַ אוֹתָם מִלְקִים אֶת הַמְצוּוֹת, כְּדֵי שְׁלֹא יִתְקַרְבוּ אֲלֵינוּ וְכוּ', אֵינן לָךְ מִסִּית וּמְדִיחַ יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כְּשֶׁהִבֵּאנוּ שׁוֹחֵט הַגּוֹן יֵרֵא שְׁמַיִם, הֵלֶךְ וּמָסַר אוֹתוֹ עַד שֶׁאֲבָד אֶת פְּרָנְסָתוֹ וְכוּ', אֵינן לָךְ מִסִּית וּמְדִיחַ יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, אָדָם שֶׁנִּלְחַם עִם קְהֵלָה שְׁלֵמָה שֶׁל יִרְאִים וּשְׁלָמִים שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם, וְכֵל דְּבָר מָה שֶׁקְּשׁוֹר לִיְהוּדוֹת הוּא מוֹנֵעַ מֵהֶם, וְצָרִיכִים לְמָסַר אֶת הַנֶּפֶשׁ כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת הַיְהוּדוֹת וְכוּ', מָה אַתָּה רוֹצֵה שֶׁנִּשְׁלָמִים אִתּוֹ? שֶׁנִּדְוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת? הֲרֵי אֵינן לָךְ מִסִּית וּמְדִיחַ יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, וְלָכֵן צָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ בְּתַכְלִית הָרַחוּק, וְכִבְּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַרְחַקֵת רְשָׁעִים סִימָן י"ז) אֵל תְּדַבֵּר עִם הַמִּסִּיתִים אֲפֹלוּ לְהוֹכִיחֵם וּלְקַרְבָּם; וְכֵן אָמַר (שֵׁם סִימָן י"ב) מִי שֶׁשׁוֹנֵא אֶת הַמִּסִּיתִים, בְּוֹדֵאֵי לֹא יִדְבַק בּוֹ דְּבָרֵיהֶם; הֲרֵי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל וְדַעְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר מְזֵה אֲנַחְנוּ לֹא נִזְוֵי כִּהוּא זֶה, וְיֵשׁ עוֹד לְהַאֲרִיךְ בְּזֵה מְאֹד מְאֹד, וְאֵינן הַפְּנָאֵי עֲכָשׁוּ לָזֶה, וְכֵל זֶה אֲנִי כוֹתֵב יוֹם לְפָנֶי יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְסַבֵּל עַד שֶׁיִּשְׁקִיף וְיִרְאֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת מָה שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים וְכוּ', יִרְאֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת עֲנִינּוּ וְאֶת לְחַצְנוּ וְיִרְחִיב לָנוּ, וְיִוצִיאֵנוּ מִן הַמִּצַר לְהִרְחָבָה גְּדוֹלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאֻחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוּקָה

סו.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר הָאֲזִינוּ ח' תְּשׁוּרֵי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת וְהָאֲחוּלִים לְרַפּוּאֵתִי הַשְּׁלָמָה.

אֶת צָרִיכָה לְדַעַת שֶׁדְּבָר זֶה קוֹרָה לְהִרְבָּה שְׁקָדִים חֲתִנָּה נוֹפֵל עֲלֵיהֶם

פּחַד גָּדוֹל מְאֹד, וּמִפְחָדִים לְהִתְחַתֵּן וְכוּ', וְזֶה בְּעֵינַי נִפְשִׁית וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְגַרֶשֶׁת אֶת כָּל הַפְּחָדִים וְהַדְּאָגוֹת וְכוּ'.

אֵת צָרִיכָה לְהִיּוֹת הַכִּי מְאֻשְׁרֵת שְׂאֵת מְאֻרְסֵת, וּבְקָרוֹב אֵת הוֹלֵכֵת לְהִתְחַתֵּן וּלְהִקָּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן שְׂלֵא יִהְיֶה לָּךְ שׁוּם פְּחָדִים, אֲדַרְבָּה אֵת צָרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פּחַד חֶלֶק ב' סִימָן ב') לְפַעֲמִים אָדָם מִתְּפַחַד קִדָּם שְׂבָא עָלָיו אִיזָה טוֹב; וְלִכֵּן תִּתְחַזְּקִי בְּבִטְחוֹן חֵזֶק מְאֹד שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּטָחוֹן סִימָן א') מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ בְּטָחוֹן אֵין לוֹ שׁוּם פּחַד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָּךְ שְׂתִזְכִּי לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְאֵין לָּךְ מָה לְדַאֵג וּמָה לְפַחַד.

הַמְּאַחַל לָּךְ חֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

סז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ח' תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִיִדִישׁ, הַנִּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל בְּיִיִדִישׁ).

קסר, (כָּאן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִיִּדִישׁ, הַנֶּ"ל לְדַפְסוֹ בְּעִזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר
בְּנַחַל בְּיִיִּדִישׁ).

סח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר הָאֲזִינוּ ח' תְּשַׁרֵּי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֵה
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אַתּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִימָה שֶׁשְּׂמַחַת אוֹתִי שְׂאֵת חוֹזֵרֵת בְּתִשׁוּבָה, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב תִּשׁוּבָה, אֲכַל תִּזְכְּרִי טוֹב מָה שֶׁמוּבָא בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק ב' מֵהַלְכוֹת תִּשׁוּבָה הַלְּכָה ב') וּמָה הִיא הַתִּשׁוּבָה הוּא שֶׁיַּעֲזֹב הַחוּטָא חֲטָאוֹ וְיִסִּירוּ מִמַּחְשַׁבְתּוֹ וְיִגְמַר בְּלִבּוֹ שְׂלֵא יַעֲשֶׂהוּ עוֹד שְׂנֵאָמַר (הַשְּׂעִיָּה נ"ה) "יַעֲזֹב רְשָׁע דְּרִכּוֹ" וְגו' וְכֵן יִתְנַחֵם עַל שֶׁעָבַר שְׂנֵאָמַר (וְרַמְיָה ל"א) "כִּי אַחֲרֵי שׁוּבֵי נַחֲמִיתִי" וְיַעֲדִיד עָלָיו יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת שְׂלֵא יִשׁוּב לְזֶה הַחֲטָא לְעוֹלָם שְׂנֵאָמַר (הוֹשַׁע י"ד) "וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ" וְגו' וְצָרִיךְ לְהַתְּוֹדוֹת בְּשִׁפְתָיו וְלוֹמַר עֲנִינּוֹת אֵלּוֹ שְׂגַמַר בְּלִבּוֹ; וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ לְפָנַי יוֹם הַכַּפּוּרִים יוֹם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל וְסוֹלַח אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, תִּקְבְּלִי עַל עֲצֻמְךָ לְעֹזֵב אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיִשְׁקֶם אוֹתָךְ וְכו', וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהָאָמָא שְׁלָךְ עָלֶיךָ הַשְּׁלוּם יֵשׁ לָהּ צַעַר גְּדוֹל מִמֶּךָ, וְלָכֵן תַּעֲשִׂי הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מִיּוֹם כַּפּוּרִים הַזֶּה, וְאַל תַּחֲזִרִי אֶל כָּל הַשְּׂטִיּוֹת שֶׁעָשִׂית וְכו' וְכו' וְעַל יַדֵּי זֶה תִּגְרַמִּי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְאִמְךָ עָלֶיךָ הַשְּׁלוּם בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לָךְ חַתִּימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

ס.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי עָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים ה'תּשׁע"ג

שְׁלוּם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

אִף שֶׁהַיּוֹם זֶה לֹא זָמַן לְכַתֵּב, כִּי חֵיל וְרַעְדָּה פְּנִימִית נִכְנָס בְּכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, וּמָה גַם שְׂמֵלָאִכִּים יַחְפְּזוּן, וְחֵיל וְרַעְדָּה יֵאֲחֻזּוּן, וְאִמַר הַרֵב הַקְּדוֹשׁ מִבְּאֲרֵדֵיטְשׁוּב זִי"ע שְׂאֶפְלוֹ הַדְּגִים בֵּינָם רוֹעֲדִים וְזוֹחֲלִים מִיּוֹם הַדִּין וְהַגּוֹרָא הַזֶּה.

עִם כָּל זֹאת אִמְרָתִי לְרוּץ שׁוֹרְתִים אֵלּוֹ כְּדִי שֶׁתִּשׁוּבְתֵנוּ יִהְיֶה תִּשׁוּבָה

אַמתית, ולא סתם לדפּק על החזקה על חטא וכו', אלא לקבל על עצמו תשובה שלמה וחרטה על העבר, וקבלה על להבא.

הנה בתפלת נעילה אומרים פעמים "למען נחדל מעשק ידינו", נמצא שעקר התשובה אם אדם לקח מהזולת משהו וכו', או הוא חיב למישהו משהו וכו', עליו לחזור בתשובה שלמה, כי בין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו.

ודע לך שתהלה לאל אני לא צריך את הכסף של אף אחד, ומאז שהייתי ילד קטן הרגלתי רק לתת ולתת ולתת וכו', וכך אצא מזה העולם רק לתת להזולת, ולא לבקש מהזולת, ומה שאני מעורר על צדקה, זה בשביל טובת כל בר ישראל, וזה שבקשתי עכשו בעשרת ימי תשובה שיתנו עבור שמירה, גם כונתי בזה היתה לא על עשרים וחמש ש"ח, אלא מפני שמוכא בירושלמי (פאה פרק ח' הלכה ח') אמר רבי חייא בר אדא איתהו סבין בימינו מאן דהוה יתב לון מבין ריש שתא לצומא רבא הוה נסבון מן בתר כן לא הוה נסבון אמרי דשותן גבך; הזקנים שבמינו (הינו החכמים) מי שהיה נותן להם צדקה מראש השנה עד יום הכפורים, היו מקבלים מהם, אבל אחר יום הכפורים כבר לא קבלו מהם, ופרש הרב הקדוש מקאמרנא זי"ע את מאמר הירושלמי הזה, על פי דברי חכמינו הקדושים (כבא בתרא י') כשם שמזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה, כך חסרונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה, ולכן אף שכל השנה לא לקחו צדקה, שלא רצו להנות מאף אחד, אבל בעשרת ימי תשובה הם דיקא לקחו, כדי לזכות את נשמות ישראל שאם נגזר עליהם שיאבדו את כספם במשך השנה, או יבואו אמות העולם ויקחו להם את כספם בחזקה, או שהמלכות תגבה מהם מכס יותר ממה שהם צריכים לתת, על ידי שלקחו מהם צדקה, כבר נתקיים המאמר הזה של הירושלמי, שחסרונותיו קצובין לו מראש השנה, ולכן היו החכמים לוקחים דיקא אז צדקה, כדי להציל את נשמות ישראל שלא יאבדו את כספם.

וכאן המקום לעורר אותך עוד פעם ועוד פעם וכו', שתקבל על עצמך בקבלה חזקה שתכניס לפני כל תפלה שחרית מנחה ערבית כמה אגורות בקפת הצדקה, וכן בעת האכל להכניס כמה אגורות בקפת הצדקה,

ולכן אני מאד מבקש אותך לטובתך הנצחית, ראה לקחת מהמשרד קפת צדקה "קרן הצדיק", ותכניס בכל יום ויום כמה פרוטות לצדקה, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר ממך, וזה ילוה אותך, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח ח) "והלה לך לפניך צדקה", ואין אתה יכול לתאר ולשער מה אלו הפרוטות יעזרו לך בעת שתצא מזה העולם, כי אין עוד דבר ששורף ומבטל את כל הקלפות שברא האדם מעוונותיו כמו צדקה, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פ"ק י) אין לך סם חיים למלאך המות אלא מדת הצדקה בלבד, ולמה אדם לא נותן צדקה? כי חושב שצריך לתת בפעם אחת סכום גדול, ומחמת שאין לו אזי יכול לעבר יום אחר יום ולא נותן צדקה, שזה מצות עשה כמו הנחת תפלין וציצית ומזוזה וכו', וכו', ואם האדם היה יודע שבזה שנותן בכל יום כמה פרוטות לצדקה קים מצות צדקה, היה שש ושמת לתת כל יום כמה פרוטות, ובפרט לפני התפלה שאמרו חכמינו הקדושים (פ"ב בתרא דף י) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי, אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אהיה פניך", וכן בעת האכל הוא דבר גדול מאד לתת צדקה, וכן בכל עת מצא, ובפרט קדם שיוצאים לדרך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן ל"א) צריכים לתת צדקה כדי שיהיה שמור על הדרך מכל מיני יסורים, ולכן אל יקל בעיניך דבר זה, אלא בכל יום תרגיל את עצמך להכניס כמה פרוטות בקפת הצדקה, ודיקא הפרוטות של צדקה שתתן בכל יום, זה מה שיציל אותך, ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש זוטא שיר השירים) כל הנותן צדקה לא לעצמו בלבד הוא מיטיב, אלא לכל הבריות מסוף העולם ועד סופו, ובפרט שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) אם אדם נגזר עליו שיקחו את כספו, יקדים ויתן צדקה; הרי שלך לפניך שהצדקה שתתן זה רק לטובתך, ואמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו זוטא פ"ק א') גדולה צדקה שמיום שנברא העולם עד עכשו העולם עומד על צדקה, וכל הנותן צדקה הרבה הרי זה משבח, וממלט את עצמו מדינה של גיהנם.

שוב פעם ושוב פעם אני חוזר ומעורר אותך וכן מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדין היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשבח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה

וְהִצְלַחְתָּה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרַכּוֹת נ"ה, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וַיִּתֵּן לְךָ סִפּוּק רוּחָנִי.

תֵּאֱמִין לִי שְׂאִין לִי בַּמִּכְתָּב הַזֶּה שׁוֹם כְּנֹנֶה עֲצֻמִּית, כִּי תִהְיֶה לְאֵל אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, אֲבָל הַיּוֹת שֶׁהִקְמַתִּי קֹהֵלָה קְדוּשָׁה, קֹהֵלָה שְׂאִין לְנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוֹם קֹהֵלָה בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה לְעַמֵּד חֲזָק עַל זֶה שְׂאִי כּוֹתֵב, כְּדִי כְּשֶׁאֲגִיעַ לְמַעְלָה וְכוּ', אוֹכֵל לְהַיּוֹת חֲזָק שְׂאִי אֶת שְׁלִי עֲשִׂיתִי, חֲזָקִתִּי וְעוֹרְרִתִּי וְלִמְדִתִּי אֶת כָּל שׁוֹמְעֵי לִקְחֵי שִׁיעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי אֶת נַפְשִׁי הִצְלַחְתִּי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְנוּ סְלִיחָה וּמְחִילָה וּכְפָרָה, וְנִזְכָּה לְצֵאת נִקְיִים בַּיּוֹם הַדִּין.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַתִּימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה

ע.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי עָרֵב יוֹם הַכַּפּוּרִים ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

אֵף שֶׁהַיּוֹם זֶה לֹא זָמַן לְכַתֵּב, כִּי חִיל וּרְעֵדָה פְּנִימִית נִכְנָס בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמָה גַם שְׁמֵלֵאכִים יִחְפְּזוּן, וְחִיל וּרְעֵדָה יֵאֲחַזְזוּן, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוּשׁ מִבְּאֲרֵיטְשׁוּב זי"ע שְׁאֵפְלוּ הַדְּגִים בַּיָּם רוֹעֵדִים וְזוֹחֲלִים מִיּוֹם הַדִּין וְהַנּוֹרָא הַזֶּה.

עַם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּיָךְ שׁוֹרְתִים אֵלוּ כְּדִי שֶׁתְּשׁוּבָתְנוּ יִהְיֶה תְּשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְלֹא סֶתֶם לְדַפֵּק עַל הַחֲזָה עַל חֶטָּא וְכוּ', אֲלֵא לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְחֶרְטָה עַל הָעֶבֶר, וְקַבְּלָה עַל לְהַבָּא.

דַּעֲי לְךָ שֶׁהִקְהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ נִבְנָה רַק עַל חֶסֶד, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ וְאֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שִׁיְהִיָּה בִּינֵינוּ אֶהְיֶה אֲחִוָּה וְרַעוּת, וְאִשָּׁה תַּעֲזוֹר לְרַעוּתָהּ, כִּי רַק זֶה חָשׁוּב לְמַעְלָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יִלְקוּט הוֹשַׁע רַמֵּז

(תקכ"ב) אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזִבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת, וְאָמְרוּ (יִלְקוּט תהלים רמז תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעָה שָׁבָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם הָרָאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יִבְרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אַל יִבְרָא, חֶסֶד אוֹמַר יִבְרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְלִכְּן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁקֵּהֲלַתְנוּ הַקָּדוֹשׁ תַּהֲיֶה עוֹמֶדֶת רַק עַל יְסוּד חֶסֶד שְׂאֵחַת תַּעֲזוֹר לְהַשְׁנִיָּה בְּכָל מָה שֶׁרַק יְכוּלִים, וְלִקְבֵּל אֵת כָּלֵן בְּסִבֵּר פְּנִים יְפוֹת, שְׂזֵה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שִׁיְהִי לְךָ קֶפֶת צְדָקָה "קֶרֶן הַצַּדִּיק", וְלִפְנֵי הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת תִּכְנִסֵּי כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, וּתְבַקְּשֵׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כֹּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי בַעַת הַדְּלָקַת נְרוֹת אִז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמִים לְהַאֲשֶׁה, וְכָל מָה שֶׁהִיא מִבְּקֵשֶׁת וּבִפְרֵט תְּפִלָּה עִם בְּכִיָּה וְכוּ', שׁוֹבֵרֵת אֵת כָּל הַמְּנַעֲוִלִים הַסְּגוּרִים וְכוּ', וְהִיא יְכוּלָה לְפַעֵל כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה, וְלִכְּן תִּנְצְלֵי אֵת הַיּוֹם הַכַּפּוּרִים זֶה, וְיַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַתְּשׁוּבָה שְׂאֵנַחְנוּ שָׁבִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תִּתְקַבְּלֶנָה בְּשָׂמִים, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת כְּבֹר בְּהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד שָׂמִים, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֵת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וְנַעַג וּמַחְלָה וְכוּ' וְכוּ', וְיִשְׁמַר אֵת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא יוּכְלוּ אוֹיְבֵי עַם יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוּם דָּבָר, וּבַעַת שְׂאֵת מִבְּקֵשֶׁת עֲלֵיךְ וְעַל מְשַׁפְּחָתְךָ, אַל תִּשְׁכַּחֵי לְבַקֵּשׁ גַּם עָלַי שְׂאֵנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׂמִים מְרַבִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַתִּימָה טוֹבָה וְשָׁנָה מְתוּקָה

ע.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"א תְּשׁוּרֵי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂזִכְנוּ לְהַכְּנִס בְּתוֹךְ הָאֲרָבַע יָמִים שְׁבִין יוֹם הַכַּפּוּרִים לְבִין חַג הַסְּכוֹת, שְׁהֲאֲרָבַע יָמִים הֵהֶם נִקְרָאִים מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׂמֵאִיר בְּהֶם שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלָא מְאֹד, כִּי בְיוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפְּרִים

את העוונות, וְזֶה שֶׁמָּחָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרק א') ימים יצרו ולא אחד בהם, זה יום הכפורים לישראל, לפי שהיתה שמחה גדולה לפני הקדוש ברוך הוא, שנתנה באהבה רבה לישראל ובשמחה; ולכן ראוי לנו לשמח בימים האלו מאד, ולהיות עסוקים בבניית סכה, וקניית ד' מינים, ועל כלם לשמח מאד מאד על נעם חלקנו על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, וזכינו להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה באומן, שבזה ראוי לנו לשמח כל השנה.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך לא להיות בחלישות הדעת ולא להשבר משום דבר, ואדרבה תהיה שש ושמח שזכית שביום הכפורים הקדוש ברוך הוא מחל לך על כל עוונותיה, ולכן תשמר מאד מאד מהיום והלאה לא לעשות שום שטיות, ותעשה כל מה שביכלתך להתפלל בימים אלו במנין דיקא, ואף שאדם טרוד מאד בימים אלו הן לבנות את הסכה והן לראג ל' מינים, עם כל זאת צריך להיות מאד מאד שמח, ואין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שתהלה לאל זכיתי להקים את החנות "ברסלב סנטר", שזה פשוט זכוי הרבים, שבאים אנשים שעדיין רחוקים מתורה ומצוות, ומתענינים בד' מינים, ובספות וכו', וכו', מה לעשות מנעו מאחינו בני ישראל קיום המצוות וכו', וזה שהיה צריך להיות ממנה על המצוות, הוא דיקא הסמ"ך מ"ם שמונע את המצוות מנשמות ישראל, ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד שבמקום מדבר שם זכינו להפך שיהיה שוק של ד' מינים, זה שמחתי וזה אשרי שאני כל כך מאשר לשמע שבאים בכל פעם אנשים שעדיין רחוקים מקיום המצוות, והם מתענינים על כל מה ששיך חג הסוכות, זה שמחתינו וזה חלקנו לנצח שאנחנו זוכים לזכות את הרבים, ואוי לו להסמ"ך מ"ם הרשע שמונע כל כך הרבה שנים מקיום מצוות מעשיות לתושבי המקום.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכה להיות שש ושמח, ולדבר הרבה עם הקדוש ברוך הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל.

זכר גם זכר לחטף את הדף היומי היום דיקא, הדף היומי של היום

בְּרִכּוֹת נ"ז, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא, וְאֶפְלוּ בַּיָּמִים הַטְּרוּדִים שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ

עב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"א תְּשׁוּרֵי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

רְאִי לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בַּיָּמִים אֵלּוּ, כִּי הִד' יָמִים שְׂבִיִן יוֹם הַכַּפּוּרִים לְבִין חַג הַסְּכוֹת, מְאִיר בְּהֵם שֵׁם הַוִּי"ה בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם אֲשֶׁה שְׂמִיחָה וְעֲלִיָּזָה בַּיָּמִים אֵלּוּ, עַל יְדֵי זֶה מִתְרַחֵב לָהּ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחוֹנִיּוֹת גַּם יַחַד.

נָא וְנָא תִמְסְרֵי אֶת עֲצֻמְךָ אֶל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאֵל תִּתְּנִי שֶׁהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן יִתְפַּס אוֹתָךְ, תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׂבִיכֶלְתָּךְ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה לֹא יִבִּיא אוֹתָךְ לְשׁוֹם דְּבָר, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כּוֹחַ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קֶלְקוֹל הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּמְדִּי יִהְיֶה הַשְּׂמִיחָה מִצְוִיָּה אֲצִלָּהּ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמִיחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכֻלִּים אַחַר כֵּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשִּׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מָה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן,

אָבל תּכּף וּמִיד שְׁמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אִין אַתּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִחָה שֵׁישׁ לִי בְּזִכּוֹת הַרְבִּים שֶׁהִקְמַתִי חֲנוּת לְתַשְׁמִישֵׁי קִדְשָׁה וְכוּ' וְכוּ', וּתְהִלָּה לְאֵל תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם וְכֵן מִשְׁאֵר הַיְשׁוּבִים הִתְחִילוּ לְבֹא לְקִנּוּת, וְזֶה קְדוּשׁ שֵׁם שְׁמִים גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן גַּם אֶת תְּרַאֲי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁלָּךְ שֵׁשֶׁיךָ לְחַג הַסְּכוּת דִּיקָא בְּיָמִים טְרוּפִים אֵלוּ, רַק בְּהַחֲנוּת שְׁלֵנוּ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא אֶת מִשְׁאֵלוֹת לְבַבְךָ לְטוֹבָה כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׁמִחַ

עג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"א תְּשַׁרֵּי מְחַרַּת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

עֲרַב יוֹם כַּפּוּר אַתֶּם מְבַקְּשִׁים מִמְּנִי סְלִיחָה וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי לֹא מֵבִין אֶת כָּל הַגִּישָׁה שֶׁלְּכֶם לְהַקְהִלָּה, סֵךְ הַכֹּל בְּקִשְׁתִּי עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ ש"ח שְׁכַל מִשְׁפָּחָה תְּצַטְרֵף בְּשִׁבִיל הַשְּׁמִירָה שֶׁל הַחֲמֵשׁ לִילוֹת שֶׁעֲלָה קְרוֹב לַעֲשׂוֹר אֶלְף ש"ח, לְמִי עֲשִׂיתִי אֶת זֶה? אִם לֹא לְהַאֲשֶׁה וּלְהִילָדִים וּלְהַבִּיט שֶׁל כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְבַסּוּף אַתֶּם הַיְחִידִים שֶׁלֹּא נוֹתְנִים בְּכֻלָּל, וּבְמָה זֶה מְדַבֵּר, בְּסִכּוּם פְּעוּט שֶׁזֶה פָּחוֹת מִקְּפִסַּת סִיגְרִיּוֹת (שֶׁעוֹלָה עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה ש"ח), אַתֶּם מְהַיְחִידִים שֵׁישׁ לְכֶם תְּמִיד טְעָנוֹת הֵן עַל הַתְּלִמוּד תּוֹרָה וְהֵן עַל הַקְהִלָּה וְכוּ' וְכוּ', אִם לֹא נִרְאָה לְכֶם הַקְהִלָּה, תִּלְכוּ לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְאַכְזָב מִכֶּם.

הַמְּאַחַל לְכֶם חַג שְׁמִחַ

ע.ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"א תְּשֵׁרֵי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י']
ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו

פְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא, בְּקִשְׁתִּי אֶתְכֶם כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים שֶׁתִּשְׁתַּתְּפוּ עִם
סְכוּם פְּעוּט מְאֹד שֶׁל עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ ש"ח לְטוֹבַת שְׁמִירָה לְהַאֲשִׁיחַ וּלְהִילָדִים
וּלְהַבִּית, וְזֶה עָלָה לִי קָרוֹב לְעֶשֶׂר אֶלֶף ש"ח, לֹא שְׂאֲנִי צָרִיךְ אֶת הָעֲשָׂרִים
וְחֲמֵשׁ ש"ח שֶׁלְכֶם (כִּי הָרִי קָפַסַּת סִיגְרִיּוֹת עוֹלָה עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה ש"ח), רַק רְצִיתִי
לְרֹאוֹת אִיךְ אַתֶּם מְתִיחִים לְבִקְשְׁתִּי וְכו', וְאֲנִי רוֹאֶה אַחַר שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ, וְאַתֶּם אֲדִישִׁים לֹא אֶכְפֹּת לְכֶם, בָּא לְאַכֵּל בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל וְכו', אַתֶּם
אוֹכְלִים בְּתֵאבּוֹן גְּדוֹל מְאֹד וְכו', בָּא לְהִשְׁתַּתֵּף בְּדָבָר שֶׁזֶה פְּקוּדַת נַפְשׁ לְהַאֲשִׁיחַ
וּלְהִילָדִים אַתֶּם אֲדִישִׁים כְּמוֹ אֶבֶן וְכו', וְלִכֵּן אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְכֶם אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְאֻכְזָב מִמְכֶם, לֹא הֵאֱמַנְתִּי שֶׁתִּקְחוּ אֶת זֶה כֹּל כֵּךְ בְּקִלּוֹת.

עֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹאֶה מִי כֹל כֵּךְ מְזַלְזֵל בְּהַקְהֵלָה וְכו', אִם אַתֶּם לֹא אוֹהֲבִים
אֶת הַקְהֵלָה, תִּלְכוּ לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם אִף אֶחָד לֹא קָרָא אֶתְכֶם.

הַמְּאַחֵל לְכֶם חַג שְׁמִחַת

ע.ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"א תְּשֵׁרֵי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י']
ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תְּשׁוּאַת חוֹן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת עַל בְּרִיאוֹתַי, וְכֹל הַמְּבַרְךְ מִתְּבָרֵךְ מִפִּי אֵל
עֲלִיוֹן.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְכוּת שֶׁל מְלַמֵּד תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן
שֶׁמְלַמֵּד אוֹתָם אִיךְ לְהַתְּפַלֵּל עַל עֲצָמָם וְעַל מִשְׁפַּחְתָּם וְעַל כָּלֵל נְשְׁמוֹת

יִשְׂרָאֵל, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יְקָר תִּינֻקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּלֵה רַבְתִּי פָּרָק ב') בְּכָל יוֹם מִלְאָךְ יוֹצֵא מִלְּפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּכֵל בְּתִינֻקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן, מִיַּד נִהְפָּךְ כְּעֶסוֹ לְרַחֲמִים, וְלָכֵן זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד תִּינֻקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן, וְלִהְיוֹתֵיהֶם בְּהֵם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיֵהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

עו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"א תְּשׁוּרֵי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִישִׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּמִיד רְגִילִים לוֹמֵר סְגֵלָה לְקוֹם מְקַדֵּם, לְלַכֵּת לִישׁוֹן מְקַדֵּם.

אֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת שִׁישׁ יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל אֶצֶל בְּנֵי אָדָם לְבִלּוֹת אֶת הַזְּמַן הַיְקָר בְּעָרֵב עִם שְׁטִיּוֹת וְכוּ', וּסְתָם מִבְּטָלִים אֶת הַזְּמַן בְּלֹא כְּלוּם וְכוּ', כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם יוֹדֵעַ שְׁאֵם אָדָם יֵלֵךְ לִישׁוֹן מֵאַחַר לֹא יוּכַל לְקוֹם מְקַדֵּם, וְלָכֵן אָדָם צְרִיךְ לְהִיּוֹת חָכֵם וְלַלְכֵת לִישׁוֹן מְקַדֵּם וְכֵן יוּכַל לְקוֹם מְקַדֵּם.

אֲנִישִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שְׂרָגִילִים לְקוֹם בְּחֻצוֹת הוֹלְכִים לִישׁוֹן תַּכְּף וּמִיַּד אַחַר עֲרִבִית, וְזֶה סְגֵלָה נִפְלְאָה לְמִי שְׂרוּצָה לְקוֹם מְקַדֵּם שְׁיֵלֵךְ לִישׁוֹן מְקַדֵּם.

הַחֲפֵץ חַיִּים ו"ל הִיָּה רְגִיל לְזֹרֵז אֶת הַתְּלַמִּידִים כִּישִׁיבָתוֹ שְׁיִלְכוּ לִישׁוֹן אֲזִ שְׁלֹמְדוֹ בְּלִילָה בְּהַתְּמָדָה רַבָּה, וְסִפֵּר כְּשֶׁהִיָּה בְּגִיל צְעִיר פֶּגַשׁ פַּעַם רַב גְּאוֹן מְפָלֵא וְדָבַר עִמוֹ בְּעָרֵב בְּדַבְּרֵי תוֹרָה כְּנֵהוּג, וְכִשְׁהִגִּיעַ שְׁעָה עֶשֶׂר בְּלִילָה אָמַר לוֹ הָרַב "לִילָה טוֹב" צְרִיכִים לְלַכֵּת לִישׁוֹן, וְהַחֲפֵץ חַיִּים ו"ל אֲזִ הִיָּה צְעִיר

מאד וְכַל כֵּן הִתְעַנַּג לְדַבֵּר עִם הָרַב בְּדַבְרֵי תוֹרָה שְׂרָצָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשִּׁיחָה בְּדַבְרֵי תוֹרָה, אֲבָל הָרַב הִפְסִיק וְלֹא רָצָה לְהַמְשִׁיךְ יוֹתֵר לְדַבֵּר, וְאָמַר אֲזַי לְהַחֲפִיץ חַיִּים וְ"ל אֶתָּה עוֹד בַּחוּר צָעִיר, תִּרְאֶה אֲנִי הִגַּעְתִּי כְּבָר לְגִיל תִּשְׁעִים, וְאִיךָ זְכִיתִי לָזֶה? כִּי שָׁמַרְתִּי עַל הַשָּׁנָה, וּמֵאֲזֵי הָיָה הַחֲפִיץ חַיִּים וְ"ל נִזְהָר בְּזֶה מְאֹד וְעוֹד הָיָה מְעוֹרָר אֶת הַתְּלִמִּידִים שֶׁיִּלְכוּ לִישׁוֹן מִקֵּדָם, כְּדֵי שִׁיּוּכְלוּ לְקוֹם מִקֵּדָם.

זֶה כָּלֵל גְּדוֹל, כִּי מָה שְׁלוֹמֵדִים בְּשַׁעֲתִים כְּשֶׁקָּמִים בְּבִקּוּר מִקֵּדָם, מִסְפִּיקִים אֲזַי יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר חָמֵשׁ שָׁשׁ שָׁעוֹת לַמוֹד שֶׁל אֲמֻצָּע הַיּוֹם כְּשֶׁהוּא כְּבָר יָגַע.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֻשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶיךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמִיחַ

עז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"א תִּשְׁרִי מְחַרַּת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] הַיְחַשְׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתָּה צְרִיךְ לְהִבִּין שְׂכָל עִם יִשְׂרָאֵל הֵם קוֹמָה אַחַת גְּדוֹלָה, בְּסוּד עֶשֶׂר סְפִירוֹת, וּמִתְחַלֶּקֶת לְאַרְבַּע חֲלָקִים, נְהִי"ם (נִצְחַת הַיּוֹד יְסוּד מְלִכּוֹת), זֶה בְּדִרְךָ כָּלֵל דְּרָךְ הַמוֹסָר וְהַדְּרוֹשׁ שִׁירְדָה לְעוֹלָם, חַג"ת (חִסְדֵי גִבּוּרָה תִּפְאָרַת), זֶה כָּלֵל יוֹת הַחֲסִידוֹת שְׁמִדְבָּרַת לְעַבְדָּא וְלִמְעֵשָׂה, קִיּוֹם הַמְצוּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְלִהְתַּעַנֵּג מִזֵּי אוֹר וְחִיּוֹת שֶׁל הַמְצוּוֹת, חֲב"ד (חִמְמָה בִּינָה דִ'עַת), זֶה פְּרֻטִיּוֹת חֲסִידוֹת חֲב"ד, שְׁכִיּוֹתֵר מִתְעַמֶּקֶת בְּהַתְּבוֹנְנוֹת יְחוּדִית בְּאֵלְקוֹת, כְּת"ר זֶה רְצוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת קְוֹא דְרַעֲוִין, לְהַתְּבַטֵּל לְגַמְרֵי בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי שִׁיחָה בִּינּוּ לְבִין קוֹנוֹ, שְׁזָה חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, גְּלוּי יְחִידָה שְׁבַנְפֶּשׁ, אֲפִלוּ אָדָם

שנמצא בנוקבא דתהומא רבה, מלכות דמלכות וכו', וכו', עם כל זאת אם רק ירגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כְּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וישפך שיח ותפלה אליו יתברך, ויציא את הרצונות והכסופים שלו אל האין סוף ברוך הוא, שזה סוד ההתבודדות בד כבד יהיה קדש, זה המדרגה הכי עליונה.

והנה לפניך קומה שלמה, ואין להפריד ביניהם בשום פנים ואפן, אלא כל אחד הולך כפי דרכו ולפי מדרגתו והשגתו וכו' וכו'.

יכולים לחשב ולהחזיק אחרת וכו', ויכולים להתנהג בשיטה אחרת וכו', אבל העקר לא לנטות מהשלחן ערוך כהוא זה, עם כל זאת אף אחד לא צריך לחלק על השני שלא הולך כפי דרכו, כל אחד נמשך לפי שרש נשמתו, זה לא אומר שיש ביניהם מחלקת וכו', (רק קטני השכל והדעת שאינם יודעים מימנם לשמאלם וכו', הם אשר עושים את המחלקת בין השיטות ובין החסידיות, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ז): משרבו תלמידי שמאי והיילל שלא שמשו כל צורכן רבו מחלקת בישראל ונעשית תורה כשתי תורות).

חסידות ברסלב אף פעם לא היה במריבות ופוכחים עם חסידות חב"ד, אדרבה רבנו ז"ל היה עם הרב הקדוש הבעל התניא זי"ע בידידות נפלאה מאד, כשרבנו ז"ל היה בארץ ישראל הבטיח להצדיק הקדוש רבי אברהם מקליסק זי"ע שתכף ומיד כשיחזר לחוץ לארץ, לא יסע הביתה, אלא יסע ישר אל הבעל התניא זי"ע, ויעשה שלום ביניהם (כי אז היה אי הבנות בין תלמידי המגיד שגרו בטבריה, לבין הבעל התניא זי"ע), וכן קים רבנו ז"ל אחר תלאות רבות שעבר עליו במשך כל הנסיעה, וגם היה בשבי וכו' וכו', עם כל זאת קים את הבטחתו ונסע ישר אל הבעל התניא זי"ע, והוא קבל אותו בשמחה מאד גדולה, וכן ידוע אצלנו, הבעל התניא היה אצל רבנו ז"ל ושבת אצלו בשבת פרשת יתרו בשנת תק"ע, וכשהגיע סמוך לעיר ברסלב, יצא רבנו ז"ל לקראתו עם הרבה מאנשי שלומנו ומאנשי העיר, וקבלו בכבוד גדול מאד, ורבנו ז"ל שבחו מאד מאד, וקרא אותו שר האלף וכו', והפליג אז רבנו ז"ל בלשונות של הפלגה על גדלת הבעל התניא זי"ע וכו', וכן להפך התבטא הבעל התניא זי"ע בעת המחלקת הגדולה על רבנו ז"ל בזה הלשון,

אָנִי לֹא כְמוֹ אֵלֹו שָׁרַק תּוֹמָכִים בְּרַבִּי נַחֲמָן, אֲלֹא אָנִי וְהוּא זֶה דָּבָר אַחַד, מִי שְׂפּוֹגֵעַ בְּרַבִּי נַחֲמָן פּוֹגֵעַ בִּי וְכוּ', [וַיְדוּעַ שֶׁהַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם יְהוֹשֻׁעַ הַעֲשִׂיל מִמַּחְנוּבֶּקָא זי"ע, שֶׁבְּסוּף יָמָיו הָיָה גֵר בְּבִנְי בְּרַק אַחַר שְׁבִלָה כַּמָּה שָׁנִים בְּסִיבֵיר וְכוּ', הָיָה רְגִיל לֹאמַר "שְׁבְרוּסְיָה הַחֲזִיקוּ מֵעֲמֵד בִּיהָדוּת רַק חֲסִידֵי חַב"ד וְחֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב], וְלִכֵּן אָנִי לֹא מֵבִין מָה אַתָּה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת פְּרוּד בֵּינֵיהֶם, וּמָה אַתָּה לֹא מֵבִין? כָּל אֶחָד נִמְשָׁךְ אַחַר דַּרְכוֹ וְכוּ', וְאַחַר שָׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ וְכוּ', וְאֶסוּר לְזַלְזֵל בְּאֶף אֶחָד וְכוּ', (אִם לֹא אֶחָד שְׂמַתְחִזָּה וְכוּ', וְהוֹלֵךְ נֶגֶד הַשְּׁלֶחֶן עָרוּךְ, וְגוֹנֵב וְגוֹזֵל וְעוֹשֶׂה עוֹלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמִלְבִּישׁ אֶת זֶה בְּחֲסִידוֹת וּבִיהָדוּת וְכוּ', זֶה מֵרָאָה אֶת טְלַפְיֹו הַטְּמֵאוֹת וְכוּ').

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמִיחַ

ע.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"א תִּשְׁרִי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] הַיְתַשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּאֵמַת הַכַּל נִגְזַר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בִּיצָה ט"ז) כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה; אָבֵל אִם אָדָם מְקַלְקֵל בְּמַעֲשָׂיו, אֲזִי הַכַּל הוֹלֵךְ לְמָקוֹם אַחֵר, וְהוּא חֶסֶר מִמָּה שֶׁנִּגְזַר עָלָיו, כְּעֵין שְׂאֵמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רֹאשׁ הַשָּׁנָה י"ז): "עֵינֵי הַרְי"ה אֵלֶיךָ בָּה" עֵתִים לְטוֹבָה עֵתִים לְרָעָה, עֵתִים לְטוֹבָה כִּיצַד? הַרִי שְׁהִיו יִשְׂרָאֵל רְשָׁעִים גְּמוּרִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּפְסָקוּ לָהֶם גְּשָׁמִים מוֹעֲטִים לְסוּף חֲזָרוּ בָּהֶן, לְהוֹסִיף עֲלֵיהֶן אִי אֶפְשָׁר שְׁכַבְר נִגְזָרָה גְזָרָה, אֲלֹא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹרִידֵן בְּזִמְנָן עַל הָאָרֶץ הַצְּרִיכָה לָהֶן, הַכַּל לְפִי הָאָרֶץ, עֵתִים לְרָעָה כִּיצַד? הַרִי שְׁהִיו יִשְׂרָאֵל צַדִּיקִים גְּמוּרִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּפְסָקוּ עֲלֵיהֶן גְּשָׁמִים מְרַבִּין לְסוּף חֲזָרוּ בָּהֶן, לְפָחַת מֵהֶן אִי אֶפְשָׁר שְׁכַבְר נִגְזָרָה

גְּזֵרָה, אֵלָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹרִידֵן שְׁלֵא בְּזִמְנָן עַל הָאָרֶץ שְׂאִינָה צְרִיכָה לְהֵן לְטוֹבָה; וְלִכְּן אָדָם צְרִיךְ לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁישְׁפַע עָלָיו פְּרִנְסָה, כִּי פֶן וְאוּלַי קִלְקַל אֶת מַעֲשָׂיו וְכוּ', וְכָל מָה שְׂגָזְרוּ וְקָצְבוּ עָלָיו וְכוּ', יִלְךְ לְרוֹפְאִים וְכוּ', אוֹ אַמּוֹת הָעוֹלָם יִקְחוּ אֶת זֶה וְכוּ', וְלִכְּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל פְּרִנְסָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יִזְמַא ע"ו.) שְׂאֵלוּ תַלְמִידָיו אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחִי מִפְּנֵי מָה לֹא יֵרֵד לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל מִן פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה? אָמַר לָהֶם אֲמַשְׁל לָכֶם מִשָּׁל לְמָה הִדְבַר דּוֹמָה לְמַלְךְ בְּשָׂר וְדָם שִׁישׁ לוֹ בֵּן אַחַד פֶּסֶק לוֹ מְזוֹנוֹתָיו פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה וְלֹא הָיָה מִקְבִּיל פְּנֵי אָבִיו אֲלֵא פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, עֲמַד וּפֶסֶק מְזוֹנוֹתָיו בְּכָל יוֹם, וְהָיָה מִקְבִּיל פְּנֵי אָבִיו כָּל יוֹם, אִף יִשְׂרָאֵל מִי שִׁישׁ לוֹ אַרְבַּעַה וְחַמְשָׁה בָּנִים הָיָה דוֹאֵג וְאוֹמֵר שְׂמָא לֹא יֵרֵד מִן לְמַחֵר וְנִמְצָאוּ כָּלֵן מֵתִים בְּרַעַב, נִמְצָאוּ כָּלֵן מְכוֹנִים אֶת לָבָם לְאַבְיָהֵן שְׁבַשְׁמִים; הִרִי שְׁלֵף לְפָנֶיהָ שְׂאֵף שְׁמִזּוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, עַם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ כָּל יוֹם וְיוֹם עַל פְּרִנְסָה, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ע"ו) שְׁלַפְעָמִים מָה שְׂאָדָם צְרִיךְ עֲכָשׁוּ, יְבוֹא לוֹ עוֹד שְׁנַתִּים אוֹ שְׁלֹשׁ, וּבְזֶה שֶׁהוּא מְסַתְּכַל וּמְקַוֶּה וּבוֹטֵחַ וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יִקְבַּל אֶת זֶה כְּכֹר וְכוּ', עֵינֵן שָׁם.

בְּכָלֵל צְרִיכִים לְדַעַת שְׁשׁוּם תְּפִלָּה שְׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְבַקֵּשׁ, לֹא הוֹלֵךְ רִיקָם, אֲלֵא כָּל תְּפִלָּה עוֹשָׂה רָשָׁם גְּדוֹל לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְאֻחַל לָךְ חַג שְׂמִחַ

ע.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"א תִּשְׁרִי מְחֻרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת כְּשֶׁאַדָּם נִכְנָס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מִתְּלֵהָב לֹו הַלֵּב
 מְאֹד מְאֹד, וְנִמְשָׁךְ אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתִשׁוּקָה עֲצוּמָה וְכוּ', אֲבָל אַחַר כֵּךְ לֹאט
 לֹאט מִתְקַרֵּר לֹו הֵהִתְלַהֲבוּת וְכוּ', יֵשׁ שְׁבוּעֵר לֹו הַלֵּב שְׁנָה שְׁנָתִים וְכוּ', יֵשׁ
 שְׁבוּעֵר לֹו חֲמֵשׁ אוֹ עֶשֶׂר שָׁנִים וְכוּ', אֲבָל לְכִסּוּף הוּא מְכַרַח לְהִתְקַרֵּר מְרַב
 הַצְרוּת וְהֵהִרְפְּתָקְאוֹת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ', כִּי עַל כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד עוֹבֵר נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', וְלֹא כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד,
 וְכִמּוֹ שְׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים כ"ד ג') "מִי יַעֲלֶה בְּהַר הַיְי"ה וְיִמִּי
 יִקּוּם בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ", "מִי יַעֲלֶה בְּהַר הַיְי"ה" יֵשׁ הַרְבֵּה, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
 מִתְחִיל לְהִשְׁתַּוֵּק אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', אֲבָל "וְיִמִּי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ", זֶה יֵשׁ
 רַק מְעַטִּים שֶׁמְחֲזִיקִים מֵעֲמֵד עַד הַסּוּף, וְלֹא בַחֲנָם שְׂרַבְנוּ ז"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת
 הַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי זֹשָׁא מְאַנְפּוֹלִי זי"ע, שְׁעֵבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּתַבְעֵרָה עֲצוּמָה וְהֵרֵאשׁוּנָה עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה בְּלִי לְהַפְּסִיק.

וְלִכֵּן שְׁלֹא יִפְּלֵא דַעַתָּךְ, אֶחָד שֶׁחֲזַק וְקָרַב אוֹתָךְ עַל פִּי הַדְּרָךְ הַתָּם
 שְׁאַנְחָנוּ לֹוּמְדִים אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל בְּ"הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ" שֶׁזֶה הֵהִיכַל שְׂרַבְנוּ ז"ל
 בּוֹנֵה, עֵינִי לְקוֹטִי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"ט, שֶׁהַצְדִּיק בּוֹנֵה "הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ",
 וְלָמָּה זֶה נִקְרָא קָדְשׁ? עַל שֵׁם (שְׁעִיָּה ד') "וְהֵנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֵאָמֵר לֹו",
 הֵינּוּ זֶה שְׁבָנֵי אָדָם נִשְׁאַרִים דְּבוּקִים בִּירְאָה שְׁלָמָה עַל יָדוֹ, אִף עַל פִּי שֵׁיִשׁ
 כִּמָּה וְכִמָּה שְׁנַפְּלוּ מִקְדָּשְׁתָּם, אִף עַל פִּי כֵן מֵאלוֹ שְׁנַשְׁאָרוּ בִּירְאָה שְׁלָם, עַל
 יָדֵי זֶה קְדוֹשׁ יֵאָמֵר לֹו וְכוּ', עֵינִי שָׁם, כִּי לֹא כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְהִשְׁאָר עַד הַסּוּף, כִּי
 רַבָּם כִּכְלָם בְּאַמְצַע הַדְּרָךְ מִתְקַרְרִים וְכוּ' וְכוּ', וְכִבֵּר כָּתַב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוֹטִי
 הַלְכוֹת רֵאשׁ חֲדָשׁ הִלְכָה ז' אוֹת נ"ב) אָדָם צְרִיךְ לְקַבֵּעַ בְּעֲצָמוֹ שִׁיחִיָּה אִיף שִׁיחִיָּה,
 אִף עַל פִּי כֵן יְהִיָּה חֲזוֹק בְּדַעַתּוֹ שְׁלֹא יְהִיָּה נִסּוֹג אַחוֹר לְגַמְרֵי מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
 וְלֹא יֵיאַשׁ אֶת עֲצָמוֹ לְעוֹלָם, וְלֹא יְהִיָּה מֵהַחֲסִידִים הַנְּפּוֹלִים שֶׁהֵם גְּרוּעִים
 מִמְשַׁמְדִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן וְכוּ', עֵינִי שָׁם, וְכֵן הוּא (לְקוֹטִי הִלְכָה שְׁלוּחִין הִלְכָה ה' אוֹת
 י"ו) עָקַר הַתְּגוּרוֹת וְהַסְּתַת הַבַּעַל דְּבַר שְׁמִבְקֵשׁ תּוֹאגוֹת וְעַלִּילוֹת לְשׁוֹב וְלַפֵּל
 חֵס וְשְׁלוֹם, לְזַהֲמַת הַמְּדוּמָה, בְּפָרְט אַחַר הַסְּתַלְקוֹת הַצְדִּיק, שְׁאוּמֵר הָרִי כִּבֵּר
 אֲפֵס תִּקּוּה חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַמְלָק מִתְגַּבֵּר, שֶׁהוּא בַחֲיִנַת עֲצָם הַתְּגַבְרוֹת הַיִּצָּר
 הָרַע, שְׁמַתְעוֹרֵר בְּהַתְּגַבְרוֹת עֲצוּם בְּכָל פַּעַם, וְעַתָּה מָה נַעֲשֶׂה עוֹד, וְהַכְּסִילִים
 חוֹזְרִים לְאַחוּרִיָּהֶם, שְׁזַהוּ בַחֲיִנַת מָה שְׁקוֹרִין חֲסִידִים נְפּוֹלִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן,

שְׁזֶה גְרוּעַ מֵהַכֵּל, כְּמוֹ שֶׁשְּׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ וְכוּ', עֵינַי שָׁם, וְכֵן הוּא (לְקוּטֵי הַלְכוּת נְיֻקִּין הֵלְכָה ד' אוֹת כ"ה) קְלַפְתָּ נִגְהָ הִיא הַקְּלִפָּה הַכִּי מִסְכַּנְתָּ, כִּי מִשָּׁם נִמְשָׁךְ נֶפֶשׁ הַבְּהֵמִיּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁמִּשָּׁם בָּאִים הַחֲכָמוֹת רְעוּת שֶׁל הָעוֹלָם, וַיֵּשׂ שְׂמֻכְנִים עֲצָמָן בְּשֵׁם חֲסִידִים, וְאוֹמְרִים חֲכָמוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְהֵבֵל הַמְּרַחֲקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמִתּוֹרָתוֹ וּמִצְדִּיקֵי אֱמֶת, וְאֵלּוּ הֵם קְלַפְתָּ נִגְהָ מִמֶּשׁ שֶׁמְעַרְבֵי טוֹב וְרַע, כִּי בְּאֱמַת יֵשׁ בָּהֶם טוֹב הַרְבֵּה כִּי אֵינָם פּוֹרְקִין עַל חַס וְשְׁלוֹם, וְקִצְתָם הֵם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים קִצְתָּ, וְלִפְעָמִים אוֹמְרִים דְּבָרֵי אֱמֶת, אֲךָ מְעַרְבֵי בָּהֶם גַּם רַע הַרְבֵּה, דְּהֵינּוּ הַחֲכָמוֹת שֶׁלָּהֶם שְׂנֵדָמָה לָהֶם לְחֲכָמוֹת, וּבְאֱמַת הֵם שְׁטוּתִים גְּדוֹלִים, וְאֵלּוּ מְזִיקִים גַּם כֵּן הַרְבֵּה, וּמוֹנְעִים מְאֹד מִלְּהִתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי אֱמֶת וְאֲנֻשֵׁיהֶם הַמְּמַשִּׁיכִים הַשְּׂגַת אֱלֻקוֹתָו בְּעוֹלָם, וּבִאֲפֶן אֶחָד הֵם מְזִיקִים יוֹתֵר מֵהַעֲכוּ"ם וְהָאֲפִיקוֹרְסִים, כִּי מֵעֲכוּ"ם וְאֲפִיקוֹרְסִים רַב יִשְׂרָאֵל מְרַחֲקִים עֲצָמָן מֵהֶם בְּתַכְלִית הָרַחוּק כְּרָאוּי לְהִתְרַחֵק מֵהֶם יוֹתֵר מִן בְּעֲלֵי רְאֵתָן, אֲךָ מְאֵלּוּ הַכְּשָׂרִים קִצְתָּ אֵין מִתְרַחֲקִים מִחֲכָמְתָם כָּל כֶּף, וּבְאֱמַת הֵם מְזִיקִים הַרְבֵּה עַל יְדֵי חֲכָמְתָם וְלִצְנוּת שֶׁלָּהֶם שֶׁמְתַלּוּצְצִים מִכֻּמָּה דְרָכֵי הַתְּמִימוֹת הָאֱמִתִּיּוֹת וְכוּ' (וּכְמִבְּאֵר שִׁיחָה זֹאת בְּמָקוֹם אַחֵר שֶׁשְּׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ שְׁחִסִּיד שֶׁנִּפְּלַ גְרוּעַ מִמֶּשְׁמֵד, כִּי מִמֶּשְׁמֵד כָּל אֶחָד נִזְהָר, אֲבָל מִחֲסִיד אֶף אֶחָד לֹא נִזְהָר, כִּי אֶף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא נִפְּל וְנִתְקַרַּר מֵהִתְלַהֲבוֹת שְׁלוֹ וְכוּ'), עֵינַי שָׁם.

וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר לֹא לְדַבֵּר אֶתּוֹ יוֹתֵר, וּתְחַפֵּשׂ חֲבֵרִים שָׂרָק יְכוּלִים לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אוֹתָךְ, וְלֹא שִׁיקְרָרוֹ אוֹתָךְ וְכוּ'.

כְּשִׁבַּאתִי פַעַם הָרֵאוּשׁוֹנָה בִּירוּשָׁלַיִם אַחֲרֵי שֶׁהֵייתִי אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּשַׁנַּת תַּשְׁכ"ו, וּפְגַשְׁתִּי בַּפַּעַם הָרֵאוּשׁוֹנָה אֶת הָרַב הַחֲסִיד ר' לִוִי יִצְחָק בִּנְדָר ז"ל, עֲנָה וְאָמַר לִי כִּךְ קְבֵלְתִי מִרְבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן ז"ל, שֶׁאֲסוּר לְהַכְנִס בּוֹכּוּחִים עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שְׁחִסִּיד שֶׁנִּפְּל גְרוּעַ מִמֶּשְׁמֵד, וְסִיִּים ר' לִוִי יִצְחָק ז"ל וְאָמַר לִי בְּזֶה הַלְּשׁוֹן, אַתָּה רוֹאֶה פֶּה בִּהְשׁוּל הִזְיָה מִסְתּוֹכְבִּים הַרְבֵּה כְּאֵלּוּ, חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם חֲסִידִים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל הֵם מְקַרְרִים לְגַמְרֵי, וְעוֹד יְכוּלִים לְקַרֵּר אוֹתָךְ, תִּזְהָר מְאֹד וְכוּ'.

הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ תִּבְרַח מְזֶה שְׂרוּצָה לְקַרֵּר אוֹתָךְ מִסְדֵּר דְרָךְ הַלְמוּד שֶׁל

רבנו ז"ל, שְׁזַה שִׁיחָה מְפֹרֶשֶׁת בְּשִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו, לָנוּ אֵין אֵלָא דְבָרֵי רבנו ז"ל, וְאָסוּר לָנוּ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לָּהּ חַג שְׂמֵחַ

פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"א תְּשׁוּרֵי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָּךְ.

דְּבַרְתִּי עִם ... נְרוּ יְאִיר וְהוּא פָּנָה אֵל הַמוֹעֵצָה הַדְּתִית, וְהֵם יַעֲצוּ אוֹתוֹ עֲצָה, תִּשְׁאַל אוֹתוֹ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂאֵתָה תִּשְׂאַר לְשֹׁמֵר עַל הָעֲרוּב, כִּי אוֹי וְאֲבוֹי אִם אֲנַחְנוּ נִבְטַח עֲלֵיהֶם זֶה סֵתֵם לְצִי לְצִנּוֹת, כִּי לְהַסְמִיךְ מ"ם לֹא אֲכַפֵּת שׁוֹם דְּבָר אִם יִהְיֶה עֲרוּב אִם לֹא יִהְיֶה עֲרוּב, קַל שְׁבַקְלִים וְכוּ'.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתָּךְ, וְאַנְחֵנוּ נִשְׁתַּדֵּל בְּכָל אִפְן שְׁבַעוֹלָם שְׁיִהְיֶה לָּךְ יוֹתֵר קַל.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים בְּאֵם תִּהְיֶה חֲזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂאֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפֹּשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרָכוֹת נ"ז, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, מְרַגִּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מְאֹד, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּרְאֶה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲפֹלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֹּל, עַל כֹּל פְּנִים תִּגְרַס דָּף גְּמָרָא בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר; הַלּוֹאֵי שְׂתַצִּית אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יִשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לָּךְ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בִּידְיָךְ, כֹּל זְמַן שְׁיִהוּדֵי מִדְּפָדָף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְא שְׂמִים, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן וְרֵאָה מֵה לְפָנֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמִיחַ

פ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"א תִּשְׂרִי מְחַרַּת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י']
ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂיִישׁ לִי שְׂאֵתָה עוֹבֵד
בְּהַאֲתָר שְׁלֹנּוּ, שְׁזֵה שׁוֹפֵר לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָנּוּן אוֹתָךְ
בְּאִשָּׁה טוֹבָה וְיִקְרָה, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד עַל הַמְּתַנָּה שְׁנַתְּךָ לְךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחַ שְׂאֵתָה מְסִים מְסַכֵּת סִפָּה שְׁזֵה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד,
וּמִי יִתֵּן שְׂתִלְמַד בְּכָל יוֹם גַּם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁזֵה נוֹתֵן סִפּוּק לְאָדָם.

הַעֲקָר צְרִיכִים זוּג לְעַבֵּד עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִיחָה, שֶׁהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה תְּמִיד יִהְיוּ
בְּשְׂמִיחָה, וְאֵנִי מְכַרַּח לְהַגִּיד לָכֵם שְׁזֵה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, כִּי טִבֵּעַ שֶׁל אָדָם
שְׂנַמְשֶׁךְ תְּמִיד אַחַר הַעֲצָלוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', וּבְפָרֵט שְׁעַד עֲכָשׁוּ
לֹא הָיָה שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', זֶה מֵה שְׂמוֹנֵעַ אֶת הַשְּׂמִיחָה מִהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, וְלִכֵּן
אֲשֶׁרִי הַזּוּג שְׂמִישְׁבִּים אֶת דַּעְתָּם כִּי חָבֵל עַל הַמְרִיבוֹת, יְמִינוּ כְּצַל עוֹבֵר, הִנֵּה
אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יּוֹצְאִים מְכָאֵן, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב'
סִימָן ס"א) שֶׁהַשְּׁבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רַבֵּעַ שְׁעָה, וְכֵן אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק
ב' סִימָן ק"ח) אָדָם בְּשִׁבִיל תַּעֲנוּג קָטָן שֶׁל רַבֵּעַ שְׁעָה הוּא יְכוּל לְאַבֵּד אֶת כָּל
הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹלָם הָעוֹלָם הַבּא, וְזֶה שְׂיִף יוֹתֵר בְּמְרִיבוֹת בְּבֵית, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
הַזּוּג שְׂמִישְׁלִימִים בֵּינֵיהֶם וּמְסַתְּכָלִים עַל הַתְּכִלִּית הַנִּצְחִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

פ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"א תִּשְׂרִי מְחֵרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י']
ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ...ו... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאַתֶּם עוֹזְרִים לִי בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁבֻזְכוֹת זֶה לֹא יִחְסֹר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר, כִּי הַבֵּית הַתְּבָשִׁיל זֶה כָּל
הַחַיִּים שְׁלִי, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ נִרְחִיב אֶת זֶה תִּכְפֹּף וּמִיד אַחַר חַג הַסְּכוּת לְרוֹחַת
כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְּקוּ יַחַד וּלְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּלְכַבֵּד
וּלְהִבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שְׁהַעֲקֹר צְרִיכִים זֹג לְעַבֵּד
עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, שְׁהַבְעַל וְהַאֲשֶׁה תְּמִיד יִהְיֶה בְּשְׂמִחָה, וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד
לָכֶם שְׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשֵׁךְ תְּמִיד אַחַר הָעֲצָלוּת
וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', וּבַפֶּרֶט שְׁעַד עַכְשָׁו לֹא הָיָה שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', זֶה מֵה
שְׁמוֹנֵעַ אֶת הַשְּׂמִחָה מֵהַבְעַל וְהַאֲשֶׁה, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הַזֹּג שְׁמִישְׁבִּים אֶת דַּעְתֶּם
כִּי חֶבֶל עַל הַמְרִיבוֹת, מִיָּנוּ כְּצַל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים
מִכָּאֵן, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"א) שְׁהַשְּׁבָעִים שְׁנָה פּוֹרְחִים
כְּמוֹ רֹבַע שְׁעָה, וְכֵן אָמַר (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"ח) אָדָם בְּשִׁבְלִיל תַּעֲנוּג קֶטָן
שֶׁל רֹבַע שְׁעָה הוּא יָכוֹל לְאַבֵּד אֶת כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹלָם הָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה
שְׂיָף יוֹתֵר בְּמְרִיבוֹת בְּבֵית, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הַזֹּג שְׁמִישְׁלִימִים בִּינֵיהֶם וּמִסְתְּפָלִים
עַל הַתְּכִלִּית הַנִּצְחִי.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ

פג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"א תְּשִׁירֵי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֲתֹכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֹתְכֶם רַק לֵהִיוֹת בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הֵלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיֵהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קִלְפָּה חֵלֶק ב' סִימָן א') יֵשׁ שְׁדִים שְׂמֻצּוּיִים בְּבֵתָיִם, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה כַּעַס וּקְטָטוֹת בַּבַּיִת. וְעַקֵּר הַבַּיִת הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יוֹמָא ב.) בֵּיתוֹ זוֹ אֶשְׁתּוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עַקֵּר הַקְּטָטוֹת מִמֶּנָּה. וְלַפְעָמִים נֶאֱחָזִים בְּשָׂאֵר בְּנֵי הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקְּטָטוֹת וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יְסוּרִים עַל בְּנֵי הַבַּיִת. וְזֶה מִפְּרָשׁ בְּפִסּוּק (אִיּוֹב כ"א) "בְּתֵיהֶם שְׁלוֹם מִפְּחָד", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רַש"י שָׁם) מִפְּחָד - אֵלוּ שְׁדִים, וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מִפְּחָד" כִּי הַשְּׁלוֹם הַפָּךְ הַפְּחָד, שֶׁהֵם הַשְּׁדִים הַמְקַלְקְלִים הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ "וְלֹא שִׁבְט אֱלוֹהִי" וְכוּ', הֵינּוּ הַיְסוּרִים, עֵינֵן שָׁם.

וְאֲנִי מִכְּרַח לְהִגִּיד לְכֶם שֶׁהַשְּׁדִים הָאֵלוּ נִבְרָאִים רַק מִהַכַּעַס וְהַמְחַלְקָת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ט"ו) בְּמָקוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשְּׁטָן; וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מִכַּעַס, כִּי כַּעַס בַּבַּיִת מַחְרִיב אֶת הַבַּיִת. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת כַּעַס סִימָן ט"ו) כַּעַס שֶׁל אִשָּׁה מַחְרִיב אֶת הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשְׁמוֹ שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חַג שְׂמֵחַ

פד.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר האזינו י"א תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [י']
ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

מָה אָמַר לָךְ רַבְנֵנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) הַזְהִיר לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר
אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנְּשִׂיִם הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד
מִיַּלְדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כֹּאֲשֶׁר יָדוּעַ לְכָל עֵצָם מְכֹאֲבָם וְצַעֲרָם
וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אִפְנִים הַקְּשִׁים וּכְבֵּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ', עַל כֵּן רָאוּי
לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא
ט.) 'אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי
שְׁתֵּהִי עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְכָמוֹת סג.) 'דֵּיִינוּ שְׁמַגְדִּילוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת
אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוּל
בַּחֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרְח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהֵיטִיב מְקַרְב
אֶל רַבְנֵנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבְנִים.
אֲנִי לֹא מֵבִין לָמָּה אַתָּה צְרִיף לְשַׁפֵּךְ בּוֹז וּשְׁנָאָה וְכוּ', עַל אִשְׁתְּךָ, כְּאִלוּ
הִיא הֵכִי גְרוּעָה שְׁבַעוּלָם וְכוּ', אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׂאִשְׁתְּךָ הִיא הַמַּתְנָה
שְׁנַתֵּן לָךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַתָּה צְרִיף לְהַחְזִיק אֶת הַמַּתְנָה מְאֹד מְאֹד יָקָר.

אַתָּם שְׁנֵיכֶם צְרִיכִים לְדַעַת שְׁכָל זוּג צְרִיכִים לְזַכֵּר טוֹב טוֹב אִם הֵם
רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם לְכַתְּחֵלָה לְהֵיטִיב וּתְרַנֵּים, וּלְוֹתֵר אַחַד
לְהַשְׁנִי, וְאִז אִף פַּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוּם בֶּן אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשׁוּלֹם בֵּית
וְכוּ', כְּדִי שֶׁהַשְׁלוֹם יִשָּׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צְרִיכִים רַק שְׁכָל וְדַעַת אִיךָ לְהַתְנַהֵג
הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, וְהֵיטִיב שְׁעֵדִין אֵין בֵּית חֲרֻשֶׁת שְׁמִיּוֹצֵר שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן
אֵין חֲנוּת אוֹ קְנִיּוֹן וְכוּ', שְׁמוֹכְרִים שְׁמָה שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צְרִיכִים
לְכַוֵּן בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בְּעֵת שְׁמַתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אַתָּה חוֹנֵן
לְאָדָם דַּעַת וּמִלְמֵד לְאֲנוּשׁ בִּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אִז עַל דַּעַת וְשְׁכָל, כִּי כִּף אָמְרוּ
חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א.) דַּעַת קְנִיַת מָה חֲסֻרְתָּ, דַּעַת חֲסֻרְתָּ מָה קְנִיַתָּ,
אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכָּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלָכֵן כָּל זוּג

צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על דעת ושכל, אשר השכל היבש אומרת שצריכים להיות ותרנים, ואז השלום שורה בבית.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה לכבוד וליקר את אשתך כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בבית הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך חג שמח

פה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר האזינו י"א תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [י'] ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תגיד ל גרו יאיר שבשום פנים ואפן לא יתעסק יותר עם שום מכירות לא מצלמות ולא שום דבר, אלא שכיניס את כל הראש שלו בלמוד תורה הקדושה, אחרת אני יוציא אותו מהישיבה, אני לא יכול שתולעת אחד ירקיב לי את כל התפוחים היפים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ עִם הַתְּלַמִּידִים לְהַחֲדִיר בָּהֶם אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמִיחַ

פּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"א תּשְׁרִי מְחַרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁרַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד מְאֹד עַל הַפְּרִנְסָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכֶלְתָּךְ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֲתוּךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח 'אֶת' יְדֶךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (בְּדָרִים ט"ו ט"ו) וְהִיִּית' אַךְ' שְׂמִיח', וְלִכֵּן הַדְּבָר הֶרְאִשׁוֹן אֶתְּהָ צְרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצֻמָּךְ, וְאֵךְ שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמֵר לָךְ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצֻבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְּבוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הֶרְאִשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמֶר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרִי אָנִי עֲנִי וְאֲכִיוֹן וּמֵלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שְׂחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּדָרִים מא.) אִין עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עַקֵּר הַעֲנִיוֹת תְּלוּי בְּחִסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאִמִּין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאִמִּין שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֲלֵקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחִסָּד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאִצִּיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כְּדִי כֶּךָ שְׂאָמְרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (חִוּלִין ז'): אִין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קָדָם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמִיחַ, וְאָמֵר רַבְנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמּוֹן סִימָן פ"ג) אַמוּנָה הוּא טוֹב לְפְרִנְסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂתַשְׂמַח עִם נְקֻדַת יְהוּדוּתָךְ שְׂנִבְרָאתָ יְהוּדִי וְשִׂלֵּא

קיב אשר שנת תשע"ג - חלק רכ"ג בנסל

עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך חג שמח

פז.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר האזינו י"א תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [י'] ה'תשע"ג

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל ביידיש).

חֶסֶר, (כָּאן הָיוּ מִכְתָּבִים בִּיִּדִישׁ, הַנִּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר
בְּנַחַל בִּיִּדִישׁ).

פ.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשָׁרֵי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם
הַשֵּׁם [ה'] הִתְשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָרִים לִי מְאֹד ... שְׂיִחִיו

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שְׂאֵתָם עוֹשִׂים שַׁבַּת גְּבוּשׁ לְכֹל מִתְנַדְּבֵי מִד"א,
שְׂאֵלוּ אֶצְלֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם, וְתִמִּיד אֲנִי מִשְׁתוֹקֵק שִׁיְהִיָּה אֶצְלָנוּ לְכֹל
הַפְּחוֹת ל"ו צְדִיקִים מִתְנַדְּבֵי מִד"א, כִּי אֵין לָךְ עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חֹשׁב מְלֵהֲצִיל
בַּר יִשְׂרָאֵל, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י"א). כָּל הַמְקִיִּם נִפְּשׁ
אֶחָת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוּ קִיִּם עוֹלָם מְלֵא; וְאֵתָם עוֹשִׂים אֶת הַשְּׂרוֹת בְּנֶאֱמָנוֹת
וּבַהֲתַנְדְּבוֹת וּבְלֵב שְׁלֵם וּבְנִפְּשׁ חֲפָצָה, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקֶכֶם.

פַּה תִּקְבֵּל שֵׁי צְנוּעַ מִמֶּנִּי עַל הַתְּנַדְּבוֹתְךָ בְּמִסִּירוֹת נִפְּשׁ לְהַצֵּלַת חַיִּים,
יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא שְׁבֹזְכוֹת הַמַּצְנָה הַזֹּאת תִּתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

וְכָאן הַמְקוֹם לְשַׁבַּח גַּם אֶת הַנְּשִׂיִם שֶׁל הַמִּתְנַדְּבִים, כִּי לְהֵן מְגִיעַ

הַתּוֹדָה הַכִּי גְדוּלָה שְׁנוֹתָנוֹת רְשׁוֹת לְבַעֲלֵיהֶן לְעֹזֵב אֶת שְׁלַחַן הַשֶּׁבֶת וְכוּ',
וְכֵן בְּאִמְצַע הַלְּיָלָה וְכוּ', אֶת הַבֵּית וְכוּ', וְלוֹרֵץ וְלִהְצִיל נַפְשׁוֹת, וְכִבֵּר אִמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרָכוֹת יו'). גְּדוּלָה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְנִשְׁיָם יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים וְכוּ',

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֵר לָכֶם שְׁבֻזָּכוֹת הַמְצוּה הַגְּדוּלָה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים,
שִׁישְׁמֹר אֶתְכֶם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיְהִיָּה לָכֶם שְׁנָה טוֹבָה
וּמְתוּקָה, וְתִתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבֵת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ

צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשׁוּרֵי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם
הַשֵּׁם (ה') ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרְוֵ יְאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצְאִים עֲכָשׁוּ בֵּין יוֹם הַכַּפּוּרִים לְבֵין חַג
הַסִּכּוֹת, שְׁאִמֵּר מוֹהֲרָנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת דְּבָרִים הַשִּׁנִּים לְסַעֲוָה הַלְכָה ד' אוֹת
א') שְׁבֹד' יָמִים הָאֵלוּ שְׁבִין יוֹם הַכַּפּוּרִים לְסִכּוֹת, אֲזִ נִמְשָׁכִים כָּל הַחֲסִדִים
וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים, וַיְכוּלִים לְזָכוֹת לְכָל הַמַּחֲזִין דְּקִדְשָׁהּ, כִּי הָרִי רִבְנוּ ז"ל
אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֶלֶק ב' סִימָן ס"ו) שְׁמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים זֶה שֵׁם הַשֵּׁם, וּמוֹבָא
מִגּוּרֵי הָאֲרִיז"ל שֶׁהַד' יָמִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד ד' אוֹתוֹת הַוַּי"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ
שְׁמוֹ, וּבִד' יָמִים הָאֵלוּ עִם יִשְׂרָאֵל עֲסוּקִים רַק בְּמַצּוּוֹת, לְבָנוֹת סִפָּה וְלִקְנָנוֹת
ד' מִיָּנִים וְכוּ', וְכַמְאֲמָרֵם ז"ל (לְקוּטֵי וַיִּקְרָא רְמוֹ תַרנ"א) מִיּוֹם הַכַּפּוּרִים עַד
הַחַג כָּל יִשְׂרָאֵל עֲסוּקִין בְּמַצּוֹת זֶה עוֹסֵק בְּסִכּוֹתוֹ וְזֶה עוֹסֵק בְּלוּלָבוּ וּבִיּוֹם טוֹב
הָרֵאשׁוֹן שֶׁל חַג הֵם נוֹטְלִין לְוִלְבִּיָּהֶן וְאַתְרוּגִּיָּהֶן בִּידֵיהֶן. וּמְקַלְסִין לְהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לְהֵן כְּבֹר מַחֲלֵתִי לָכֶם עַל מָה שֶׁעֲבַר
מִכָּאן וְאֵילָךְ חֲשַׁבּוּ עֲוֹנוֹתֵיכֶם לְפָנֵיכֶם, לְפִיכֶךָ אָמַר בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן
לְחֻשְׁבוֹן עֲוֹנוֹת מִיּוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל מוֹעֵד וְאֵילָךְ; וְלָכֵן עֲלִינוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד
בְּיָמִים אֵלוּ בְּשִׂמְחָה אֵין סוֹפִית, וּבִפְרָט הַשְּׁנָה שִׁיּוּצָא בְּאִמְצַע הָאֲרִבַּע יָמִים

שַׁבָּת, עֲלֵינוּ לְשַׁמַּח בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי גַם בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) שֶׁבְּשַׁבָּת צָרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה עֲכָשׁוּ שֶׁשַׁבָּת יוֹצֵא מֵהַד' יָמִים שְׁבִינָן יוֹם הַכַּפּוּרִים לְסִכּוֹת, צָרִיכִים לְהִיּוֹת "מְשֻׁנָּה פְּרִיילִיךְ", הִינוּ בְּשַׁמְחָה עֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי דִיקָא עַל יְדֵי שְׂמֵחָה זּוֹכִים לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ אֹרֹר וְיִתְבָּרֵךְ, וְכַמּוּבָא בְּזֵהַר (תְּצוּהָ קַפְדִּי): תָּא חֲזִי עֲלֵמָא תַּתְּאָה קְיָמָא לְקַבְּלָא תְּדִיר, [בָּא וְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמֵד לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֶקְרִי אֲבָן טָבָא, [וְהוּא נִקְרָא אֲבָן טוֹב כְּמוֹ אֲבָן מוֹשְׁכַת שְׁנִיקְרָא מִגְּנֻט] וְעֲלֵמָא עֲלָאָה לֹא יְהִיב לִיהָ אֲלֵא כְּגוֹנָא דְאִיהוּ קְיָמָא, [וְהָעוֹלָם הַבֵּא לֹא נוֹתֵן אֲלֵא כְּמוֹ שְׂמֻכִּינִים אֵת עֲצֻמוֹ מִלְּמִטָּה] אִי אִיהוּ קְיָמָא בְּנִהִירוֹ דְאַנְפִּין מִתְּתָא, [אִם נִמְצְאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׂמֻחִים מִלְּמִטָּה] כְּדִין הֵכִי נִהְרִין לִיהָ מְעִילָא, [כִּךְ מְאִירִים לוֹ מִלְּמַעְלָה אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קְיָמָא בְּעֲצִיבוֹ, [אֲבָל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרָה שְׁחוּרָה] יְהִיבִין לִיהָ דִּינָא בְּקַבְּלִיהָ. [אֲזִי מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ דִּינִים] כְּגוֹנָא דָּא (תְּהֵלִים ק' ב') "עֲבָדוּ אֵת הַוַּי"ה בְּשַׁמְחָה", חֲדוּהָ דְבַר נֶשׁ מְשִׁיךְ לְגַבִּיהָ חֲדוּהָ אַתְרָא עֲלָאָה, [הַשְׂמֵחָה שֶׁל אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, מִמְּשַׁכַּת עֲלָיו שְׂמֵחָה מִעוֹלָם הַבָּא] הֵכִי נָמִי הָאִי עֲלֵמָא תַּתְּאָה, כְּגוֹנָא דְאִיהִי אַתְעֵרַת הֵכִי אִמְשִׁיךְ מִלְּעִילָא, [כִּךְ הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְּנַהֵג בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּךְ מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ מִעוֹלָם הַבָּא], וְלִכֵּן כְּשְׂאָדָם רַק בְּשַׁמְחָה וּמְכָרִיחַ אֵת עֲצֻמוֹ כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשַׁמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ שְׂמֵחָה מִעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּהְיֶה רַק בְּשַׁמְחָה בְּיָמִים אֱלוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכֶּה לְהַכְנִס בְּהַסְפָּה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא צֵלָא דְמַהִימְנוּתָא, צֵל שֶׁל הָאִמּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁרִינוּ מֵהָ טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמֵהָ נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמֵהָ יָפָה יִרְשָׁתָנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ

צ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשָׁרִי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּחֲזִיקֵי בִּיתְךָ שְׂאֵת בֵּיתְךָ עַד בְּיָמַי אֵל, כִּי כָּךְ מוֹבָא מִגּוּרֵי הָאֲרִיזוֹ"ל שֶׁהָאֲרִבֵּעַ יָמִים הָאֵלּוּ מִיּוֹם הַכַּפּוּרִים עַד חַג הַסִּפּוֹת, מֵאִיר שֵׁם הַיּוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, כָּל יוֹם נֶגֶד אוֹת אַחַר מִשְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן רָאִי לְשִׂמְחַ בְּיָמַי אֵלּוּ מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט שְׂאֲנַחֲנוּ עֲסוּקִים בְּמִצְוֹת לְבָנוֹת אֶת הַסִּפָּה, וְלִיפּוֹת אוֹתָהּ, וְכֵן לְקִנּוּת אֶת הַד' מִיָּנַי וְכו', וְכו', יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי לָךְ אֶת הַסְּבָלָנוֹת הַכִּי גְדוֹלָה בְּעֵתִים הֵלָלוּ, וְזֶה תְּלוּי כְּפִי חִזֵּק הָאֲמוּנָה שִׁיְהִי לָךְ, כִּי כָּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) שְׁעַל יְדֵי אֲמוּנָה זוֹכִים לְאֲרִיכוֹת אַפִּים שֶׁהוּא מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת, כְּשֶׁאֲדָם קוֹנֶה לְעַצְמוֹ מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת, אֲזִי הוּא תָּמִיד מִיִּשְׁבַּב בְּדַעְתּוֹ, וְשֵׁשׁ וְשִׂמְחָה עַל נַעֲם חֶלְקוֹ שֶׁנִּבְרָא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשִׂי גוֹי כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תַּחֲזִיקֵי בְּיָמַי אֵלּוּ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְשִׂתְּאֲזוּרִי בְּמֵדַת הַסְּבָלָנוֹת, שְׂאִין לָךְ מְדָה יְפָה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מֶה שְׂאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפָנַי צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לָךְ כְּשֶׁאֲשָׁה עוֹצֶרֶת עַצְמָהּ לֹא לְכַעַס וְכו', עַל יְדֵי זֶה הִיא מַצְלֶת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלָהּ וְכו', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְּנִס כְּכַעַס וְקִנְיָא וְכו', וְהִיא צְרִיכָה לְרֹאוֹת שְׁלֹא תִהְיֶה לָהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָה זֹאת", וְלָכֵן אֲשָׁרִי הָאֲשָׁה שֶׁקִּנְתָּהּ לְעַצְמָהּ אֶת מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכו', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבָה אַחַד אֶת הַשְּׁנַי, שְׂאֲזוּ הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יַצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נִשְׂוֵאֵיהֶם, וְכֵן צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל רְגִיעָה וְכו', כְּלָפִי הַיְלָדִים, לֹא צְרִיכִים לְהִתְעַצֵּב עִמָּהֶם, אֲלֵא לְהִתְעַנֵּג עִם הַמִּתְנוּת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָנוּ, כִּי יְלָדִים זֶה מִתְנָה, וְאִם מִסְתַּכְּלִים בְּצוּרָה כְּזוֹ עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, אֲזִי שְׂמַחִים וְעַלִּיזִים עִם הַמִּתְנוּת שֶׁנָּתַן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֲזוֹ זוֹכִים לְמֵדַת הַסְּבָלָנוֹת

כַּלפִּיָּהֶם, וְגַם הֵם גּוֹדְלִים וּמְצַלִּיחִים מְאֹד מְאֹד, כִּי כְּשֶׁהַהוֹרִים סִבְּלָנִיִּים וְכוּ',
אֲזִי גַם הִילָדִים רְגוּעִים וְכוּ'.

אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ שְׁאַנְחֵנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל,
טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.
הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג שְׁמֵחַ

צ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשׁוּרֵי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם
הַשֵּׁם [ה'] ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תְּשׁוּאַת חֵן לָךְ עַל כָּל הַדְּבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ספָּרִי
נְשֵׂא) אֵין מְחִזְקִין אֱלָא לְמַחְזִיקִים, וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא מִי שְׁעוֹסֵק לְחִזּוֹק אֶת
אֲחֵרִים, הוּא צָרִיךְ יוֹתֵר חִזּוֹק מִכֻּלָּם, וּבְאֵמַת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק
א' סִימָן נ"ט) שֶׁהַצְדִּיק בּוֹנֵה "הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ" וְצָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר שְׁלֵא יִתְאַחַז
בּו הָרַע שֶׁל אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים שְׁמַקְרָבָם, וַיֵּשׁ לֹמֵר שֶׁהָרַע שֶׁלָּהֶם זֶה הַעֲצָבוֹת
וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁבָּהֶם נִמְצָאִים וְכוּ', וְלִכֵּן מִי שְׁמַקְרָב אוֹתָם, צָרִיךְ מְאֹד
מְאֹד לְשַׁמֵּר שְׁלֵא יִתְאַחַז גַּם בּו הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְכוּ', שְׁלָהֶם, וַיִּפְּלוּ, עַל
זֶה צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים.

עוֹד פַּעַם תְּשׁוּאַת חֵן לָךְ עַל הַדְּבוּרִים הַנִּפְלְאִים, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁתְּתַחַזֵּק מְאֹד וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם
לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָף

גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרֻכּוֹת נ"ח.

רק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂמַּח אַחֲרַיִם, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו, וְאַצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמַח, וַיּוֹתֵר חָשׁוּב כְּשִׂמְשִׂמַח אֶת אַחֲרַיִם, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכָלְתָּךְ תָּמִיד לְשִׂמַּח אֶת אַחֲרַיִם, וְכָךְ יִהְיֶה לָּךְ גַּם כֵּן שִׂמְחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרֵךְ שׁוֹרֵה רַק הַשְּׂמֵחָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עַז וְחֲדוּדָה בְּמַקְמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שִׂשְׂמַח בְּעַצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שִׂשְׂמַח אַחֲרַיִם, וְשָׂכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָּךְ הִצְלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ

צ.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשִׁירֵי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָכֶם.

יַעֲזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וּתְבַשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשִׂמְחוֹת תָּמִיד.

הַעֲקֵר צְרִיכִים זוּג לַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, שֶׁהַבַּעַל וְהָאִשָּׁה תָּמִיד יִהְיוּ בְּשִׂמְחָה, וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם שְׂזֵה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ תָּמִיד אַחֵר הַעֲצָלוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', וּבְפָרֵט שְׂעֵד עֲכָשׁוּ לֹא יִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', זֶה מָה שֶׁמוֹנֵעַ אֶת הַשְּׂמֵחָה מִהַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הַזּוּג שְׂמִישְׁבִּים אֶת דַּעְתָּם כִּי חָבֵל עַל הַמְרִיבוֹת, יִמְיִנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה

אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאֵן, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) שֶׁהַשְּׁבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רַבְעַ שְׁעָה, וְכֵן אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ח) אָדָם בְּשִׁבִיל תַּעֲנוּג קָטָן שֶׁל רַבְעַ שְׁעָה הוּא יְכוּל לְאַבֵּד אֶת כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹלָם הָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה שִׁיף יוֹתֵר בְּמַרְיבוֹת בַּבַּיִת, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי הַזּוּג שֶׁמְשַׁלְּמִים בִּינֵיהֶם וּמְסַתְּכִים עַל הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שְׁבֹת שְׁלוֹם וְחַג שְׁמִיחַ

צד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבֹת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשָׁרֵי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעִנְיַן שְׂדוּכִים תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא תַפְלֵי בַּפֶּחַ וְכו', הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֵר, אֲנִי בָּא אַחֵר חַג הַסְּכוּת לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֶזְנֵב נְדַבֵּר, וַיַּעֲזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֵכֵל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְכִבֵּר תִּזְכִּי לְבָנוֹת בַּיִת גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ לְקִרְאָת הַיּוֹם הַלְּדָת שְׁלֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה בְּחַיֶּיךָ, וּמִי יִתֵּן שֶׁתֵּאֱמְרֵי בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי תִהְיֶה נְחֻלָּה לְשָׁבַע חֻלְקִים כְּמוֹ יְמֵי הַשְּׁבוּעָה, וּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי זֶה מְמַשִּׁיף לְאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת שְׁבָעוֹלָם, וְאֲשָׁרֵי הָאֵשָׁה שְׂזוּכָה לֹמַר בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׂזָה לֹזְקַח סֵךְ הַכֹּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכִף תִּזְכִּי לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכֹל שְׁבוּעָה, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתַּי שְׁלוֹם וְחַג שְׂמִיחַ

צה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"ב תִּשְׂרִי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם
הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיִחִיו

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לִשְׁמַע לְקִרְאָת הַבְּשׂוּרָה מִשְׂמַחַת שְׁנוּלֵד לְכֶם בְּת
לְמִזְל טוֹב, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַגְדְּלוּ אוֹתָהּ בְּקִלּוֹת, וְתִרְוּ רַב נַחַת
דְּקַדְשָׁהּ מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרֹת מִשְׂמַחוֹת אֲצִלְכֶם
תָּמִיד.

... נְרוּ יָאִיר אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן, תִּלְמַד בְּכָל
יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כִּךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה
ט). לְעוֹלָם לַיְגָרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמַר,
כִּי דֵף גִּמְרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכֹל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדִיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרָכוֹת נ"ח.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַח לְכֶם שִׁבְתַּי שְׁלוֹם וְחַג שְׂמִיחַ

צו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר האזינו י"ב תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

דע לך שזוה סגור השטח ממול הבית הכנסת "היכל הקדש", זה שיף לי, ותגיד לו שאני הולך על זה בגדול, ושלא יתבלבל כלל.

ולך אני אומר אפלו שימכר את זה שלש פעמים וכו', זה יחזר אלי, כי השטח הזה שיף לי.

מאחר שעבר עליך כבר מה שעבר ושנה שלמה של צער ויסורים ומכאובים וכו' וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יתהפך לטובה, ושיהיה לך כבר שנה טובה ומתוקה ונחת מהילדים, ופרנסה ברוח ובשפע.

רק ראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ועקר ההתחזקות שתזכר טוב שהקדוש ברוך הוא אב הרחמן, כמו שכתוב (תהלים י"ח) "אַרְחֶמֶךָ הוִי"ה חַזְקִי", דוד המלך מתפאר בזה שאני יודע רבוננו של עולם שאתה אב הרחמן, זה ההתחזקות שלי, ובזה צריכים מאד מאד להתחזק שאנחנו מקרבים אל צדיק כזה שמקרב אותנו אל הקדוש ברוך הוא, ומפיח בנו רוח חיים להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, ונזכה לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, וכן מעורר אותנו ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, כדי לסיים כל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום, שזה מסגל לאריכות ימים ושנים, וכן מעורר אותנו ללמד בכל יום משניות, שזה מסגל לזכך את הנשמה, ועל כלם מעורר אותנו ללמד בכל יום דף גמרא, אשר היא חיות להנפש, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׁבֹת שְׁלוֹם וְחַג שְׁמֵיחַ

צד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשָׁרִי מִחֶרֶת יוֹם הַכְּפוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַתְּאוּמִים שֶׁלֹּא יִתְדַרְדְּרוּ לְשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְזֶה תְּלוּי רַק בְּיַדְכֶם.

הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן אֲתֶם צְרִיכִים לְדַעַת כִּי הַיּוֹם יֵשׁ קְלָפָה עֲצוּמָה שְׁכּוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאת שְׁמַיִם מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנֵּס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרוֹסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אֵינְטֶרְנֵט, אֵיפֹה, בְּלִקְבְּרֵי וְכו', שְׁבֻזָּה וְכוּלָּיִם לְרֵאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תַּעֲוֵב עֵרֶם וְזוּהוּם, וּמְאֲמַלְלִים אֶת עֲצָמָם וְכו', וְאֶת הַיְלָדִים וְכו', וְלִכֵּן הֶעֱקַר רָאוּ לְזֹרֵק מִהַבֵּית מִחֻשָׁב אֵינְטֶרְנֵט אֵיפֹד בְּלִקְבְּרֵי וְכו', כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מֵה). אֵינן יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שְׁעֵינֵינוּ רֵאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אֵינן חוֹצֵץ בְּפָנָי הַתְּאֵוָה כְּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינן לְךָ אֲבָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מְכֻשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵינן מְכַרְחַח לְהַגִּיד לְכֶם שֶׁהֲרֻבָּה בְּתֵימֵי נְהַרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מִחֻשָׁב אֵינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכו', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּחַ בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבַסּוּף הַתְּגַרְשׁוּ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מִחֻשָׁב אֵינְטֶרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוֹת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שְׁמַיִם עַד הַשְּׁאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְמָה גַּם שְׁמֵאבְדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקַח כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יְדוֹ וְכו', הוּא כְּבָר נּוֹפֵל בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי מִי שְׁמַבְעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׁכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

הדבר השני אסור ללכת עם הילדים ביד קשה, רק מלחיצים אותם לעשות ההפך, ולכן צריכים הרבה סבלנות להילדים, רק להסביר להם בצורה יפה מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום וחג שמח

צ.ח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר האזינו י"ב תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [ה'] התשע"ג

שלום וברכה אל היניק וחפים ... גרו יאיר

אני מאד מאד מבקש אותך שתתעורר מחדש, כי חבל מאד שתפטר את מי נעורריך בשטיות וכו', אף אחד לא בטוח עם החיים שלו אפלו לרגע אחד וכו', ולכן ראה לחזור בתשובה שלמה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תשובה סימן ע"ג) העבודות שאדם עובד את השם יתברך בבחירותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב:) ינקותא כלילא דורדי, עקר יפי הפרח כשעדין בצעירותו, ולכן תקח את עצמך בידיך ותתחיל לגרס העקר הרבה משניות, וכך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה, ולכן אל תהיה בטלן, תחזור בתשובה שלמה, ותתחיל לגרס הרבה משניות.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמִיחַ

צ.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשַׁרֵּי מְחַרְת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם
הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

הַנְּנִי מִבְּרַךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַת מְזֹל טוֹב לְקִרְאָת הַבַּת מְצוּנָה שְׁלֶךָ, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַגְדְּלִי בַּת יִרְאֵת שָׁמַיִם גְּדוּלָּה, וְתַעֲשֵׂי נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא.

וְהַעֲקֹר לְשִׁמְעַ בְּקוֹל הוֹרִים, כִּי מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם זֶה מֵהַמְצוּוֹת הַכִּי
חֲשׂוֹבוֹת אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמִיחַ

ק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשַׁרֵּי מְחַרְת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם
הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

הַמְנַהֵג הַפְּשוּט כְּשֶׁמְנַעֲנָעִים עִם הַלּוּלָב כְּלָפֵי מְטָה לֹא מֵהַפְּכִים אֶת הַלּוּלָב לְמְטָה, אֲלֵא מְנַעֲנָעִים עִם הַשֶּׁרֶשׁ לְמְטָה.

אֵתָה צָרִיף מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר שְׁלֹאף תִּלְמִיד לֹא יִהְיֶה לוֹ עֶסֶק עִם אֵינְטֶרְנֵט, שְׁזֶה קִלְפָה עֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, וְעַל זֶה נֶאֱמַר (מְשֻׁלֵּי ב' י"ט) "כָּל בְּאֵיָהּ לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיִגּוּ אַרְחוֹת חַיִּים", כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין מ"ה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוּלֵט אֲלֵא בְּמִי שֶׁעֵינָיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוּצֵץ בְּפָנָי הַתְּאוּהָ כְּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֲבָר בְּאֲבָרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרָם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשֵׁב אֵינְטֶרְנֵט בְּבֵיתָ, וְאָף שְׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֻמָּה וְכוּ', אָבֵל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בַּשְּׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלִיט שֶׁיִּהְיֶה בְּבֵית מַחֲשֵׁב אֵינְטֶרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמּוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שְׁמִים עַד הַשְּׂאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְאֵת זֶה מְכָרְחִים לְהַחֲדִיר בְּהַתְּלַמְּדִים, כִּי הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה.

אֵנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֲלֵיךְ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפִלוֹ בְּגֶרְסָא, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לַיְגָרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכָל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרַכּוֹת נ"ח.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג שְׁמִיחַ

קא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר האזינו י"ב תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

דע לך שאני לא מחזיק את אף אחד ברגלים וכו', הבחירה חפשית לכלם וכו', רק תזכור אשר ימינו כצל עובר, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפניהם שהן מתים.

אתה צריך לדעת אם יש לך כח השפעה על רבים, למה לא תדבר בין מנחה למעריב וכו', תבקש את הגבאי ר' ... נרו יאיר, והוא יתן לך, ומכל שכן כשיש לך דבורים לדבר עם בני הנעורים, מי מונע את זה ממך? אדרבה זה מצוה גדולה מאד לחזק ולעודד ולשמח נשמות ישראל, שזה הצדקה הכי גדולה שרק יכול להיות.

חבל מאד שתמכר את השטח שקבלת מתנה, ואתה יכול לבנות שמה וילה, וזכור גם זכר שלפעמים אדם הורס את עצמו עם הפזיזות שלו, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך ישוב הדעת אמתי, ועל ידי זה תזכה לשמחה עצומה, לשמח באין סוף ברוך הוא.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדף היומי של היום ברכות נ"ח.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום וחג שמח

קב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר האזינו י"ב תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְכֶם.

ראו לשמח מאד מאד יחד, כי העקר שבכל העקרים ווג צריכים לדעת שהם מחיבים לעבד רק על נקדת השמחה, הינו שהבעל והאשה תמיד יהיו בשמחה, ואני מכרח להגיד לכם שזה הדבר הכי קשה, כי טבע של אדם שנמשך תמיד אחר העצלות והמרירות והדפאון וכו', ובפרט שעד עכשו לא היה שלום בית וכו', זה מה שמונע את השמחה מהבעל והאשה, ולכן אשרי הזוג שמישבים את דעתם כי חבל על המריבות, ימינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן והנה אנחנו יוצאים מכאן, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, וכן אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ח) אדם בשביל תענוג קטן של רבע שעה הוא יכול לאבד את כל העולם הזה עולם העולם הבא, וזה שיך יותר במריבות בבית, ולכן אשרי הזוג שמשלימים ביניהם ומסתכלים על התכלית הנצחית.

הקדוש ברוך הוא יתן לכם הצלחה מפלגת עם הילדים, ותרוו רב נחת דקדושה מהם, וזה המתנה הכי יפה שנתן לנו הקדוש ברוך הוא ילדים חמודים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבֵת שְׁלוֹם וְחַג שְׁמִיחַ

ק.ג.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ב תִּשְׁרִי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דְּעִי לָךְ שְׁלֵא שְׁכַחְתִּי מִמֶּךָ בְּאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֲנִי חַיֵּב לָךְ תּוֹדָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאַתְּ מוֹסְרֶת אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבְלִי, כִּי הַבַּיִת הַתְּבִשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֶם זֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלִי, וְרַק בְּזָכוֹת זֶה אֲנִי חַי פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ מִקְּרִב לְבִי בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנַת פּוֹרְיָה, שְׁנוֹכַל הַשָּׁנָה לְהִרְחִיב אֶת הַבַּיִת הַתְּבִשִׁיל לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַשָּׁנָה חֵלֶק גְּדוֹל מִנְּשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם לֹא רַבֵּן וְכוּ', שִׁיעֲזָרוּ לָךְ בְּהַבַּיִת הַתְּבִשִׁיל, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהִרְחִיב אֶת זֶה מְאֹד מְאֹד.

חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבַע חֲלָקִים כְּמוֹ יְמֵי הַשָּׁבֻעַ, וּמַעֲלֵת אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה מִמְּשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִינֵי יִשׁוּעוֹת שְׁבָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֵה לּוֹקַח סֵף הַכֹּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכָךְ תּוֹכִי לְסִיִּם אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל שָׁבֻעַ, וּבְזָכוֹת זֶה תִּרְאִי נְסִיִּם נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם וְחַג שְׁמִיחַ

קד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר האזינו י"ב תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתשמרו מרבוי אור שגורם אחר כך רבוי חשך, צריכים לצמצם את ההתלהבות וכו', ולהתחיל לחיות עם המציאות, ולא לחיות עם הדמיונות וכו', לנו אין רק את הקדוש ברוך הוא, ואליו אנחנו צריכים לפנות עם כל בעיה, אבל זוג צריכים מאד מאד לשמר לא לריב ביניהם, ומכל שכן לא להתוכח, אלא לעזר אחד להשני, כי כך הזהירנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ג רס"ד) שהסמ"ך מ"ם אורב מאד מאד לשבר את בתי ישראל, וצריכים לשמר על זה מאד מאד לא להכנס במלכות של הסמ"ך מ"ם, אתם זוג נפלא, חבל לכם לשבר את הבית שלכם על ידי דמיונות ורבוי אור וכו'.

העקר צריכים זוג לעבד על נקדת השמחה, שהבעל והאשה תמיד יהיו בשמחה, ואני מכרח להגיד לכם שזה הדבר הכי קשה, כי טבע של אדם שנמשך תמיד אחר העצלות והמרירות והדכאון וכו', ובפרט שעד עכשו לא היה שלום בית וכו', זה מה שמונע את השמחה מהבעל והאשה, ולכן אשרי הזוג שמישבים את דעתם כי חבל על המריבות, ימינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן והנה אנחנו יוצאים מכאן, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, וכן אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ק"ח) אדם שבביל תענוג קטן של רבע שעה הוא יכול לאבד את כל העולם הזה עולם העולם הבא, וזה שיף יותר במריבות בבית, ולכן אשרי הזוג שמשלימים ביניהם ומסתכלים על התכלית הנצחית.

זכרו היטב שכך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה

נִמְצָא שֶׁשׁ הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינְיָהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שַׁבָּת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ

ק.ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשָׁרִי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁשֵׁם (ה') ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר" שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְשֵׁלָא נִכְשֵׁל חֵס וְשְׁלוֹם בְּעוּזוֹן שֶׁל לְהַכְשִׁיל אֶת אַחֲרִים, כִּי אִם כָּבֵר מוֹכְרִים אֶתְרוּגִים, צָרִיכִים לְהִיּוֹת שִׁיְהִיָּה וְדַאי בַּלְתִּי מְרַכְבִּים, כִּי אַחֲרֵת זֶה בְּרָכָה לְבִטְלָה, וְתַהֲלָה לְאֵל אֲתָה שׁוֹמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, תְּשׁוּאַת חַן לָךְ עַל זֶה.

תֵּאֱמִין לִי שִׁשְׁתֵּי דְבָרִים מֵה שְׁמַחִיִּים אוֹתִי וְנוֹתְנִים לִי אֶת הַכַּח לְהַמְשִׁיךְ, א', זֶה בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם שְׁבוּ מִחֲלָקִים אֲכַל לְכָל רֵעֵב וְצָמָא, ב', הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר", כִּי זֶה זְכוּי הַרְבִּים שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְרוֹאִים אֶת גְּדֻלַּת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם כָּל כֶּף צָמָאִים לְדַבֵּר ה', וְרוֹצִים מְאֹד מְאֹד לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲלָא מְנַעוּ אֶת זֶה מֵהֵם בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, וּבַכְּפֹרֵט פֶּה בִּבְנֵאֵל שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ מוֹנֵעַ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם קִיּוֹם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְעַכְשָׁו רוֹאִים בַּחוּשׁ אֵיךְ עִם יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ

שְׁנֵי חֲנֻסִים וְקוֹנִים זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה מְזוּזָה וְכוּ', אֲשֶׁר מְנַע מֵהֶם הַרְשָׁע הַזֶּה, וְלִכֵּן הַחֲנוּת הַזֶּה זֶה הַחַיּוּת שְׁלִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה תָּמִיד לְהַיּוּת שְׁלֵיחִים טוֹבִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ

קו.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשָׁרֵי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁהִכְנַסְתָּ בִּי בַּזֶּה שְׂדוּחַתְּ לִי מֵהַ קוֹרָה בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵר", כִּי זֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלִי, וְדַע לְךָ שְׁשֵׁתִי דְבָרִים מֵהַ שְׂמֵחִים אוֹתִי וְנוֹתְנִים לִי אֶת הַכֹּחַ לְהַמְשִׁיךְ, א', זֶה בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם שָׁבוּ מִחִלְקִים אֲכָל לְכָל רָעַב וְצָמָא, ב', הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵר", כִּי זֶה זְכוּי הַרְבִּים שְׂאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְרוֹאִים אֶת גְּדֻלַּת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם כָּל כֶּף צָמָאִים לְדַבֵּר ה', וְרוֹצִים מְאֹד מְאֹד לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲלֵא מְנַעוּ אֶת זֶה מֵהֶם בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ בַּזֶּה שְׂאֵתָה עוֹבֵד בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵר", יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לְךָ מְזֶה פְּרֻנְסָה בְּרוּחַ, וְלִי אַתָּה עוֹשֶׂה חֶסֶד מְאֹד גְּדוֹל בַּזֶּה שְׂאֵתָה עוֹבֵד שְׂמָה, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקִשׁ אוֹתְךָ שְׂמִפְעַם לְפַעַם תִּשְׁלַח לִי דו"ח מֵהַ קוֹרָה בְּהַחֲנוּת, וּבַזֶּה תַּחֲיֶה אוֹתִי מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֵלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפִלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כֶּף אֲמָרוֹ חֲכָמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לַעֲלוֹם

לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קֶאָמַר, כִּי דִּף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיהָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיָהּ, הַדִּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרָכוֹת נ"ח.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְאָחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ

ק.ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשׁוּרֵי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיִחִיו
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְרַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם, תְּשׁוּאָת חַן לָכֶם עַל כָּל הַבְּרָכוֹת וְהָאֲחֻלִּים וְהַתְּפִלוֹת לְרַפּוּאָתִי, כִּי עֲדִין אֲנִי זָקוּק לְהַרְבֵּה רַחֲמֵי שָׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁפִּילוּ וְתַצְלִיחוּ.

הַמְאָחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ

ק.ח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר האזינו י"ב תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

כתיב (בראשית כ"א י"ב) "כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה", ולכן תשמע בקול אשתך, תלך בגדלות המחין ואתה תמשיך עם המנין של התימנים, אל תעשה חשבון לאף אחד, אתה שמה גבאי, וזה צריך להיות נקדה העקרית, ולשמור מאד מאד לא להכניס בלחץ מאף אחד.

כל הצרות שלך זה רק מפני שאתה שרוי בעצבות ובעצלות שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ט) צריך להזהר מאד מעצבות ועצלות, כי עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות בכחינת (ישעיה ס"ה) "ונחש עפר לחמו", עפר היא בחינת עצבות ועצלות שהם באים מיסוד העפר; ולכן תעבד מאד מאד על נקדת השמחה, שזה יסוד היסודות, ודע לך כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אף' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חולין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממן סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה;

וְלִכְּנַן בְּזֶה שֶׁתִּשְׁמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ שֶׁנִּבְרָאתָ יְהוּדִי וְשֵׁלָא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוּיֵי הָאָרְצוֹת, הַשְּׂמִחָה וְהָאֱמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לְךָ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. **הַמְאַחַל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם וְחַג שְׂמִיחַ**

ק.ט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשׁוּרֵי מִחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשָּׁמַיִם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מֵבִין אוֹתָךְ טוֹב טוֹב וְתַעֲשֶׂה כְּרָצוֹנְךָ וְכוּ', לֹא כְּדָאִי בִשְׁכִיל זֶה לְחֶשֶׁב מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבֵדוֹת רַחֲמֵנָא לִיִּצְלֹן, דַּע לְךָ שֶׁזֶּה לֹא סוּף הָעוֹלָם וְכוּ', כִּי רַבְּנוּ ז"ל גִּלְהֵ לָנוּ אֲשֶׁר יֵשׁ עֲנִיִן שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְלִכְּנַן אִם זֶה לֹא הוֹלֵךְ, אִז לֹא וְכוּ', וְלִכְּנַן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תִּכְנֵס בְּלַחֲץ, אִף אֶחָד לֹא מְכַרֵּחַ אוֹתָךְ, רַק תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עוֹ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, אֲנִי בָּא תִכְף וּמִיד אַחַר הַחֵג, וְאִז נְדַבֵּר יַחַד, רַק תּוֹצִיא אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת וְהַשְּׁטִיּוֹת הָאֵלוּ וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטִלְזָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כָךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרָכוֹת נ"ח.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשִׁי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵינִי עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שׁוֹנֵמֵשׁךְ אַחַר הָעֵבְיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֵּךְ חֲבָל

כִּי הַנְּשֻׁמָּה מוֹשְׁכַת רַק לְרוֹחַנִיּוֹת שֵׁשׁ מְקוֹר הַשְּׂמֻחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֵׁשׁ מְקוֹר הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפֹאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוֹטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֻשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְלִכְּן אֲשָׁרֵי אָדָם שֵׁישׁ לוֹ שֶׁכֵּל וְקוֹלֵט תַּכְף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַע שְׂנַמְשֵׁף עֲלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִפְאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמֵאָה, וְלִהְפֹּךְ כְּשִׁמְשֵׁף אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂמֻחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכְּן תִּרְאֶה מָה לְפָנֶיהָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשָׁךְ רַק לְהֵיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֵל תִּכְנַס בְּלַחֲץ, הַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְאַף אֶחָד לֹא מִלְחִיץ אוֹתָךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֻשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאֵחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמִיחַ

ק.י.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשָׁרֵי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁתְּהִי חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד וְלֹא לְקַבֵּל גַּט בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, כִּי חֶבֶל לְכֶם לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת בְּשִׁבִיל אֵיזָה בַּחֲזוֹר טַפְשׁ וְכו', מוֹהֲרַנ"ת ז"ל אָמַר (לְקוֹטֵי הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַלָּכָה א' אוֹת א') מִי שְׂאִינוֹ נָשׂוּי הוּא פְּגוּם בְּבָרִית, וְלִכְּן אֵיךְ יְכוּלִים לְקַבֵּל יַעוּז מִבַּחֲזוֹר רִיק שֶׁהוּא פְּגוּם בְּבָרִית, שְׂדַעְתּוֹ מִבְּלִבְלֵת לְגַמְרִי?

הַדְּבָר הַשְּׁנַי צְרִיכִים לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְבַעֲלָךְ שְׂאִין לְקַבֵּל עֲצָה מֵאֶף אֶחָד שְׂרוּעָה לְשֹׁבֵר בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי כִּף גְּלוּה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ג) מַעֲנִין בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁשְׂכִיחַ מְאֹד שְׂנַעֲשֶׂה קְלָקוּל בֵּינֵיהֶם וּבִין נְשׁוֹתֵיהֶם

וּנְפָרְדִים זֶה מִזֶּה אֵיזָה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם. וְאָמַר שְׂזֶה מַעֲשֶׂה בְעַל דְּבַר שְׁמַנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּדֵי שְׂיִתְפָּסוּ בַּמְצוּדַת חֵס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֵם בְּנְעוּרֵיהֶם עַל יְדֵי קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם בֵּית חֵס וְשְׁלוֹם שְׁגוּרָם בְּעֶרְמוּמֵייתוֹ לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שְׁבִינֵיהֶם וְהָאֲרִיף בְּשִׂיחָה זֹאת כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לְאַבְרָכִים לְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי אֲנָשִׁים פְּגוּמִים וְכוּ', שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׁמַתְמַחִים בְּעִנְיֵי שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', וְלוֹקְחִים הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', וְנִקְרָאִים מְפָרְסְמִים לְעִנְיֵי שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', וּבְאֵמַת נִתְקַיֵּם אֲצִלְיָהֶם מִה שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) שִׁישׁ מְפָרְסְמִים וּמְנַהִיגִים שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת עֲצָמָם, וְאִיךָ יִנְהַיְגוּ אֶת אַחֲרֵים? וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר מְאָנְשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְכָלֵל זֶה יִהְיֶה לְכָל זוּג שִׁישׁ לָהֶם בְּעִוֹת בְּנִשׁוּאֵין וְכוּ' וְכוּ', אִם אַחַד רוֹצֶה כֶּסֶף עֲבוּר לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית, הוּא כְּבָר שֶׁקָּרַן גְּדוֹל מְאֹד, וְהוּא לֹא מְעַנֵּין שְׂיִהְיֶה אֲצִלְיָהֶם שְׁלוֹם בֵּית, כִּי הוּא יִמְשֹׁף אֶת זֶה לְכָל הַפְּחוֹת לְחֲצֵי שָׁנָה אוֹ לְשָׁנָה, כִּי הָרִי זֶה הַפְּרִנְסָה שְׁלוֹ, וְכֵכָה אִם הוּא יִגְמַר עִם זֶה אַחַד שְׁתֵּים וְכוּ', אֲזַי לֹא יִחְזְרוּ אֵלָיו, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מְאָנְשִׁים כְּאֵלוֹ.

הַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי הַיּוֹם נִתְרַבּוּ הַמְּפָרְסְמִים שֶׁל שְׁקַר בְּיוֹתֵר, שְׂצְרִיכִים לְשַׁמֵּר מֵהֶם מְאֹד מְאֹד, אֲנָשִׁים בּוֹרִים וְעַמֵּי הָאֲרָצוֹת וְכוּ', שְׂאִינָם יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם לְשְׂמָאֵלָם וְכוּ', וְעוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם, וּמִתְחַזִּים כְּבַעֲלֵי מְקַבְּלִים, וְנוֹתְנִים תְּקוּנִים וְכוּ', וְאִין בְּדַבְרֵיהֶם כָּלוּם, רַק לְצִי לְצִנּוֹת וְכוּ', וְצְרִיכִים לְבָרַח מֵהֶם כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ, כִּי הֵם מְאֹד מְסַכְּנִים, וְלְצַעֲרָנוּ הָרַב אֲנָשִׁים תְּמִימִים נוֹפְלִים בַּמְּלַכְּוֹת וְכוּ', וְצְרִיכִים לְזַכֵּר טוֹב טוֹב שֶׁתְּכַף וּמִיָּד אִם אַחַד מְבַקֵּשׁ כֶּסֶף עַל תְּקוּן הַנֶּפֶשׁ וְכוּ', אוֹ שְׂאָר שְׁמוֹת וְכוּ', הַרְגַע שְׂרַק מְבַקֵּשׁ כֶּסֶף, צְרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁהַכֵּל שְׁקַר וְכֶזֶב וְדַמְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים, וְאִין לָזֶה שׁוֹם שַׁחַר, וְאֲשֵׁרֵי מִי שְׁבוֹרַח מֵהֶם מִה שְׂיִוְתֵר מֵהַר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂיִתְגַּלֶּה הָאֵמֶת וְכוּ', וְהַכֵּל יִחְזֹר כְּקִדְמוֹתוֹ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֵּית שְׁלוֹם וְחַג שְׁמַח

קיא.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשָׁרִי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הָאֲחֻלִּים לְכִרְיָאוֹת.

אֶת צְרִיכָה לְחִיּוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת, אִם הֵהוּא לֹא רוֹצֵה אוֹתְךָ וְכוּ', לְמָה אֶת צְרִיכָה לְרוּץ אַחֲרָיו? הַכֶּלֶל הַזֶּה אָדָם צְרִיךְ לְהִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ, אִם אַחַד לֹא צְרִיךְ אוֹתִי, אֲנִי לֹא צְרִיךְ אוֹתְךָ פִּי אֶלְף וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר טוֹב שְׂאֵהְבָה מְסֻנְנֶרֶת, אִיךָ אֶת יְכוּלָה לְהִתְחַתֵּן עִם מִיִּשְׁהוּ שְׁבַפְרוּשׁ לֹא רוֹצֵה אוֹתְךָ? אִיפֹה הַכְּבוֹד הַעֲצָמִי שֶׁלְּךָ? יֵשׁ לְאָדָם שְׂכָל וְכוּ', וְיֵשׁ לְאָדָם רִגֵּשׁ וְכוּ', וְצְרִיכִים לְהִגְבִּיר אֶת הַשְּׂכָל עַל הַרִגֵּשׁ, וְלִכֵּן אֵף שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְךָ, תּוֹצִיאִי אוֹתוֹ מִהָרָשׁ שֶׁלְּךָ, כִּי אִם אַחַד אוֹמֵר בְּפְרוּשׁ שֶׁהוּא לֹא רוֹצֵה אוֹתְךָ, לְמָה תְּרוּצִי אַחֲרָיו?

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ דַּעַת וְשְׂכָל, וְאֵל תְּרוּצִי אַחַר מִי שֶׁלֹּא רוֹצֵה אוֹתְךָ, תִּבְנִי לַעֲצָמְךָ בְּשַׁחוּן עֲצָמִי, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לְךָ אֶת בֶּן זִוְגְךָ שֶׁשִּׁיךְ לְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמַתָּה, וְאִז תִּרְאִי אִיךָ שִׁיְהִיָּה מְשִׁיכָה בֵּינֵיכֶם וְכוּ', רַק לֹא לְהִכְנִס בְּלַחֵץ וּבְדַכְאוֹן מְכַל זֶה, כִּי הַכֹּל דְּמִיּוֹן אַחַד גְּדוּל, הַעֲקֵר בְּנִשְׁוֹאִין שִׁיְהִיָּה בְּלֵב אֲמֵת וּבְרִצּוֹן חֲזֵק.

הַמְּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ

קיב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ב תְּשָׁרִי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בשום פנים ואפן אל תספרי את זה לחתן וכו', כי אז הוא תכף ומיד יעזב את כל השדוף, וחבל לך שאת יכולה להיות הכי מאשרת בחינה, ואת כמו ידיך שוברת את האשר שלך, את צריכה לדעת שיש הרבה פלות וכן חתנים שקורה להם שלפני החתנה הם נכנסים בלחץ מאד גדול, וחושבים מי יודע מה מחכה עליהם וכו', ולכן את צריכה להתחזק ביתר שאת ביתר עז ולא לפחד, הכל יעבר בקלות, ותתחתנו לשם שמים, ותכנו בית נאמן בישראל, ויצא מכם דורות ישרים מברכים וכו'.

העקר תבני לעצמך בטחון עצמי, ולא לפחד ולא להכנס בשום פנים ואפן בלחץ, והקדוש ברוך הוא יעזר לך שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ותבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום וחסד שמח

קיג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר האזינו י"ב תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [ה'] ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי.

אסור להפגס בלחץ, רק לברר עם רופא ילדים בענין האכל, כי לא כל תינוק מתאים לו אותו אכל וכו', וצריכים לברר את זה עם רופא, אבל לא להפגס בשום פנים בלחץ בשביל דברים כאלו, ובכלל צריכים להיות רגועים ולא להוציא את העצבים על הילדים, זה דבר מאד נפוץ שיש אלרגיה לילדים למאכלים מסוימים, ולכן טוב ונכון לברר את זה עם רופא ילדים ממחה, אבל לא לאבד את עשתונותיו וכו', בהחיים צריכים הרבה סבלנות, אחרת אי אפשר לעבר את זה העולם, ולכן תראה גם כן לעזר לאחותך, ולחזק ולעודד ולשמח אותה, ויש לה זכות מאד גדולה שנתנה שם על צדיק קדוש.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאַחֵל לְךָ שְׁבֵת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמִיחַ

קיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרֵי הָאֲזִינוּ י"ב תְּשָׁרִי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם
הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת וְהַאֲחוּלִים.

אֲנִי חֲזַק בְּזֶה שְׁמִי שִׁידְפִּים כָּרֶךְ אֶחָד מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" יִרְאֶה יִשׁוּעָה
גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי הַמִּכְתָּבִים הָאֵלּוּ נִכְתְּבוּ בִישׁוּעַת הַשֵּׁם, וּבִתְשׁוּקָה שֶׁל בְּנֵי
הַנְּעוּרִים הַמְשׁוֹתָקִים לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְכו', וְעוֹבְרִים הַמּוֹן בְּעִוֹת בְּהַחִיִּים
וְכו', וְאֵלּוּ הַמִּכְתָּבִים עָזְרוּ לָהֶם מְאֹד, וְהִפְכוּ אוֹתָם לְאֲנָשִׁים אַחֲרִים לְגַמְרִי,
וְהִצִּילוּ לְאִין סֵפֶר אֲנָשִׁים מִכָּל מִינֵי בְּעִוֹת וְצָרוֹת וְכו', וְלִכֵּן אֲשָׁרִי
מִי שִׁידְפִּים כָּרֶךְ אֶחָד מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", בְּוֹדָאֵי יוֹתֵר טוֹב דְּרֶךְ "קֶרֶן
הַדְּפָסָה", כִּי זֶה לֹא כָּף פְּשׁוּט לְהַדְפִּים בְּעֶצְמוֹ, כִּי צָרִיכִים מִסְפָּר גְּדוּל
מְאֹד, וְכֵן לְהַתְעַסֵּק עִם הַבֵּית דְּפוּס וְעִם הַכְרִיכָיָה וְכו', וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה
נָעִים דְּרֶךְ "קֶרֶן הַדְּפָסָה", עִם כָּל זֹאת מִי שְׂרוּצָה לְהַדְפִּים בְּעֶצְמוֹ סֵפֶר, מִתֵּר
לוֹ כִּי אִין עַל זֶה שׁוּם "כָּל הַזְכִּיּוֹת שְׁמוּרוֹת", אֲדַרְבָּה מִי שִׁידְפִּים שְׂיִהְיֶה לוֹ
הַצְּלָחָה מְרֻבָּה בְּכָל הָעֲנִינִים שֶׁהוּא רַק רוּצָה, מִלְּבַד שֶׁלֹּא יִשְׁנֶה שׁוּם דְּבָר
מִהַסְפָּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, כִּי הַכָּל נִכְתָּב בְּחֶשְׁבוֹן וּבִכְוֹנָה פְּנִימִית וְכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאַחֵל לְךָ שְׁבֵת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמִיחַ

קטו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר האזינו י"ב תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לדעתי אתה צריך להגיד לה חר משמעית, אם היא מעניינת להתחתן אתה, מה טוב ומה נעים, אבל אם יש לה עדין רגשות לאחר וכו', זה לא בשבילה, כי למה לה להכנס למטה חולה ולהתחתן ואחר כך יתחיל להיות בעיות.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכה למצא את בת זוגך השיף לשרש נשמתך, ותהיה רגיל לומר את התפלה הזו בכל יום:

רבונו של עולם חוס וּחַמַל עָלַי וְזַכְנִי לְמִצְאָ אֶת בֵּת זוּגִי, וְאֶתָּה בְּעֶצְמְךָ יוֹדֵעַ שְׁאֲנִי מוֹכֵן כְּכֹר לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אַךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגַנְיִים וְהָרַעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מְצִיאת זוּגִי, וְאֲנִי נִמְצָא בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אֶתָּה גְּלוֹיֶת עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמִיחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִיחָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל עוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגְלוֹיֶת לָנוּ עַל יְדֵי הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנָה זֶהר תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְּחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, חֹזֵר וְיִהְיֶיבָנָא לֵיהּ בֵּת זוּגִיָּה, וְהִנְנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִיֵן לִי אֶת בֵּת זוּגִי, וְאֶזְכָּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לה שבת שלום וחג שמח

קטז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר האזינו י"ב תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

את צריכה מאד מאד לשמח שאת יודעת מרבנו ז"ל ואת מקרבת אליו ואת משתמשת עם העצות שלו, ובפרט בעניני שמחה לשמח את עצמך להחזיק מעמד בעולם העובר הזה המלא נסיונות קשים ומרים עד מאד, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשיחה בינו לבין קונו, שאין דבר יותר חשוב מזה שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שזה מכניס באדם בטחון עצמי.

הכי טוב לבחורה שלומדת בסמינר, שיש שמה בנות מתנגדות על חסידות ברסלב, שלא צריכים לגלות להן בכלל שיש לה שיכות לברסלב וכו', ואם כבר יודעות, אזי לא צריכים להכניס אתן בוכוחים וכו', כי עם וכוחים לא מגיעים לשום מקום, רק למריבות ועגמת נפש וכו', ולמה צריכים את זה? אם קשה לך תחליפי סמינר, ואם את שמה לחזק בת ישראל, מה טוב ומה נעים, העקר לא להשבר משום דבר, רק להיות שמחה ועליזה, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום וחסג שמח

קיז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר האזינו י"ב תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [ה'] ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתּפִּלוֹת.

אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָךְ חֵמֶשׁ בָּנוֹת, וַיְהִי לָךְ חֵמֶשׁ חֲתָנִים תּלְמִידֵי חֲכָמִים, לְמָה אֶת צְרִיכָה לְדָאג? וּמִי אוֹמֵר לָךְ שְׂלֵא יְהִי יוֹתֵר בָּנִים? וְלָכֵן אֶת וּבְעֵלְךָ צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ וְלְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי מָה שְׂנוֹתֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה מִתְּנָה גְדוּלָה מְאֹד, וְאֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר שְׁגַם בָּנוֹת הֵן מִתְּנוֹת יְפוֹת מֶה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן, וּבְעֵינֵי קֹדֵישׁ לֹא צְרִיכִים לְדָאג, כִּי גַם חֲתָנִים יְכוּלִים לְהַגִּיד קֹדֵישׁ, תְּאֻמִּי לִי שְׂאֲנָשִׁים אַחֲרֵים הֵיוּ מְשֻׁלְּמִים מִלִּיּוֹנִים שִׁיְהִי לָהֶם אֶפְלוּ רַק בַּת אַחַת, וְלָכֶם זָכָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם חֵמֶשׁ בָּנוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי לָכֶם גַּם בֵּן זָכָה, אֲבָל רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂזָה יְסוּד גְּדוּל בְּהַחִיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תּפִּלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִית שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתּפִּלָּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתַצְלִיחִי.
הַמֵּאחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ

קִיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ג תְּשִׁירֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... יָרוּ יְאִיר

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים עִכְשָׁו בְּחַג הַשְּׂמֵחָה, כִּי אַחַר שֶׁעָבַר עָלֵינוּ הַיָּמִים הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים רֵאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים, אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בְּתוֹךְ הַסֵּכָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא צֶל הָאֲמוּנָה, וְזֶה הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוּלָה שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְסוֹכָב עִם אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְרַגֵּישׁ אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא מְשַׁח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, שְׂזָה הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוּלָה, וְלָכֵן הַחַג הַזֶּה נִקְרָא זְמַן שְׂמֵחָתֵנוּ, וְכֵן חַג הָאֶסְיָף, שֶׁבּוֹ נִתְאַסַּף כָּל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁזָּכִינוּ לַעֲשׂוֹת בְּיָמֵינוּ, וְלָכֵן מְכַרְחִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשּׁוֹם חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין שְׂמֵכְנִים הַסְּמִיךְ מ"ם בְּלִב הָאָדָם, וְדַע לָךְ שֶׁשְׂמֵחָה זֶה הַקְּדוּשָׁה, וְעֲצוּבוֹת וּמְרִירוֹת וְחֲלִישוֹת הַדַּעַת זֶה הַטְּמָאָה, וְלָכֵן

אָנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קָשָׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֶתָּה מְכַרָּח לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאַדָּם שֶׁשׁ וְשִׂמַּח שׁוֹם קִלְפָּה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מָה שְׂאִין כֵּן הַקְדוּשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזֶה אָדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְדוּשָׁה וְכו', אוֹ אִם הוּא בְּהִטְמָאָה וְכו', שִׂיִּסְתַּפֵּל אִיךְ שֶׁהוּא מְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל תְּנִיחַ לְרַגַע שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם יִכְנִיס בְּךָ חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין וְכו', דַּע לָךְ שְׂזָה בֹא מְהֵעוֹנוֹת וְכו', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם רַק לְשִׂמַּח וְלְשִׂמַּח אֶת אַחֲרִים, וּבְזֶה אֶתָּה שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁמִּסְבָּבִים אוֹתָךְ, וְכָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ו.) תִּנְיָא אַבָּא בְּנִימִין אוֹמֵר אֶלְמְלִי נִתְנָה רְשׁוּת לְעִין לְרֹאוֹת אִין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָּה לְעַמֵּד מִפְּנֵי הַמְזִיקִין, אָמַר אַבְיִי אֵינְהוּ נְפִישִׁי מִינֵן וְקִימִי עֲלֵן כִּי כְּסֵלָא לְאוּגְיָא אָמַר רַב הוּנָא כָּל חַד וְחַד מִינֵן אֶלְפָּא מְשִׁמְאֵלִיָּה וְרַבְבְּתָא מִימִינִיָּה; וְאֵלוֹ הַקְּלָפוֹת מְכַנְיָסִים בְּאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְחֲלִישוֹת הַדַּעַת, וְלִכֵּן רָאָה מָה לְפָנֶיךָ, אֵל תְּהִיָּה בִּטְלוֹן, בֹּא עֲכָשׁוּ יְמֵי הַשִּׂמְחָה, וְאַנְחֵנוּ נְכַנְסִים בְּתוֹךְ הַסֵּפָה הַקְדוּשָׁה עִם הַד' מִינִים שֶׁהֵם הַנֶּשֶׁק הַכִּי חֻזַּק שְׁלָנוּ נֶגֶד הַסֵּמ"ךְ מ"ם, מָה אֶתָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת עֲצוּב וּמְמַרְמֵר, וְלְהִיּוֹת בְּחֲלִישוֹת הַדַּעַת? אֶתָּה לֹא רוֹאָה שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ וְלַעֲשׂוֹת מִמֶּךָ סוֹף וְקֶץ וְכו', וְלִכֵּן תִּלְעַג לוֹ וְתִתְחַזַּק בְּכָל מִינֵי כּחוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשְּׁנָה ו.) אִשָּׁה בַעֲלָה מִשִּׂמְחָה, וּבְכֻלָּל תִּרְאֶה שְׁבִכִית יִהְיֶה שְׂרוּי כָּל הַחַג רַק אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת עֲצָבָנִי וּמְמַרְמֵר וְכו' וְכו', רַק תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְעַבֵּר עַל הַכָּל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִית שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שִׂמַּח מְאֹד

קײט.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר האזינו י"ג תשרי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי ביתר שאת ביתר עז, וְשֵׁלָא יְהִיָּה לך שום חלישות הדעת, אדרבה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים עִכְשָׁו בִּימֵי הַשְּׂמֵחָה, כִּי חַג הַסִּכּוֹת נִקְרָא זְמַן שְׂמֵחָתָנוּ, כִּי אֵינן עוֹד שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזּו כְּשֶׁנִּכְנָסִים בְּתוֹךְ הַסִּפָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא צֵל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַבֵּב אוֹתוֹ מִכָּל הַצְּדָדִים, וְהוּא מִתְחַבֵּא אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵיִשׁ שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזּו? וְכֵן הַחַג הַזֶּה נִקְרָא חַג הָאֶסְיָף, שְׁאִז מִתְאַסֵּף כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁזְּכִינוּ לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּשַׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת עֲצֻבְנִית וְכוּ', וְלִהְתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבִלּוֹת וְכוּ', וְרַק לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֵלְיָזָה, שְׁבֹזָה הוֹרְגִים אֶת הַסְּמִיךְ מִ"ם לְגַמְרֵי, כִּי כָּל הָעֲנָנִים שֶׁלּוֹ רַק לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם בְּמִרְיוֹת וּבְמִרְהָ שְׁחוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', וּמִזְכִּיר לוֹ אֶת כָּל מֶה שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עִכְשָׁו וְכוּ', וְכָל הַכְּשִׁלוֹנוֹת שֶׁעָבַר עָלָיו בְּחַיִּים וְכוּ', וְלִכֵּן עָקֵר הָעֲצָה רַק לְהִתְחַזֵּק בְּשְׂמֵחָה עֲצוּמָה, וְלִדְעַת שֶׁכָּל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֲלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ רַק בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֵלְיוֹן, שְׁזֵה בְּעֲצָמוֹ מְכַנִּס שְׂמֵחָה וּבִטְחוֹן בְּאָדָם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה בְּמִשְׁךָ כָּל יְמֵי הַחַג, וְלִשְׁמֹר שֶׁלֹּא יְהִיָּה חֵס וְחִלְיָה שׁוֹם מְרִיבוֹת בְּבֵית, וְתִרְאֵי אֵל אֵיזָה יְשׁוּעוֹת תְּגִיעֵי אִם תִּקְרָא אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ מְאֹד

ק.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ג תּשְׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְבַנְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, לְפָנַי שְׂאֵתָה פוֹנֶה אֶל אִירוֹלוֹג אוֹ אֶל רוֹפֵא אַחֵר, הִיִּיתִי מֵיַעַץ לְךָ שֶׁתִּקַּח אֶת הַתִּינוּק שֶׁהָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר שֶׁהוּא מוֹהֵל מִמְּחָה שֶׁהוּא יִסְתַּכַּל עַל זֶה וַיִּגִּיד חֲנוּת דַּעְתּוֹ.

אֵל תְּדַאֵג אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂזֶה כְּלוּם, הֶעֱקַר שִׁיְהִיָּה לָכֶם חַג שְׂמֵחַ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לַיְגִרִים אֲיִנִּישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכַל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרָכוֹת נ"ט.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הִצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׂמֵחַ מְאֹד

ק.כ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ג תּשְׁרִי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם הִצְלָחָה מְפֻלְגַת, וּבְכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ תִצְלִיחוּ.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם

רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אט"ל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

... נרו יאיר, אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה ט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום ברכות נ"ט.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם חג שמח מאד

קכב.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר האזינו י"ג תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חג השמחה שנכנס שביא לך שמחת החיים בחייה, רק תהיה חזק מאד מאד בענין שמחה, ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר אותה.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדין היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדין היומי של היום ברכות נ"ט.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חג שמח מאד

ק.כג.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר האזינו י"ג תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבָה.

הספור נכון, זה קרה כשהייתי בגיל שתיים עשרה ונכנסתי אז אל הטיש שלו, וקרא אותי אליו ולטף את שתי לחיי, ואמר מה שאמר וכו' וכו', ויען שהייתי בגיל צעיר מאד, הסמקתי, כי אמר את זה בברים, ומאז כבר לא נכנסתי אליו.

אני עוד הפרתי את האבא שלו טוב טוב, כי היינו שכנים, ואני גם זוכר את הלוייה שלו שהיה ר' ניסן תש"ו, ומאז הבן שלו לקח את האדמו"רות, אבל סבל כל השנים צרות ויסורים ובזיונות חרופים וגדופים וכו', עד שהצורך לעבר לגור לבני ברק.

העקר תמסר את כל בלך בחנוף התלמידים, שאין למעלה מזה.

תהלה לאל אין לי מה להתבייש מהקהלה הקדושה שהקמתי במדבר שמים וכו', שהיו כל כך רחוקים מהיהדות וכו', בודאי יש עוד מה לתקן, אבל זה לוקח זמן.

תאמין לי ששתי דברים מה שמחיים אותי ונותנים לי את הכח להמשיך, א', זה בית התבשיל - אהל אברהם שבו מחלקים אכל לכל רעב וצמא, ב', החנות "ברסלב סנטר", כי זה זכוי הרבים שאין לתאר ואין לשער כלל, ורואים את גדלת נשמות ישראל שהם כל כך צמאים לדבר ה', ורואים מאד מאד לעשות את רצונו יתברך, אלא מנעו את זה מהם במשך כל השנים, ובפרט פה ביבנאל שהסמ"ך מ"ם ימ"ש מונע פשוטו כמשמעו מתושבי המקום קיום מצוות מעשיות, ועכשו רואים בחוש איד עם ישראל עם קדוש שנכנסים וקונים זה ציצית, זה תפלין, זה מזוזה וכו' וכו', אשר מנע מהם הרשע הזה, ולכן החנות הזה זה החיות שלי, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוכח תמיד להיות שליחים טובים, והקדוש ברוך הוא ימתיק מאתנו כל הדינים על ידי פלא עליון.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום ברכות נ"ט.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חג שמח מאד

קכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ג תְּשָׁרֵי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח
לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּמִּיד תַּעֲמִדוּ לִימֵנִי לַעֲזֹר לִי הֵן בְּפוֹלֵל
לְהוֹרָאָה שְׁאַתֵּן אֶת הַמְּלִגָּה לְאַבְרָכִים בְּזִמְן, וְהֵן שְׁתַּשִּׁיגוּ שְׁפַע, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ
שְׁנַפְלָתִי בְּחוּב שֶׁל לְמַעֲלָה מִחֲצִי מִלִּיּוֹן ש"ח, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁיִשְׁלַח לִי שְׁלִיחִים טוֹבִים וְאוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת הַכֶּל.

בּוֹדָאֵי יֵשׁ לִי הַרְבֵּה תְּכִנּוּיּוֹת, וְאַחַד מֵזֶה לְבָנוֹת "בֵּית הַחֲלֻמָּה לְיוֹלְדוֹת".

רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וּתְכַרִּיחוּ אֶת עֲצַמְכֶם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאַדֶּם
שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע
שְׁחֻזָּק בְּאַמוּנָה שְׁאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי
זֶה נִפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה
הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׁכַתוּב (וַיִּקְרָא
כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרִשׁ
רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגַן עֵדֵן כְּאַחַד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מַזְדַּעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכו',
אִיזָה תַעֲנוּג שְׁאַדֶּם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ
נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאַל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל
רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתֵנּוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשִּׁמְחָה, לְכַן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

... נְרוּ יְאִיר אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׁאַל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, תִּלְמַד בְּכָל
יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפֹלוּ בְּגִרְסָא, כִּי כֶּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה
ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמָה,
כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדִיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרִכּוֹת נ"ט.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חג שמח מאד

קכה.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר האזינו י"ג תשרי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֹכַח קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בענין האברכים לתת להם את המלגה, תמסר את הרשימה להאברך ... נרו יאיר, והוא ידע איך לחלק את הכסף וכו', אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא להיות בארץ ישראל תכף ומיד אחר החג, ואשבת שלש שבתות, נח, לך לך, וירא, יתן הקדוש ברוך הוא את החיים.

אין לך משג את גדל הזכות שיש לך בזה שהיית כל הזמן בהחנות, וזכית את הרבים, אשר אין למעלה מזכות הרבים, שאמרו חכמינו הקדושים (יומא פז.) כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו; ובפרט שיש יהודים מסכנים שמנעו מהם כל השנים מלקים את המצוות, ויכול להיות הרבה שמימיהם לא נטלו את הד' מינים בחג הסוכות, ועכשו זה הפעם הראשונה שזכינו לזכות אותם, ולכן אתה צריך מאד מאד לשמח על גדל הזכות הזו שזכה אותך הקדוש ברוך הוא.

תאמין לי ששתי דברים מה שמחיים אותי ונותנים לי את הכח להמשיך, א', זה בית התבשיל - אהל אברהם שבו מחלקים אכל לכל רעב וצמא, ב', החנות "ברסלב סנטר", כי זה זכוי הרבים שאין לתאר ואין לשער כלל, ורואים את גדלת נשמות ישראל שהם כל כף צמאים לדבר ה', ורוצים מאד מאד לעשות את רצונו יתברך, אלא מנעו את זה מהם במשך כל השנים, ובפרט פה ביבנאל שהסמ"ך מ"ם ימח שמו מונע פשוטו כמשמעו מתושבי

הַמָּקוֹם קִיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְעַכְשָׁו רֹאִים בְּחוּשׁ אֵיךְ עִם יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ שְׁנִכְנִסִים וְקוֹנִים זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה מְזוּזָה וְכוּ', אֲשֶׁר מְנַע מֵהֵם הִרְשַׁע הַזֶּה, וְלָכֵן הַחֲנוּת הַזֶּה זֶה הַחַיּוּת שְׁלִי, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה תָּמִיד לְהִיּוֹת שְׁלִיחִים טוֹבִים, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָּךְ חַג שְׂמֵחַ מְאֹד

קְכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצֵאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ י"ג תְּשָׁרֵי ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

לְדַעֲתִי כָּל הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שְׁלָךְ זֶה בָּא מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמֵחָה, כִּי אִם הָיִיתָ בְּשְׂמֵחָה לֹא הָיָה לָּךְ שׁוֹם בְּעִיּוֹת, וְלָכֵן אֲתָה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְאִז תִּמְצָא אֶת עֲצֻמָּךְ תָּמִיד בִּיבְנָאֵל וְכוּ', כִּי בַמְקוֹמוֹת אַחֲרִים וְכוּ', יִתְחִילוּ לָּךְ הַבְּעִיּוֹת שְׁלֹא חִלַּמְתָּ עֲלֵיהֶם וְכוּ'.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ תִּהְיֶה בְּשְׂמֵחָה כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמֵחָה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מִבִּיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלָכֵן תְּכַרִּיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמוּא שְׁמִינִי) אֵינְךָ הַשְּׂמֵחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמֵחַ הַיּוֹם שְׂמֵחַ לְמָחָר, וְלָכֵן רְאֵה לְחֹטֵף שְׂמֵחָה וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמֵחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֹׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי ברבים, ותסביר להם את זה היטב, ואפלו שלא יבואו רק שתיים או שלש תלמידים, גם כן כדאי, כי במשך הזמן יתרבו התלמידים, וזכר טוב טוב כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום ברכות נ"ט.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך חג שמח מאד

קכז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידו ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד

חסדי השם יתברך שאנחנו נכנסים עכשו בימי שמחתנו חג הסוכות, שהיא חג מיחדת במינה, שנכנסים בתוך הספה הקדושה שהיא צל האמונה, ובכל דקה שרק יושבים בספה ומכוננים שאנחנו יושבים בתוך הספה, מקימים בזה מצות עשה, ונמשך על האדם הארה נוראה ונפלאה מאד, כי מרגישים איך שהשכינה מסבכת אותנו, ואנחנו נמצאים בתוך אורו יתברך, אשרי מי שיקח את הארה הזו על כל השנה, שתמיד יחשב שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא נמצא בתוך האור המסבך אותו תמיד.

באתי לבקש אתכם כמה בקשות מאד מאד נחוצות.

א, חיוב גדול על כל אבא לשמר על ילדיו כל ימי החג, ואל יקל בדבר זה בשום פנים ואפן, כי מצות חנוך זה עולה על הכל, והיום צריכים לשמר על הילדים יותר מאי פעם, כי מסתובבים כל מיני מפקרים וכו' וכו', ובכלל

כָּל אָבָא צָרִיךְ לְדַאָג עֲבוּר יְלָדֵיו, וְזֶה מִצְוָה הַכִּי גְדוּלָה, וְאַתֶּם צָרִיכִים לְזַכֵּר שְׂאָם מְשֻׁקְעִים בְּהֵילָדִים וְכוּ', אֲזַי זֶה מְשִׁתְּלֵם מְאֹד, כִּי אַחַר כֵּךְ רוֹאִים אֶת הַפְּרוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהֶם.

ב, תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת כָּל לֵילָה שְׂמֻחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל אֶת מַעֲלַת הַשְּׂמֻחַת בְּחַג הַסְּכוּת, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סְפָה נ"א.) מִי שֶׁלֹּא רָאָה שְׂמֻחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה לֹא רָאָה שְׂמֻחָה מִיָּמָיו וְכוּ', וְלִמָּה נִקְרָא בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה? כִּי מִשֶּׁם הָיוּ שׁוֹאֲבִים רוּחַ הַקִּדְּשׁ, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁשָּׂשׂ וְשֻׂמַּח בְּכָל עָרֹב בְּשֻׂמֻחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה, יִזְכֶּה לְטֹהָרַת הַמַּחֲזִין וְלִמְחֻשְׁבוֹת נְקִיּוֹת, וְכֵתֵב הַרְמַב"ם (פָּרָק ח' מֵהַלְכוֹת לִדְלֵב הַלָּהָה ט"ו) הַשְּׂמֻחָה שִׁישְׂמַח אָדָם בַּעֲשֻׁתֵי הַמִּצְוָה וּבִאֲהַבַת הָאֵל שֶׁצְּוָה בְּהֵן עֲבוּדָה גְדוּלָה הִיא, וְכָל הַמוֹנֵעַ עֲצָמוֹ מִשְׂמֻחָה זֹ, רְאוּי לְהַפְרֵעַ מִמֶּנּוּ, שְׁנֹאֲמַר (דְּבָרִים כ"ח) "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עָבַדְתָּ אֶת הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ בְּשֻׂמֻחָה וּבְטוֹב לֵבָב", וְכָל הַמְּגִיס דַּעְתּוֹ וְחוֹלֵק כְּבוֹד לַעֲצָמוֹ וּמִתְכַבֵּד בְּעֵינָיו בְּמִקְוֹמוֹת אֱלוֹ חוּטָא וְשׁוּטָה, וְעַל זֶה הַזְּהִיר שְׁלֵמָה וְאָמַר (מִשְׁלֵי כ"ה ו') "אֵל תִּתְּהַדֵּר לְפָנַי מִלֶּךְ" וְכָל הַמְּשַׁפִּיל עֲצָמוֹ וּמְקַל גּוּפוֹ בְּמִקְוֹמוֹת אֱלוֹ, הוּא הַגְּדוֹל הַמְּכַבֵּד הַעוֹבֵד מֵאַהֲבָה, וְכֵן דוֹד מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל אָמַר (שְׁמוּאֵל ב' ו') "וְנִקְלַתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהִיתִי שֶׁפֶל בְּעֵינַי", וְאִין הַגְּדָלָה וְהַכְּבוֹד אֱלֹא לְשֻׂמַח לְפָנַי הַשֵּׁם, שְׁנֹאֲמַר (שְׁמוּאֵל ב' ו') "וְהַמִּלֶּךְ דוֹד מְפֹזֵד וּמְכַרְכֵּר לְפָנַי הוֹי"ה".

ג, אֵל תִּשְׁכַּחוּ שְׁגָם בִּימֵי הַחַג וְחַל הַמוֹעֵד מְחִיבִים לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹּא יַחְסֵר יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוֹד מְקַרָּא (שֶׁבְכָל יְמוֹת הַשְּׁבוּעָה הַזֹּאת לֹא מוֹדִים פְּרֻשָׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה, כִּי בְּשֻׁבוֹעַ אַחַר כֵּךְ מִתְחִילִים בְּרֵאשִׁית), וְכֵן לְגִרְסַת הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, וְעַל כָּלֵם לֹא לְחַסֵּר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם, וְשֻׂמֻחָה עַל גִּבֵּי שְׂמֻחָה שֶׁבְּדִיוֹק בְּיוֹם חֲמִישִׁי שֶׁל חַל הַמוֹעֵד סְכוּת הַלּוּלָא שֶׁל רַבְּנּוֹ ז"ל, עוֹשִׂים סִיּוּם עַל מִסְכַּת בְּרֻכּוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּצְטָרֵף לְלַמֵּד כָּל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי מִסְדֵּרֵת דָּף הַיּוֹמִי.

ד, לֹא מְמַלְץ לְנִסְעַ עִם הַיְלָדִים בְּחַל הַמוֹעֵד בְּמִקְוֹמוֹת שִׁישׁ שְׂמָה פְּרִיצוֹת וְכוּ', וְהוֹלְלוֹת וְכוּ', וְתַעֲרוּבוֹת שֶׁל גְּבָרִים וְנָשִׁים וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹסֵעַ עִם יְלָדָיו אֵל קְבָרֵי הַצְּדִיקִים, שְׁזֶה הַמְּקוֹם הַכִּי יָפֵה וּבְטוֹחַ, וּבְכָר אָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל

(ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכה.

הקדוש ברוך הוא יזכה אתכם לקיים את מצוות החג בשמחה עצומה, ובזכות זה ימשך עליכם שמחה על כל השנה.

המאחל לכם חג שמח מאד

קכח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

הנה אנחנו נכנסים עכשו בחג הסוכות זמן שמחתנו, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתשתדל עם כל הכחות שבעולם רק להיות בשמחה, ובשום פנים ואפן שלא יכנס בך איזה חלישות הדעת וכו', או איזה כעס והקפדה וכו', שכל זה בא מהסמך מ"ם שרוצה להפיל אותך ברשתו, כי אין עוד דבר שמבטל את הטמאה והקלפות שברא מחמת עוונותיו, כמו השמחה, שאדם צריך לשמח בשמחת המצוות, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ד) שאפלו שאדם נמצא בעמק הקלפות וכו', עם כל זאת כשמקיים את המצוות בשמחה, על ידי זה הוא עולה מעולם ועד עולם, עד שמגיע אל עצם האצילות להיות דבוק בחי החיים בו יתברך וכו', ולכן אל תהיה בטלן, דיקא בימים אלו שתשתדל מאד מאד להיות סבלן גדול, ולא להכנס בעצבים על אף אחד, רק לשמח, וזכר גם זכר שהחג הזה נקרא חג האסיף, שאז מתאספים כל המצוות והנקודות טובות שקיים כל השנה, ולכן ראוי לך לשמח מאד מאד, וכתב הרמב"ם (פרק ח' מהלכות לילב הלכה ט"ו) השמחה שישמח אדם בעשית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו משמחה זו, ראוי להפרע ממנו, שנאמר (דברים כ"ח) "תחת אשר לא עבדת את הוי"ה אלקיך בשמחה ובטוב לבב", וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר (משלי כ"ה ו') "אל תתהדר לפני מלך" וכל המשפיל עצמו ומקל גופו

בְּמִקּוֹמוֹת אֵלוֹ, הוּא הַגְּדוּל הַמְּכַבֵּד הַעוֹבֵד מֵאַהֲבָה, וְכֵן דּוֹד מְלֶךְ יִשְׂרָאֵל אָמַר (שְׁמוּאֵל ב' ו') "וְנִקְלַתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהִיְיִתִּי שֶׁפֶל בְּעֵינַי", וְאֵין הַגְּדֵלָה וְהַכְּבוֹד אֶלָּא לְשִׁמְחַת לִפְנֵי הַשֵּׁם, שְׁנֹאֲמַר (שְׁמוּאֵל ב' ו') "וְהִמְלִיךְ דָּוִד מִפְּזוֹ וּמִכְרַכְרֵךְ לִפְנֵי הָרַי"ה"; וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמִחָה סִימָן א') כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁמְחָה בְּיָדוֹעַ שְׁלֹבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂרוּי רַק הַשְּׁמִחָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עַז וְחִדְרוֹה בְּמִקְמוֹ".

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלַיְךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטֻלְךָ, תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוֹ בְּגֵרְסָא, כִּי כִּף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיְגִרִים אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכָל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ. הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרַכּוֹת ס', וְתַהֲלָה לְאֵל שְׁבִיּוֹם חֲמִישִׁי בְּיוֹם הַהַלּוּלָא שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, עוֹשִׁים כְּכַר סִיּוֹם עַל מַסְכַּת בְּרַכּוֹת, וְלִכְּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלְךָ, רֵאָה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה וְכוּ', וְאִשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְחֻטָּף בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזָה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וּמִמְשִׁיךְ עֲלָיו אֶת הָאֲרַבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה, שְׁהֵם רֵאֲשֵׁי תְבוֹת גְּמ'ר'א/ג' בְּרִיאַל מִיְכָאֵל ר'פֵּאֵל אוּרִיאַל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׁמִיחַ מְאֹד

קִבּוּץ

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּכוֹת ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁכֹל יָמֵי חַג הַסְּכוֹת שְׂתִּהְיֶה רַק שְׁמִיחָה וְעֵלְיָזָה, וְשֵׁלָא יִרְאֶה וְיִמְצָא אֶצְלֶךָ אֵיזָה עֲצָבוֹת אוּ מְרִירוֹת אוּ דְכָאוֹן אוּ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', שְׂזָה בָּא מִהַסְּמִיךְ מ"ם הַרוּצָה לְשִׁבְרֵךְ אֶת הָאָדָם וְלִהְפִּיל אוֹתוֹ בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה, וְלִכְּן תַּעֲשִׂי כֹל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לְשִׁמְחָה וְלִהְתְּאָזֵר

בְּמַדַּת הַסְּבִלְנוּת, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּחַג הַסִּמָּן מ"ם מְפִיל אֶת הָאִשָּׁה בְּחַלִּישוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וּבְלַחֲץ נִפְשֵׁי וְכוּ', כְּדֵי שְׁלֹא תִהְיֶה מִשְׁמַחַת הַחֵג, וְלִכְּנֵן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ לְקַחַת אֶת הַכֹּל בְּקָלוֹת, וְלֹא לִהְיוֹת שְׁבוּרָה מִשׁוּם דְּבָר, רַק לְשִׂמְחָה וְלִהְנוֹת מִחַג הַשְּׂמִחָה, וּבִפְרָט שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם סִכָּה כָּל כֶּף יָפָה, וְצָרִיכִים לְשִׂמְחָה עִם הַמְּצוּוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמִיחָה סִימָן א') כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשְׂמִיחָה בִּידוּעַ שְׁלֹבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְאַצְלוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂרוּי רַק הַשְּׂמִיחָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עַז וְחִדּוּהַ בְּמִקְמוֹ".

תִּשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְרָה עַל הַבְּנוֹת שְׁלֹא יִלְכוּ הַפֶּקֶר וְכוּ' וְכוּ', כִּי צָרִיכִים לְשִׁמְרָה עַל הַבְּנוֹת מְאֹד מְאֹד, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּמִדְבָר רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן ה') וַיִּשְׁמְרֵךְ בְּבָנוֹת שְׂצָרִיכוֹת שְׂמִיחָה; כִּי הַיּוֹם מִסְתַּוְּבָבִים כָּל מִינֵי מַפְקָרִים וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהִשָּׁיִם עֵינַי עַל הַבְּנוֹת אִיפָּה שֶׁהֵן הוֹלְכוֹת, וְעִם מִי הֵן מִתְחַבְּרוֹת, וְזֶה חַיּוֹב מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה עַל הַהוֹרִים לְשִׁמְרָה עַל יַלְדֵיהֶם, כִּי זֶה יְסוּד מוֹסָד בְּחֻנוּף הַיְלָדִים, וְזִכְרֵי הַיֵּטֵב אִם מִשְׁקִיעִים בְּהַיְלָדִים וְכוּ', מוֹצִיאִים מֵהֶם אַחֵר כֶּף הַרְבֵּה נַחַת וְכוּ', אָבֵל אִם נוֹתְנִים לָהֶם לְגַדֵּל בְּעֶצְמָם וְכוּ', אֲזִי יוֹצֵא מֵהֶם קוֹצִים וְדוֹרְדָרִים וְכוּ', וְאִין סוּף לְהַצְעֵר וְהַעֲגִמַת נֶפֶשׁ אַחֵר כֶּף וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים עֲכָשׁוּ בִימֵי הַחֵג וְחַל הַמוֹעֵד, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵר אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁתִּזְכְּרוּ לְשִׁמְרָה עַל יַלְדֵיכֶם.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמִיחָה מְאֹד

ק.ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּכוּת ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי אֵין לְמַעְלָה מְזָה מְלֵהֲתַפְלֵל בְּשְׂמִיחָה עֲצוּמָה, וְכֶךְ אָמַר רַבֵּנוּ

ז"ל (ספר המדות אות תפלה סימן ע') על ידי שמחה תבוא תפלתך בהיכל מלך; ואמר (שם סימן פ"א) תפלה שהיא בשמחה היא ערבה ומתוקה להשם יתברך; ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ב) מי שמנגן אותיות התפלה, וקול הנגינה הם בזכות ובבהירות גדול, אזי מלביש את השכינה בלבושין נהורין, עם כל זאת עליך לזכר שלא בכל פעם יכולים להראות את זה, ובפרט בעת שמתפלל עם צבור עמך וכו' וכו'.

עקר גדלות האדם הוא כשאינו נשבר משום דבר, מתי שהוא יכול להרגיש התלהבות ושמחה בהתפלה, אשרי לו ואשרי חלקו, ומתי שנכבה ממנו האור והתשוקה וכו' וכו', ואף על פי כן הוא ממשיך להתפלל, על ידי זה סוף כל סוף יעלה את כל התפלות שהתפלל במשך קטנות המחין, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן צ"ט) על הפסוק (דברים ג) "ואתחנן אל הוי"ה בעת ההיא לאמר", דהנה האדם צריך להתפלל בדבקות גדול להשם יתברך, אף אם לפעמים יש עת, שאינו יכול להתפלל בדבקות. אל יאמר אני מתפלל כלל, מאחר שאינו יכול לכוון כראוי ולהתפלל בדבקות, והתפלה אינה מקבלת, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ד) על רבי חנינא בן דוסא שהיה מתפלל וכו', אמרו לו וכו', אמר להם אם שגורה תפילתי בפי יודע אני שהוא מקבל ואם לאו יודע וכו', וזהו על דרך שאמרנו, אם בדבקות, שאזי התפלה שגורה ומרצה בפיו, מקבלת. ואם לאו, חס ושלוש, להפך. אף על פי כן אל יאמר האדם כן, אלא יתפלל תמיד. ואם לא יוכל להתפלל בדבקות כראוי. יתפלל בכל כחו. כי בעת שיתפלל בדבקות כראוי, אזי יעלה כל התפלות עם התפלה ההיא שהתפלל כראוי, וזה "ואתחנן אל הוי"ה" תמיד, בין בדבקות בין שלא בדבקות. "בעת ההוא לאמר", הינו בעת שאזכה להתפלל בדבקות, שהוא בחינת שגורה תפילתי בפי. והינו "בעת ההוא לאמר", שהדברים נאמרים ומרצים בפיו מחמת שמתפלל בדבקות, אז יעלה כל התפלות שהתפלל עד עתה.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שלא תשבר משום דבר ותמיד תהיה בשמחה.

המאחל לך חג שמחה

קלא.

בעזרת השם ותברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד להתרחק מכל מיני ספרי חקירות אפלו מגדולי ישראל, כי הם שואלים קשיות מאד חזקות שכל אחד מבין את הקשיא, אבל הם מפרשים תרוצים עמקים שלא כל אחד יכול להבין את התרוץ, וממילא נשארים רק עם הקשיות עליו יתברך, וצריכים לדעת שאם נכנס באדם רק קשיא אחת, או ספק אחד באמונה וכו', זה כבר פגם גדול מאד מאד, ולכן לא כדאי בכלל להכנס בזה, כי מה רע ללמד ספרי מוסר וספרי חסידות? למה להכנס וללמד ספרי חקירות שסתם מבלבל את דעת האדם. ורבנו ז"ל גלה לנו שעקר היהדות הוא תמימות ופשיטות, להאמין בו יתברך שמלא כל הארץ כבודו, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חולין ט:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, ועל ידי זה נפתח פיו והוא מדבר אליו יתברך בשפת האם שלו, ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מודרו כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות

גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

ספר הכוזרי זה לא ספר חקירות, ויכולים ללמד בזה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך חג שמח

קלב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי אתה צריך לקחת תרופות להרגעה וכו', ולהבדק אצל רופא ממחה במחלת הנפש וכו', וידוע אשר צדיקים מפרשים את הפסוק (שמות ט"ו כ"ג) "ויבאו מרתה ולא יכלו לשאת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שממה מרה", אדם שהוא בעצמו ממרמר וכו', ומר לו, אזי מרגיש שכלם ממרמרים וכו', וכלם מרים וכו'.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד להתחתן מה שיותר מהר, ולא להיות ברך, שבדרך כלל בא מגאות וישות וכו', שהוא מחזיק מעצמו יותר מדי, עד שרואה את כלם פחות ממנו וכו', ויש שמחזיקים את כלם למשגעים וכו', ורק הוא הכי החכם בעולם וכו'.

ולכן זכר גם תזכר מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ס"ז) מי שאינו שומע ומציית לדברי חכמים אמתיים הוא יכול להשתגע. כי עקר שגועון של כל המשגעים הוא רק מחמת שהוא אינו מציית ושומע לדברי הבעלי שכל. כי המשגע אם היה שומע וציית לדברי אחרים שהם הבעלי שכל בודאי לא היה משגע כלל, כי אף על פי שלפי רוח נשמות ושגועון שלו נדמה לו בבורר גמור שהוא צריך לילך קרוע ולהתגלגל באשפה וכיוצא בזה מדרכי השטות

ושגעוֹן, אף על פי כן מאחר שהגדול ממנו אומר לו שאינו צריך לעשות כן אם היה מבטל דעתו נגד דעת הגדול ממנו בחכמה בודאי היה מתבטל כל השגעון שלו. נמצא שעקר השגעון הוא רק מחמת שהוא אינו רוצה לשמע ולצית לדברי חכמים והבן הדבר היטב.

לדעתי אתה צריך להבדק מהפרעות נפשיות ומחלת הנפש וכו', ויעזר לך הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.

המאחל לך חג שמח

קלג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן על הברכות והאחילים לרפואה, וכל המברך יתברך מפי אל עליון.

יסוד היסודות בשלום בית הוא שכל זוג צריכים לעבד על נקדת השמחה, שהבעל והאשה תמיד יהיו בשמחה, ואני מוכרח להגיד לך שזה הדבר הכי קשה, כי טבע של אדם שנמשך תמיד אחר העצלות והמרירות והדפאון וכו', ובפרט שעד עכשו לא היה שלום בית וכו', זה מה שמונע את השמחה מהבעל והאשה, ולכן אשרי הזוג שמישבים את דעתם כי חבל על המריבות, ימינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן והנה אנחנו יוצאים מכאן, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, וכן אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ח) אדם בשביל תענוג קטן של רבע שעה הוא יכול לאבד את כל העולם הזה עולם העולם הבא, וזה שיד יותר במריבות בבית, ולכן אשרי הזוג שמשלימים ביניהם ומסתכלים על התכלית הנצחית.

וְהַעֲקֹר שְׂזוּג צְרִיכִים לְדַעַת שְׁתַּכְּף וּמִיָּד כְּשֵׁישׁ בִּינֵיהֶם שְׁמֻחָה וְאַהֲבָה וְהַבְּנֵה הַדְּדִית, זֶה יַעֲזֹר לָהֶם מְאֹד מְאֹד לְהַבִּיא יְלָדִים בְּקָלוֹת, וְלִכְּן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלַתְכֶם לְמַחַל אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתִזְכְּוּ לְהַפְקֵד בְּזָרַע שֶׁל קִימָא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַשְׁמֻחָה שֵׁישׁ בֵּין הַזּוּג.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ מִמְּנֹו יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנֵה הַדְּדִית, וְתִזְכְּוּ לְהַפְקֵד בְּזָרַע שֶׁל קִימָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

קֵלֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּפוֹת ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

כְּדַאי לְהוֹסִיף עוֹד שֵׁם, כִּי נִיר אֵין לוֹ שׁוֹם מִשְׁמַעוֹת, וְלִכְּן כְּדַאי לְהוֹסִיף שֵׁם, אִף פַּעַם לֹא מַחְלִיפִים שְׁמוֹת, רַק מוֹסִיפִים אִם צְרִיכִים וְכוּ'.

כָּלֵל זֶה צְרִיכִים לְדַעַת כִּי כְּפִי הַשֵּׁם כֶּךָ נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמִזֵּל הַיְלָדִים, לִכְּן מָה טוֹב וּמָה נַעֲמִים לְתַת שֵׁם אַחַר צְדִיק אוֹ אֶחָד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוּשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכוּ', שֵׁם תַּנְי"כִי, כְּמוֹכָא מֵהַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצְעַנְסֵק זי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בְּמַדְבָּר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גָזַר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שִׁיְהֵא כֶּךָ וְכָךְ שְׁמוֹת רְאוּבֵן וְכָךְ וְכָךְ שְׁמוֹת שְׁמַעוֹן וְעַתָּה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנִוְתַנִּין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק א' שֶׁהִיָּה כְּבַר בְּעוֹלָם זֶה גוֹרֵם לְאִישׁ הַלְזָה שִׁיְהִיָּה גַם כֵּן צְדִיק מַחְמַת שְׁנַתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעוֹלָיוֹן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המאחל לך חג שמח

קלה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה מצדך צריך מאד מאד לשמר על השלום בית שלך, לכבד וליקר את אשתך, כמוכא בדבריו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שהזהיר לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא טז.) 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעורו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות סג.) 'דיינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מקרח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים.

היות שכל פונתך היה רק לשם שמים לקים את רצונו של רבנו ז"ל, ולכן אין לך מה לדאג, אשתך תסלח לך והכל יסתדר חזרה על הצד הכי טוב, כי סוף כל סוף לא נסעת כדי לצער אותה, אלא כדי לקבל תקון מרבנו ז"ל וכן כדי שימליץ עליך בשמים שתזכה לשנה טובה ומתוקה, ופרנסה ברוח.

הנה בא עכשו חג של שמחה, כי סכות הוא זמן שמחתנו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים טז.) חייב אדם לשמח בנזיו ובני ביתו ברגל שנאמר (דברים ט"ז, י"ד) 'ושמחת בחגך' במה משמחם? רבי יהודה אומר אנשים בראוי להם

וְנָשִׁים בְּרָאוּי לָהֶן אֲנָשִׁים בְּרָאוּי לָהֶם בֵּינָן וּנְשִׁים בְּמֵאֵי תַנִּי רַב יוֹסֵף בְּכָבֵל
בְּבִגְדֵי צַבְעוֹנִין בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל בְּבִגְדֵי פִשְׁתָּן מְגוֹהֲצִין; וְלִכְּן תִּרְאֶה לְקִנּוּת
מִתְנַוֹת יִפּוֹת לְאַשְׁתָּךְ וְלִהְיִלָּדִים, וְהֵעֵקֶר מִצַּדֶּךָ תִּרְאֶה שִׁיְהִיָּה רַק שְׂמִיחָה בְּבֵית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשִׁמּוֹ שְׁלוֹם יְשִׁים שְׁלוֹם בְּבֵיתָךְ, וְיִהְיֶה הַשְׁלוֹם
וְהָאֱהָבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית מִצּוֹי אֲצִלְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם בְּשׁוּרוֹת
מִשְׂמִחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמִיחָה

קְלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּפוֹת ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאֵם אֲתָה מְסֻתּוֹבֵב עִמָּה כְּכָר שְׁנֵתִים וְכוּ', בּוֹדְאִי
אֲתָם לֹא אוֹמְרִים תִּהְיֶינָה בֵּיחַד וְכוּ', וְלִכְּן תִּכְף וּמִיד תִּקְבְּעוּ זְמַן הַחֲתֻנָּה
וְתִתְחַתְּנוּ, כִּי מֵאַחַר שֵׁיִשׁ לָךְ מְשִׁיכָה אֵלֶיךָ, וְהִיא נִמְשָׁכָה אַחֲרֶיךָ, אֲזִי תִכְף
וּמִיד אֲתָם צָרִיכִים לְהִתְחַתֵּן, וְלֹא לְהִסְתּוֹבֵב סִתָּם כְּכָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה עֲוֹן
חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּן תִּרְאֶה לְהִתְחַתֵּן תִּכְף וּמִיד.

כֹּל זוּג שְׂמִצָּאוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְרוֹצִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אֲזִי צָרִיכִים לְקַבֵּעַ
תִּכְף וּמִיד זְמַן הַחֲתֻנָּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹת הַפֶּסֶק גְּדוּל
בֵּין אַרוּסִין לְנִשׁוּאִין, וְהֵם צָרִיכִים לְדַעַת שְׂבוֹדְאִי זֶה מִן הַשְּׂמִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן רס"ה) שֶׁקִּדְּם שֶׁהִנְשִׂמוֹת יוֹרְדִים כְּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם,
לְמַעַלָּה הֵם נִשְׂמָה אַחֶה, וּכְשִׁיּוֹרְדִים לְזֶה הָעוֹלָם מִתְפַּצְּלִים, הַזְּכָר יוֹרֵד דְּרָךְ
זוּג הוֹרִים אַחֶה, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֵת דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אַחֲרֵים, וְעַד שְׂמוֹצָאִים אֶחָד
אֶת הַשְּׁנִי לּוֹקַח זְמַן כִּי יֵשׁ הַמוֹן עֲכוּבִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְנֵהדְרִין כב.) קָשָׁה זְוִוּוּגוּ
שֶׁל אָדָם כְּקִרְיַעַת יָם סוּף, וְהִרְגַע שְׂמוֹצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, הֵם מִתְאַחֲדִים יַחַד

זוה השמחה הכי גדולה, ולכן אשרי אלו שמצאו אחד את השני, ויש ביניהם משיכה, שתכף ומיד יתחתנו לשם שמים, והשכינה ישרה בתוך ביתם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך חג שמח

קלז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, כי העקר בזה העולם הוא להגיע אל מדת השמחה.

ולכן ראה למסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, פי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, פי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל פי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשיך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדושה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן מ"ז) השמחה תמידית מסגל להצלחה; ואמר (שם אות הצלחה סימן י"ד) מי שאומר תמיד אמת הוא מצליח;

וְאָמַר (שֵׁם סִימָן י"ט) עַל יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים בָּא הַצְּלָחָה; וְאָמַר (שֵׁם סִימָן ז') עֶסֶק הַתּוֹרָה הִיא סִגְלָה לְהַצְּלָחָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתִּהְיֶה תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בָּךְ, וְיִהְיֶה לָךְ אַמוּנַת חֲכָמִים, וְתִקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְפֻלְגָת בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׁמֵחָה

קלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרֵב חַג הַסְּכוֹת ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין לָנוּ אֵלָא דְבָרֵי רַבְנוּ ז"ל שֶׁאָמַר (חַי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ג) הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהָיָה פֶּלֶא אֲצִלִּי מֵאֲחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלֵי מֵאֲמִינִים לִי וְלִמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָר, כִּי כָּל עֲנִין שְׁלֵי הוּא רַק רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָּל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יַחְסֹר אִישׁ וּמִי שֶׁזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (נְחֻמָּה ח') "אֲכָלוּ מֵעֲדָנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה הוּא מְעֻזְכֶם" וְזֶה נֹאמַר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה. וּמוֹכָא בְּחַי מוֹהֲר"ן (סִימָן ת"ו) שֶׁבְּעָרֵב רֵאשׁ הַשָּׁנָה הֶאֱחָרוּן אָמַר רַבְנוּ ז"ל בְּקוֹל חֲזַק מֵעֵמֶק הַלֵּב, מָה אָמַר לָכֶם אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֶה, הֵינְנו מְלֵהִיּוֹת אֲצִלוֹ עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן בְּקוֹל זֵיעַ סִגְיָא "וּוִי אַזּוֹי זָאל אִיךְ אִיךְ זָאגִין, קִיין גֵּרַעסֶעֶרס דְּעַר פּוֹן אִיז נִיט פֶּאָר הַאֲנִדִּין. אִי אַנְדֶּעֶרַע גוֹטֶע יוֹדִין זָאגִין נִיט אַזּוֹי, אִיז נֶאֱדָר אַקְשִׁיא" [מָה אָמַר לָכֶם אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֶה, וְאִם צְדִיקִים אַחֲרִים אֵינֶם אוֹמְרִים כֶּךָ אַז עוֹד קְשִׁיא] (כְּלוֹמַר הֲלֹא בְּלֹא זֶה כִּבְר מִקְשִׁין עָלָיו קְשִׁיוֹת הַרְבֵּה, וְיִהְיֶה קֶשֶׁה עוֹד קְשִׁיא זֹאת גַּם כֵּן מָה שֶׁהַקְּפִיד כָּל כֶּךָ לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא).

וְכַתֵּב מוֹהֲרַנְיָת ז"ל (שם) וּמְכַלֵּל דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁדִּבֶּר אֶז עִמָּנוּ לְמַדְנֵנוּ כַּמָּה דְּבָרִים. לְמַדְנֵנוּ עוֹד הַפַּעַם עִצָּם גְּדוֹל הַחַיִּיב לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי אִף עַל פִּי שֶׁיִּדְעֵנוּ זֹאת מְכַבֵּר, אִף עַל פִּי כֵן מְרַבּוּי דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים אֶז בְּזֶה, וּמִתְנַוְעוּתָיו הַנּוֹרְאוֹת אֶז, הִבְנֵנוּ עִצָּם הַחַיִּיב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר זֹאת בְּכַתֵּב.

וְגַם אֶז לְמַדְנֵנוּ שֶׁרְצוֹנוּ חִזְק לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תָּמִיד לְאַחֵר הַסֵּתְלָקוֹתָיו, וְשְׂאֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה.

וְגַם לְמַדְנֵנוּ כַּמָּה צְרִיכִין לְחִזֵּק לְשִׁבְר הַמְּנִיעוֹת מִדְּבַר שֶׁבִקְדוּשָׁה, בְּפֶרֶט הַמְּנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁצְרִיכִים לְשַׁבֵּרם בְּיוֹתֵר וּלְהִיּוֹת דִּיקָא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד שֶׁאֶפְלוֹ אִם הוּא ז"ל בְּעִצְמוֹ מִצְוָה וּמְסַפִּים לְבִלִּי לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, חֲלִילָה לְהִסְתַּפֵּל עַל זֶה, וְצְרִיכִין לְהִזְהַר מְאֹד לְבִלִּי לְשֹׂאֵל אוֹתוֹ שׂוֹם שְׂאֵלָה עַל זֶה, כִּי הוּא יִשִּׁיב בְּדוּדָי לְבִלִּי לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ, וְאִף עַל פִּי כֵן בְּנִקְדַת הָאֱמֶת לְהִיּוֹת דִּיקָא [כֵּן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת].

וְעַנִּין זֶה נוֹגַע לְמָה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת י'): 'בְּדַרְךָ שֶׁאֲדָם רוּצָה לִילֵךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ' כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י. וְהוּא מִדְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל פְּסוּק (בְּמִדְבָר כ"ב) "לֵךְ עִם הָאֲנָשִׁים", וְכֵן בְּשִׁלּוּחַ מְרַגְלִים שֶׁהִכְרַח מִשֶּׁה רַבְּנוּ בְּעִצְמוֹ לְשַׁלְּחָם, אִף עַל פִּי שֶׁבְּאֱמֶת רְצוֹנוֹ לֹא הִיָּה כָּלֵל בְּזֶה. וְעַנִּין זֶה רַאֲיֵנוּ מְרַבּוּי ז"ל כַּמָּה פְּעָמִים, בְּפֶרֶט בְּעַנִּין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ לָהֶם מְנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשֶׁאֵלוֹ אוֹתוֹ בְּעִצְמוֹ וְהִשִּׁיב לָהֶם שֶׁלֹּא יִהְיוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִתְחִילוּ לְהִתְעַקֵּשׁ, הֲלֹא שֶׁמְעַנּוּ מִכֶּם גְּדוֹל הָאֱזוּהָרָה לְהִיּוֹת אֶצְלָכֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעָשָׂה עִצְמוֹ כְּמִקְפִיד עֲלֵיהֶם וְגַעַר בָּהֶם שֶׁלֹּא יִדְבְּרוּ יוֹתֵר, וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָּאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאִף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהִיּוֹת רְגִילִים לְעַמֵּד לְפָנָיו. וְשֶׁמְעַנּוּ וְהִבְנֵנוּ בְּרַמְזוֹ וּבְפִירוּשׁ שֶׁפְּנִימִיּוֹת רְצוֹנוֹ אֵינוּ נוֹחָה בְּזֶה כָּלֵל, רַק הוּא מְכַרַח לוֹמֵר לָהֶם כִּךָ מִחֲמַת שֶׁשׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ עַל זֶה. וְיֵשׁ בְּזֶה הַרְבֵּה לְסַפֵּר, [כְּמוֹבֵא (שִׁיחוֹת הַרְ"ן רי"ד) כְּשֶׁאֲדָם שׂוֹאֵל לְהַצְדִּיק אִם לְעֲשׂוֹת דְּבַר שֵׁישׁ בּוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא רַאֲוִי לוֹ לְהִשִּׁיב וּלְצוּוֹת עָלָיו שֶׁלֹּא לְעֲשׂוֹת. וְאִף עַל פִּי כֵן הַשׂוֹאֵל אֵין צְרִיךְ לְקַיֵּם דְּבָרָיו, וְאֲמַר אֶז רַבְּנוּ ז"ל כֹּל מָה שֶׁהַצְדִּיק מִצְוָה לְעֲשׂוֹת צְרִיךְ לְקַיֵּם,

רק כשמצוה שלא לסע על ראש השנה אצלו, זה אין צריך לקיים וכו', עין שם].

וכן הוא נוהג לדורות שפשוואלין להרב והמנהיג על דבר שיש בו כעין מסירת נפש, צריך להשיב לאו, אף על פי שבאמת לאמתו רצונו שימסר נפשו וישבר כל המניעות. על כן מי שרוצה להתקרב ולשבר המניעות באמת לאמתו, צריך להזהר מאד לבלי לשאל אותו בזה כלל, עין שם בחיי מוהר"ן כל זאת באריכות.

הרי שלף לפניך, שעקר הקבוץ הוא רק באומן, ומי לנו גדול ממוהרנ"ת ז"ל שהאריך בזה מאד, ולכן איני יודע מאיזה רבני ברסלב אתה מדבר וכו', לא כל מי שיש לו זקן ארוך עד הטבור וכו', ופאות מפזרות עד הכתף וכו', הוא מרבני ברסלב וכו', אדם שחזר בתשובה צריך להפיר את מקומו, ולזכר טוב טוב מאיפה הוא בא וכו', ומה הוא עשה וכו', ועקר התשובה לישיב בין תנור וכירים וכו', ולבקש רחמים על עצמו, ולא להיות הדיוט קופץ בראש.

חסיד ברסלב זה מי שלומד הרבה את שיחותיו הקדושים של רבנו ז"ל שבספרי "חיי מוהר"ן" ו"שיחות הר"ן", ומשתדל לקיים את כל שיחה ושיחה בתמימות ובפשיטות גמור, בלי שום חכמות והשכלות עצמי כלל, ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שני"ח) שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי וויא איך מיינ איין גוטער ייד) אם ירצה לילך עמה לקיים כפי שיחתו הקדושה, [וגם אפלו עכשו כשלומדיון דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלום באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם

ישים לבו לדבריו היטב, ויקים אותם באמת ובתמימות בלי שום חקמות, אשרי מי שיאחז בהם. עין כל זה שם.

ולכן אסור להיות חכם בעיני עצמו כלל, אם רוצה לקים את דברי רבנו ז"ל הוא צריך לצית את כל מה שאמר רבנו ז"ל בלי שום חקמות והשכלות כלל, שרק זה נקרא התקרבות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן קכ"ג) העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי פרשת שפטים) אפלו אומר לה על ימין שמאל ועל שמאל ימין תצית אותו, ולהשליך מאתו כל החקמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; כי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ולצית את הצדיק על כל אשר אומר, ורק זה נקרא התקרבות. ולכן איך יכולים אנשים להעז לומר אחרת ממה שכתוב בדברי מוהר"ת ז"ל שהעתיק את שיחותיו הקדושים של רבנו ז"ל בספרי "חיי מוהר"ן" ו"שיחות הר"ן", שעליהם אין להוסיף ואין לגרע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לה חג שמח

קלט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מסרו לי שאתה מוכר משקאות חריפים וכו', ופתוח עד שתים בלילה, ויש שמה ערובוביא של גברים ונשים וכו' וכו', אם שאני לא רוצה להכניס את זה בדעתי שזה כף וכו', עם כל זאת אמרתי ארוצה בשורתים אלו אליך.

קדם תכתב לי אם זה אמת וכו', ואם כן איך עושים דבר כזה? ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שהדבר הזה מכרח להפסק תכף ומיד, כי אחרת אני סוגר את החנות לגמרי, ומה גם שאני שומע שעל הגג של המבנה מוכרים סמים וכו', ואם זה נכון אני יצטרך לערב את המשטרה, אין הפקרות וכו' וכו', אני מאד מקווה שהכל רק דבורים, אבל רציתי שתכתב לי תכף ומיד מה דעתך על כל זה?

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרף היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך. הדרף היומי של היום ברכות ס', אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, שהם ראשי תבות גמ'ר'א', הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל. המצפה לשמע ממך מה שיותר מהר, ומאחל לך חג שמח

ק.מ.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

חזקו ואמצו יחד מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם, חסדי השם יתברך שאתם נמצאים בקהלה כל כך יפה, ולכן ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם

להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם חג שמח מאד

קמא.

בעזרת השם תברוך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הבן ... נרו יאיר כתב לי שהוא התייעץ עם המוהל מחצור, ואמר שלא צריכים, ולכן שישאר ככה, עם כל זאת בחל המועד פדאי לנסע עם התינוק שהוא יסתפל על זה, כי סוף כל סוף הוא ממחה, וכבר עושה בריתות למעלה משלשים שנה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ואני מאד מקנה שהכל הולך בשלום ובמישור עם הבנות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חג שמח מאד

קמב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך מאד מאד להתחזק לא לפל בחלישות הדעת, אני גרתי אחר החתונה על יד בית הכנסת קטן וצנוע ששם היה בקשי מנין, עם כל זאת עבר שנה שלמה שלא קבלתי עליה לתורה, ולא עשיתי עסק מזה וכו', ולכן אתה צריך להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותשתדל מאד להכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

ודע לך אם לא תכניס את זה במח מחשבתך, איפה שרק לא תהיה, יהיה לך חלישות הדעת וכו', וכו', אשתך שמחה ועליזה פה, וסוף סוף מצאה את המקום שלה, ואם תלך למקום אחר, אז יתחיל הבעיות שאפלו לא חלמת, ולכן למה אתה צריך להכניס את עצמך בצרות חדשות.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתכניס את השורות האלו בלבך, ותתחזק בשמחה עצומה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך חג שמח מאד

קמג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם שלא ישבר אותך. תהי חזקה והקדוש ברוך הוא יזמין לך בעל טוב ורחמן וכו' וכו', רק לא להכנס בלחץ וכו'.

לדעתי את צריכה לעמד חזק לא לתת לו לראות את הילדים וכו', הסבה שהוא לא נמצא כבר ביבנאל כי הוא מכר סמים, והמשטרה שמו עלי עין, ולכן בן אדם מבהל ומבלבל כזה, אסור להאמין וכו', ומכל שכן לא לתת לו את הילדים.

כשהחוקר של המשטרה יחקר אותך, אדרכה תגלי לו שהוא מכר סמים על גג הבית של משפחת ... בכביש הראשי וכו', והלואי שהיו תופסים אותו, כי הדבר הכי גרוע שרק יכול להיות זה מכירת סמים רחמנא ליצלן, ובפרט להנער.

רק תהי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך חג שמח מאד

קַמַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּפֹת ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵאֵד מֵאֵד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ דְּבָרִים מְזַעְזָעִים כְּאֵלוֹ וְכו', וְאֵין

דְּעֵי לָךְ שְׁעַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל, אֲבָל לֹא עַל זְנוּת וְכו', וְאֵין עַל זֶה תְּרוּץ שְׁמַתְגַּבֵּר עָלַי יִצְרִי וְכו', כִּי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית, אִם רוֹצִים עוֹשִׂים, וְאִם לֹא רוֹצִים לֹא עוֹשִׂים, וְלִכֵּן אֶת מַכְרָחָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אַחֲרַת אֲנִי מַכְרָח לְהַגִּיד לָךְ שְׁחֲכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו סִימָן ה') עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאַרִיךְ אֶפּוֹ חוּץ מִן הַזְּנוּת; וְאָמְרוּ (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ז') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס; וְאָמְרוּ (תְּנַחֲמוּמָא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת; וְלִכֵּן דְּעֵי לָךְ שְׁמֵרָה יִהְיֶה לָךְ בְּאַחֲרוֹנָה אִם אֶת לֹא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה תַּכְףּ וּמֵיד, אֲשֶׁה חוֹשֶׁבֶת שֶׁהַכֹּל הַפֶּקֶר וְלִית דִּין וְלִית דִּין וְכו', וְכּו', וּפְתָאוּם הִיא מְקַבֶּלֶת אֶת הַמַּכָּה בְּצוּרָה כּוֹז שֶׁהִיא לֹא חֲלָמָה, וְלִכֵּן רְאִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְבָרַח מֵהַזְּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ הַזֶּה, לְפָנַי שְׁכַבְרָ לֹא תוֹכְלִי לְחֹזֵר.

הַמֵּאחֵל לָךְ תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

קַמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּפֹת ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶכֶם.

אֵל תְּכַנְסוּ בְּלַחֵץ כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲבָל אַתֶּם צְרִיכִים לְחַיּוֹת עִם מְצִיאוֹת וְכו', אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהוֹצִיא מִשְׁכַּנְתָּא מָה טוֹב וּמָה נְעִים שְׁיִהְיֶה בְּהַצְלָחָה מֵאֵד גְּדוֹלָה, אֲבָל לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֵץ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן.

עכְשׁוֹ נִכְנָס הַחֵג הַכִּי שְׁמֵחַ בְּהַשְׁנָה, זְמַן שְׂמֵחַתְנוּ, וְלָכֵן שְׁנִיכֶם מְכַרְחִים לְשִׂמְחָה יַחַד וְלִהְתְּקֶשֶׁר יוֹתֵר וְיוֹתֵר יַחַד, וְתִבְיֵנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאִזּוֹ טוֹב לָכֶם הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ מְאֹד

קְמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּפֹת ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קְבִלְתִּי כְּכֹר כְּמָה מִכְתָּבִים אֵיזָה שְׁבֵת נִפְלְאָה הִיָּה לָכֶם בְּהַגְבוּשׁ, וְרִצִּיתִי שֶׁתְּדַוּחַ לִי אֵת הַכֵּל, כִּי זֶה חֵלְקִי מִכָּל עַמְלִי שְׂזִכִּיתִי לְהַקִּים צִוּת שֶׁל מִדְ"א בְּיַבְנָאֵל, וְעַדִּין אֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה לָנוּ לְכָל הַפְּחוֹת שְׁלֵשִׁים וְשֵׁשׁ צְדִיקִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאוּכַל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה.

אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל הַגְּבוּשׁ הַזֶּה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְגַבֵּשׁ אֶת הָאֲבָרְכִים מִתְנַדְבֵי מִדְ"א, וְאֲנִי רוֹצֵה שִׁיְשֻׁרָה בֵּינֵיכֶם רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד.

רְאֵה לְחִזֵּק וְלַעֲזוֹד אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְתִרְוּ רַב נַחַת מִהַפְּנוֹת, וְלֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ מִהַתִּינַקָּה, אֲדַרְבֵּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתְּגַדֵּל בְּקִלּוֹת וּבִבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, לֹא צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּלַחֲץ מִפְּנֵי פְּחָדִים שֶׁל שׂוֹא.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה שֶׁהַמְרַפָּאָה יִגְמַר עִם הוֹעֵדָה וְכוּ', כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַחְזִיר אֶת הַשְּׁלֵט "מְרַפָּאָה בְּרִסְלָב" תַּכְּף וּמִיד כְּשֶׁגְּמַרְתֶּם עִם הוֹעֵדָה, עַל אִפְס וְחַמְתֶּם שֶׁל הַשּׁוֹנָא ... וְכוּ'.

אַנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלַיְךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרָסָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיָּךְ. הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרָכוֹת ס', אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מְרַעֲיָן בִּישׁוּן, וַיִּמְשִׁיף עָלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאַל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל א'וֹרִיאַל, שְׁהֵם רְאִישֵׁי תְבוֹת גְּמ'ר'א', הַלּוֹאֵי שְׁהִיִּית מְצִיִּית אוֹתִי, לֹא הִיִּית מִתְחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הִצְלַחַה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׂמִיחַ מְאֹד

קמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּפוֹת ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ
לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֵתֶם בְּחַיִּיכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂכַף יְהִיָּה כָּל הַחַיִּים שְׂלֹא יְהִיָּה בִּינֵיכֶם שׁוֹם וּכְפוּחִים וְכוּ', אוֹ אֵי הַבְּנוֹת וְכוּ'.

... נְרוּ יֵאִיר אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלַיְךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרָסָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיָּךְ. הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרָכוֹת ס', אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה

לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאֵל מִיִּכְאֵל ר'פָּאֵל אֲוִרִיאֵל, שֶׁהֵם רְאשֵׁי תְבוֹת גְּמִרָא, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרֵּט, כִּי דָף גְּמָרָא בְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהִנְפֹּשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ מְאֹד

קמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שְׂיִשׁ לִי, שְׂאַתֶּם שְׂמֵחִים יַחַד, כִּי זֶה חֶלְקִי מִכָּל עַמְּלֵי שְׂזִכְתִּי לְחַתֵּן אֶתְכֶם, וְאַתֶּם הֵכִי מְאֹשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂכַף יִהְיֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלֹא יִהְיֶה בִּינֵיכֶם שׁוֹם וּכְפוּחִים וְכוּ', אוֹ אֵי הַבְּנוֹת וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאַתָּה יוֹצֵא בְּהַפְּצָה שְׂאֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָכֶם בֵּית מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׂכְרוֹת, וּלְשַׁלֵּם אֶת הַכֶּסֶף לְהִזוּלָת, בְּשַׁעָה שְׂאַתֶּם יְכוּלִים לְשַׁלֵּם אֶת הַכֶּסֶף לְעִצְמְכֶם עַל יְדֵי מְשַׁכְּנָתָא.

... נְרוּ יֵאִיר אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֲלֶיךָ שְׂאַל תְּהִיָּה בְּטָלוֹן, תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפֹלוּ בְּגִרְסָא, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה טו). לְעוֹלָם לְיִגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְאָף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה

יְדִיָּה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרִכּוֹת ס', אֶתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֶה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאֵל מִיכָאֵל ר'פֶּאֶל א'וֹרִיאֵל, שֶׁהֵם רְאשֵׁי תְבוֹת גְּמ'ר'א, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִיית אֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרֵּט, כִּי דָף גְּמָרָא בְיוֹם זֶה חַיִּית לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג שְׂמִיחַ מְאֹד

קמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּכוּת ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאִתֶּם שְׂמִיחִים יַחַד, כִּי זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְּלֵי שְׂזִכִּיתִי לְחַתֵּן אֶתְכֶם, וְאַתֶּם הֵכִי מְאֻשְׁרִים בְּחַיִּיכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂכַף יִהְיֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוֹם וּפְחוּסִים וְכוּ', אוֹ אֵי הַבְּנוֹת וְכוּ'.

אַתָּה יְכוּלָּה לְהַמְשִׁיךְ עִם הַמְּנִיעָה וְכוּ', וּבְעֶנְיֵן הַהֲנָקָה וְכוּ', כְּדַאי לְשַׁאֵל רוֹפֵא מְמָחָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

... נְרוּ יֵאִיר אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יַדַּע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיָּה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרִכּוֹת ס', אֶתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֶה זֶה

לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאֵל מִיִּכְאֵל ר'פֶּאֶל אֲוִרִיאֵל, שֶׁהֵם רְאשֵׁי תְבוֹת גְּמִ'רָא, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרֵּט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהִנָּפֵשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ מְאֹד

ק.נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֲתֶם שְׂמֵחִים יַחַד, כִּי זֶה חֵלְקִי מִכָּל עַמְּלֵי שְׂזִכְתִּי לְחַתֵּן אֶתְכֶם, וְאַתֶּם הֲכִי מְאֲשָׁרִים בְּחַיִּיכֶם, וַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּף יִהְיֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלֹא יִהְיֶה בִּינֵיכֶם שׁוֹם וְכוּחִים וְכוּ', אוֹ אֵי הֶבְנוֹת וְכוּ'.

... נְרוּ יֵאִיר אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּרַבִּים יוֹם אַחַר יוֹם, לֹא אֶכְפַּת פִּמָּה שְׂיִבּוֹאוּ לְשִׁמְעַע אֶת הַשְּׁעוֹר, הַעֲקָר תִּהְיֶה חֲזָק בְּלִמּוּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּרַבִּים, וְזֶה זְכוּת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד מְאֹד, וְדַע לָךְ כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרַכּוֹת ס', אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבֻרִיאֵל מִיִּכְאֵל ר'פֶּאֶל אֲוִרִיאֵל, שֶׁהֵם רְאשֵׁי תְבוֹת גְּמִ'רָא, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרֵּט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהִנָּפֵשׁ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חג שמח מאד

קנא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו ואיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי כל הפאבים שיש לה וכו', זה רק מלחץ ומפחד וכו', ולכן תראה להוריד ממך הן את הלחץ והן את הפחד, ותעשה כל מה שביכולתך להתחזק ולחזק את אשתך, וביוחד תסתדרו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, וחכמינו הקדושים אמרו (פ"ב מציעא ט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, תראה להתחזק בשמחה וגם לשמח את אשתך, והקדוש ברוך הוא ירחיב לך בפרנסה, רק לא להכניס בלחץ ובפחד וכו', ותשתדל מאד להתפלל שיהיה לך בטחון עצמי, ואז הכל יסתדר על צד הכי טוב.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך. הדרך היומי של היום ברכות ס', אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, שהם ראשי תבות גמרא, הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא כיום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך חג שמח מאד

קנב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הסוכות ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד שמח שדברת עם המוהל מחזור, עם כל זאת הייתי מציע שתסעו אליו שהוא יראה את התינוק, והקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ושלא יהיה שום בעיות.

אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך. הדרך היומי של היום ברכות ס', אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה

עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה, גִּבְרִיאֵל מֵיכָאֵל רַפָּאֵל אִוְרִיאֵל, שֶׁהֵם רְאִישֵׁי תְבוּת גִּמְרָא, הִלְוִי שֶׁהֵיטָּה מְצִיַּת אוֹתִי, לֹא הֵיטָּה מִתְחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ. הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמִיחַ מְאֹד

קִנְג.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּכוּת ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּהִלָּה לְאֵל הַבֵּן שֶׁלָּךְ לְאֵט לְאֵט מִתְּפַתַּח וְכוּ', כִּי הוּא טִיפּוּס סְגוּר מְאֹד וְכוּ', הוּא יֵלֵד טוֹב מְאֹד וְלֹא עוֹשֶׂה שׁוּם בְּעִיּוֹת, אֶתְּהָ לֹא צָרִיךְ לְדַאֵג.

רְצִיּוֹתֵי תַכְף וּמְיָד אַחַר הַחַג לְפַתַּח מִחְדָּשׁ אֶת הַמְדַרְשָׁה בְּגִדּוּל, אִם אֲשַׁתָּךְ יְכוּלָה לְנַהֵל אֶת זֶה מָה טוֹב וּמָה נְעִים, וְאִם לֹא, תִּכְתֹּב לִי מִי בְּאֵמֶת יְכוּלָה, וְכֵן תִּבְיָא מָה שִׁיּוֹתֵר בְּנוֹת מִבְּחוּץ, וְכֵן לְהַבִּיא בְּחוּרִים, וְכָךְ נוֹכַח לְשַׁדָּךְ אוֹתָם, שְׂזֵה רְצוֹנִי יִתְבָּרַךְ לְהַצִּיל אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרָכוֹת ס', אֶתְּהָ לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מְרַעֲזֵן בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה, גִּבְרִיאֵל מֵיכָאֵל רַפָּאֵל אִוְרִיאֵל, שֶׁהֵם רְאִישֵׁי

תְּבוֹת גַּמְר'א, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִיַת אוֹתִי, לֹא הֵייתָ מִתְחַרֵט, כִּי דָף גַּמְרָא
בְּיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהִנְפֹשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְקָשׁ
וּמִתְפַלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיהִיָה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ מְאֹד

קִנְד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּכוּת ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ עַל הַדוּ"ח שֶׁהִבְנֹת הֵן שְׁקֻטוֹת בְּהַבִּית הַכְּנֻסָּת,
יְעֹזֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמַשִּׁיכִי לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁקֻט בְּהַבִּית הַכְּנֻסָּת, שְׁזֶה
מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

וְכֵן תְּמַשִּׁיכִי לְאַסֹּף אֶת הַבְּנוֹת בְּשַׁבָּתוֹת אֵל בֵּיתְךָ, וְלוֹמַר תְּהִלִּים בִּיחֹד,
שְׁזֶה דְבַר גְּדוֹל בְּשָׂמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְקָשׁ
וּמִתְפַלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיהִיָה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ מְאֹד

קִנְה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּכוּת ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂאֵשׁתֶּךָ תַעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן בְּקִלּוֹת מְאֹד, וְתוֹלִיד בְּקִלּוֹת, וְשִׂיחָהּ לָךְ הַצְּלָחָה בַּחַיִּים, רַק תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיטֵב בְּשִׂמְחָה, וְתִחְזַק אֶת עֲצָמֶךָ, וְאֵל תִּכְנַס בְּשׁוֹם לַחֵץ שׁוּהָ לֹא מְבִיא לְשׁוֹם דְּבָר רַק מְעַצְבֵּן יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתֶךָ רַק לְהִתְחַזֵּק, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאֲבִים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מִמֶּדֶד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וּבְזֶה נִמְדָּד גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרָסָא, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מְאִי קְאָמֵר, כִּי דָּף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרָכוֹת ס', אֵתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֲר וּלְשַׁעֵר מָה זֶה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מְרַעֲזֵן בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׂמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׂמִירָה, גְּבֻרִיאַל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל א'וֹרִיאַל, שְׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת גְּמ'ר'א', הַלּוֹאֵי שְׁהֵייתִי מְצִית אוֹתִי, לֹא הֵייתִי מְתַחַרְט, כִּי דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חִיוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׂיחָהּ לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְאֲחִיל לָךְ חַג שְׂמִיחַ מְאֹד

קִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׂיחִיו

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֲתֶכֶם שֶׁתְּדוּנּוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְתִאָּהֲבוּ אֶחָד

את השני, כי בזה תלוי כל ההצלחה שלכם, והסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר לכם את הבית, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם לשמח יחד, ולהשתדל מאד מאד להבין אחד את השני, ובזה תצליחו בחייכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

... נרו יאיר אני מאד מאד מתחנן אליך שאל תהיה בטלן, תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, הדרך היומי של היום ברכות ס', אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה תלמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותך מכל מרעין בישין, וימשיך עליך שמירה על ידי ארבע מלאכי השמירה, גבריאל מ'כאל ר'פאל אוריאל, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א, הלואי שהיית מצית אותי, לא היית מתחרט, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ מְאֹד

קִנּוּ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג הַסְּפוּת ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂבָחִים שְׁאַנִּי שׁוֹמֵעַ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל עֲבוּדֶתְךָ שְׁאַתָּה עוֹבֵד בְּנֵאֻמָּנוּת בְּהַבִּית הַכְּנֶסֶת, וְהַכֵּל נָקִי וּמִצְחָצַח וְכוּ', יַעֲזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוּת וּבְרוּחָנִיּוּת גַּם יַחַד.

אַנִּי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּךְ, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאַף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאַף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בְּרָכוֹת ס', אֶתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מְרַעֲזֵן בִּישׁוּן, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ שְׁמִירָה עַל יְדֵי אַרְבַּע מְלָאכִי הַשְּׁמִירָה, גְּבִרְיָאֵל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל אִוְרִיָאֵל, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תַבּוֹת גְּמִרְא', הַלּוֹאֵי שְׁהִיִּית מְצִיִּית אוֹתִי, לֹא הִיִּית מְתַחַרְט, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חִיוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג שְׂמֵחַ מְאֹד

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפַס
 לְכַבוֹד נְשֻׁמַת
 חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,
 אֲסַפְקֵלְרִיא הַמְּאִירָה
 מְאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת
 יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים
 מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
 הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק
 מוֹהַר־רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה זִלְהִ"ה
 בֵּן
 הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זֵאֵב זִצ"ל
 עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׁמַיְמָה
 י"ז שְׁבַט תשע"ה
 תִּהְיֶה נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצְרוֹר הַחַיִּים תַּחַת
 כְּנָפֵי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתוֹ תִּגְן
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנִזְכֶּה לְהַנּוֹת מְאוֹרוֹ
 הַבְּהִיר וְהַתְּגִלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים
 שְׁפָעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
 לְעֹלֵי נְשֻׁמַת
 הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקוֹת
 מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
 בַּת הַרְה״צ
 רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיהָ
 רֵאטֶּעֶנְבֶּרְג מְקוֹסוֹן זצ״ל
 בַּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
 אֲשֶׁת עֵטְרֵת רָאשֵׁינוּ
 כִּי קֵאָדְמוֹיֵד
 רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
 נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַיְתִשְׁעִיָּה
 ת.נ.צ.ב.ה

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱהָ לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵהֶנּוּ
אֲשָׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֻדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצִוְהוּ לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,

אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוּבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְרֶסֶלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל פי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפחה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, פי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לכטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְיָ לֹו עֶוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׂאגְתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אִמְרָתִי אֹדְדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִינִי, וְאַתָּה נִשְׂאת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹיֶךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטְף מִים רַבִּים, אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִּלֵּט תְּסוּבְּכֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךָ בְּדַרְךָ זוֹ תֵלֶךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמִתְגַּ וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֱלֹיֶךָ : י רַבִּים מְכֹאוּבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בֵּינִי, חֲסֵד יְסוּבְּכֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא א לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְיָ : ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחְיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֵל תִּתְנַהֵוּ בְּנַפְשׁ אִיבֵיו : ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכָתָ בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אִמְרָתִי יְיָ חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׁוֹא יִדְבַר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹו יֵצֵא לְחוּץ יִדְבַר : ח יִחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שִׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעֵל יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחָמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעָתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרִיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכַּת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהֶעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנֵּי קִרְח: ב כְּאִיל תִּעְרַג עַל אֶפְיָקִי
מִיָּם, כֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צְמָאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לְאֵל חַי מְתֵי אָבוּא, וְאַרְאָה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיְתָה לִי דְמַעְתִּי
לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי אֶעְבֵּר בְּסֶף אֲדָדָם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה תִשְׁתַּחֲוֶי נִפְשֵׁי
וְתַהְמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֵינוּ:
ז אֱלֹהֵי עָלִי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֶזְכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן,
וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעַר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ
כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה
שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סְלַעִי לְמָה
שָׁכַחְתָּנִי לְמָה קִדַּר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרַצַּח בְּעַצְמוֹתַי
חֲרַפּוֹנֵי צוּרִי, בְּאָמַרְם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה
תִּשְׁתַּחֲוֶי נִפְשֵׁי וּמֵה תַהְמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמְמִי
תִּשְׁגַּבֵּנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעַלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דְמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי
יְיָ: ה בְּלִי עוֹן יִרְצוֹן וַיִּפּוֹנְנוּ עוֹרָה לְקִרְאֵתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה
יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיִצָּה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן סְלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כְּכֹלֵב וַיִּסּוּכְבוּ
עִיר: ח הִנֵּה יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם חֲרֻבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי

שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: ^ז עֲזוּ אֵלַיךְ
 אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרִי: ^{יב} אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעָמוּ בְּחִילֶךָ
 וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: ^{יג} חֲטָאת פִּימוּ דְבַר שְׁפָתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֱלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וְאֵינָמוּ
 וַיֵּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: ^{טו} וַיָּשָׁבוּ
 לְעָרֵב יִהְמוּ כִּפְלָב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ^{טז} הִמָּה יִנְיֵעוֹן לְאַכְל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: ^{יז} וְאֵנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנֵן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי
 הֵיטָּ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: ^{יח} עֲזִי אֵלַיךְ אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז * לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזֻמּוֹר: ^ב קוּלִי ** אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוּלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ^ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדָנִי
 דְּרִשְׁתִּי יָדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְה הַנְּחָם נִפְשִׁי: ^ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ^ה
 אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינִי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ^ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ^ז אֲזַכְּרָה נְגִינְתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי
 אֲשִׁיחָה, וַיַּחֲפֵשׂ רוּחִי: ^ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסִּיף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ^ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסָדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדַר וְדַר: ^י
 הַשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קִפְץ בְּאֵף רַחֲמֵי סָלָה: ^{יא} וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: ^{יב} אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֶךָ: ^{יג} וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: ^{יד}
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרַכְּךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: ^{טו} אַתָּה הָאֵל
 עָשָׂה פְּלֹא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: ^{טז} גָּאֲלֹת בְּזֹרַע עֲמֶךָ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיִּוְסַף סָלָה: ^{יז} רָאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רָאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

אף ירגזו תהמות: ^{יח} זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: ^{יט} קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: ^כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: ^{כא} נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ^ב בטרים הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ^ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ^ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ^ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ^ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ^ז כי כלינו באפה, ובחמתך נבהלנו: ^ח שנה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ^ט כי כל ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמו ה: ^י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, כי גז חיש ונעפה: ^{יא} מי יודע עז אפה, וכיראתך עברתך: ^{יב} למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: ^{יג} שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיך: ^{יד} שבענו בבקר חסדך, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: ^{טו} שמחנו פירות עניתנו, שנות ראינו רעה: ^{טז} יראה אל עבדיך פעלה, והדרך על בניהם: ^{יז} ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ^ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו: ^ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ^ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ^ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ^ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ^ז הוא יי אלהינו בכל

הָאָרֶץ מִשְׁפֹּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צוּה לְאֵלֶּף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הֵנִיחַ
אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטְּהָ-לַחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף : יח עָנּוּ
בְּכָפֶל וּרְגֵלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד יָתַב דְּבָרוֹ, אִמְרַת יִי
צָרְפְּתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינָו : כב לְאַסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקָנָיו יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּסַּר אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא
עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בּוֹ : כז שָׁמוּ כֶּם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֵׁף וַיַּחֲשֵׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דְּגָתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צָפְרָדַעִים, בְּחֹדְרֵי מְלֻכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלֶּק וְאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאכַל כָּל
עֹשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נִפְּל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ, וְאִשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלַחֶם שָׁמִים יִשְׁבִיעֶם : מא פָּתַח צוּר וַיַּזּוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלם
תשפח מיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלם האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: